

CHRISTOS MOJA SILA

(Molitvennik).

(1981)

Grekokatolickij ordinarijat v Prjaševi.

Čis. 127/1970

Molitvennik „Christos moja sila“ pečatati pozvoľaju.

Prjašev, 21. III. 1970.

Ioan Hirka
ordinar

MOLITVY POVSEDNEVŇI.

Vo imja Otca, i Syna, i Svjatoho Ducha, amiň.

Slava Tebi, Bože naš, slava Tebi.

Carju nebesnyj, Ufišiteľu, Duše istinny, iže vezďi syj i vsja ispolňajaj, sokrovišče blahich, i žizni podateľu, prijdi i vselisja v ny, i očisti ny ot vsjakija skverni, i spasi, Blaže, duši naša.

Svjatyj Bože, svjatyj kripkij, svjatyj bezsmertnyj, pomiluj nas. 3.

Slava Otcu, i Synu, i Svjatomu Duchu, i nyňi i prisno, i vo viki vikov, amiň.

Presvjataja Trojce, pomiluj nas: Hospodi očisti hrichi naša: Vladyko, prosti bezzakonija naša: Svjatyj, positi i iscili nemošči naša, imene Tvojeho radi.

Hospodi, pomiluj. 3.

Slava Otcu, i Synu, i Svjatomu Duchu, i nyňi i prisno i viki vikov, amiň.

Otče naš, iže jesi na nebesich, da svjatsja imja Tvoje, da prijdet carstviye Tvoje, da budet voľa Tvoja jako na nebesi i na zemľi. Chľib naš nasuščnyj dažd nam dnesj, i ostavi nam dolhi naša, jakože i my ostav-

Iajem dolžnikom našim, i ne vvedi nas vo iskušenije, no izbavi nas ot lukavaho. — Jako Tvoje jest carstvo, i sila i slava, Otca, i Syna, i Svjataho Ducha, nyňi i prisno, i vo viki vikov amiň.

Hospodi, pomiluj. 12.

Slava Otcu i Synu i Svjatomu Duchu, i nyňi i prisno, i vo viki vikov, amiň.

Prijďte poklonimsja Carevi našemu Bohu.

Prijďte poklonimsja Christu, Carevi našemu Bohu.

Prijďte poklonimsja, i pripadem samomu Hospodu, Isusu Christu, Carevi i Bohu našemu.

POMILUJ MJA, BOŽE, po velicij milosti Tvojej, i po množestvu ščedrot Tvojich očisti bezzakonije moje.

Najpače omyj mja ot bezzakonija mojeho, i ot hricha mojeho očisti mja.

Jako bezzakonije moje az znaju: i hrich moj predomnoju jest vynu.

Tebi jedinomu sohrišich i lukavoje pred Toboju sotvorich, jako da opravdišisja vo slovesich Tvojich i pobidiši vnehda suditi Ti.

Se bo v bezzakoniich začat jesm, i v hri-sich rodi mja mati moja.

Se bo istinnu vozľubil jesi: bezvistnaja i tajnaja premudrosti Tvojeja javil mi jesi.

Okropiši mja issopom i očiščusja, omyješi mja, i pače sňiha ubiľusja.

Sluchu mojemu dasi radost i veselije, vozradujutsja kosti smirennysja.

Otvрати lice Tvoje ot hrich mojich: i vsja bezzakonija moja očisti.

Serdce čisto soziždi vo mňi, Bože, i duch prav obnovi vo utrobi mojej.

Ne otverži mene ot lica Tvojeho i Ducha Tvojeho svjataho ne otimi ot mene.

Vozdažd mi radost spasenija Tvojeho, i Duchom vladychnym utverdi mja.

Nauču bezzakonnyja putem Tvoim, i nečestiviji k Tebi obraťatsja.

Izbavi mja ot krovej, Bože, Bože spasenija mojeho: vozradujetsja jazyk moj pravdi Tvojej.

Hospodi, ustni moji otverzeši, i usta moja vozvistiť chvalu Tvoju.

Jako ašče by voschoťil jesi žertvy, dal bych ubo: vsesožženija ne blahovoliši.

Žertva Bohu duch sokrušen: serdca sokrušenna i smireнна Boh ne uničizit.

VIRUJU V JEDINOHO BOHA Otca vsederžiteľa, tvorca neba i zemľi, vidimych že vsich i nevidimych.

I v jedinaho Hospoda Isusa Christa, Syna Božija, jedinorodnaho, iže ot Otca roždennaho prežde vsich vik. Svita ot svita, Boha istinna ot Boha istinna, roždenna, nesotvorennna, jedinosuščna Otcu, imže vsja byša.

Nas radi čelovik i našeho radi spasenija, sšedšaho s nebes, i voplotivšahosja ot Ducha Svjata i Mariji Divy, i vočelovičšasja.

Raspjataho že za ny pri Pontijskim Pilafi, i stradavša, i pohrebenna.

I voskressšaho v tretij deň, po Pisanijem.

I vozšedšaho na nebesa, i siđasča odesnuju Otca.

I paki hrjaduščaho so slavoju, suditi živym i mertvym, jehože carstviju ne budet konca.

I v Ducha Svjataho, Hospoda, životvorjaščaho, iže ot Otca i Syna ischođaščaho, iže so Otcem i Synom spoklaňajema i so-slavima, hlaholavšaho proroki.

Vo jedinu, svjatuju, sobornuju i apostofskuju Cerkov.

Ispoviduju jedino krešćenije vo ostavlenije hrichov.

Čaju voskresenija mertvych.

I žizni buduščaho vika. Amiň.

Oslabi, ostavi, otpusti, Bože, sohrišenija

naša, voľnaja i nevoľnaja, jaže v slovi i v dīli, jaže vo viďiniji i neviďiniji, jaže v umi i pomyšleniji, jaže vo dni i v nošči, vsja nam prosti, jako blah i čelovikoľubec.

Bohorodice Ďivo, radujsja, blahodatnaja Marije, Hospoď s Toboju; blahoslovenna Ty v ženach i blahosloven plod čreva Tvojeho, jako rodila jesi Christa Spasa, Izba-viteľa dušam našim.

Dostojno jest jako voistinnu blažiti Ťa, Bohorodicu, prisenoblažennuju i preneporočnuju i Mater Boha našeho. Čestnějšíuju Cheruvim i slavnějšíuju bez sravnenija Serafim, bez istīinija Boha Slova roždšuju, suščuju Bohorodicu Ťa veličajem.

Pod Tvoju milost přibihajem, Bohorodice Ďivo, molitv našich ne prezri vo skorbech, no ot bid izbavi nas, jedina čistaja i blahoslovennaja.

Preslavnaja Prisnoďivo, Bohorodice, prijmi molitvy naša i donesi ich Synu Tvojemu i Bohu našemu, da spaset Tebe radi duši naša.

Upovanie nam Otec, přibžišče naše Syn, i pokrovitel nam jest Duch Svjatyj; Trojce Svjataja, Bože náš, slava Tebi.

Bože, milostiv budi meni hrišnomu.

Bože, očisti hrichi moja i pomiluj mja.

Bez čisla sohrišich, Hospodi, prosti mja.

**Vsja nebesnyja Sily, svjafiji Anhely
i Archanhely, molite Boha o nas hrišnych.**

**Svjafiji slavňiji i vsechvalňiji Apostoly,
Prorocy, Mučenicy, i vsi Svjafiji, molite
Boha o nas hrišnych.**

**V imja Otca i Syna i Svjataho Ducha.
Amin.**

VEČERŇA MOLITVA.

**Ďakuju Tobí, Hospodi Bože, za vsi las-
ki, jakimi Ty mene nyňišňoho dňa naďiliv.
Ďakuju Tobí, Hospodi Bože, ščo Ty po-
moh meni ščaslyvo perežiti nyňišnij deň.**

**Deň pereživši, ďakuju Tobí, Hospodi,
i prošu: pošli meni, Spase, večer i noč bez
hricha, i spasi mene!**

**Večerom, i vranci, i na poludne chvalime,
proslavľajeme, ďakujeme i molime Tebe,
Vladyko vseji vselennoji: naprav molitvu
našu, jak kadilo pered Toboju, i ne popusti
serdecj našich nachilitisja do slov abo du-
mok lukavych, ale zachoroni nas od vsich
neprijaznej duš našich, bo do Tebe, Hos-
podi, Hospodi, zverneňi oči naši, i na Tebe
my upovajem, bo Tobí naležiť vsja slava,**

česť i poklon, Otcju, i Synu, i Svjatomu Duchu, teper i zavždy, i na viki vični.

Svitlo tiche svjatoji slavy bezsmertnoho Otcja nebesnoho, svjatoho, blažennoho, Isuse Christe! Prijšovši na zapad soncja, uvidivši zorju večirňuju, — slavime Otcja, Syna, i Svjatoho Ducha, Boha. Dostojno je navsjakčas Tebe proslavľati holosami pobožnymi, Syne Božij, ščo žifa daješ, tomu svit Tebe slaviti.

Laska Tvoja, Hospodi, naj provožaje mene po vsi dñi žifa mojoho.

Včini dostojnym, Hospodi, u večer sej od hricha vsterehtisja nam. Blahoslovennyj Ty Hospodi, Bože otciv našich, velične i proslavlene imja Tvoje na viki, amiň. Naj bude, Hospodi, laska Tvoja nad nami, bo my upovajeme na Tebe! Blahoslovennyj Ty, Hospodi, navči mene zapovidej Tvojich! Blahoslovennyj Ty, Vladyko, daj zrozumiti zapovidi Tvoji! Blahoslovennyj Ty, Svjatyj, prosviti mene zapoviďami Tvojimi! Hospodi, laska Tvoja povik, tvořiňa ruk Svojich ne prezri! Tobí naležit chvala, Tobí naležit proslavľiňa. Tobí slava naležit, Otcju, i Synu, i Svjatomu Duchu, teper i zavždy, i na viki vični, amiň.

Đakuju Tobí, Hospodi Bože, ščo Ty do teper zberih mene pri žiti, choroniv mene

od nebezpeki, i spomahav mene Svojimi laskami. Vse padaju v hrichach mojich, ale choču vstati i v pokajaňu iti k Otcu mojemu. Svjatyj Duchu, osviti mene, ščo by ja poznava moji hrichi i žalovav, ščo ni mi obraziv ja Hospoda Boha.

Korotke rozvažaña: Tut perechodžu dumkami vesj deň i rozvažaju, či ja v čomnebuď dumkoju, slovom, dïlom, abo opuščennam dobroho, ne obraziv Hospoda Boha. Prihadavši sobi hrichi, vzbužuju ščirij žal i postanovu poľipšitisja.

Moj Bože! Viruju v Tebe, Tvorcja vseho. — Viruju, ščo u vičnosti nahorodžuješ pravednych carstvom, a karaješ hrišnikov peklom. Viruju, ščo i ja raz stanu na suđi Tvojim: bo vmerti mušu, liše neznaju koli, neznaju jak, i neznaju de; ale znaju, ščo ja buv by naviki stračenyj i vičného blaženstva pozbavlenyj, koli by ja pomer v staňi smertného hricha.

„Bože moj, viruju v Tebe, nađijusja na Tebe, ľubľu Tebe nad use, z ciloji duši mojeji, z ciloho sercja mojoho, z usich sil mojich. Ľubľu Tebe, bo Ty bezkonečno dobryj i mojeji ľubvi dostojnyj. I tomu, ščo ľubľu Tebe, žaluju z ciloho sercja mo-

**ho, čšo ja Tebe obraziv. Bože, milostiv bu-
di meni hrišnomu!"**

**Za spokoj z nebesnoji vysoty, za spa-
senňa duši mojeji, moľusja Tobi Hospodi.**

**Šče moľusja za zmilovanňa, žitťa, spo-
koj, zdorovľa, spasenňa, proščennä hrichov
vseji rodiny mojeji.**

**Ščoby pozbutisja nam vsjakoji žurby,
hňivu, nebezpeki ta nedofi, moľusja Tobi
Hospodi.**

**Zastupi, spasi, pomiluj i ochoroni nas,
Bože, blahodatu Tvojeju!**

**Anhela mira, virnoho provodnika, cho-
roniteľa duš i til našich, podaj nam, Hos-
podi.**

**Vsjoho dobroho i požitočnoho dušam
našim, i ščoby ostatok žitťa našoho v spo-
koji i pokajannji my zakončili, podaj nam,
Hospodi!**

**Christijanskoho koncja žitťa našoho
bezbofiznoho, bezdohannoho, spokojnoho,
i dobroho opravdanňa na strašnom sudji
Christovom, podaj nam Hospodi.**

**Hospodi ne odplačuj meni za hrichi mo-
ji, jaki ja zrobiv, aňi za bezzakonňa moji.**

**Bereži mene, Hospodi, od hrichov, ny-
ňišnoji noči.**

**Navidaj, Hospodi, sej dom, i daleko od
neho odženi vsi nastorohi voroži. Tvoji**

svjati Anheli naj perebyvajut v nem i nas v spokoji ochoroňajut. Blahoslovenňa Tvoje naj spočivaje na nas.

Mati miloserďa, prosi za mene!

Nahorodi, Hospodi, žittam vičnym usich, ščo meňi v Tvojim imeni dobre robľat.

Rodiňi mojij podaj vse, ščo do spasenňa potribne i žittja vične.

Pomjani, Hospodi, usopšich mojich, i upokoj jich tam, de sijaje svitlo licja Tvojoho.

Svjatyj Bože: 3. Slava: i nyňi. Presvjataja Trojce: Slava: i nyňi — Otče náš, — Bohorodice Ďivo.

Dostojno je popravďi veličati Tebe, Bohorodicju, zavždy blažennuju i najneporočnijšuju, i Matirj Boha našoho. Česnijšuju Cheruvimov, i slavnijšuju bez zrovnannja Serafimov, ščo porodila Boha—Slovo čistoju, pravdivuju Bohorodicju, Tebe veličajem.

Blahosloven Christos Boh naš povsjakčasno, teper i zavždy, i na viki vični. Amin.

(U Vel. Posti: Bohorodice Ďivo ... i pročeje, stor. 137.)

MOLITVA RANŇA.

Carju vikov, bezsmertnomu i nevidimomu, jedinomu Bohu, naj bude česť i slava na viki vikov!

Slava Bohu v vysoťi, a na zemľi spokoj, na ľuďach blahovofinňa! Chvalime Tebe, blahoslovime Tebe, i proslavľajeme Tebe, ďakujeme Tobi radi velikoji slavy Tvojeji, Hospodi, Carju nebesnyj, Bože Otče, Vsemohučij! Hospodi, Syne Jedino-rodnyj, Isuse Christe, i Svjatyj Duchu! Hospodi Bože, Ahnče Božij, Syne Otčij, ščo bereš hrich svitu, pomiluj nas; ščo bereš hrichi svitu, prijmi molitvu našu; ščo sidiš po pravici Otcja, pomiluj nas! Bo Ty odin Svjatyj, Ty odin Hospoď, Isus Christos, na slavu Otcja, amiň.

Povsjakdenno blahosloviti budu Tebe, i proslavľati budu imja Tvoje povik i na viki vičňi.

Hospodi, Ty pristanoviščem našim buv z rodu i v rod. Skazav ja: Hospodi, pomiluj mene, scili dušu moju, bo ja provivnysja pered Toboju! Hospodi, do Tebe vdajusja, navči mene činiti voľu Tvoju, bo Ty jesi Boh moj! Bo v Tebe džerelo žyttja; u Svitľi Tvojim my uvidime Svit! Prodovži lasku Svoju tym, ščo znajuť Tebe.

Špodobi, Hospodi, v deň sej od hricha vsterehtisja nam! Blahosloven Ty, Hospodi, Bože otciv našich, i velične i proslavlene imja Tvoje na viki, amiň.

Naj bude, Hospodi, laska Tvoja nad nami, bo my upovajeme na Tebe! Blahosloven jesi, Hospodi, navči mene zapovi-dej Svojich! Blahosloven jesi, Vladyko, vrozumi mene zapoviďami Svojimi! Blahosloven jesi, Svjatyj, prosviti mene zapoviďami Svojimi!

Hospodi, laska Tvoja povik, ne prezri tvorinňa ruk Svojich! Tobi naležiť chvala, Tobi naležiť proslavlenňa, Tobi slava naležiť, Otcju, i Synu, i Svjatomu Duchu, teper i zavždy, i na viki vični, amiň.

Hospodi Bože vsemohučij, ščo dav jesi meni dožiti do nyňišňoho ranku: bereži mene nyňi Svojeju siloju, ščoby ja nyňišňoho dňa ne vpav do žadnoho hricha, ale ščoby postojanno moji slova, dumki i dila neslisj v naprjami vykonuvannja Tvojeji voľi i spravedlivosti. V Chrisťi Isusi, Hospodi našom.

Hospodi, choroni mene od hricha nyňišňoho dňa.

Mati ľubvi, stradaň i miloserďa, molisja za mene.

Sv. Josife, zrobi, ščoby ja viv nevinne

žitfa, i ščoby pod Tvojeju ochoronoju bulo stalo bezpečne.

Anhele Božij, storože moj, Tobí mene vručila ľubov nebesnoho Otcja. Osvjačuj, bereži, keruj i vedi mene nyňišňoho dňa.

Nebesnyj Ochoronče moj (imja), jakoho imja nošu, zastupajsja za mene beznastanno v Boha. Utverdžuj mene u viri, posilňaj v česnotach, chori ni v borotbi, ščob ja peremoh zloho voroha mojeji duši i osjahnuv vičnu slavu.

Tebe chvalime, v písňach slavime, blahoslovime i ďakujeme, Bože otciv našich, ščo Ty odviv fiň nočnu a svitlo denne znovu pokazav nam. Ale blahajeme dobrotlivost Tvoju: buď milostivym do hrichov našich, i prijmi molitvy naši z velikoho miloserďa Svojoho, bo my vdajemesja do Tebe, milostivoho i vsesilňoho Boha! Zasliti v serdcjach našich spravžňe sonce spravedlivosti Svojeji, prosliti rozum naš i vsi čuvstva ochoroni, ščoby, pobožno choďači, jak udeň, po puti zapovidej Tvojich, dosjahti nam žitfa vičného, bo v Tebe žerelo žitfa, i Ty jesi Boh naš, i my ľudi Tvoji, i Tobí slavu prinosime, Otcju, i Synu, i Svjatomu Duchu, teper i zavždi, i na viki vičňi, amih.

Otče náš . . . Bohorodice Ďivo . . .

Z posteli i iz snu zbudiv Ty mene, Hospodi, rozum moj i serce prosviti, i usta moji odkryj, ščoby slaviti Tebe, Svjataja Trojce: Svjat, svjat, svjat jesi, Bože, Bohorodiceju pomiluj nas.

Každoho času i každoji hodiny, na nebi i na zemli Tobí klaňajuťsja i slavjať Tebe, Christe Bože, dovhoterpelivyj i najmiloserdňijšij! Ty pravednych ľubiš a hrišnych miluješ! Ty vsich kličeš do spasinňa opoviščeňjam budúchoho dobra. Ty Sam, Hospodi, prijmi i našu v sju hodinu molitvu, i provaď žitťa naše po zapoviďach Svojich; duši naši osvjati, tĕla očisti, rozum naprav, dumki ucilomudri, i osvobodi nas od vsjakoho smutku, zla, ta chorob! Zaslóni nas svjatymi Svojimi Anhelami, najchoroňaj i provaďaj nas, ščoby dosjahti nam jednosti viry i zrozuminňa neprístupnoji slavy Tvojeji, bo Ty blahoslovennyj jesi na viki vični, amiň.

NA HOLOS DZVONA.

(rano, v poludne i vvečer).

Anhel Hospodnij blahovistiv Prečistoj Ďivi Mariji — i začala od Ducha Svjatoho: Bohorodice Ďivo . . .

**Se raba Hospodňa, naj stanesja po Tvo-
mu slovu: Bohorodice . . .**

**I Slovo tilom stalosja i vselilosja miž
nami: Bohorodice . . .**

**Večerom šče dodajeme za duši v čisti-
lišči: Otče naš, Bohorodice Divo, i: Zo
Svjatymi upokoj, Christe, duši sluh Svo-
jich, de ne je ňi boļu, ňi smutku, ňi žurby,
ňi skorbot, no žitťa bezkonečne.**

PERED JIDOJU.

**Otče naš . . . Slava Otcju, i Synu, i Svja-
tomu Duchu, nyňi i zavždi i na viki vični.
Hospodi, pomiluj, — Hospodi, pomiluj, —
Hospodi, blahoslovi.**

PO JIDI.

**Bohorodice Divo . . . Blahosloven Boh,
ščo obdarovuje i kormiť nas ščedrymi
Svojimi dobrami, teper i zavždi i na viki
vični, amiň.**

PERED ROZPOČATŤAM VSJAKOJI PRACI.

**Naj bude svitlost Hospoda Boha našoho
nad nami, i v spravach ruk našich ščasti
nam, i v dīfi ruk našich sprijaj nam, Bože!
Slava Otcju, i Synu, i Svjatomu Duchu,
nyňi i zavždi, i na viki vični. Amiň.**

PO SKONČEŇU PRACI.

Svjatomu imeni Tvojomu, Hospodi, naj bude slava ta česť za pomoc Tvoju.

VSTUPNA MOLITVA PERED KAŽDOJU DEVJATNICEJU.

Načalo obyčne: Carju nebesnyj — Svjatyj Bože — Presvjataja Trojce — Hospodi pomiluj — Slava: I nyňi: Otče naš..., Hospodi pomiluj 12., Slava: I nyňi: Prijdíte pokloňimsja 3., Viruju...

Ja podnošu oči svoji do neba, odkí prijde pomoc moja. Pomoč moja od Hospoda, ščo stvoriv nebo i zemfu. — Buď zastupnikom duši mojeji, Bože, bo chožu posered mnohich sitok! Vyzvoli mene z nich, i spasi mene, Dobryj, bo Ty Čolovikofubecj!

Molitva soveršennoho žalu: Bože moj, viruju v Tebe, nađijujsa na Tebe, ľubfu Tebe nad use z useji duši mojeji, z ciloho sercja mojoho, z usich sil mojich. Ľubľu Tebe, bo Ty bezkonečno dobryj i ľubvi dostojnyj; a tomu ščo ľubfu Tebe, žaluju z ciloho sercja mojoho, ščo ja Tebe obraziv. Buď miloserdnyj meňi hrišnomu!

Molitva namirenňa: Prijmi, Hospodi, sju devjatnicju-molitvu moju, i z nebes pošli

meňi blahodať: (tut vyskaži svoje nami-
renňa, napr. odpuščenňa hrichov, blahoda-
renňa, za duši umeršich, zdorovja i pod.)
— Z laski i čolovikofubstva Jedinorodnoho
Syna Tvoho, z jakim Ty blahoslaven jesi,
z najsvjatišim, i miloserdnym, i oživľaju-
čim Tvojim Duchom, teper i zavždi, i na
viki vičňi. Amiň.

(Dale sľiduje molitva z devjatnici na
peršij deň.)

MOLITVA POĎAKI PO SKONČEŇI DEVJATNICI.

Slava Svjatij, Jedinosuščnij, Oživľajučij,
i Nepodilnij Trojci povsjakčasno, teper
i zavždi, i na viki vičňi. Amiň.

Vďačni my, nedostojňi sluhi Tvoji, Hos-
podi, za Tvoji veliki laski spovneňi na nas,
— slavjači chvalime Tebe, blahoslovime,
blahodarime, ospivujeme i veličajeme Tvo-
ju dobrotu, i z ľubovju vzyvajeme: Blaho-
dateľu Spase, slava Tobi!

Slava Otcju, i Synu, i Svjatomu Duchu,
i teper i zavždi i na viki vičňi.

Bohorodice, christijan pomočnice, Tvoje
zastupnictvo osjahajuči, v poďaci vzyva-
jeme: radujsja, Prečista Bohorodice Ďivo,

i nas od vsich bid, Tvojimi molitvami, vse ochoroni, jedina skoro zastupajuča.

Blahoprijatna, jak kadilo blahovonne, naj bude, vseblahij Vladyko, molitva moja pered veličestvom slavy Tvojej, i pošli meňi vse, jak Ščedryj, bohatu milost i ščedroty Tvoji i od vsich bid zachoroni mene, — moľusja Tobi, vseščedryj Carju, milostivno vysluchaj i skoro pomiluj.

Slava Tobi, Bohu, blahodateľu našomu na viki vičňi. Amiň.

MOLITVA PERED ČITANŇAM SV. PISMA.

Zasviti v sercjach našich, Čolovikofubče Vladyko, čiste svitlo bohopoznanňa Tvoho, i prosviti oči rozumu našoho na zrozuminňa Jevanhel'skoji propoviďi Tvojeji. Vlij u nas i strach pered svjatymi Tvojimi zapoviďami, ščoby vsi filesňi želaňa z pohorduju odkinuvši, povelí my duchovne žitťa, ta dumali i činili vse po Tvojij vofi. Bo Ty jesi osvjačenňa i Prosvititeľ duš i tíl našich, Christe Bože, i my Tobi slavu prinosime z vikovičnym Tvojim Otcem, i najsvjatijšim, i dobrym, i oživľajučim Tvojim Duchom, teper i zavždy, i na viki vičňi. Amiň.

MOLITVA PO ČITANJU SV. PISMA.

Hospodi Bože moj, dobrotlivyj i čolovikofubivyj: milostivyj i ščedryj: naj zyjde sila Tvoja na mene hrišnoho i nedostojnoho i naj ukripiť mene naukoju božestvennoho Jevanhelija Tvojoho. Prosviti mene svitlom Tvojim, očisti mene od vsjakoji zloby i hricha i daj meňi žiti po Tvojej voli i zapoviđam i tvoriti vse dobre po vsi dñi žitťa mojoho. Bo blahoslovenne najsvjatijše imja Tvoje i proslavlenne Carstvo Tvoje, Otcja, i Syna, i Svjatoho Ducha, teper i zavždy, i na viki vični. Amiň.

PRO ROZVAŽANŇA.

Chto choče duchovno žiti i postúpati v christijanskoj doskonalosti, povinen navčitisja molitisja v rozvažanňi. Jak se robiťsja?

1. Rozvažajeme rano, abo vvečer, abo i v choť kotryj čas dña.

Vozmeme v ruki sv. Pisjmo i z ňoho pomaly, uvažno, pročítajeme odnu častinu, skažim 10 stiškov, abo čítajeme 5 minut. Potom pomolimesja: Carju nebesnyj... z otsim dodatkom: „Pomoži meňi, Hospo-

di Bože, ščoby v časi rozvažanňa moji dumki i duševni sily buli sprjamovaŋi odinoko na Tvoju slavu.“

2. Daŋi rozvažajeme nad pročitanyŋ: povtorime sobi v dumkach zmist pročitanoŋo tekstu, predstavime sobi navčajučoŋo Hospoda Isusa Christa, Joho slova, misce pođiji i osoby, jaki vystupajuť v sej pođiji.

2. Zazvidajemesja: ščo sľiduje z sjoho dľa mene? Či ja postupav dosji tak, jak včit Isus Christos? Jak tak, — ďakuju Hospodu Bohu, — jak ňi, žaluju i obicjaju popravitisj, i nauku Isusa Christa vzjati za svoji žitťevi zasady. Vzbudžuju viru v Boha, dovirja do Ňoho, skažu, ščo ľubľu Joho, i prošu Joho o pomoč i blahoslovenňa, ščoby ja svoje namirenňa zdïjsniv.

(Vystarčit, jakščo tak rozdumujeme daskoľko chvilin a potomu pomolimesja molitvu poďaki, jaka je na konci devjatnici).

Sľidujučoŋo dňa čitajeme sv. Pismo daŋi i nad pročitanyŋ textom znovu rozvažajeme. (Dumki dľa rozvažanňa je tut daŋi uve-deŋi v častiŋi „Doróha“.)

DORÓHA.

Chodi za mnoju. Lk. 5. 27.

Ja — doroha, i pravda i žifa! Jo. 14, 6.

Ja — svetlo svitu. Čto jde za mnoju, ne bude blukati v temnoŝi, a bude mati svetlo ŝita. Jo. 8, 12.

**Ňichto, ŝčo poklav ruku na pluh i ozira-
jesja nazad, ne sposobnyj do Carstva Bo-
žoho. Lk. 9. 62.**

**Koli čto choče jti za mnoju, naj sebe
zrečesja, vozme ŝčodňa na sebe chrest svoj
i jde za mnoju. Lk. 9, 23.**

**Spravďi blaženňi ti, ŝčo sluchajuť slovo
Bože i joho zberihajuť. Lk. 11, 28.**

**Svitlo tvoho fila, — tvoje oko. Koli oko
tvoje zdorove, vse tvoje filo svitle; koli ŝ
ono chvore, vse filo tvoje temne. Hľadi,
otže, či svetlo, kotre v tobi, ne je temnoto-
ju. Lk. 11, 34—35.**

**Ľubi Hospoda, Boha tvoho, vsim tvojim
sercem, vsijeju tvojeju dušeju i vsijeju dum-
koju tvojeju: se najboľša i najperša zapo-
viď. A druha podobna do nej: Ľubi bliž-
ňoho tvoho, jak sebe samoho. Mt. 22,
37—39.**

**Hľadiť i bereŝiŝja od vsjakoji zažerli-
vosti, bo ne od nadmiru toho, ŝčo čto ma-
je, zaleŝiť joho ŝitta. Lk. 12, 15.**

**Ne zbirajte sobi skarbov na zemŝi, de
moť i chrobaki niščať, i de podkopujuť zlo-
ďiji i kraduť. Zbirajte sobi skarby na nebi,**

de ňi moſ, aŇi chrobactvo ne niſčit, i de zlodiji ne probivajuť ſfin i ne vykradajuť. Bo de tvoj ſkarb, tam bude i tvoje ſerce. Mt. 6, 19—21.

Jaka kořiſť čolovikovi, jak ſvit cilyj zdo-bude, a zanapaſtiť vlasnu dušu? Mt. 16, 26.

Proſiť, i daſťsja vam; hľadajte, i najde-te; ſtukajte, i otvorjať vam. Mt. 7, 7.

I vse, ſčo budete proſiti v molitvi z vi-roju, doſtaneťe. Mt. 21—22.

Prijďiť do mene vsi vtomleŇi i obťažení, i ja oblehču vas. Vozmiť jarmo moje na ſebe i navčičsja od mene, bo ja lahodnyj i smirennýj ſercem, tož najdete polekšu du-ſam vaſim. Jarmo bo moje mile a ľahar moj lehkij. Mt. 11, 28—30.

Pracjujte ne na tu jidu, jaka pominaje, liſe na tu jidu, jaka zaliſajesja na žiľa vič-ne, — jaku daſť vam Syn Čolovičij, bo Jo-ho Boh Otecj naznamenovav. Jo. 6, 27.

Ja — chľib žiľa. Čhto prichodiť do mene, — ne bude holodovati; čhto v mene viru-je, — ne bude mati ſprahi Ňikoli. Ja — chľib žiľa, ſčo z neba zojſov. Koli chtosj ſej chľib bude jisti, bude žiti naviki. I chľib, kotryj dam ja, ſe — ľilo moje za ži-ľa ſvitu. Iſtinno, iſtinno hovorju vam: Jak ne budete ſpožívatí ľilo Syna Čolovičoho i ne budete piti krovi Joho, ne budete ma-

ti žita v sobi. Chto filo moje jist i krov moju pje, toj žive žitam vičnym, i ja voskrešu jeho v poslidnyj deň. Bo filo moje — jida pravdiva, a krov moja — pravdivyj napoj. Chto spoživaje filo moje i krov moju pje, toj u meňi perebuvaje, a ja — v ňomu. Jo. 6, 35—56.

Vchoďit vuzkimi dverima, bo široki ti dveri i rozloha ta doroha, ščo vede na pohibit, i bohato neju choďat. Ale tisni ti dve ri i vuzka ta doroha, ščo vede do žita, i malo takich, ščo jeji znachodit. Mt. 13—14.

Uvažajte na sebe! Koli zhrišit tvoj brat, dokori jomu, a jak pokajejsja, odpusti jomu. I koli sim raz na deň on zhrišit proti tebe i sim raz povernesja do tebe i skaže: Kajusja, — odpusti jomu! Lk. 17, 3—4.

Koli budete vy odpuščati ľuďam provyny ich, to i Otecj vaš nebesnyj odpustiť vam. A koli vy ne budete proščati ľuďam, to i Otec vaš nebesnyj ne prostiť vam provin vašich. Mt. 6, 14—15.

ľubit vorohov vašich, dobro činiť tym, jaki vas nenavidať, — blahoslovajte tych, jaki vas proklinajuť, molitsja za tych, ščo vas znevažajuť. Daj každomu, chto tebe prosiť. I jak želajete, ščoby vam činili ľude, činiť im i vy tak samo. Koli vy ľubite tych, ščo vas ľubiať, jaka vam zasluha? Taž bo

i hrišniki ľubľat tých, ťčo ich ľubľat. I koli ċinite dobre tym, ťčo vam ċiňat, jaka vam zasľuha? Ta i hrišniki to same ċiňat. I koli vy poľiċajete tym, od kotrych majete naďiju nazad dostati, jaka vam zasľuha? Bo i hrišniki hrišnikom poľyċajut, ťċoby toľko nazad dostali. Vy ľubiť vorohov vaťich, dobro ċiniť im, i poľyċajte, ne ċekajuċi nazad niċoho, a velika bude vaťa nahoroda, i budete synami Vyťňoho, bo On blahij dľa zľych i nevďaċnych. Buďte miloserďni, jak i Otecľ vať miloserďnyj. Lk. 6, 27—36.

Ĉomu sami z sebe vy ne sudite, ťčo spravedľive? Lk. 12, 57.

Ne sudiť i ne budete sudťeňi; ne zasudťujete, i ne budete zasudťeňi; odpustiť, i vam odpustiťsja. Dajte to i vam daťsja: miru dobru, natoptanu, potrjasenu, perepovnenu daďut vam. Jakoľu bo miroľu vy mirjajete, takoľu i vam odmirjajut. Lk. 6, 37—38.

I jakim sudom sudite, takim i vas buduť sudiťi, i jakoľu miroľu mirjajete, takoľu i vam odmirjajut. Mt. 7, 2.

Vse, otťe, ťčo ťelajete, ťċoby ľude vam ċinili, to vy ċiniť im. Mt. 7, 12.

Ne koľdyj, ċto hovoriť meňi: Hospodi, Hospodi! — vvojde v Carstvo Nebesne, ľiťe toľ, ċto ċiniť voľu Otcja moho, ťčo na

nebi. Mt. 7, 21. Poki deň, čiňim diela toho, čo poslav Mene, — bo noč nadchodiť, za jakoji ničto ne zmože dijať. Jo. 9, 4.

Ne zapafujut svitla ta i ne stavľať joho pod posudinoju, liš na svičnik, i ono svitiť usim v chafi. Tak naj svitiť pered ľudmi vaše svitlo, ščo by oni, viďači vaši dobri diela, proslavľali vašoho Otcja, ščo na nebi. Mt. 5, 15—16.

Bo chto činiť voľu moho Otcja, ščo na nebi, toj moj brat, sestra i mati. Mt. 12, 50.

Istinno, istinno hovoru vami: Chto slučaje moje slovo i u toho viruje, chto poslav mene, — žive žiťam vičnym, i na sud ne prijde, bo od smerti perejšov u žiťa. Jo. 5, 24.

Jak môžete vy virovati, koli vy slavu odin od odneho prijmajete, a slavy, jaka od samoho Boha, ne hľadajete? Jo. 5, 44.

Bo koždyj, chto vynosiťsja, bude poniženýj, a chto ponižujesja, bude vyvyšenyj. Lk. 14, 11.

Ňichto ne može dvom panam služiti: bo abo odneho znenavidiť, a druhoho bude ľubiti, abo bude trimatisja odneho, a druhim bude pohoržuvati. Ne môžete Bohu služiti — i mamoni. Mt. 6, 24.

I vy takož buďte hotovi, bo ne znajete,

o kotroj hodiŋi Syn Čolovičij prijde. Lk. 12, 40.

Od usjakoho, komu dano mnoho, mnoho od ŋoho i vymahati buďuť; a komu povireno bohato, od toho boľše zažadajuť. Lk. 12, 48.

Čomu divišsja na skalku v oci tvoho brata, koli u vlasnom oci ne odčuvaješ kolody? I jak možeš skazati bratovi tvojemu: Daj, brate, vyjmu skalku, ščo v tvojim oci, — ty, ščo ne vidiš kolody, ščo u tvojim oci? Licemire, vyjmi perše kolodu z oka svoho, i toďi uvidiš, jak vyjňati skalku z oka, brata tvoho. Lk. 6. 41—42.

Uvažajte dobre, ščob vy ne činili vašich dobrych včinkov pered ľudmi, jaki viďili by vas, a to ne budete mati nahorody v Otcja vašoho, ščo na nebi. Otož, koli daješ milostyňu, ne trubi pered soboju, jak robľať licemiry po sinahohach ta ulicjach, ščoby ich chvalili ľude. Istynno kažu vam: Oni vže majuť svoju nahorodu. Ty že, koli daješ milostyňu, naj tvoja ľiva ruka ne znaje, ščo robiť tvoja prava: ščob tvoja milostyňa bula tajemna, i Otecj tvoj, ščo vidíť tajemne, odplatiť tobi. Mt. 6, 1—4.

Koli spravľaješ obid, abo večerju, ne klič tvoich prijateľiv, ŋi tvoich bratov, aňi tvoich rodičov, aňi susidov bohatych, ščoby

časom i oni takož tebe ne zaprosili i ne bu-
lo tibi odplaty; ale jak spravľaješ benket,
zakľič ubohich, kafik, krivych, sľipych. I ty
budeš ščaslivyy, tomu ščo oni ne majuť,
čim tibi odplatiti, — tibi bo odplatitsja
v deň voskreseňa pravednych. Lk. 14,
12—14.

Ščo Boh zľučiv, čolovik naj ne rozľučaje.
Mt. 19, 6. Tvorecj od počatku stvoriv ich
čolovikom i žonoju. Tomu zališit čolovik
otcja i maťir i pristane do svojeji žinky, i
buduť oni dvoje odnym filom, tak ščo oni
ne buduť boľše dvoje, liše odno filo. Ščo,
otže, Boh zľučiv, ľudina naj ne rozľučaje!
Mt. 19, 3—6. Koždyy, chto odpuskaje svo-
ju žinku i odružujesja z inšoju, činiť pere-
ľub; i toj, chto odružujesja z rozvedenoju
z mužom swoim, činiť pereľub. Lk. 16, 18.
I koli žinka pokine svoho čolovika i vyjde
za inšoho, — čužoložit. Mk. 10, 12.

Vy čuli, ščo bulo skazano: Ne čini pere-
ľubu. A ja kažu vam, ščo každyy, chto di-
viťsja na žinku z požadaňam, — toj vže
včiniv pereľub z neju v serci svojom. Mt.
5, 27—28. Ne obmaňujte sebe! Aňi roz-
pustniki, aňi pereľubodijci — carstva Bo-
žoho ne oderžať v spadščinu. 1. Kor. 6, 9.

Chto virnyj u najmenšomu, toj i u veli-
komu virnyj; a chto nečasnyj u najmenšo-

mu, toj i u velikomu nečesnyj. Lk. 16, 10.

Koli chtosj udeň chodiť, to ne spotykajesja, bo vidit' svitlo svitu seho. Koli-ž chtonebud' chodiť unoči, to spotykajesja: u takomu nema svitla. Jo. 11, 9—10.

Dobra ľudina z dobroho skarbu sercja svoho vynosit' dobre; licha ž — z lichoho sercja liche vynosit', bo čím serce napovne-ne, to hovorjať usta joho: Lk. 6, 45. To, ščo z ust vychodiť, to pochodiť iz sercja i ono oskverňuje ľudinu. Iz sercja bo pochodať zfi dumki, ubivstva, perefuby, rozpusta, kradeži, lžive svidčeňa, bohochufstva. Se oskverňuje čolovika. Mt. 15, 18—20.

Istinno, istinno kažu vam: Koždyj, chto hrich činiť — je hricha nevošnikom. Jo. 8, 34.

A chto spokusit' odnogo z tych malych, ščo virujuť v mene, takomu bulo by lipše, jakby mlinove koleso повиšeno jomu na šiju, i on buv utoplenyj v hlubiňi morja. Bida svitovi od pokus. Ono i treba, ščob prišli pokusy, odnak hore ľudini, čerez jaku pokusy prichodať! Mt. 18, 6—7.

Tak, jak zbirajuť kukoľ i v ohňi paľat, tak samo bude pri konci svitu: Syn Čolovičij pošle svoich Anhelov, jaki zberuť iz joho Carstva vsi spokusy i tych, ščo činať

bezzakoña, i kinuť ich do ohňanoji peči: tam bude plač i skrehot zubov. I toďi pravedňi zasjajuť, jak sonce, v Carstvi Otcja svoho. Chto maje vucha, naj sluchaje! Mt. 13, 40—43.

Bo koždyj, chto činiť zlo, nenavidiť svitlo, tož i ne jde do svitla, ščob ne vyjavilisja đila joho. A chto pravdu činiť — ide do svitla, ščob vyjavilisja đila joho, zrobleňi bo oni u Bozi. Jo. 3, 20—21.

I ne divujtesja z toho, bo nadchodiť čas, koli vsi, chto v hrobach, holos počujuť (Syna Božoho), i vyjduť ti, ščo činili dobro, na voskresiňa žiťa. A ti, ščo zlo činili, — voskresnuť na sud. Jo. 5, 28—29.

Ničoho ne je schovanoho, ščo by ne stalo javnym, aňi ničoho tajnoho, ščo by ne stalo znanym i na javo ne vyjšlo. Lk. 8, 17.

Kažu vam, jak ne pokajetesj, usi zahinete! Lk. 13, 5.

Otak, kažu vam, ščo na nebi bude boľša radost nad odnym hrišnikom, ščo kajesja, niž nad devjaťdesjať devjaťma pravednikami, kotri ne potrebujuf pokajaňa. Lk. 15, 7.

Chto ne zo mnoju, toj proti mene, i chto zo mnoju ne zbiraје, toj rozkidaje. Mt. 12, 30.

Ja kažu vam ne kľastisja zovsim! Naj bu-

da vaše slovo: Tak tak; ni, ni, — a ščo
bolše seho, je od zloho. Mt. 5, 34, 37.

Kažu bo vam: Za kožde puste slovo, ja-
ke skažuť Iude, — daduť odpoviď z ňoho
sudnoho dňa. Bo za slovami tvojimi budeš
opravdanyj i za slovami tvojimi budeš za-
sudženýj. Mt. 12, 36—37.

Chto ne bere svoho chresta i ne jde sli-
dom za mnoju, toj nedostojnyj mene. Mt.
10, 38.

Vas buduť nenaviďiti usi za moje imja,
ale chto vyderžiť do konca, toj spacesja.
Mt. 10, 22.

Ne bojtesja tych, ščo vbivajuť тіlo, duši
ž ubiti ne možuť; a bojtesja radše toho,
chto može pohubiti dušu i тіlo v pekľi. Mt.
10, 28.

Každyj, otže, chto vyznaje mene pered
ľudmi, toho i ja vyznaju pered moim Ot-
cem nebesnym. Chto ž mene zrečesja pe-
red ľudmi, toho i ja zrečusja pered Otcem
moim nebesnym. Mt. 10, 32—33. Chto by
soromivsja mene ta mojeji nauki, toho
i Syn Čolovičij bude soromitisja, koli pri-
jde u slavi svojej i Otcja, i svjatyh Anhe-
lov. Lk. 9, 26. Blaženni vy, koli vas buduť
znevažati, peresľidovati ta hovoriti vsjake
zlo na vas, ohovorjajuči, mene radi. Raduj-
tesja i veselitsja, bo nahoroda vaša velika

na nebi. Mt. 5, 11—12. Mir zališaju vam, moj mir daju vam; ne tak, jak svit daje, daju vam joho. Jo. 14, 27. Skazav ja vam se, ščoby vy mali v meňi mir. U svifi stradati budete. Ale kripitsja! Ja pobidiv svit. Jo. 16, 33. Novu zapovid' daju vam, ščob vy ľubili odin odnoho! Z toho usi spoznajut', ščo moji vy učeniki, koli ľubov vzajemnu budete mati. Jo, 13, 34—35.

Ja vinohrad, vy — haluzki. Chto perebuvaje v meňi, a ja v ňomu, — toj plod prinosit' ščedro. Bez mene ž vy ničoho činiti ne możete. Jakščo chtosj v meňi ne perebuvaje, toj, jak haluzka, bude vykinutyj i vyschne; ich bo zbirajut', kidajut' v ohoň, — i oni zhorjajut'! Koli ž vy v meňi budete perebuvati, i moji slova v vas budut' perebuvati, — tož i učenikami moimi stanete. Jo. 15, 5—10.

Koždyj, chto sluchaje si moji slova i vykonuje ich, podobnyj do rozumnoho čolovika, jakij zbudovav svoj dom na skaľi. Spustilasja zľiva, potoki rozľilisja, poduli vitri i natisli na toj dom, ta on ne zvalivsja, bo buv zbudovanyj na skaľi. A každyj, chto sluchaje si moji slova i ne vykonuje ich, podobnyj do nemudroho čolovika, jakij zbudovav svoj dom na pisku. Spustilasja zľiva, rozoff'alisj riki, poduli vitri i udarili

na toj dom, i on povalivsja, i velika bula ta ruina joho. Mt. 7, 24—27.

Bo ne poslav Boh u svit Syna svit zasuditi, liše nim svit spasti. Chto viruje v Ňoho, ne bude zasudženyj, a chto ne viruje, — toj uže zasudženyj, bo ne uviriv v imja Jedinorodnoho Syna Božoho. Jo. 3, 17—18.

Koli vy robite vse, ščo ja vam zapovida-ju, to vy — družu moji. Jo. 15, 14.

Istinno bo kažu vam: Doki perejde nebo i zemlja, ni odna jota, ni odna riska z zakonu nepominesja, poki vse ne zdijsnifsja. Mt. 5, 18.

Ja — doroha, i pravda j žita! Jo. 14, 6. moji mene znajuť. Jo. 10, 14. Ovcu moji holosu moho sluchajuť a ja ich znaju: oni za mnoju iduť, i daju ja im žita vične, i ne propaduť oni poviki, i ničto ne vyrve ich iz ruk moich. Jo. 10, 27—28.

Ja — doroha, i prevda j žita! Jo. 14, 6. Chodi za mnoju! Lk. 5, 27.

A kudy ja jdu — dorohu vy znajete. Jo. 14, 4.

KATECHIZMOVÁ ČASTINA.

DVI HOLOVNÍ ZAPOVIDI LUBOVI.

1. Lubi Hospoda Boha tvoho vsim sercem tvoim, vseju dušeu tvojeju, vseju silou tvojeju i vsimi myslami tvoimi. Se perša i najbolša zapovid. A druha podobna do neji:

2. Lubi bližného tvoho, jak samoho sebe.

DESJAŤ ZAPOVIDEJ BOŽICH.

Ja, Hospod Boh tvoj,

1. Naj ne bude v tebe inšich bohov okrem mene.
2. Ne vzyvaj nadaremno imeni Hospoda Boha tvoho.
3. Pamjataj deň svjatyj svjatkovati.
4. Šanuj otcja tvoho i maťir tvoju, ščob tobi bulo dobre i ščob ty dovho proživ na zemli.
5. Ne ubivaj.
6. Ne čužolož.
7. Ne kradi.
8. Ne svidči ložno na bližného tvoho.
9. Ne požadaj ženy bližného tvoho.
10. Ne požadaj ničoho toho, ščo je vlasnosteu bližného tvoho.

ŠISŤ ZAPOVIDEJ CERKOVNYCH.

- 1. Ustanovleňi svjata svjatkovati.**
- 2. V neďifu i svjata v sv. Liturgiji brati učasť.**
- 3. Nakazaňi posty postiti.**
- 4. Každoho roku, bodaj raz, v Paschalnomu časi, spovidatisja i pričastitisja.**
- 5. U zaboroneňi časy vesel' i zabav ne spravľati.**
- 6. Zlych knižok ne čitati.**

ŠISŤ PRAVD VIRY.

ščo ich koždyj chistijanin povinen znati i v nich viruvati:

- 1. Je odin Boh, ščo vse stvoriv i vsim upravľaje.**
- 2. Boh je spravedlivyj Sudda, ščo za dobro nahorodžuje a za zlo karaje.**
- 3. Je tri Boži osoby: Boh Otec, Boh Syn, i Boh Duch Svjatyj: Se je Presvjata Trojca.**
- 4. Druha osoba Boža, Syn Božij, stavsja čolovikom i vmer na chresťi zadľa našoho spaseňa.**
- 5. Ľudska duša je bezsmertna.**
- 6. Boža blahodat' je do spaseňa konče potribna.**

CHRISTIJANSJKA PRAVEDNOST.
Vysterihajsja zloho — tvori dobro.

SIM SVJATYCH TAJN.

1. Chreščeňa.
2. Miropomazaňa.
3. Presvjata Evcharistija: se je Tilo i Krov Hospoda našoho Isusa Christa pod vidami chľiba i vina.
4. Pokajaňa.
5. Eleopomazaňa.
6. Svjašćenstvo.
7. Supružestvo.

HOLOVNĚI DOBRI DILA.

1. Molitva, 2. Post 3. Milostyňa.

SIM DIL MILOSERDA DLA DUŠI.

1. Hrišnika navernuti.
2. Neukoho naučiti.
3. V sumňivi poraditi.
4. Sumnoho poťišiti.
5. Krivdu terpelivo znositi.
6. Obrazu iz sercja proščati.
7. Za živych i vmerlych molitisja.

SIM DIL MILOSERDA DLA TILA.

1. Holodnoho nahoduvati.
2. Sprahnenoho napojiti.

3. Nahoho prioditi.
4. Podorožného v dom priňati.
5. Nedužoho positiť.
6. Vjazňa vykupiti.
7. Mertvoho pochoroniti.

SIM DAROV DEVJAŤ PLODOV SVJATOHO DUCHA. SVJATOHO DUCHA.

1. Mudrosť.	1. Ľubov.
2. Rozum.	2. Radosť.
3. Rada.	3. Mir.
4. Kriposť.	4. Terpelivosť.
5. Znaňa.	5. Dobrotlivosť.
6. Pobožnosť.	6. Milosrďa.
7. Strach Božij.	7. Vira.
	8. Lahodnosť.
	9. Pomirkovanosť.

JEVANHELJSJKI BLAŽENSTVA

1. Blaženní vbohi duchom, bo jich je Carstvo Nebesne.
2. Blaženní plačúci, bo oni budú poťišeni.
3. Blaženní lahodní, bo oni nasľidať zemľu.
4. Blaženní holodní i sprahľi spravedlivosti, bo oni nasyťatsja.
5. Blaženní milostivi, bo oni budú pomiluvani.
6. Blaženní čistí sercem, bo oni Boha uvidat.

7. Blaženni mirotvorci, bo oni synami Božími nazvuťsja.
8. Blaženni peresfidovaňi za pravdu, bo jich je Carstvo Nebesne.

HOLOVNÍ HRICHÍ I PROTIVNÍ JIM ČESNOTY.

1. Hordost	1. Pokora.
2. Skupost.	2. Ščedrost.
3. Nečistota.	3. Čistota.
4. Zavisť.	4. Zičlivost.
5. Obžirstvo.	5. Umirenost.
6. Hňiv.	6. Lahodnost.
7. Línivstvo.	7. Píľnost.

ČUŽÍ HRICHÍ.

1. Hrich prikazovati.
2. Sponukovati do hricha.
3. Hrich raditi.
4. Dozvolati na hrich.
5. Dopomahati do hricha.
6. Za hrich ne karati.
7. Hrich boroniti.
8. Hrich chvaliti.
9. Na hrich movčati.

HRICHÍ PROTI SVJATOHO DUCHA — PROTI SPASEŇA.

1. Nadmirna naďija na Bože miloserďa.

2. Beznadijnost na Bože miloserdja.
3. Sprotiv poznanoj pravdi christijanskoji viry.
4. Zavidina bližnomu Božoji blahodati.
5. Zatverdilost na spasitelni napominaňa.
6. Nepokajana až do smerti.

HRICHI, ŠČO KLIČUŤ PRO POMSTU DO NEBA.

1. Umisne čolovikobivstvo.
2. Hrich sodomskij.
3. Skrivdžena bidnych, vdov i sirot.
4. Nespravedlive zaderžana zarobotnoji zaplaty.

TRI JEVANHEL'SKI RADY.

1. Dobrovoľne ubožestvo.
2. Vsehdašna čistota.
3. Doskonala poslušnosť radi Boha.

TRI BOŽESTVENŇI ČOTYRI OSNOVNŇI ČESNOTY. ČESNOTY.

1. Vira.	1. Oberežnosť.
2. Nadija.	2. Spravedlivost.
3. Ľubov.	3. Zderžanlivost.
	4. Mužnosť.

POSLIDŇI RIČI.

1. Smerť.
2. Sud Božij.

3. Čistilišče.
4. Carstvo Nebesne.
5. Peklo vične.

CHRISTIJANSJKI PRIVITY

Ščodennyj: Slava Isusu Christu! — Slava na viky!

Rizdvjanyj: Christos raždajetsja! — Slavite Jeho!

Velikodnyj: Christos voskres! — Voistinu voskres!

PRO MOLITVU

Molitva — se podnesenña duši do Boha. Molimosja tomu, ščo molitva lučit nas z Bohom, — ščo Christos nakazav molitisja i sam navčiv nas molitvu „Otče naš“, — ščo bez molitvy ne možemo oderžati blahodati, potribni do spasenña.

Treba molitisja rano i večir, u spokusach, u neščastí, u potrebach. Molimosja ne liše tomu, ščoby Boha prositi pro rizni blahodati dla duši j tila, ale takož tomu, ščob Boha slaviti, Jomu đakuvati za rizni dobrođijstva, pereprosi Joho za naši proviny.

SVJAŤI TAJNY

SvjaŤi Tajny — se vidimi znaky nevidimoji BožoŤi blahodati. Pri koŤnoŤ TajnŤi pod jakymsj zverchnym znakom christijanovi uďilajetsja vnutrišna blahodaŤ. Isus Christos ustanoviv sim svjatych Tajn.

Tajna ChrešćenŤa — My rodimosja na sej svit iz pervorodnym hrichom na duši. Čerez Tajnu ChrešćenŤa my očišćujemosja od pervorodnoho hricha, odrodžujemosja na duši do žitŤa blahodati. Čerez ChrešćenŤa my stajemosja Božymi ďitŤmi i členami Cerkvi. Bez ChrešćenŤa ničto ne moŤe ohľadati Boha, bo Christos kaŤe: „Čto ne odrodiŤsja z vody j Svjatoho Duča, ne moŤe vvojti v Carstvo Nebesne“ (Jo. 3,5). Tomu sv. Cerkva zaklikaje rodičiv, ščob oni chrestili ďitej skoro. — Tajnu ChrešćenŤa uďilaje svjaščenic, ale koli nema svjaščenika, abo ditina je v nebezpeci smerti, moŤe ochrestiti koŤnyj a to tak: a) VysloviŤ namir: Choču sju ditinu ochrestiti tak, jak se robiŤ Cerkva; b) Potomu čistu prirodnu vodu (jakščo nema svjačenoji) zlivaje navchrest na holovu ditiny i c) rovnočasno pri tomu vymovľaje sji slova: „Kreščajetsja rab (raba) BoŤij (-ija) (imja ditiny) vo imja Otca i Syna

i Svjataho Ducha. Amiň.“ — Po takomu Chreščeňu, jak nastane možlivisť, treba ščob šče svjaščenik miropomazav ditinu. — Chresňi rodiči ne je lišeavidkami Chreščenňa ale beruť na sebe i obovjazok religijnoho vychovanňa ditiny, osoblivo tođi, koli rodiči ne je v zmozi dati ditiňi religijne vychovanňa.

Tajna Miropomazanňa — V sij Tajňi christijanin oderžuje pečat Svjataho Ducha — nezatertyj znak na duši okremoji blahodati svoju viru vyznavati ta berehti v duši blahodat Božu i duchovne žitta.

Tajna Evcharistiji — Jak naše ěilo potrebuje dľa žitta poživu, — tak i naše nadprirodne žitta potrebuje kormu dľa svoho rostu. Je nim Presvjata Evcharistija. „Chto jisť Moje ěilo, i pje Moju Krov, matime žitta vične“ (Jo. 6, 51), zapevňaje nas Isus Christos. V Presvjatij Evcharistiji je ěilo i Krov Isusa pod vidami chľiba i vina i to đijsno. Sja peremina chľiba i vina stajetsja na Službi Božij, koli svjaščenik vyhološuje slova, ščo jich na Tajnij Večeri skazav Christos do apostoliv: „Prijmite, jadite, sije jest ěilo Moje, ježe za vy lomimoje, vo ostavlenije hrichov“, i „Pijte

ot neja vsi, sija jest Krov Moja Novaho Zavita, jaže za vy i za mnohi izlivajemaja vo ostavlenije hrichov“.

Služba Boža — se holovne bohoslužennā Christovoji Cerkvi. V nij u bezkrovnyj sposib povtorjujejsja krovava holhoftsja žertva Christa. Službu Božu može odpravľati liše svjaščenik i bez svjaščenika ne može buti Služby Božoji a tođi j nemaje pereminy chľiba j vina na Ĥilo i Krov Christovu, nemaje sv. pričasta. Virnyj christijanin maje obovjazok brati učast na Službi Božij v neđili i svjata.

Tajna Jeleopomazanā — Se svjata Tajna dľa chvorych christijan, ščo oni jiji prijmajuť v čas ťažkoji neduhy. „Čto z vas nezdužaje, nechaj prikliče svjaščenikiv Cerkvi i naj oni pomoľaťsja nad nim, pomazavši jeho jelejem v imja Hospodne. I molitva viry spase boľijučoho i dvihne joho Hospodľ, a koli hrichy včiniv, odpustaťsja jomu“ Jk. 5, 14—16) — tak kaže sv. Pisjmo pro Tajnu Jeleopomazanā. Sja Tajna duže často privertaje j zdorovja ĥilu, a osoblivo odpuščennā hrichiv i koli b chvoryj buv nepritomnyj, jakščo vin pered tym žaluvav za hrichy. Tomu ňikoli ne zanedbujmo poklikati

svjaščenika do chvoroho i ne treba se od-
ťahati až do toji chviliny, koli chvoryj vže
vtrativ pritomnist'. Sju Tajnu možna prij-
mati bišše raziv, koli vynikne potreba. Ne
treba dumati, ščo chto prijme sju Tajnu,
vže musíť vmerti. Navpaky, sja Tajna je na
žittja a ne na smert', v peršij miri na žittja
duši, ale duže často Hospod' neju daje i
zdorovja řilu.

**Tajna podružja — supružestva — chri-
stijansjke podružja je nerozryvne do smer-
ti odnoho z podruhiv: „Ščo Boh spolučiv,
řudina nechaj ne rozlučaje“.**

TAJNA POKAJANŇA — SPOVIĐ.

Tajna Pokajaňa, spoviď — se velikij dar
voskressšoho Christa řudstvu: „Prijmit' Du-
cha Svjatoho: komu vy prostite, to pro-
staťsja jim, a komu vy zaderžite, — to za-
deržaťsja“. (Iv. 20, 23). Ale liše v a ž n a
spoviď spričiňuje odpuščeňa hrichov ta da-
je duši Božu blahodať i mir. Tomu tut
korotko dajeme vkažovki, jak vykonati
dobru i važnu sv. spoviď.

Do sv. spovidi my povinňi naležno pri-
hotovitisja.

a) Prihotovľajemesja tak: pomolimesja

molitvu: Carju nebesnyj, abo inšu do Svjatoho Ducha, ščob pomoh nam dobre prihotovitisja i na naše spaseňa dobre vykonati sv. spovidŭ. Po tom pomolimesja psalom pokajaňa: Pomiluj mene Bože... abo dakotru z daŭi uvedenych pokajannych molitov.

b) Po sich molitvach ispytujeme svoju sovistŭ, to zn. uvažno rozhlŭanemo, jakimi hrichami my obrazili Hospoda Boha od ostanňoji dobroji spovidŭi, — korotko: prihadujeme sobi naši hrichi.

Začínajuči ispyt sovisti napered stavime sobi pitaňa: koli my vykonali ostanňu dobру spovidŭ? — či my do teper važno i dobre spovidalisja, to zn. či my dekoli ne vykonali nevažnu spovidŭ, na pr. tym, ščo my zatajili v spovidŭi ŭažkij hrich, abo ne mali my žaľu za hrichi i spovidalisja liše iz zvyčaju i pod. Jakščo vidimo, ščo dekotra naša spovidŭ bula iz sich i podobnych pričyn nevažnoju, prihadujemo sobi hrichi od toho času, koli my vykonali nevažnu spovidŭ, ščob povtoreňam hrichov z nevažnoji spovidŭi napravili nevažnu spovidŭ.

Hrichi sobi prihadujeme na osnovi zapovidej Božich i cerkovnych, hrichov holov-

nych i čužich. Dľa pomoči kajannikam dodajeme tut dekoľko pitaň:

1. Či ty ščiro viriv v Boha, či molivsja rano i vvečer?

2. Či ne brav imja Bože i Svjatych nardarmo, — ne hovoriv bez pošany pro Boha i Svjatych, — ne lajav?

2. Či svjatkuvav ty neďili i svjata, — važno v ti dñi nepracjuvav, — sv. Liturgiju z vlasnoji viny ne vylišiv?

4. Či ty šanuvav svojich rodičov, sluchav jich, pomahav jim, ne buv jim ťaharem, ne krivdiv jim? Či v škoľi včivsja i buv sluchjanym? Či vychovuvav ty svojich dítkej v bojazni Božoj, ne davav diťam zloho prikladu, ne včiv na zle, na pr. hovoriti nepravdu, krasti, obmaňuvati i pod.

5. Ne bivsja, hňivavsja, svarivsja, vorohuvav, vbiv dekoľoho?

6. Či ne dumav, hovoriv, robiv nemoraľne?

7. Či deščo ty ne vkrav? Ščo, od koho i v jakoj ciňi? Ne robiv škodu? Ne obmaňuvav na ciňi, miri, vazi, jakosti? Povernuv ty požičane, vkradene, nezakonno i nespravedливо ta hrišno pridbane?

8. Ne hovoriv ty nepravdu, ne ohovor-

juvav, ne svidčiv fašivo, ne prisjahav fašivo? Poškodiv ty tym kohosj?

9. Jake tvoje podružje žita? Dotrimav ty prisjahu podružoji virnosti, ľubovi, česnosti? Ne rozbivav čuži podružja slovami, nahovorjuvaňami, zvodžuvaňami, nemoralnými včinkami?

Ne vpivavsja? Nasľidkom toho tvoja rodina ne maje nedostatki, nuždu, nespokoj? Ne buv hordym, skupym, ne zavidiť? V postnom časi ne chodiv na zabavy? Ne včiv ty hrišiti, ne navodžuvav na hrich, ne davav pohoršeňa svojim postupovaňam, slovami, včinkami, inšim, holoľno malým dťam?

Ale se ne značit, ščo budeš spovidatisja ľiše z sich hrichov, ščo tut uvedeňi. Ty obovjazanyj vyspovidatisja z usich svojich ťažkich hrichov, na jaki pamjataješ, ščo ty jich dopustivsja. Ľiše toďi tvoja spovidť bude dobra. — Pri rozhľadaňi hrichov divimosja, či my jich dopustilisja: dumkoju, slovom, včinkom, — prihadjeme sobi čislo hrichov, skoľko razov my doľčného hricha dopustilisja, — a takoľ prihadjeme obstaviny, ščo malyj hrich robľat ťažkim. — Daľi prihadjeme sobi naši hrišni privyčki, na pr. lajaňa za koľdym slovom, — hrube hovoreňa,

nečisti slova, vpivañasja i pod. i na se specijalno zverneme uvahu spovidnikovi.

Ispyt sovisti treba perevesti sumľinno, tomu ščo nedbajlive prihotovañasja do spovidi može buti lahko pričinoju nevažnoji spovidi. Ne hovorju, ščo treba nadmiru mučiti sebe, ščob vse sobi prihadati, ale hovorju, ščo ispyt sovisti majeme robiti tak поважно i sovisno, jak поважно i sovisno vykonujeme inšu važnu našu pracju.

v) Prihadavši sobi, v ispyti sovisti, hrichi, zrazu v z b u d ž u j e m e ž a ľ, ščo my hrichami obražali Hospoda Boha. Žaľ možeme vzbuditi molitvoju žaľu, uvedenoju na stor. 18.

Vzbudžeňa žaľu je najvažnijšim i nemi-
nučim aktom sv. spovidi. Bez žaľu nema
odpuščeňa hrichov. Chto nemaje žaľu, to-
ho spovidť nevažna. — Žaľ za hrichi, se
boľ duši i obridžeňa nad spovnenym hri-
chom iz postanovleňam boľše ne hřišiti.
Bez pravdivoho žaľu ňikoli ne može buti
odpuščenjy žadnyj hrich. Žaľ maje vycho-
diti z sercja, to zn. ščo kajannik ne liše
ustami vyhovorjuje slova žaľu, ale vprav-
ďi, ščiro žaluje, ščo hrichami obražav Bo-
ha. Žaľ maje objmati vsi hrichi. Chto by
za odňi hrichi žaluvav, a za dekotryj ňi,

toho spovíď nevažna. A znovu, čto žaluje za vsi svoji hrichi, choť nechotači zabuv v spovidi skazati jakisj tažkij hrich, i toj hrich je jomu odpuščenj, bo on i za toj žaluvav, žalujući za vsi hrichi. Ne obmaňujme sebe: i koli by my oderžali rozrišeňa, bo spovidnik ne vidíť do našoji duši, ale, jakščo ne mali my žaľu pravdivoho, naša spovíď nevažna, rozrišeňa nevažne. Otže, čto jde do spovidi či iz zvyčaju, či tomu, ščob spovniti cerkovnu zapovíď, choť dobre prihadaje sobi hrichi i jich v spovidi vyznaje, ale jak ne maje žaľu, on išov do spovidi ne z ľubvi do Boha. Do spovidi maje nas vesti ľubov do Boha, ščo my toho dobroho našoho Otcja nebesnoho obražali, ale spamjatalisja, žalujeme, navertajemesja, jdeme do Ňoho kajučisj, obicjavši popravitisj i prosjači proščeňa hrichov. Koli do spovidi vede nas ľubov do Boha, žaľ, ščo my joho z ľubvi do Boha vzbudili, kajučisj i postanovľajuči popravitisj, nazyvajeťsja žalem soveršennym.

Pri vzbudžeňi žaľu rovnočasno postanovľajeme i obicjajeme poľipšiti naše žita. Čto ne maje silnoho postanovleňa poľipšitisj, joho spovíď nevažna. Otže, čto jde do spovidi i z dobrym namire-

ňam: očistitisj od hrichov, ale bez rišeňa, ščo musiš priložiti sily, ščob svoje žita poľipšiti, joho spovid' nevažna. Postanovleňa je cilkovito zvjazane z žalem. I vyskazujeťsja v odnoj molitvi, molitvi žaľu.

h) Poznavši v ispyťi sovisti svoji hrichi, vzbudivši žaľ za hrichi i postanovleňa poľipšitisj, pristupajeme do spovidaľnici, ščob vyznati hrichi. Kľaknuvši perechrestisj i hovorí slova:

„Spovidajusja Hospodu Bohu z usich hrichov mojich.

Ostannij raz ja spovidavsja (skaži koli) i od todi obraziv ja Hospoda Boha simi hrichami:“

Tut hovoríš hrichi, jak ty sobi jich prihadav v ispyťi sovisti, hovoríš ticho, kotko, ale jasno, hovoríš vsi hrichi, ničo ne zatajujuči, ničo ne umaľujuči ani ne zboljšujuči, ničo ne opravdujuči, bo ne može buti pričiny, ščo pozvoľala b tvoriti hrich. Vyznaješ vsi hrichi spovneňi dumkoju, slovom, včinkom, podajuči jich čislo i obstaviny, ščo hrichi priťazujuť. Koždyj rod hrichov vyznaješ okreme. Hovori sam. Ne čekaj, ščob spovidnik staviv tobi pitaňa. Spovidnik spitajeťsja, jakščo jomu bude

ščosj nejasne. Vyznavši hrichi, skaži: „za hrichi žaluju, bolše sobi ne prihaduju.“

Jakščo spovidnik daje tobi pitaňa, odpovidaješ. Jak daje tobi poučeňa, napomneňa i označuje pokutu, uvažno sluchaj. Ščo tobi nejasne, prosi pojasneňa, ale liše na ti pitaňa, ščo odnosjaťsja do tvojeji spovidi. — Jak tobi spovidnik skaže: „požalujte za hrichi“, šče raz vzbudžuješ žal slovami seji molitvy:

„Žaluju, ščo ja Hospoda Boha obraziv, kajusja i obicjaju z pomočju Božoju žita moje polipšiti.“

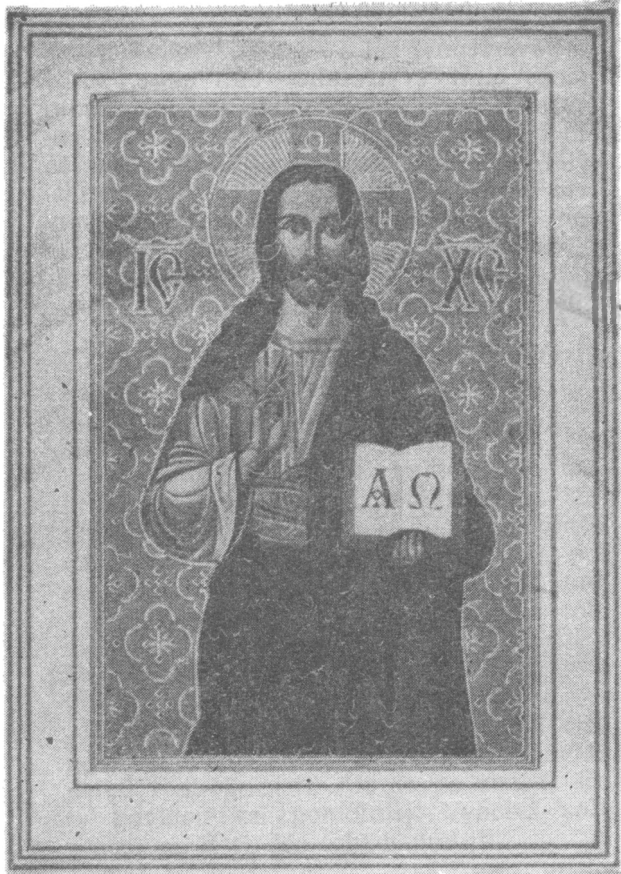
V toj čas i spovidnik vyhovorjuje molitvu rozrišeňa. Po rozrišeňi odojdeš, staneš, či kľakneš desj na boci i odkončiš danu tobi pokutu. Jakščo maješ čas, pomolišsja dekotri z daři uvedenych molitov.

d) Do pričasta hotovišsja milymi tobi molitvami a po pričasti poďakuješ Christu svojimi slovami a takož dekotroju molitvoju z molitovnika.

V molitovniku daři uvodime cilyj rjad molitov pokajannyh, pered i po spovidi, pered i po pričasti. Ale se ne značit, ščo ty povinen vsi pomolitisj. Vybereš sobi z nich tu, či ti, ščo tobi najmilijši.

Soveršennyj žal — jakščo vmirajučyj ne može mati svjaščenika biľa sebe, ščoby vyspovidavsja, nechaj starajeťsja zbuditi soveršennyj žal za hrichy z bažanňam spovidi, ščob tak zmiritisja z Bohom. Jakščo vin sam ne vsiľi se zrobiti, to dechto z prisutnych perečituje jomu pavoľi slova molitvy soveršennoho žaľu a vin povtorjaje. (Molitva soveršennoho žaľu je na stor. 18: „Bože mij, viruju v Tebe...“)

II. MOLITVY DO NAJSVJAŤIŠOJI TROJCI

VSEMOHUČA I OŽIVĽAJUČA SVJATA TROJCE.

Vsemohuča i oživľajuča Svjata Trojce, svitu počatok, Bože, ščo vsjaku zemnu i nadzemnu istotu z jedinoji laski Svojeji z nebuťa sotvoriv, pekluješša i keruješ neju! Ty okrim Svojich inšich nevymovnych pro zemnyj rod pekluvaň, dav nam i kajafa. Tomu ne liši nas, okajannyh, pomerti v lukavych našich včinkach, — ale, blahajeme Tebe: včini nevyčerpanu lasku Svoju nad nami, ščo povsjakdenno i povsjakčasno hňivime Tebe, porušujuči Tvoji dorohocinňi i oživľajuči zapovidi! Odpusti i prosti nam use, ščo nahrišili my za cile žifa naše až do seho času či to včinkami, či slovami, či dumkami. Včini nas dostojnymi ostatok žifa našoho perežiti v kajafi ta skrusi, vykonujuči svjati Tvoji zapovidi. I pošli nam nadaŭi sily, ščob činiti voľu Tvoju dobrotivu, milostivu i doskonalu; ščoby, zminivši nočne i temne zlo na svitle kajafa, zjavilisja my, nedostojňi, čistymi pered miloserďam Tvojim, chvaľači i proslavľujuči Tebe na viki, amiň.

**Svitlym Svojim promiňam zasjaj meňi,
Bože moj triistotnyj, vsjoho Sotvoritefu,
i včini mene svitlym, svitonosnym i ne-
zminnym domom nedosjažnoji slavy Svo-
jeji!**

Bože, buď milostiv meňi hrišnomu!

JEDINOMU V TROJCI HOSPODEVI MOLUSJA

**Pro deň strašnyj rozдумuju ja, i plaču
nad včinkami svojimi lukavymi. Jaku od-
poviď dam ja bezsmertnomu Carevi? Z ja-
koju naďijeju, bludnyj ja, pohľanu na
Sudďu? Najmiloserdňijšij Otče, Synu Jedi-
norodnyj, Duchu Svjatyj, zmilujsa nadom-
noju.**

**Jak Sudďa siditi bude, a Anhely sto-
jati buduť, jak truba zatrubiť i polumja
horiti bude, ščo zrobiš, duše moja, koli
poveduť tebe na sud? Bo vstanuť toďi lu-
tošči tvoji, i tajňi proviny vyjavľatsja ...
Tomu perše koncja zaholosi do Sudďi: Bo-
že, buď milostivym do mene i spasi mene.**

**Otče, Slove i Duše, Trojce Svjataja, očis-
ti množestvo hrichov mojich!**

**Mene zmorenoho hrichovnoju drimotoju,
ta poryvajemoho v son smertnyj, jak čo-
lovikofubiva, i preblaha i vselaskava bo-**

honačafna Trojce Svjata, uščedri i spasi mene.

Zhrišiv ja, ale od Tebe ne odstupiv. Uščedri mene v Trojci svjatoj jedinyj Bože.

Očiščeňa hrichov skoro podaj meňi, i od vsjakich strastej izbavi, svjata Trojce, ščob slaviv ja Tebe v viki.

Tvoje slovo daj meňi v serce, i prosviti dušu, i izbavi od mnohich hrichov svjata Trojce: i netfinnoho Tvocho žifa mene spodobi.

Odnoho v Trojci, zrodila jesi, Prečistaja, miloserđa radi na zemfi zjavivšohosja v dvoch prirodach. Toho neperestanno moli, spasti duši naši.

Iz vsimi nebesnymi silami, Suščomu v vysotach, my, jak Cheruvimy, trisvjatu vysylajem chvalu: svjat, svjat, svjat jesi Bože naš, molitvami vsich Svjatyčh pomiluj nas.

Beznačafnoho Tvocho Otcja, i Tebe Christe Bože, i presvjatoho Tvocho Ducha, jak Cheruvimy slavoslovimo: svjat, svjat jesi Bože naš, Bohorodiceju pomiluj nas.

Slavfu Otcja i Syna silu, i Svjatoho Ducha ospivuju vlast, nerozdilne, nestvorene Božestvo, Trojcu odnoistotnu, carstvujuču v vik vikov.

**Jedinomu v Trojci Hospodevi, naj bude
vična slava, jakij žita vične daruje nam
v carstvi, amiň.**

NAJSVJATIJŠA TROJCE!

**Najsvjatijša Trojce, odnoistotna vlado,
nepođilne carstvo, vsjakoho dobra počat-
ku, — upodobaj že i mene, hrišnoho: zmoc-
ni, vrozumi serce moje, i vsju skvernu
moju odojmi! Prosvitli moj rozum, ščoby
povsjakčasno ja slaviv, vyspivovav i vklo-
ňavsja, ta promovľav: jedin svjat, jedin
Hospod Isus Christos, na slavu Boha Ot-
cja, amiň.**

**Do Tebe, ščo živeš na nebi, zvodžu ja
oči svoji. Oči moji pozirajuť na Hospoda
Boha našoho, až poki ne zmilujetsja nad
nami!**

**Otče nebesnyj, jakoho bezupinnymi pis-
ňami i beznastannymi pochvalami svjati
Sily proslavľajuť, napovni usta naši chva-
loju Tvojeju, ščob veličati imja Tvoje svja-
teje! I daj nam učasti i doľi zo vsimi ty-
mi, ščo v pravđi bojaťsja Tebe i berežuť
zapovidi Tvoji, molitvami svjatoji Bohoro-
dici i vsich Svjatyh Tvojich. Bo Tobi na-
ležiť vsja slava, česť i poklon, Otcju, i Sy-**

nu, i Svjatomu Duchu, teper i zavždy, i na viki vični. Amiň.

Hospodi, Bože naš, Ty nebo nachiliv i zojšov na spasiňa rodu ľudskoho, zhl'ansja na sluh Tvojich i na nasliďa Tvoje. Bo pered Toboju, strašnym i čolovikolubivym Sudđeju, schifajem my holovy, ne od ľudej naďijučisj pomoči, ale Tvojeji spoďivajučisj laski, i Tvoho čekajuči spasiňa. Bereži nas na vsjak čas, od usjakoho voroha, od usjakoho suprotivnoho činu dijavaľsjkoho, i od dumok marnych, i pobažaň lukavych. Naj bude vlada carstva Tvoho blahoslovenna i najslavňijša, Otcja, i Syna, i Svjatoho Ducha, teper i zavždy, i na viki vični.

V Tebe viruju, na Tebe naďijusja, Tebe ľubľu, Tobi klaňajušja, svjata Trojce, jedinij Bože. Zmiloserdisja nadomnoju teper i v hodinu smerti mojeji i spasi mene!

VOZVYSI MOJ ROZUM I MYSLI DO TEBE

Vozvysi moj rozum i mysľi do Tebe, Vyšňoho, prosviti Tvojim sjajevom prečistym, Otče, Slove, Utišiteľu, v svitľi žijučij nepristupnom, — ščob vse slaviv ja Tebe jedinoho Boha v Trojci.

Nadijučisja na Hospoda voroham strašni: bo vhoru divľatsja.

Otca i Syna slavoslovľu, i Ducha Svjatoĥo, slavľači: Trojce svjata, spasi duši naši.

Kripku podaj meňi mysl', v Trojci Odinice, ščob zberihav ja i povniv božestvenňi zapovidi Tvoji.

Od vsjakich mene hrichov i strastej, Trojce nerozdľilna, izbavi, i osviti lučami Tvojimi božestvennymi, ščob veličav ja Tvoju slavu, i chvaliv Tebe, slavy Hospoda.

Do Tebe podnošu serce i mysl' moju, Tvorče i Spasiteľu moj, jedinonačal'nyj, trisvitľyj, i zovu Tobі: spasi mene od vsich spokus i skorbej, — i božestvennoji slavy Tvojeji spodobi, molitvami čistoji Bohomateri.

Slava Otcju jedinomu, slava Synu na viki žijučomu, slava Duchu vsesvjatomu, vsich nas osvjačajučomu.

DEVJATNICJA DO NAJSV. TROJCI.

Slava Svjatij, Odnostotnij, Oživľajučij, i Nepodľilnij Trojci povsjakčasno, teper i zavždi, i na viki vičňi! Amiň.

Carju nebesnyj — Svjatyj Bože i proč. až: Viruju.

Jak v Jordaňi chrestivsja Ty, Hospodi, todi objavilasja pošana Trojci; bo holos Otcivskij svidčiv pro Tebe, uľublenym Synom Tebe nazývajuči, a Duch u postafi holubiniј stverdiv Slovo objavlene. Slava Tobі, Christe Bože, ščo javivsja i svit prosvitiv!

Vladyko, Bože, Otče Vsemohučij, Hospodi, Synu Jedinorodnyj, Isuse Christe i Svjatyj Duchu, jedine Božestvo, jedina Silo, zmilujsja nadomnoju, hrišnym, i jak toľko znaješ, spasi mene, nedostojnoho sluhu Svoho, bo Ty blahoslovennyj jesi na viki vični, amiň.

1-ho dňa i 7-ho: Vsemohuča i oživľajuča Svjata Trojce, st. 55.

2-ho dňa i 8-ho: Jedinomu v Trojci ... st. 56.

3-ho dňa i 9-ho: Vsemohuča i oživľajuča sv. Trojce ... st. 55.

4-ho dňa: Najsvjaťiša Trojce ... st. 58.

5-ho dňa: Jedinomu v Trojci Hospodevi ... st. 56.

6-ho dňa: Vozvyši moj rozum i mysl'i do Tebe ... st. 59.

Bože, zmilujsja nad nami i poblahoslovi

nas, osjaj licem Svojim nas i pomiluj nas!

**Vysluchaj nas, Bože, Spasiteľu naš, na-
ďije vsich koncov zemľi i milostivyj, buď
milostivym, Vladyko, do hrichov našich
i pomiluj nas! Bo Ty miloserdnyj i čolovi-
koľubnyj Boh jesi, i my Tobi slavu prino-
sime, Otcju i Synu, i Svjatomu Duchu, te-
per i zavždy, i na viki vični. Amiň.**

**O Najsvjatiša Trojce, perebuvajuča po-
sередnictwom Svojeji blahodati v mojij du-
ši, klaňajusja Tobi!**

**O Najsvjatiša Trojce, perebuvajuča po-
sередnictwom Svojeji blahodati v mojij du-
ši, zrobi, ščob ja ľubiv Tebe vse boľše!**

**O Najsvjatiša Trojce, perebuvajuča po-
sередnictwom Svojeji blahodati v mojij du-
ši, osvjačuj mene boľše i boľše!**

**Zostavaj zo mnoju, Hospodi, budi mo-
jeju radošťu! Amiň.**

MOLITVY DO OTCJA NEBESNOHO. Z NAMI BOH.

**Z nami Boh, rozumijte, narody, i vpo-
koritesja, bo z nami Boh!**

**Počujte až do kraju zemľi, bo z nami
Boh!**

Siľni, vpokoritesja, bo z nami Boh!

**Bo koli znovu zmocňijete, znovu pere-
možeňi budete, bo z nami Boh!**

**I jaku radu vy pridumajete, — zrujnuje
jeji Hospodř, bo z nami Boh!**

**I jakе slovo ne proholosite, — ne maje
perebuvati v vas, bo z nami Boh!**

**A strachu vašoho ne zřakajemsja i ne
zatrivořimesja, bo z nami Boh!**

**Hospoda ře Boha našoho svjatite, — i
Toj bude vam v bojazň, bo z nami Boh!**

**I koli budeř na Neho nařijatisja, Toj
bude Tobi v osvjačennja, bo z nami Boh!**

**I nařijučijisja na Neho, spasemesja Nim,
bo z nami Boh!**

**Z nami Boh, rozumijte, narody, i vpo-
koritesja, bo z nami Boh!**

TEBE BOHA CHVALIME...

(Molitva pořaki sv. Amvrozija.)

**Tebe Boha chvalime, Tebe Hospoda is-
povidujeme, Tebe predvičnogo Otcja, vsja
zemřa veličaje. Tobi vsi Anhely, Tobi ne-
besa i vsi Sily, Tobi Cheruvimy i Serafimy
neperestanno spivajuř: svjat, svjat, svjat
Hospodř, Boh nebesnych Sil, nebo i zemřa
povňi veličnoji slavy Tvojeji! Tebe preslav-
nyj Apostolskij chor, Tebe chvalňnyj Proro-
kov sobor, Tebe chválníř presvitle vojinstvo
Mučenikov. Tebe po cilomu svifi ispovidu-**

je Svjata Cerkov, jak Otcja bezmirnoji veličnosti, i slavnoho Tvojoho pravdivoho i Jedinorodnoho Syna, i Svjatocho Utišiteľa Ducha.

Ty Car slavy, Christe, Ty Otcja spokonvičnyj Syn jesi! Ty dľa spaseňa stavši čolovikom, ne pohordiv lonom Ďivičim. Ty odofiv žalo smerti i virujučim odkryv Carstvo nebesne! Ty u slavi Otcivskoj po pravici Boha sidiš. Jak Sudija, virime, prijdeš Ty. Tomu prosime Tebe: pomoži sluham Svojim, jakich Ty svjatoju Kroviju vykupiv! I spodobi jich carstvovati iz Svjatyimi Tvojimi u vičnoj slavi Tvojej! Spasi ludej Tvojich, Hospodi, i poblahoslovi nasľiďa Svoje, provaď i proslavi jich naviki!

Povsjakdenno my blahoslovime Tebe i proslavľajeme imja Tvoje vo vik i na viki vični. Dopomoži, Hospodi, v deň sej od hricha vsterehtisja nam! Zmilujsja nad nami, Hospodi, zmilujsja nad nami! Naj bude laska Tvoja nad nami, Hospodi, bo my na Tebe upovajeme! Na Tebe, Hospodi, upovajeme, naj ne postydimesja vo viki, amiň!

HOSPODI, NE POZBAV MENE NEBESNYCH TVOJICH BLAH!

(od sv. Joanna Zlatoustoho.)

**Hospodi, ne pozbav mene nebesnych
Tvojich blah!**

**Hospodi, zachoroni mene od vičných
muk!**

**Hospodi, jak umom abo pomyslom, slo-
vom abo dílom ja sohríšiv, prosti meňi!**

**Hospodi, pozbav mene bezsovistnosti,
lehkovažnosti i zakameňilosti!**

Hospodi, choroni mene od vsich pokus!

**Hospodi, prosviti moje serce, zatemne-
ne lukavymi pochoťami.**

**Hospodi, ja, jak čolovik, zhrišiv, a Ty,
jak Boh ščedryj, pomiluj mene, viďači ne-
moč duši mojeji.**

**Hospodi, pošli lasku Tvoju na pomoc
meňi, naj proslavľu imja Tvoje svjatoje!**

**Hospodi, Isuse Christe, napiši mene, slu-
hu Svojoho, v knihu živych, i daruj meňi
konec dobryj!**

**Hospodi, Bože moj, choťaj ničoho dob-
roho ne зробiv ja, pered Toboju, ale daj
meňi po lasci Svojij položiti počatok dob-
ryj!**

**Hospodi, vkropi v serce moje rosu laski
Tvojeji!**

**Hospodi neba i zemlji, zhadaj mene hriš-
noho i nečistoho v Carstvi Tvojim!**

Hospodi, kajučahosja prijmi mene!

Hospodi, ne zališi mene!

Hospodi, daj meňi mysl' dobru!

Hospodi, daj meňi pamjatati na smert'!

**Hospodi, daj meňi pomysl' vyznati hri-
chi moji!**

**Hospodi, daj meňi smirennost', mudrost'
i poslušnost'!**

**Hospodi, daj meňi terpelivost', veliko-
dušnost' i pokornost'!**

**Hospodi, vseli v mene koriň blahich d'il
i strach v serce moje.**

**Hospodi, spodobi mene ľubiti Tebe iz
vseji duši mojeji, vsimi mysl'ami mojimi,
i tvoriti u vsim voľu Tvoju!**

**Hospodi, naj bude voľa Tvoja v meňi
hrišnomu, bo blahoslovennyj Ty na viki
vičňi, amiň.**

TVOJA PEREMOŽNA PRAVICJA ...

(Devjatnicja proslavleňňa Boha.)

**1. Ne mudrostu i bohatstvom i slavoju,
naj chvalitsja smertnyj, no viroju v Hospo-
da, pravovirno vzyvajuči Christu Bohu,
stalo spivajuči: na kameni Tvojich zapo-
videj utverdi mene, Bože.**

Ty, ščo znaješ ľudsku slabosť, prepojaš mene siloju i serce prosviti svetlom Tvoho bohorozumiňa, i spasi ľudej Tvojich, Bože náš: bo Ty sila slabých i napravlennja.

Christos vzositi mene rozpinajemyj, Christos sovoskrešaje mene umertvľajemyj, Christos žitta meňi daruje, — blahosloviti vsi džila Hospodňi Hospoda, ospivujte i veličajte na viki.

Spivajme Hospodevi z Ďivy narodžennomu i svet obnovivšomu, i Toji radi nam žitta božestvenne darovavšomu, pisnu poremohi, bo slavno proslavivsja.

2. O jakе strašne Tvoje sudišče, ščo vyjaviť vsi džila pered Anhelami i ľudmi! O jakij strašnyj prisud, ščo hrišnym chočeš vypovisti! Od neho sochrani mene, Christe, podajuči meňi navernennja slezy.

V bezodňi hrichovnoj vaľajusja i bezmirnu miloserďa Tvojoho vzyvaju bezodňu: z pohibeľi mene, Bože, vyvedi.

Na chrest rozpinajemi, jak Vladyka, i kopijem probivaňi, i mečami vbivaňi, v ohoň i vodu vkidaňi, na kolesach замуčovaňi, bohonosňi, radovalisj, mučeniki, spivajuči: blahosloviti vsi džila Hospodňi Hospoda.

Beznačalnoho Roditeľa Syn, Boh i Hos-

poď, priňavši tilo od Ďivy, nam javivsja, tym, kotrym v temnoti zasvititi chofiv i prifahnuti odpavšich: tomu preslavnuju Bohorodicju veličajeme.

3. Na chresti voleju Svojeju Pribitoho na fili, i od hricha pervorodnoho nas Svoobodivšoho, veličajeme, bo se Boh naš i slavno proslavivsja.

Zhrišiv ja pered Toboju i bezzakonovav, Spase, i dušu oskverniv. Tomu moľusja Tobi: jak Petra potopajemoho Ty spas, tak i mene iz hlubiny hrichov mojich vyvedi.

Vyjaviv jesi nam tverduju ľubov, Hospodi; Jedinorodnoho bo Tvojoho Syna za nas na smertľ dav jesi. Do Tebe vzyvaju v poďaci: slava siľi Tvojij, Hospodi.

Jak v peresľidovanňach terpivšich svjatyh mučenikov kripiv jesi svitlym Božestva Duchom, — i nas prosviti, Bože, bo blahoslovennyj jesi.

V Tobi tainstvo Trojci ospivujesja i slavitsja, Čistaja. Otecj bo blahovoliv, i Slovo vselilosj v Tebe, i Božestvennyj Duch Tebe osiniv. Tomu iz Tebe Rodšemusja spivajeme: blahoslovennyj Ty, Bože otciv našich.

4. Spase moj, Isuse, ščo bludnoho spas

jesi, i ščo bludnici plač priňav jesi, ščo mytarja kajučohosja opraviđav jesi, i mene, bez čisla zhrišivšoho i kajučohosja, prijmi i spasi.

Ty, Hospodi, moje svitlo, v svit vvojšov jesi, Svitlo svjate, navertajuči z temoty neznanná tych, ščo v viri Tebe ospi-vujúť.

Prečiste Tvoje narodženňa, Ďivo Neporočna, neispovidime, i Začatťa nevyskazujeme, i rodila Ty Nevisto nenevistna: slav-jať Tebe z nami Anhelov činy i svjatyh duši.

5. Iz Otcja pered vikami zrodženoho Syna i Boha, i v poslidňi lita vopločennoho z Ďivomateri, virňi veličajte na viki.

Bezzakoňa moji, nepravdy moji, bezčislenní hrichi, Christe, prosti, i od budúčich mene zachoroni muk, po bohatstvi ščedrot Tvojich.

V poborjuvanoho mja bureju, dušu vbivajučoju, Vladyko Christe, strastej more ukroti, i z pohibeŕi vyvedi, jak miloserdnyj.

Marije, čista đivstva posudino, očisti mysli moji od strastnych mrakov, i napovni blahodattŕu i pravdoju serce moje.

6. Divľusja na lasku Tvoju bezmirnuju, ja bezmirno zhrišivšij; znaju Tvoje miloserďa, znaju i dovhoterpelivost. Pokajanna daj meňi plody, ščedryj Christe, i spasi mja.

Na žitejske more hľažu, jak vzositsja napastej bureju. Do tichoji pristani Tvojeji dojšovši, vzyvaju: vyvedi z propasti žitta moje, Mnohomilostivyj.

Mučeňi vsi, i u temnicju vmitovaňi, i na časti, Mučeniki, porubaňi, i na kolese žorstoko natahovaňi, i na poživu zvirjam kidaňi, ale Christa vy ne odreklisja, spivajuči: blahoslovennyj Ty, Bože otciv našich.

Veličňi podvihi vkazali vy, i peremohi vincem ukrasilisj vy, Mučeniki Christovi, vzyvajuči: Tebe veličajem, Christe, na viki.

Boha ľuďam nemožno viditi, bo na Ňoho ne smijuť i činy anheľski hľaditi, Toboju, Vsečistaja, zjavilosj ľuďam Slovo vopločenne, i Joho veličajuči z nebesnymi vojinstvami, Tebe ublažajemo.

7. Odstoroneňi smertňi muki derevom, jak na chrest odsudili Tebe nezakonno, Hospodi: christijane spivajut Tobo pisňu peremožnu.

Ty, ščo na krestí strasti terpiv i roz-

bojnikovi raj otvoriv, jak blahoditel
i Boh: utverdi mysli moji po volji Tvojij,
jedinyj čolovikofubče.

Plavajučij v mraci žitfevych turbot v ko-
rabli potopajemim hrichami, i zvirju, vbi-
vajučomu dušu, kidanyj, jak Jona, Chris-
te, zovu: iz smertonosnoji hlubiny vozve-
di mene.

Čuže materjam đivstvo, i nemožne đi-
vam đitorodženňa: na Tobi, Bohorodice,
oboje spovnilosja. Tomu vsi narody zem-
ňiji Tebe neperestanno veličajuť.

8. Kofina nebesnych kloňatsja pered To-
boju, Isuse, jak pered Tvorcem zemnych
i preispodňich, Bohom, rozpjatym v fili.
Spasinňa stvoriv Ty posered vselennoji, bo
na derevo podnesenyj vsich prifahnuv Ty
do sebe, spasajuči virujučich, Boha veliča-
jučich.

Ty moja kripošť, Hospodi, Ty moja i si-
la, Ty moj Boh. Ty moja radosť, neosta-
vivši lona Otča i našu niščetu navidav;
tomu z prorokom Avvakumom zovu Tobi:
sili Tvojij slava, Čolovikofubče.

Odkinuv jesi mene od licja Tvoho, Svi-
tlo nezachodime, i pokryla mene čuža tma,
okajannoho; no naverni mene, i do svitla

zapovidej Tvojich, puťi moji naprav, mo-
lusja.

Očisti mja, Spase, bo mnohi bezzakonňa
moji: i iz hlubiny hrichov vozvedi, mo-
lusja; do Tebe vzyvaju ja, vysluchaj mene,
Bože spaseňa mojoho.

Žachnulosja z toho nebo, i zemľi zdivo-
valisj storony, ščo Boh zjavivsja ľuďam
v tifi, i utroba Tvoja bula prostoriša ne-
bes; tomu Tebe, Bohorodice, Anheli i ľude
veličajuť.

9. Spasiteľu Bohu, vohnesshomusja v sla-
vi Christu, i postavivšomu nas po pravici
Otcja, prinosime pisňu peremožnu, bo
slavno proslavivsja.

Veličaju Tebe, bo do mene ideš, mene
hľadaješ zabludšoho, Hospodi. Tomu veli-
ku ľubov Tvoju do mene proslavľaju,
Mnohomilostivj.

Bojusja, jedinyj Carju, Tvoho druhoho
i strašneho prichodu, tomu zovu do Tebe:
radi Zrodivšoji Tebe poščadi mene, i spasi
jak milostivj.

Pomjani nas v Tvojich molitvach, Hos-
pože Divo Bohorodice, ščob ne pohib ja
za množstvo hrichov mojich, chori ni mja
od vsjakoho zla, bo na Tebe nađijusja
i Tvoju silu veličaju.

**Tvorec neba i zemlji v Tebe, Ďivo, vse-
livsja, i nyňi na molitvu Tvoju hľadiť, Bo-
horodice čistaja, Tvoji, Carice, spovňujuči
prošenňa; Jomu za nas serdečno pomoli-
sja, bo na Tebe naďijemesja, Blahosloven-
naja.**

PERED TOBOJU SCHILAJEMESJA MY.

**Hospodi svjatyj, ščo na vysotach živeš
i pokornych ne preziraješ, ščo Vseviďačim
okom Svojim spohľadaješ na vse sotvo-
riňa: pered Toboju schililisj my i molime
Tebe, Najsvjatiťšij: podaj ruku Svoju ne-
vidimuju od žilišča Svojoho, i poblaho-
slovi nas. A koli nahrišili my ščo z voľi,
či z nevoľi, — prosti nam, jak Boh milo-
serdnyj i čolovikoľubivyj, i pošli nam bla-
ha nebesnoho i zemnoho. Bo Tobi naležiť
milovati i spasati nas, Bože naš, i my Tobi
slavu prinosime, Otcju, i Synu, i Svjato-
mu Duchu, teper i zavždy, i na viki vičňi,
amiň.**

PREČISTYJ, BEZNAČALNYJ, NEPOSTIŽIMYJ . . .

**Prečistyj, neskvernij, beznačalňyj, nevi-
dimyj, nepostižimyj, neizsľidimyj, nezmin-**

nyj, neispovidimyj, bezhrišnyj, nezlobivyj Hospodi, jedinij bezsmertnyj, u svitli ži-jučij nepristupnom, ščo sotvoriv nebo i zemľu i more i vsi tvoriňa v nich, ščo spovňaješ vsich prošeňa skorše niž pro-sjať: Tobì molimesja i Tebe prosime, Vla-dyko čolovikoľubče, Otče Hospoda i Boha, i Spasa našoho Isusa Christa, ščo radi nas, ľudej, i radi našoho spaseňa zojšov z ne-bes, vzjav na sebe filo od Ducha Svjatoho i Mariji Ďivy, preslavnoji Bohorodici: Sam mnohomilostivyj i čolovikoľubče, vy-sluchaj nas: prijmi nas, pripadajučich i vzyvajučich: zhrišili my, no naďijučisj na ščedroty Tvoji, zovem: hrichov molodosti mojeji i neznaňa ne pamjataj, pered tym niž v zemľu povernusja, spodobi do Tebe navernutisja, daj meňi blahodať Svoju, bezzakonňa moji mirjaj ščedrotami Tvo-imi, suproti množstva hrichov mojih postav bezodňu ščedrot Tvoich. Pohľan z vysoty svjatoji Svojeji, Hospodi, na nas, očikujučich bohaťi laski Tvoji: positi nas blahosteju Tvojeju, vchoroni nas od na-siľstva dijavola, utverdi žiťa naše svjaty-mi zakonami Tvojimi, Anhela, virnoho Choroniteľa, pristav ľuďam Tvojim, daj proščeňa naďijučimsja na Tebe: prosti nam i im hrichi, očisti nas đijstvom Svjatoho

Ducha Svoho. Bo Ty jesi Boh laskavyj, miloserdnyj i čolovikoľubivyj, i my Tobi slavu prinosime, Otcju i Synu i Svjatomu Duchu, teper i zavždi i na viki vični. Amiň.

HOSPODI VSEMOHUČIJ.
(od sv. Vasilija Velikoho.)

Hospodi vsemohučij, Bože Sil nebesnych i vsich ľudej! Sam, bezsmertnyj Carju, prijmi prosby naši, ščo ich prinošu Tobi v sej čas. I prosti nam proviny naši, ščo nahrišili my džilom, slovom či dumkoju, svidomo či nesvidomo. I očisti nas od usjakoho poroku, nečistoty řilesnoji i duševnoji, — ščoby, skinuvši zo sebe staroho čolovika, v novoho my pererodilisja, i žili džľa Tebe, našoho Vladyki i Dobročincja, i tak tvorjači voľu Tvoju, ščob dosjahli my vičného spokoju, v misti, de i Ty jesi, jak vsich radostne pristanišče.

TY HOSPOĐ MILOSERDNYJ...

Hospodi vsemohučij, Bože otciv našich! Ty nebo i zemľu sotvoriv zo vseju ich krasoju. Tebe vse boiřsja i tremtiř pered siloju Tvojeju, — bo ničto ne vstoitř pered veličnosťu slavy Tvojeji, i hňiv kary Tvojeji na hrišnikov nesterpučij.

Ale bezmežna i nedovidoma laska obitnici Tvojeji: bo Ty Hospod' miloserdnyj, dovhoterpelivyj i najmiloserdnijšij, i Ty žaliješ ludej v neščasti. Ty, Hospodi, z velikoji laski Svojeji, obicjav kajata i proščeňa tym, chto provinivsja Tobi, i iz bezmežnoji milosti Svojeji podav hrišnym kajata na spaseňa. Ty ne ustanoviv kajata pravednym, — ščo ne provinilisja Tobi, ale vstanoviv pokutu meňi, hrišnomu. Poboľšalo provin moich, Hospodi, i ja nedostojnyj pohľanuti i viďiti vysotu nebesnu čerez bezľič hrichov moich: Ne včiniť ja voľi Tvojeji, i ne doderžovav zapovidi Tvoji. I ot teper pokorlivo skloňaju ja koľina svoji, i prošu laski Tvojeji: nahrišiv ja, Hospodi, i bezzakoňa svoji ja znaju; ale prošu ja blahajuči: prosti meňi, Hospodi, prosti meňi, i ne pohubi mene iz provinami moimi. I ne pamjataj povik hrichov moich, i ne zasudi mene do bezodňi podzemnoji. Bo Ty jesi, Bože, Boh tych, kotri kajutsja, i Ty vyjaviš na meňi vsju dobrotlivost' Svoju, i iz velikoji laski Svojeji spaseš mene, nedostojnoho, i — ja budu postojanno chvaliti Tebe po vsi dňi žita moho, bo Tebe proslavľajuť vsi sily nebesňi i slava Tvoja na viki vičňi. Amin'.

VIRUJU, HOSPODI, V TEBE.

(od sv. otcja Klimenta XI.)

Viruju, Hospodi, v Tebe, skripi moju viru; našijusja na Tebe, ale ubošši moju našdiju; ľubľu Tebe, ale šče rozpali moju ľubov; žaluju za hrichi, ale pohľubi šče moj žal.

Umolaju Tebe, jak Tvorcja; ľinu do Tebe, jak do konečnoji svojeji cili, veličaju Tebe, jak odvičnoho dobrođija svoho; prošu Tvojeji pomoči, jak laskavoho opikuna svoho.

Vedi mene premudrostu Svojeju; usmirjaj spravedľivostu Svojeju; potišaj laskavostu Svojeju; ochoroňaj siloju Svojeju.

Hospodi Bože, Tobi vručaju dumki svoji, ščob ľiš do Tebe odnosilisja; slova svoji, ščob Tebe chvalili; včinki svoji, ščob Tvoju voľu vykonuvali; bidy svoji, ščob ja dľa Tebe terpiv.

Liš sjoho choču, ščo Ty; ľiš do toho času choču, doki se Ty pozvoliš.

Prosviti, Hospodi, rozum moj; podderžuj voľu moju; očisti řilo moje; osvjati dušu moju!

Daj, ščob hordost ne oskvernila mene; ščob podľesľivost ne zachitala mnoju; ščob

svit ne obmanuv mene; ščob zlyj duch ne ohlušiv mene.

Pomahaj meni laskoju Tvojeju, ščob ja moh pamjat svoju čisto vživati, jazyk hamovati, očej piŋnovati, zmysly povstrimovati.

Daruj meni možnosti, ščob ja napraviv svoji poperedni bludy; ščob peremoh buduči spokusy; ščob ja moji hrišni naklonnosti moh napravľati, sebe v česnotach stanu svoho vpravľati.

Napovni, Hospodi, dušu moju, nižnymi počuvaniami do Tebe, nenavistu do hričov, ľubovju do bližňoho, pobožnoju pohorduju do svitu.

Pomahaj meni, ščob ja ťilesni želaňa peremahav samopobidoju, skupost ščedrostu, hňiv lahodnostu a ľinivost svjatoju revnostu.

Daj, Hospodi, ščob ja buv u molitvi uvažnyj, u stravach pomirkovanyj, u vykonuванні obovjazkov piŋnyj, i v postanovach vytrivalyj.

Pomahaj meni dbati pro te, ščob moja sovist bula vse čista, povedinka moja skromna.

O, koli by ja moh nad ťilom panovati, a z laskoju Tvojeju spovpracjovati, zako-

ny Tvoji zachovati i tak vične spasiņa osjahnuti.

Daj, Hospodi, ščob ja ščirym pokajaņam, pobožnym pričastam Ĥila i Krovi Christovoji i čistotoju sercja stalo zmahavsja do svjatosti žiťa.

Navči mene, Hospodi Bože, rozumiti marnost usjoho zemnoho i velič nebesnych dorohocinnostej, korotkost dočasnych i vičnost duševnych blah.

Pomoži meni na smert dobre prihotovitisj, bojatisja sudu Tvojoho, zachoronitisja od pekla i stati dostojnym nebesnoho Carstva. Amiņ.

BOŽE I HOSPODI SIL.

(od sv. Vasilija Vel.)

Bože i Hospodi sil i vseho tvorina Sozdateľu! Ty z miloserďa bezmežnoji laski Svojeji poslav na spaseņa rodu našoho Jedinorodnoho Syna Svojoho, Hospoda našoho Isusa Christa, i dorohocinnym Chrestom Joho rukopisaņa provin našich porvav i tym peremoh staršinu ta vladu temnoty. Sam, Vladyko Čolovikoľubnyj, prijmi i od nas hrišnych si vďačni i blahalňi molitvy i vyzvoli nas od usjakich zhubnych i temnych provin, i od usich vi-

dimych i nevidimych vorohov, ščo nama-
hajušja včiniti nam zlo. Sercja naši
ochoroni od slov ta dumok lukavych. Las-
koju Svojeju projmi duši naši, ščoby na
Tebe vse pohľadajuči, i svitlom Tvoim
prosvičeni, viđači Tebe, Svitlo nedosjažne
i spokonvične, my beznastanno slavili Te-
be i đakovali Tobi, vičnomu Otcevi z Je-
dinorodnym Tvoim Synom, i najsvjatišim,
i miloserdnym, i oživľajučim Tvoim Du-
chom, teper i zavždi, i na viki vični, amiň.

HOSPODI MILOSERDNYJ I LASKAVYJ.

Hospodi miloserdnyj i laskavyj, dovho-
terpelivyj i najmilostivijšij, vysluchaj mo-
litvu našu i uvaž na holos moliňa našoho!
Nastav nas na dorohu Svoju, ščob chodi-
ti v pravdi Tvojij. Ty siľnyj v lasci i milo-
serdnyj v siľi, ščob dopomahati, i pořiša-
ti, i spasati vsich, ščo nađijušja u imja
svjateje Tvoje! Pošli nam, Hospodi, vsjo-
ho, ščo prosime, dľa spaseňa, i včini nas
dostojnymi ľubiti i bojatisja Tebe vsim ser-
cem našim, i činiti u vjsomu voľu Tvoju!
Prosvitli oči rozumu našoho, ščoby koli
v hrichach ne zasnuti nam na smert'. Od-
ženi vsju temnotu od serdcej našich. Žita

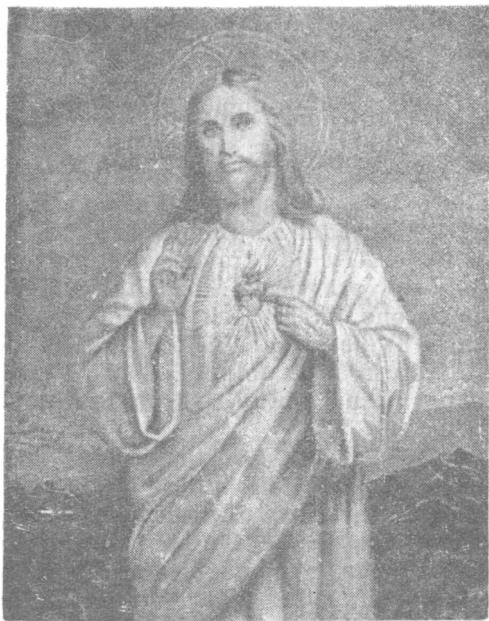
naše ochoroni znakom Svjatohto Ducha Svoho. I moľusja Tobi: koli ščo zhrišiv ja slovom, či džilom, či dumkoju, z voľi či z nevoľi, — zmenši, zabud', prosti. Bo koli Ty zvažati budeš na bezzakoňa naši, Hospodi, Hospodi, chto ž ustoif? Bo ž v Tebe očiščeňa je. Bo blahoslovenne najsvjaťijše imja Tvoje i proslavlene carstvo Tvoje, Otcja, i Syna, i Svjatohto Ducha, teper i zavždi i na viki vični. Amiň.

MOLITVA SV. VASILIJA VELIKOHO.

Bože, Tobi koždoho času ta koždoji hodyny naležitsja slava i poklon. Bo Ty Boh predobryj, dovhoterpelivyj i najmiloserdnijšij. Ty ľubiš pravednych, nad hrišnymi miloserduješsja, a vsich kličeš do spaseňa ta obicjaješ dobra budučoho žifa. Prijmi, Hospodi, sju molitvu moju. Moľu Tebe: kermuj u svojej dobroťi moim žifam za zapoviďami Tvoimi. Osvjati moju dušu, očisti moje filo, zverni dumku do dobra, ublahorodni ta prosviti rozum. Ochoroni mene, Hospodi, od usjakoji žurby, nedostatku, boľiv ta duševných terpiň. Postav na storoži kolo mene svjatyh Tvoich An-

helov, ščob pod ich ochoronoju ja vstojav
v pravdivoj viri ta prijšov do poznaña ne-
dosjažnoji Tvojeji slavy. Bože buď blaho-
slovennyj poviki. Amiñ.

MOLITVY DO SPASITEĽA NAŠOHO ISUSA CHRISTA.

TY JE DOROHA, PO JAKOJ CHOČU STUPATI.

O Isuse, prichodžu do Tebe, Ty je Doroha, po jakoj choču stupati, dotrimujuči Tvoji zapovidi, Tvoji rady i priklady, i nasledujuči Tebe v poslušnosti, samoodrečeňi i žertvi, ščo veduť za Toboju do neba.

O Isuse, Ty je Pravda. Ty pravdive Svitlo, ščo prosvičaje každoho čolovika, prichodačoho na sej svit. Viruju v Tebe. Viruju v Tvoje jevanhelije, choču Tebe poznati, ščob ja Tebe pošubiv. Choču i inšich z Toboju poznamkovať, ščob Tebe pošubili.

O Isuse, Ty Žiťa, Svojeju laskoju osvjačajučoju, ščo je žiřam našich duš, Svojimi slovami, ščo je slova žiřa vičnogo, Svojeju Evcharistijeju, ščo je Chľibom živym, zjšovšim z neba, Svojim Sercem, ščo je žerelom žiřa dľa poodinokich duš i dľa ľudskoho suspořstva. Obľubiv ja ciloju dušeju Tvoje Slovo, prahnu po živom Ťili Tvojeji Evcharistiji, vpovňi odkryvaju svoje serce žiřadatnym lučam Tvoho Sercja. Sovišno

zlučujusja z usimi Joho namireňami. O, koli b to Božestvenne Serce volodilo nad diťmi sv. Cerkvi i nad ľudstvom! Amin.

NAĎILI MENE SVOJEJU BLAHODAŤJU!

NaĎili mene, najdobrotlivišij Isuse, Svojeju blahodaťju, ščob pri meňi bula ta zo mnoju spovďilala i zo mnoju do koncja ostala.

Daj meňi lasku, ščob ja zavždi tuživ za tym, i choťiv to, ščo je Tobi prijemniše i Tobi boľše podobajetsja.

Tvoja voľa naj stanesja voleju mojeju, a moja voľa naj kerujesja zavždi voleju Tvojeju i naj bude z neju v najľipšoj zhoďi.

Ščoby choťiv ja i ne choťiv odno i to same, ščo Ty, i ščob ja ne moh choťiti abo ne choťiti, chiba liše to, ščo Ty chočeš abo ne chočeš.

TY MIR MOJ.

(od sv. Avgustina.)

Hospodi Bože, Tvorče, Spasiteľu i Otče, Ty žita moje i pravda moja, Ty moj Pastyrj i Car. Pomočnik i Pokroviteľ, Ty nebesnyj Chľib duši mojeji! Ty vedeš mene do vič-

noho Carstva, jak svitlo, ščo svitiť na každomu kroci mojomu, jak nevyslovna nasoloda, ščo svjatoju radostju napovňuje moje serce, jak učiteľ, ščo navčaje mene česnosti i pravdi.

Ty moja mudrosť, ščo prosvičaje mene,
Ty mir moj, ščo vtichomirjuje burju duši,

Ty storož moj, ščo storožiť nadomnoju,
Ty kriposť moja, ščo oboroňuje mene,
Ty moja časťka, jaku maju sobi vybrati,
Ty moje miloserďa, do jakoho vkladaju vse moje dovirja.

Ty navčaješ mene terpelivo znositi vsjaku bidu. Ty očiščaješ moju dušu od vsjakoji nečistoty. Ty spasaješ mene od dijavola. Ty zabezpečuješ meni voskreseňa, na jake v nađiji i viri čekaju. Tvoja ľubov napovňuje moje serce i provodiť usjake želaňa moje. Isuse, Hospodi i Bože moj, umolaju Tebe za preveliku Tvoju ľubov! Ty sam sebe daruješ nam, jak svitlo i nahorodu, jak chľib nebesnyj, ščo živiť i kormiť nas! Tvoji stradaňa, Tvoj chrest, Tvoja smerť, stalisj dľa nas nevyčerpalnym žerelom laski! Za vse se vručaju Tob i vse, ščo maju, dušu i filo, na viki! Liš odno želaju, pro odno dumaju: statisja dostojnym ľubvi i miloserďa Tvoho, moho Spasiteľa. Amiň.

KANON MOLITOVNYJ.

1. Isuse mnohomilostivyj, duši mojeji rany vyľiči, ščob, spasajučisj, veličav ja Tebe, Spase moj.

Isuse, Syne Božij, pomiluj mja. (Se po každom stichu.)

Otvori meňi dveri pokajaňa, Čolovikoľubče, Isuse, i prijmi mene do Tebe pripadajučoho.

Ty, ščo rodila jesi Christa Boha, Vladyčice, molisja za mene, Prečistaja, ščob molitvami Tvojimi ja od muk zachoronivsja.

2. Vysluchaj, Čolovikoľubče Isuse moj, mene zovučoho v pokajaňu: i izbav mene zasudžeňa i muk, jedynyj dovhoterpelivyj

Podojmi mene, Isuse mnohomilostivyj pripadajučoho iz slezami, i spasi kajučohosja mene, i heenny izbavi.

Đivo, zrodivša Isusa moho, moli Joho, ščob izbaviv mene heenny-ohňa neuhasimoho, Bohoblahodatna, i spodobi mene žiťa, Vseneporočna, nestarijučoho.

3. Spase moj, Isuse, ščo spas jesi bludnoho, i priňav bludnicju, i mene nyňi pomiluj, uščedri i spasi.

Isuse, milostiv buď meňi, i hrichami umertvlennu moju dušu voskresi, zovuču: aliluja.

4. Ja zhrišiv, Isuse moj najsolodšij, spasi mene, pribihajučoho pod pokrov Tvoj, i Carstva Tvoho mene spodobi.

Vsepitaja, ščo zrodila jesi Isusa Hospoda, Toho moli izbaviti od vsich muk nas, vospivajučich Tebe, i Bohorodiceju slavyačich.

5. Ty prosvičeňa tych, ščo v temrjavi ležať, i spaseňa beznadžijnych, Christe, Spase moj: do Tebe vzyvaju, Carju sveta, prositi mene slovom Tvojim: bo ja inšoho, kromi Tebe, boha ne znaju.

Ty prosvičeňa, Isuse moj, umu mojeho, Ty spaseňa beznadžijnoji duši mojeji: spasi, Spase moj, mene okajannoho.

6. Isuse moj, Christe mnohomilostivyj, spovidajučohosja prijmi mene i spasi mene:

Isuse, Syne Božij, pomiluj mja,
Isuse, Bože predvičnyj,
Isuse, Carju presilnyj,
Isuse, Vladyko dovhoterpelivyj,
Isuse, Spase premilostivyj,
Isuse, choroniteľu moj preblahij!
Isuse, očisti hrichi moji,
Isuse, odojmi bezzakoňa moji,
Isuse, prosti nepravdy moji,
Isuse, nađije moja, ne zališi mene,
Isuse, pomočniče moj, ne odkiň mene,

**Isuse, Tvorče moj, ne zabud' mene,
Isuse, Syne Božij, pomiluj mja.**

**7. Christe Isuse, bohato raz obicjav ja
Tobi pokajaňa, ale slova ne dotrimav, oka-
jannyj; tomu, Isuse moj, kliču do Tebe:
bezčutevu dušu moju prosviti, Christe, ot-
civ našich Bože, blahosloven jesi.**

**Christa Isusa Zrodivša, Toho moli, Vse-
neporočnaja, ščob hrichi moji prostiv, ščob
zvav ja spasajemyj: blahoslovenna jesi, Bo-
ha v tiľi zrodivša!**

**8. Jak bludnici, Isuse moj, prostiv jesi
bohato hrichov, tak i meňi, Isuse Christe
moj, prosti, i očisti oskvernenu dušu moju.**

**Isuse, Chľibe žiťa, nasyti mene holodno-
ho,**

**Isuse, žerelo rozumu, napoj mene sprah-
nenoho,**

**Isuse, podateľu prosjačim, daj meňi plač
za hrichi moji,**

**Isuse, Vykupiteľu hrišnych, očisti bezza-
konňa moji,**

Isuse, Syne Božij, pomiluj mja.

**9. Naj ne budu odlučenyj, Isuse moj, ne-
ispovidnoji slavy Tvojeji, naj ne dostanu-
sja na ľivu časť: ale Ty mene do pravych
ovecj Tvoich, Christe, zarachuj i upokoj,
jak dobrotlivyj.**

Isusa, Bohorodice, ščo Joho nosila jesi,

Tcho, Čistaja, umilostivi, jak Syna Tvojoho
i Tvorca, ščob izbaviv spokus i bid i ohňa
budučoho, nas, do Tebe pribihajučich.

Isuse, mučenikov kriposte,
Isuse, silo neperemožna,
Isuse, miloste bezkonečna,
Isuse, ľubove neispovidna,
Isuse, pomiluj mene hrišnoho.

Isuse, duši mojeji uťišiteľu,
Isuse, uma mojoho prosvititeľu,
Isuse, řila mojoho zdorovľa,
Isuse, serca mojoho radoste,
Isuse, Spase moj, spasi mene,
Isuse, naďije v smerti mojij,
Isuse, žiťa po smerti mojij,
Isuse, uťicho moja na suďi Tvojim,
Isuse, Spase moj, spasi mene.

POMILUJ NAS, HOSPODI.

Najsolodřij Isuse, ščo v zahoroďi Hefsi-
manskoj presumnyj molivsja do Otcja
i v smertefnoje trivozi krovju potivsja, po-
miluj nas!

Pomiluj nas, Hospodi, pomiluj nas! (se
po kařdom stiřku).

Isuse najsolodřij, pocilunkom zradnika
v ruki hriřnikov oddanyj i jak rozbojnik
zlovlennyj i zvjazanyj ta ućenikami zaliře-
nyj, pomiluj nas.

Isuse najsolodšij, bezzakonnymi judejami „povinen vmerti“ na rađi prohološenyj, i do Pilata jak zlodij vedenyj ta hrišnym Irodом pohordžuvanyj i poniženyj, pomiluj nas!

Isuse najsolodšij, terňam vinčanyj, bityj v obliča, ođahaňam v bahrjanicju vsjako ponižovanyj, pomiluj nas.

Isuse najsolodšij, i od rozbojnika Varavy boľše poniženyj, judejami odkinenyj i na smerť chrestnu nevinno zasudženyj, pomiluj nas.

Isuse najsolodšij, derevom chrestnym zaťaženyj, i na misce smerti, jak jahňa na zakoleňa, vedenyj, pomiluj nas.

Isuse najsolodšij, mež rozbojnikov začislenyj, lajanyj i ponižovanyj, žovčiju i octom napojenyj, i v strašnych mukach od šestoji až do devjatoji hodiny mučenyj, pomiluj nas!

Isuse najsolodšij, na chrestnom derevi pomeršij, i pered licem Presvjatoji Materi Tvojeji kopijem probityj, krov z vodoju prolivšij, pomiluj nas!

Isuse najsolodšij, z chresta zňatyj i slezami Stradaľnoji Divy i Materi Tvojeji obilityj, pomiluj nas!

Isuse najsolodšij, ranami pokrytyj, pjať-

ma ranami poznačenýj, do plašennici povi-
tyj i v hrob položenýj, pomiluj nas!

Pomiluj nas, Hospodi, pomiluj nas!

Isuse, Spasiteľu premilostivýj,

Isuse, choroniteľu moj preblahij,

Jak slabne kripošť moja, ne zališi mene!

Isuse, očisti hrichi moji,

Isuse, prosti nepravdy moji,

Isuse, naďije moja, ne zališi mene,

Isuse, pomočnice moj, ne odkiaľ mene,

Isuse, Tvorče moj, ne zabuď mene,

Isuse, Pastyrju moj, vyzskaj mene,

Isuse, Syne Božij, pomiluj mja!

Isuse, Spasiteľu moj, spasi mene!

MOLITVA DO ROZPJATOHO ISUSA.

Blahodarnýj poklon Tvoim, za mene,
strastam, Christe, prinošu, i z rozbojnikom
moľusja: Isuse, Bože, pomjani mja v Car-
stvi Tvoim!

Isuse zvjazanyj, zvjaži neukrotimi moji
strasti,

Isuse bezskvernýj, od skverny hricha
vchoroni mene,

Isuse, mene radi zranenýj, vyzdorovi ra-
ny moji,

Isuse, prolitoju kroviju osvjati mene!

Božestvennoju Tvojeju kroviju Ty vesj

odahnuvsja jesi; znaju, vpravdi znaju, čomu Tvoji rizy červoňi! Ja, Hospodi, ja hričami moimi zraniv Tebe!

Isuse, Spase moj, spasi mene, vinnoho za vsi muki,

Isuse, pod chrestom padajučij, v nemoči mojij kripí mene!

Vsja priroda zadržala, viďači Tebe na chrestí rozpjatoho, na nebi sonce luči svoji skrylo, zemlja potrjaslasja, zavisá rozderlasja, hroby odkrylisja. My klaňajemesja na misci pri nohach Tvoich:

Isuse rozpjatyj, rozopni rukopisaňa hričov moich,

Isuse pribityj, pribij strachom Tvoim pochoť tila moho,

Isuse, prostahnuvšij ruki, obyjmí mene,

Isuse, probityj Sercem, odkryj meňi skarb ľubvi Sercja Tvoho,

Isuse, Bože moj, pomjani mja v Carstvi Tvoim!

Blahodat Tvoju daj meňi, Isuse, Bože moj, prijmi mene, jak priňav jesi Josifa z Nikodimom, ščob jak čistu plaščennicju dušu moju prinis ja Tobi, i pachoščami dobrych đil pokryv prečiste Ťilo Tvoje, i ščob v serci mojím mav ja Tebe:

Isuse, ščo z viroju, nađijeju ta ľubovju

i oddaňamsja do voľi Božoji na chresti molivjsja, navči mene molitisja,

Isuse, ščo Ducha Tvocho v ruki Otcja peredav jesi, v čas odchodu prijmi ducha mojoho,

Isuse, ščo smert' priňav jesi, bezsmerta daj meni,

Isuse, vzesyjsja na derevo chresta, nas vzesi do Otcja Svojoho,

Isuse, apostola Ivana vručivjy Prečistoj Bohomateri, vruči i mene Jeji maternomu zastupnictvu,

Isuse, odkryj Serce Svoje, pritahni mene do Sebe.

Veľičajuči rozpjaťa Tvoje, klaňajusja strastam Tvoim, Christe, virju iz sotnikom, ščo vpravdi Syn jesi Božij, vzyvajuči:

Isuse, na chresti rozpjatyj, utverdi mene v ľubvi do Tebe,

Isuse stradajučij, rydaňam Ďivy Materi Tvojeji od vičnogo plaču vchoroni mene,

Isuse, vsimi zališenyj, ne opusti mene,

Isuse, z chresta zňatyj, chrestom Tvoim choroni mene,

Isuse, načalniče žiťa vičnogo, žiťa daruj meni,

Isuse, Bože moj, pomjani mja v Carstvi Tvojem!

Na chresti rozpjatyj za nas, Isuse Chris-

te, milosti, ľubovi, i ťťedrot bezmirna bezodne: oĉima mojej duťi viďaĉi Tebe zranenoho Hospoda Tvorca i Odkupiteľa mojoho, pribihaju do Tebe, hrichov proťťeňa i napravleňa moho ťiľa prosjaĉi. Milostivyy budi meňi. Ty, ťťo ne choĉeť smerti hriťnika, ale oĉikujeť joho naverneňa, naverni mene vsesiľnoju Tvojeju rukoju do Tebe i naprav na dorohu pravdivoho pokajaňa.

Strastmi Tvoimi ukroti moji strasti,

Prolitoju Tvojeju Kroviju oĉisti hrichi moji,

Rozpjaťam Tvoim rozopni mene svitu iz strastami i pochoťami,

Chrestom Tvoim choroni mene i daj meňi radostno nesti svoj chrest,

Pribityj na nohach, od vsjakich doroh lukavych choroni stopy moji.

Pribityj na rukach, ruki moji od vsjakoho lukavoho vĉinku zatrimaj,

Pribityj tľilom, pribij strachom Tvoim tľilo moje, ťťob uchilivsja ja od zla i dobro tvoriv pered Toboju,

Probityj Sercem, serce ĉiste v meňi so-tvori,

Vsimi Tvoimi ranami ciloho mene do ľubovi poloni, ťťob ja Tebe, Hospoda mojoho, poľubiv vsim sercem, vseju duťeju, vseju siloju, vsimi pomysľami,

Voskreseňam Tvoim voskresi moju dušu, vmeršu hrichami.

Daj meňi Sebe, zavždi dobroho, ochoroňajučoho dušu moju od smerti. Daj meňi Sebe, najsolodšoho, osolodžujučoho mene Svojeju ľubovju, ščob Tebe, jakoho ja obražav, od sebe odhaňav i do chresta pribivav, Tebe nyňi poľubiv i z radoštu priňav. Sojuzom ľubvi do chresta Tvojoho mene privjaži. I Tebe, z Nikodimom, z chresta zňavši, z Josifom čistoju plaščenniceju pokajannoho žita obovju, z Prečistoju Tvojeju Matirju slezami rany Tvoji životvorní obmyju, i v hrobi sercja mojoho položu Tebe, v jakom perše ne mav Ty miscja. Serce moje nyňi Tobí peredaju, vselisja v ňoho, očisti i zrobi z ňoho chram Ducha Tvoho Svjatoho, zrobi z nim po Tvojij voľi. A vseho sebe Tobí, Hospodu i Tvorcju mojomu vručaju, od nyňi i na viki. Amin.

KROVJU TVOJEJU CHRISTE . . .

(Devjatnicja do Rozpjatoho Spasiteľa.)

Načalo obyčnej: Carju Nebesnyj — až „Viruju“:

1. Rospjata i smert' priňavši, žita bezsmertne darovav jesi nam Christe Spase. Tomu Tvoji slavľu, Žitadavče, strasti spa-

sitefni, bo nimi vsi spasajemesj, Svjatišoho Sercja Tvojoho bezmirne laski žerelo ma-juči.

2. Krov iz Sercja vytekša, spasajema vsim, svit očistila, i ľudstvo obnovila ta podala žiŭa dušam našim. Tomu Tvoji strasti ospi-vuju Postradavšoho, i od strastej spasšoho mene.

3. Jak podňav Ty, Christe, Tvoji ruki na chresfi, oslabeľni moji ruki od strastej mno-hich ukripiv jesi siloju Tvojeju, i stopy mo-ji, oslabeľni na dorozi zapovidej, utverdiv jesi, — Tebe veličaju.

4. Kapľami božestvennoji, životvornoji krovi, Christe, Ty suščich na zemfi očistiv, i probitym Tvoim Sercem obňav jesi, Vla-dyko, okinutych ľudej, i do Tvoho priviv jesi Otcja, jak Syn upodobanyj i odnoistot-nyj.

5. Strašno je viditi Tebe, Tvorcja, na de-revi podnosenoho, Slove Božij, v ŭili stra-dajučoho Boha za sluh, i v hrobi mertvoho ležačoho, a mertvych iz ada vyzvolivšoho; tomu Tebe, Christe jak vsesifnoho, veliča-ju.

6. Vas, Prechvalňiji, Hospodňi Mučeniki, ni ohoň, ni meč, ni zviri, ni holod, ni stra-daňa na kolesi, aňi inši muki ne zmohli

odlučiti od Christa Čolovikofubcja, ščo Svjačijšim Sercem ukriplav vas.

7. Chlibom nebesnym utverdi moje serce, Blažennyj, oslabilene lukavymi mysľami, i daj meni serdečno tvoriti voľu vseščedroho Boha, i žita vesti po Sercju Tvojomu i virno slaviti Tebe.

8. Krovju Tvojeju, Christe, okroplenyj fila Tvojoho oďah viďači, Anheľski činy zachalisja velikoho Tvojoho terpiňa i Serca Tvojoho ľubovi neispovidimoji, vzyvajuči: blahoslovit vsi dila Hospodni Hospoda.

9. Bohorodice Prečista, duši mojej rany očisti, omyvajuči v žereľi, ščo iz Sercja Syna Tvojoho teče strujami; bo do Tebe vzyvaju, i do Tebe pribihaju, i Tebe zovu, Bohoblahodatnuju.

(Zamitka: v časi seji devjatnici vpravľaj-sja v sľidujučich česnotach: christijansjka ľubov, mir, radost, terpelivost, dobrota, miloserďa, vira, lahodnost, povzderžnost.)

NADHROBNA PISŇA — MOLITVA V VEL. PJATNICJU.

Pisňa 1.

Veličajem Ťa, žitadavče Christe, za nas nyňi pohrebennoho, postradavšoho, i oživľajučoho preslavno mertvyh.

Ty Žifa, i v hrob položivsja jesi, Christe, i anheľski voinstva zachajutsja, stradaňa Tvoje slavjači.

Veličajem Ťa, Isuse Carju, i počitajeme pohrebeňa i stradaňa Tvoje, bo nimi spas Ty nas od pohibeli.

Žifa Ty, i v hrob položivsja jesi, Christe, i smertu Tvojeju Ty smert peremoh, i darovav svitovi žifa.

Umertvlennyj dobrovoľno, i položený pod zemleju, Žifadavče Isuse moj, oživiv jesi mene umertvlennoho perestupleňami zapovidej.

Jak čolovik umiraješ dobrovoľno, Spase, jak Boh podnosiš mertvych z hrobov a hrišnych z hlubiny hrichovnoji.

Voznessja jesi na drevi, i žijučich ľudej iz Soboju podnosiš: a buduči pod zemleju, ležačich pod neju voskrešaješ.

Chto vypovist sej vpravdi obraz strašnyj: Car sotvoril nyňi stradaňa prijmaje i umiraje za nas.

Žifa podateľ, i v hrobi vidime Joho mertvoho. Zachajučisj, Anheli, vzyvajut: jak to v hrobi zatvorjajesja Boh?

Rozpjatyj, prostahnenymi rukami na drevi chresta, priľahnuv Ty ľudej: a v Serce probityj, žifadarne proščeňa vsim podaješ, Isuse milyj.

Choť mŕtvym Tebe vidili, ale Ty živýj, jak Boh, i vozvodiš vsich nas, Tebe ľubľach, iz zemľi do nebesnych vysot.

Poklaňajusja strastam Tvoim, ospivuju pohrebeňa, veličaju vlast Tvoju, Čoloviko-ľubče, — bo nimi osvobodilisja my od strastej vičnych.

O Božij Slove! — klikala Ďiva: jak pŕetŕpu tridnevne Tvoje pohrebeňa v mater-nim ŗaľu?

Slava Otcju, i Synu, i Svjatomu Duchu: Vospivajeme Slove, Tebe vsich Boha, z Otcem i Svjatym Tvoim Duchom, i slavime boŗestvenne Tvoje pohrebeňa.

Teper i zavŗdi i na viki vični:

Ublaŗajeme Tebe, Bohorodice, čistaja, i počitajeme tridnevne pohrebeňa Syna Tvo-joho i Boha našoho.

Veličajem Ťa, Źiľadavče Christe, za nas nyňi pohrebennoho, postradavšoho, i oŗiv-ľajučoho ŕeslavno mŕtvych.

Pisňa 2.

Dostojno je veličati Tebe, Źiľadavče, na chrešťi ruki ŕosteršoho, i pobidivšoho der-ŗavu smerti.

Dostojno je veličati Tebe, vsich Tvorcja, bo Tvoimi strastami majeme bezstrasta, ochoronivšisj od pohibeli.

Nastrašilasja vsja zemlja, i sonce, Spase skrylosja, jak Ty, nevečirne Svitlo, Christe, filom do hrobu zojšov.

Usnuv Ty, Christe, prirodnožitevym snom u hrobi, i z tažkoho-hrichovnoho sna zbudiv jesi rod ljudskij.

Vhori, na Tebe, Spase, nerozlučno z Otcem suščoho, i vnizu na mertvoho, proster-toho na zemli, divlačisja zachajušsja Serafimy.

Vvojšov jesi pod zemlju, Svitlonosec pravdy, i mertvych, jak iz snu zbudiv jesi, odhaňajuči vsjaku temnotu, sušču v adi.

Pisňi, Josif i Nikodim, nadhrobňi, spivajuť Christu, umeršomu nyňi, a z nimi spivajuť i Serafimy.

Čolovik smertnyj, jak smertnoho, Boha prikryvaje nyňi v hrobi: zemlja strachom potrjaslasja.

Usnuv Adam, i smert od neho vzyjšla; A Ty, nyňi, usnuv jesi Slove Božij, i vyda-ješ iz Sercja Tvojoho svitovi žifa.

Pisňami, Tvoje Christe, nyňi rozpjaťa i pohrebeňa, virňi, prazdnujeme, izbavivšisja smerti, pohrebeňam Tvoim.

Horko plakala preneporočna Mati Tvoja, Slove — Synu Božij, jak v hrobi vidila Tebe nevyslovnoho i beznačasnoho Boha.

Och, Simeonovo spovnilosja prorocstvo:

**bo Tvoj meč moje serce projšov, Emma-
nuile!**

**Slava Otcju i Synu i Svjatomu Duchu:
Beznačalnyj Bože, soprisnosuščnyj Slo-
ve, i Duchu Svjatyj, virnych ludej ukripi
v dobromu, jak Blahij.**

I teper i zavždy i na viki vični, amiň!

**Ty, ščo Žiťa zrodila, preneporočna čista
Đivo, uhasi cerkovni soblazni, i daj nam
mir, jak Blahaja.**

**Dostojno je veličati Tebe, Žitadavče Hos-
podi, na chresti ruki prosteršoho, i pobi-
divšoho deržavu smerti.**

Pisňa 3.

**Rody vsi pisňu pohrebeňu Tvojomu pri-
nosjať, Christe moj.**

**Josif pochoroňaje z Nikodimom Sotvori-
teľa.**

**Smert smertu Ty umertvlaješ, Bože moj,
božestvennoju siluju Tvojeju.**

**Nebesni sily strachom trepeščuť, mertvo-
ho Tebe viďači.**

**Odpuščeňa hrichov podaj tym, Spase,
ščo z luvovju i strachom strasti Tvoji poč-
tajuť.**

**Spokoj Cerkvi i ľuďam Tvoim spaseňa
daruj voskreseňam Tvoim.**

**Rydaje i oplakuje Tebe Prečistaja Mati
Tvoja, Spase moj, umertvlennoho.**

**Slava Otcju, i Synu, i Svjatomu Duchu:
O Trojce, Bože moj, Otče, Syne i Duše,
pomiluj svet!**

I teper i zavždi i na viki vični, amiň:

**Viditi Tvoho Syna voskreseňa, Ďivo, spo-
dobi vsich nas.**

**Rody vsi pisňu pohrebeňu Tvojomu pri-
nosjať, Christe moj.**

MOLITVY DO ISUSA CHRISTA V NAJSV. EVCHARISTIJI.

Navidaňa Najsv. Evcharistiji.

Hospod' naš Isus Christos, ustanovľujúci
Tajnu Najsv. Evcharistiji, — kromi inšich
velikich i važnych pričín, — mav na cili pe-
rebuвати miž nami i vidimym sposobom.
V kivotach, na prestolach našich chramov,
Isus čekaje na ľudej, ščob naďiľovati ich
prebohatymi darami: „Prijďit do mene vsi,
znemožeňi ta obťažeňi, i Ja vpokoju vas“,
— vzyvaje. — Tomu často naviduj Evcha-
ristijnoho Isusa, i koždoho razu, odchodači
od Noho, odojdeš pokriplenyj i bohatšij na
skarby, ščo ňikoli ne propaduť. A holovno,
idi do Evcharistijnoho Isusa v časi svojich
potreb, ťažkostej, boľiv, — a On posilniť,
poťišiť i pomože tobi.

Tut daŕi uvedeŕi riŕŕni molitvy pri navidaŕi Najsv. Evcharistiji, takoŕ rozvaŕaŕa, — ale se ne značiŕ, ſŕo liſe ŕi majeme, abo moŕeme, molitisja. Moŕeme tam pomolitisja choŕ kotri, ŕubi nam, molitvy, napr. i svoji koŕdodenŕi molitvy. Navidaŕa Najsv. Evcharistiji ne musiŕ buti dovhe. Koŕdyj vstupiŕ do hramu na ŕas, jakij moŕe, choŕ na dvi-tri minuty. I za odin Otŕe naſ... i Bohorodice Œivo... odnese pomoŕ i lasku Boŕu, — liſe naj privodiŕ nas do Isusa Christa ŕubov.

VSTUPNA MOLITVA PRI NAVIDAŕI NAJSV. EVCHARISTIJI.

Moj Boŕe, kripko viruju, ſŕo Ty ŕiŕsno i ŕilesno prisutnyj v Najsv. Evcharistiji. Klaŕajusja Tobi z hlubiny mojoho sercja i poŕitaju Tvoju svjatu prisutnoſŕ z useju smirennosŕu, jak liſe moŕu. — O duſe moja, jaka poŕicha mati stalo pri sobi Isusa Christa, mohti prohovoriti do Œoho z dovirjem, z sercja do sercja! Daj, Hospodi, ſŕob ja, — klaŕajuŕisj Tvojij svjatoj Veliŕnosti v sej predivnoj Najsv. Tajŕi tut na zemli, — moh Tobi klaŕatisja viŕno i v nebi.

ZAKONČUJUČA MOLITVA PRI NAVIDAŇI NAJSV. EVCHARISTII.

Smirenno kľáčači, i duchom zľučenyj z usimi virnymi na zemli i Svjatymi v nebi, kľañajusja Tobì, Hospodi Isuse, ščo jesi tut v Najsv. Tajňi Evcharistiji prisutnyj jak Boh i čolovik, i buduči Tobì duže vďačnyj za Tvoji veliki dobrodijstva, ľubľu Tebe, Hospodi Isuse, bezkonečno doskonalyj i bezkonečno dostojnyj ľubovi, z ciloho mo-ho sercja. Daj meňi lasku, ščob ja Tebe ñi-koli ne obraziv i, buduči pokriplenyj na sij zemli Tvojeju tainstvennoju prisutnosťu, naj zasľužu sobi buti v Tvojij vičnoj, ubľazaju-čoj prisutnosti, v Carstvi Nebesnom, razom z Presvjatoju Ďivoju Marijeju. Amiň.

TY POKAZAV NAM SVOJU BEZKONEČNU ĽUBOV.

Načalo obyčne: Carju nebesnyj — až — Viruju:

Isuse, Ty tak duže chofiv iz učeníkami Svoimi jisti posľidňu večerju, — často zovi i mene do večeri — sv. Prielasta: Otče naš . . .

Isuse, Ty na Tajnoj Večeri ustanoviv Taj-nu Najsv. Evcharistii, pereminivši chľib v

Svoje pravdive Ĺilo, a vino v Svoju pravdivu Krov: OtĹe nař...

Isuse, Ty Svoim Najsvjaťišim Ĺilom i Krovju zapriĹastiv uĹenikov Svoich: OtĹe nař...

Isuse, Ty nas Svoim Najsv. Ĺilom kormiš, a Svojeju Najsv. Krovju napovajeř: OtĹe nař...

Isuse, Ty nas Najsv. Evcharistijeju ukriplajeř: OtĹe nař...

Isuse, Ty nas Najsvj. Evcharistijeju od hrichov ochoroľajeř: OtĹe nař...

Isuse, Ty v Najsv. Evcharistii vĹazav nam bezkoneĹnu Svoju ľubov: OtĹe nař...

Isuse, Ty v Najsv. Evcharistii uďilajeř laski, ta choriľiš nas od viĹnoji smerti: OtĹe nař...

„Evcharistijne Serce Isusa, umnoľi v meľi viru, utverdi naďiju i usoverři ľubov“.

„Evcharistijne Serce Isusa, ľubovju do nas horjaĹe, zapali i naři sercja ľubovju do Tebe.“

Boľe, milostivyj buď meľi hriřnomu! Amiľ.

JA — CHLĹB ŹĹĹA.

(Holos Evcharist. Isusa. Z jevanhelija sv. Joana, hl. 6)

A nastupnoho dľa, (po Ĺuďi nakormleľa

pjati tysjač narodu), Iude, znajšovši Isusa (v Kapernaumi), skazali Jomu: „Učitefu, koli ž Ty prijšov sjudy?“

A Isus im u odповіď: „Istinno, istinno hovorju vam: Vy hľadajete mene ne tomu, ščo čudo viďili, a tomu, bo chľib jili to j nasytilisja. Pracujte ne na tu jidu, jaka prominaje, liše na tu jidu, jaka zališajesja na žifa, — jaku ž dasť vam Syn Čolovičij, bo Joho Boh Otecj naznamenovav.“

Božij bo Chľib Toj, ščo z neba schodiť i žifa svitovi daje.

Movili toďi do Ňoho: „Hospodi, chľiba takoho davaj nam povsjakčasno!“

Isus že im — „Ja — chľib žifa. Chto pri-chodiť do Mene — ne bude holdovati; chto v Mene viruje — ne bude mati sprahi ňi-koli.

Istinno, istinno hovorju vam: Chto viruje, toj žive žifam vičnym.

Ja — chľib žifa. Se ž chľib, ščo z neba schodiť, ščob toj, chto bude jisti joho, ne vmer.

Ja — chľib živyj, ščo z neba zojšov. Koli chtosj sej chľib jisti bude, žiti bude poviki. I chľib, ščo joho dam, se — filo moje za ži-fa svitu.

Otož judei začali sperečatisj miž soboju,

kažuči: „Jak otoj može nam svoje tilo dati jisti?“

A Isus im: „Istinno, istinno hovorju vam: Jak ne budete spoživati Tila Syna Čolovičoho i ne budete piti Joho Krovi, ne budete mati žifa v sobi.

Chto Tilo moje jist a krov moju pje, toj žive žitam vičnym i Ja voskrešu joho v ostannij deň.

Bo Tilo Moje — jida pravdiva, i Krov Moja — pravdivyj napoj.

Chto spoživaje Tilo Moje i Krov Moju pje, toj u Meňi perebuvaje, a Ja — v ňomu.

Jak mene Otecj živijj poslav, i ja Otcem živu, tak i toj, chto spoživaje mene, bude žiti Mnoju.

Se je chľib, ščo zojšov z neba. Ne jak oto mannu jili otcj vaši v pustyni, a pomerli: chto sej chľib spoživati bude, toj bude poviki žiti.

ROZVAŽAŇA PRI NAVIDAŇI NAJSV. EVCHARISTII.

**(Z Tomy Kempijsjkoho: Nasľidovaňa
Christa).**

Nakazuješ meňi z viroju ta dovirjam nabližatisja do Tebe, koli choču ja mati z To-

boju učast. Bezsmertnu poživu nakazuješ meňi prijmati, koli žadaju dosjahti vične žita ta slavu. „Prijdít do mene vsi vtomleňi i obťažeňi, i ja oblehču vas.“ Slovo solodke i lahodne dla ucha hrišnika; slovo, jakim zaklikaješ Ty, Hospodi, Bože moj, ubohoho mene do Pričasta Najsvjatijšoho Tila Tvoho. Ale, čto ž ja, Hospodi, ščob nasmilitisja do Tebe pristupiti? Otož nebesa nebes ne možuť Tebe osjahnuti, a Ty hovoriš: „Prijdít do Mene vsi.“

Jak vpušču Tebe v dom svoj, koli tak často obražav ja najdobrotlivíše obliča Tvoje? Anhely ta Archanhely proslavľajuť Tebe, Svjati ta Pravedňi tremťat pered Toboju, a Ty hovoriš: „Prijdít do Mene vsi!“ Koli by ne Ty sam, Hospodi, povidav tak, čto b poňav viry, ščo to pravda? — j koli b ne Sam Ty nakazovav, čto b odvaživsja pristupiti do Tebe?

Naj bude velika poďaka Tobi, Isuse dobrotlivyj, Pastyrju vičnyj, ščo izvoliv dati nam, do spoživy, Najsvjatiše Tilo ta Krov Svoju; za to, ščo Sam, vlastnymi Svoimi ustami zaklikaješ nas do prijmaňa Svjatoji sijeji Tajny, kažući: „Prijdít do Mene vsi vtomleňi i obťažeňi, i ja oblehču vas.“

(Mt, 11 28. Kniha 4,1 2—3,13).

ROZVAŽAŇA DRUHE.

(jak inšim razom navidaješ Najsv.
Evcharistiju.)

Spoľahajuči na dobrotu Tvoju, ta veľike miloserďa Tvoje, Hospodi, pristupaju do Tebe, jak chvoryj do Spasiteľa, jak holodnyj ta spalenyj sprahoju do žerela žita, jak vbohij do Volodarja nebesneho.

Osť Ty — Najsvjatejšij iz Svjatyh, a ja hrišnik nečistyj. Osť prichodiš do mene, chočeš zo mnoju buti, kličeš mene do Svoho stola, chočeš dati meni nebesnoji stravy, chľiba anheľskoho do spožívaňa: no ščo inšo — jak Samoho Sebe, „Chľib ščo z neba schodiť i žita svitovi daje.“ (Joan 6,33.)

Bo počuvaju ja, ščo dvi riči ponad vse potribni meni v žiti semu: strava ta svitlo, — j bez nich neznosime b meni bulo se žita. — Otož dav Ty meni nemočnomu Tilo Svoje dľa zmocneňa ducha i tila, i slovo Svoje za svitľnik noham moim. Bez sich dvoch ričej ne moh by ja dobre žiti. Bo ž slovo Bože — svitlo duši mojeji, Svjata Tajna Tvoja — chľib žita.

Sjoho prošu, sjoho žadaju, ščob vesť ja z Toboju, Hospodi, zjednavsja, — ščoby svjatym Pričasťam ta častym prinošeňam

žertvy navčivsja ja vse boľšu radost zna-
choditi v ričach nebesnych ta vičnych.

Jake stvoriņa pod nebom dostaje toľko
ľubvi, jak duša pobožna, do jakoji Boh
prichodiť, ščoby Tílom Svoim Svjatym
jeji kormiti? Bezmirna se ľubov, ščo takim
osoblivym sposobom ľuďam vyjavľajetsja!
Ščo oddam ja Hospodevi za lasku Joho, za
taku bezmežnu ľubov Joho? Ne maju dľa
Ňoho daru ľipšoho, jak serce moje. Odda-
ju johu cilkovito Bohovi mojomu, ňaj zlu-
čitsja ono z Nim jaknajfisniše. Koli ž dos-
konalo zoffetsja duša moja z Bohom, zra-
đije vsja duša moja. Tođi prohovoriť do
mene Hospod': „Jakščo ty chočeš zo mnoju
buti, — Ja z toboju buti želaju.“ A ja odpo-
vim Jomu: „Izvol', Hospodi, zališitisj zo
mnoju, z radostu ja choču buti z Toboju.“
Se bo i je želaņa moje: ščob serce zlilosja
z Toboju. (Kn. IV. 2./1,3/11,4, 13/1,3).

ROZVAŽAŇA TRETE.

(Jak znovu prijdeš navidati Najsv.
Evcharistiju).

Isuse Dobrotlivyj, — daj meňi, ščob
zmocnilasja vira moja, — ščob vyrosła v
meňi nađija na dobrotu Tvoju. Ľubov že
moja rozhorivšisj v meňi ta okoštovavši

manny nebesnoji, ščob boľše vže ňikoli ne zhasla.

Predivna se rič, i yiry dostojna, choť i ne može jeji zrozumiti ľudskij rozum, — ščo Ty, Hospodi Bože moj, pravdivyj Boh i čolovik, cilyj ta uvesj perebuvaješ v takich zvyčajnych ričach, jak chľib ta vino, ta šče ne zjidaje Tebe toj, čhto prijmaje i spoživaje. Ty Hospodi vsesvitu, ščo ničoho ne potrebuješ, schoťiv perebuvati v nas, v Tainstvi Evcharistii. Zbereži ž serce i fi-lo moje bez pľamy, ščob ja buv dostojnyj z radoŝtnoju ta čistoju sovisťu čaŝto navi-đuvati sv. Tainstvo Tvoje, ta prijmati Joho na vične spaseňa svoje, — to Tainstvo, ščo ustanoviv ta osvjativ Ty, na osoblivu čeŝť i pamjať Svoju.

I koli ne može ľudskij rozum zrozumiti se velike Tainstvo, ja na Boha Vsemohu-čoho pokladajusja. Boh do prostoserdnych schifajetsja, pokornym zjavľajetsja, malym daje rozumiňa, čistym duchom odsloňuje znaňa Tajn Svoich, ale pered cikavymi ta zarozumilymi lasku svoju chovaje.

Vičnyj ta bezmežnyj Boh, Joho ž mo-hutnoŝť bezkonečna činiť veliki ta nedosti-žimi diva na nebi i na zemľi. Divňi dila Joho i rozum ľudskij zbahnuti ich ne mo-že.

**Daj meňi, Hospodi, ťcob zmocňila vira moja, ťcob vyrosla v meňi naďija na do-
brotu Tvoju. Ľubov ťe moja raz rozpaliv-
ťisj u meňi, okoťtovavťi manny nebesnoji,
ťcob boľťe ťikoli vťe ne zhasla. (Kn. IV.
14:2, 2:5, 18:4—5, 14:2).**

**DAJ, ŤCOBY JA VYKONUUVAV
MILOSERDŇI VČINKI BRATSKOJI
ĽUBOVI.**

(Molitva — rozvaťaňa pri navidaňi Najsv.
Evcharistii).

**Boťestvennyj Spasiteľu, perebyvajeť z
nami v Tajňi Ľubovi, — Ty choeťť, ťcoby
ľudi poznali i oďuľi dobrotu i miloserďa
Tvoje. Ty choeťť, ťcoby stupali my v sto-
pach včinkov Tvojeji Ľubovi. Tomu oddaju
Tobi vsi sposobnosti mojeji duťi i fila. Daj,
ťcob vykonuvav ja miloserdňi včinki brat-
skoji Ľubovi. Daj, ťcoby stavsja ja Anhelom
uľichi i podavav pomoč ľuďam, ťco jeji po-
trebujuf. Zapali serce moje ohnem pravdi-
voji ľubvi do bliťňoho. Daj meňi silu, ťcob
ja z oddanostu i odvafňo denno ťis chrest
svoj i, nasľidujuči terpelivost, dobrotu i
ľubov Tvoju, ťcob ja včinkami zmenťovav
chresty — terpiňa bratov svoich. Uderťuj**

v duši mojej čuvstva miloserďa do inšich. Navči mene vsi dňi žita mojoho napovňati včinkami žertvennoji ľubovi.

Navčaješ i napominaješ mene, Isuse: „Se moja zapovid', ščob vy ľubili odin odnoho, jak Ja vas poľubiv!“

I Apostol Pavlo mene navčaje: „Jak by ja hovoriv movami ľudskimi i anheľskimi, ale ne mav by ľubovi, ja buv by jak mid' zvučna abo kimval zvonkij.“

Spravedlivyj Isuse! Raz včujuť usi, ščo dobroho sercja, radosňi slova Tvojeji nahorody: „Prijdiť, blahoslovenňi Otcja mo-
ho, vozmiť u nasľidstvo Carstvo, ščo bylo prihotovlene vam od sotvoreňa svitu. Bo ja holodovav, i vy dali meňi jisti; mav sprahu, i vy mene napoili; čužincem buv, i vy mene prijňali; nahij, i vy mene oďa-
hli; chvoryj, i vy navidali mene; u vjazni-
ci, i vy prijšli do mene.“ (Mt. 25, 34—36).

V tu minutu bezmirno pořišiť nas koždyj včinok, ščo joho my z ľubovi do bližňoho vykonali.

Vsemohučij, Vičnyj Bože, ochoroňaj usich, ščo pomoči Tvojeji potrebujut'; a meňi daj ducha zhody i ľubovi, ščo ne boit-sja žertv, ščoby ja žitam proslavľav Tebe, bližňomu pomahav i tak vse boľše svitu dokazovav, ščo ja Tvoj učenik. Amin.

INŠI MOLITVY PRI NAVIDAŇI NAJSV. EVCHARISTII.

Pri navidaňi Najsv. Evcharistii možeme molitisja choč kotri molitvy z Molitvennika, abo rozvažati.

Devjatnicja do Evcharistijnoho Isusa.

I. Molitva: Ty pokazav nam bezkonečnu Svoju ľubov... stor. 105.

II. sja častina miňajesja:

peršoho dňa: Molitva: Ja — chľib ži-
ta... stor. 106.

druhoho dňa: Rozvažaña perše...
stor. 108.

treťoho dňa: Rozvažaña druhe...
stor. 110.

červrtoho dňa: — Rozvažaña treťe...
stor. 111.

pjatoho dňa: Tebe, Boha, chvalime...
stor. 63,

šestoho dňa: Daj ščob vykonuvav
ja..., stor. 113.

semoho dňa: Hospodi vsemohučij...
stor. 75.

vosjmoho dňa: Z nami Boh... stor. 62.

devjatoho dňa: Tebe, Boha, chvali-
me... stor. 63.

III. Umoleňa Najsv. Evcharistiji . . . st. 361.

(Otže: perša i treťa častina devjatnici je škodňa nezminna, a miňaješja liše druha častina.)

DEVJATNICJA SVJATYCH PRIČAŠŤ.

(v devjať, za soboju idučich, peršich pjatnicj.)

Ot velika obitnicja Isusa: „Čto čerez devjať peršich pjatnicj, bezpereryvno za soboju posľidujučich, pristupiť do sv. Pričasta, tomu Spasiteľ obicjav osobliviši laski, a peredusim lasku ščaslivoji smerti: ne vmre toj bez laski Sercja Isusovoho, aňi bez priňať sv. Tajn, i Serce Isusa bude jomu v posľidnych chvilinach pevnym pribižiščem.“

Isus, sim peredaňam, čerez sv. Mariju Margaretu Alakok, vzyvaje nas do sv. Pričasta v perši pjatnici misjacija. Čto pristupaje v peršu pjatnicju do sv. Pričasta z namireňam odpraviti devjatnicju, maje znati sľidujuče: a) do sv. Pričasta majeme pristupati v peršu pjatnicju devjaťoch za soboju idučich misjacov; pričšačatisja zamist pjatnici v nediľu, bulo by narušeňam dev-

jatnici; rjad peršich pjatnic perervati ne možno; jak perša pjatnicja pripala by na Veliku Pjatnicju, pristupajeme do sv. Pričašťa v peršu pjatnicju sľidujučoho misjacija, i sim devjatnicja ne perervalasja. Perši pjatnicji misjacov, ne musjať buti v tom samom roci, a začati možeme choť kotrym misjacom.

Ščo značiť: laska ščaslivoji smerti? Bez sumňivu, ščo sja laska, v peršoj miri i holovno, odnositsja do tych, kotrych inakše najšla by smerť v hrisi. Chto za devjať pjatnic smirenno i dostojno pristupaje do sv. Pričašťa, maje pevne postanovleňa, ščo za cile žiťa lišitsja virnym Bohu, — i koli by potom i vpav u ťažkij hrich, abo v nem perebyvajuči buv by v nebezpeci vičnoji zahibeľi, nad nim zmiloserdujesja Hospod', ta spomože joho do navernenňa. Ale, koli by chtosj liše tomu odpravľav sju pobožnosť, ščoby potom moh spokojno žiti v hrisi, — samo soboju zrozumilo, ščo z takim namireňam lasku obitnici Isusa ne osjahne. — Znovu je mnoho prikladov, ščo poklonniki Najsv. Sercja Isusovoho zamitnym sposobom unikali smerti, abo pri nahloj smerti čudesnym sposobom buli im uďileňi Najsv. Tajny.

MOLITVA POSVJAČENASJA PRESV. SERCJU ISUSOVOMU.

(od sv. Margarety Marii Alakok.)

Ja N. N. posvjačuju i oddaju Najsv. Sercju Hospoda našoho Isusa Christa svojju osobo, svoje žitfa i svoji včinki, svoji težkosti i svoji terpiňa, ščoby nabuduče vse, ščo ja je i ščo maju, vživav liš na Joho slavu, čest i ľubov. Je moim neodkličnym rišeňam Jomu cilkovito naležati, dĭlati vse z ľubvi do Ňoho i cilym sercem odrikatisja vsjoho, ščo mohlo by Jomu nepodobatisja.

Tomu vybiraju Tebe, Najsvjatijše Serce, za jedynyj predmet mojeji ľubovi, za ocho-roncja mojoho žifa, za zaporuku mojoho spaseňa, za podporu v mojej slabosti i nestalosti, za nahorodu usich chib ciloho mojoho žifa i za pevne približče v časi mojeji smerti.

Serce laskave i dobre, buď moim opravedaňam pered Bohom, Otcem nebesnym, i odverni od mene kary Joho spravedlivoho hňivu! O, Serce ľubovi, na Tebe skladaju vse moje dovirja; choť od mojeji slabosti i zloby pobojujusj usjoho, ale od Tvojeji dobroty takož na vse naďijusja.

**Znišči, otže, v meňi, ščo može Tobi ne
ľubifsja, abo može protivifsja. Čista ľubov
Tvoja naj tak silno vtisnefsja v serce moje,
ščob na Tebe ne moh ja ňikoli zabuti, aňi
ščob mene od Tebe ňičo ne mohlo odlučiti.
Izza bezmirnoji dobroty Tvojeji blahaju
Tebe, ščob imja moje bulo hluboko vryte
v Tobi, bo choču, ščoby use moje dobro
i vsja moja česť pošahala v tom, ščob živ
ja i pomer v službi Tvojej. Amiň.**

TY JE PRESTOLOM MILOSERĐA I ŽERELOM VSICH LASK.

**О Božestvenne Serce Isusa! Ty je pre-
stolom miloserđa i žerelom vsich lask. To-
mu prošu Tebe, najsolodšij Isuse, prosviti
moj rozum, ta upravľaj mojeju voleju po
voli Svojej.**

**Napovni moje serce nenavistju i obry-
dženam do vsich hrichov ta zapali mene
revnosťu do vsjoho dobroho, — pomnoži
v meňi viru, skripi naděju i zapali moje
serce ľubovju do Tebe.**

**Daj meňi tiche i smirenne serce, — na-
ďili mene lahodnosťu i ľubovju do svoich
bližnich. — Podaj meňi silu znositi vsi
chresty moho žita ne liše terpelivo, ale
i z ľubvi do Tebe.**

Vlij v moje serce pravdivu pobožnost i diťače privjazaňa do Ďivy Marii, Tvojeji Najsvjatijšoji Materi. Oddaj mene Jeji materinskoj ochoroňi i mohučomu pokrovu, jak kolisj z vysoty chresta oddav Jij Svo-
ho apostola Ivana. Oddaj i meňi Jeji za mamku, ščob i ja za Jeji molitvami oder-
žav od Tebe lasku vse vesti pravdive chri-
stijanske žiťa.

Konečno daj meňi lasku, ščob ja v ho-
diňi mojeji smerti moh vzbuditi ščirij žal
za hrichi, jakimi ja obražav Hospoda Bo-
ha, i dostojno priňati svjaťi Tajny; ščo
by ja v staňi laski, napovnenyj ščiroju
ľubovju do Tebe, moh oddati svoju dušu
v Tvoji ruki, ščoby z usimi Svjatymi slaviti
Tebe na viki vičňi, — amiň.

LASKOJU TVOHO SERCJA OBSYP MENE

(od sv. Alfonsa Liguori.)

Do Tvoho Sercja prichodžu ja, najsolod-
šij Isuse, i moľu Tebe:

Laskoju Svoho Sercja obsyp mene,
Svitlom Svoho Sercja prosviti mene,
Terpiňam Svoho Sercja sokruši mene,

**Ranoju Svoho Sercja zrani mene,
Krovju Svoho Sercja oblij mene,
Vodoju Svoho Sercja obmyj mene,
Zasluchami Svoho Sercja osvjeti mene,
Chrestom Svoho Sercja skripi mene,
Ternovym vincem Svoho Sercja ukrasi
mene!**

**Miloserđam Svoho Sercja obhorni me-
ne,**

**Duchom Svoho Sercja oživi mene,
Žarom Svoho Sercja ohrij mene,
Polumiňňam Svoho Sercja zapali mene,
Lubovju Svoho Sercja obojmi mene,
Dostoinstvom Svoho Sercja podnesi me-
ne,**

**Slavuju Svoho Sercja proslavi mene,
Mudrostu Svoho Sercja navči mene,
Radostu Svoho Sercja uščaslivi mene,
Posidaňňam Svoho Sercja nasyti mene,
V Svoje Presolodke Serce skryj mene!**

Daj v ňom žiti i umerti,

**Daj zajedno Tebe čim raz bošše ľubiti,
Tut na zemli i na viki vičňi, amiň.**

**„Solodke Serce Isusa, daj ščoby ja Tebe
vse bošše ľubiv!“**

DAJ, ŠČOBY ZACHOVUVAV JA TVOJI ZOPOVIDI.

**Najsolodšij Isuse! Zadža bezkonečnoji dobroty Tvocho Sercja prošu Tebe: daj me-
ňi pravdivu ľubov, ščob ja ľubiv Tebe po-
nad use, jak Ty želaješ, znaješ, i jak je Ty
dostojnyj,**

**daj, ščob ja u vsim vypovniv Tvoju svja-
tu voľu, i zachovav Tvoji zapovidi,**

**daj meňi pomoč pri každoj nahođi do
ťažkoho hricha, ščob ja moh joho pobiditi
i nepochitno vyťrimati v Tvojej lasci, od-
vertajučisja od každoho hricha.**

**Najsolodšij Isuse! Zadža bezkonečnoji do-
broty Tvocho Sercja, prošu Tebe:**

**daj vsim, ščo je v ťážkom hrisi, blaho-
dať ščiroho žaľu, pravdivoji pokuty i na-
pravleňa žiťa,**

**podaj tym, ščo truďatsja nad naverne-
ňam ľudskich duš, apoštoľskoho ducha;
povyši sv. katolicjku Cerkov, zotri pohan-
ski i jeretičňi bludy, ščob ne zahibalo toľko
duš, odkuplenych Tvojeju Krovju,**

**daj vsim nevirnym lasku, ščob Tebe po-
znali, i v nepochitnom vyťrivaňi v pravdi-
voj viri, Tebe, moho Boha, nad use ľubili.**

**Najsolodšij Isuse! Zadža bezkonečnoji
dobroty Tvocho Sercja, prošu Tebe: daj**

meňi lasku zavždy pamjatati na Tvoji strasti, ta na terpiňa Tvojeji Najsvjatijšoji Materi, ščo ich perenesla, viďači Tebe v takich strašnych boľach umirajučoho na chrestfi,

daj meňi serce neporušne v svjatoj viri, nepochitne v naďiji, nezminne v ľubovi, jake mali perši christijane,

daj Svojej svjatoj Cerkvi rozumnych pastyriv, ščoby povireňi im duši provadili do neba,

daj vsim tym, ščo posvjatilisja na Tvoju službu, ducha pravdivoji pobožnosti, i česnoty potrebňi ich poklikaňu, holovno vytrivaňa v Tvojej blahodati až do smerti, ta dokladnoho vypovnenňa svojich obitov.

Najsolodšij Isuse! Zadľa bezkonečnoji dobroty Tvoho Sercja, prošu Tebe:

podaj rozradu vsim zasmučenym, naďiju tym, ščo vpali v rozpuku, pohňivanym ľubov i zhodu, a zakameňilym v zlobi sokrušenne serce,

daj meňi horjaču ľubov i nabožnosť do Najsv. Tajny Evcharistiji za vesj čas moho žiťa, a v hodiňi smerti podaj nam sju poživu na vične žiťa,

vdovoli potreby moich rodičov, bratov i sester, rodakov, druhov i dobrodijov. Naj vsi zaznajuf spomohu Tvojeji laski. Poťišaj

ich v smutkach, ochoroňaj v nebezpekach, ratuj v neščasťach, ščoby pozbavleňi vsjoho zloho, z radoŝtu skladali Tobi najpokornjši poďaki.

Najsolodšij Isuse! Zadža bezkonečnoji dobroty Tvocho Sercja, prošu Tebe:

podaj vsim teper kajučimsja, pravdivyj žal za hrichi, prosti im vsi proviny, kotrymi Tebe obrazili izza svojeji ľudskoji slabosti, ta buď im laskavyj u toj posľidnoj minuťi ich ŝiťa,

upokoj duši, ščo terptať v čistilišči, — dopusti ich ohľadati Tvoje Presvjate lice.

Najsolodšij Isuse! Zadža bezkonečnoji dobroty Tvocho Sercja, prošu Tebe:

odpusti naši proviny, spasi nas od pekelnoho ohňu, prijmi duši do Carstva nebesnoho, holovno ti, kotri potrebujut najboľše Tvojoho svjatocho miloserďa,

daj meňi vytrivati až do koncja u Tvojej lasci i ľubovi, ta dozvoľ meňi pered smerťu priňati Tvoji Najsvjaťijši Tajny! Naj posľidnoju mojemu dumkoju bude zhadka na Tvoji strasti i smerť, a ostannym moim slovom naj bude Tvoje najsolodše imja, — Isus. — Amiň.

„Najsolodše Serce Isusa, umiloserdisja nad nami!“

SLAVA TOBI, SERCE ISUSA!

Pokorno pripravši pered Toboju, Božestvenne Serce Isusa, obnovljaju požertvovanja samoho sebe, z tym, ščo čerez zrost u virnosti i ljubvi do Tebe, nanovo napravljaju vsi znevahi, kotrimi Tebe ja obraziv. Tak, ja zajavljaju, ščo:

Čim boljše bude svit zabuvati na Tvoji svjati zapovidi, ta ich perestupati, tym virnijše chočeme my ich zachovuvati, Presvjate Serce Isusovo.

Čim boljše Tvoji svjati Tajny buduć v pohordí ta zabuči, tym boljše my chočeme ich prijmati z ljubovju ta počestu, čolovikolubive Serce Isusovo.

Čim boljše Tvoji, počesti dostojni, čestoty, buduć v nepoznaňu, tym boljše chočeme ich vykonuvati my, — Serce Isusovo, Proobraze vsich česnot.

Čim boljše peklo pracjuje nad zahuboj duš, — tym boljše naj rozpalitsja moja revnosť dla ich ratunku, — o Serce Isusa, — duš revniteľu.

Čim boljše žadoba uživaňa ta hordost choťat zniščiti obovjazok samoodrečeňa i virnosti, — tym boljše chočeme poddati sebe duchu žertvennosti ta samoodrečeňa, — o Serce Isusovo.

Čim z boľšoju siloju pekeľni vorota napadajuť na Tvoju sv. Cerkov, — tym virňijše budu její trimatisja, — virne Serce Isusovo.

Čim boľše svit protivitsja najvyššoj cerkovnoj vlasti sv. Otcja — Papy Rimskoho, — tym boľše z ditočym dovirjam budu joho sluchati, ta z pokornym oddaňam pojdu za joho provodom, — Serce Isusa, predvična Premudroste.

Čim boľše samolubstvo rozjedňuje ľudej, — tym serdečnijše choču ľubiti bližnich, jak člen odnoji rodiny Božoji, — o prebohate v ľubvi Serce Isusovo.

Božestvenne Serce Isusovo! Serce našoho Boha, daj meňi Svoju lasku, i daj meňi tak silnu i dľilajuču, ščoby ja, jak virna ditina Tvojeji sv. Cerkvi, stav sered svita Tvoim Apostolom, a u vičnosti Tvoim vin cem, amiň.

„Serce Isusa, ľubovju do nas palajuče, rozpali naši sercja ľubovju do Tebe!“

NAĐIJA NA NAJSV. SERCE ISUSA.

(za o. Kolombierom.)

Bože Otče, silno viruju, ščo Ty ľubovju dohľadaješ nad vsimi tymi, kotri naďijutsja na Tebe, i ja je perekonanyj, ščo nič

ne može chybiti tomu, čhto nad use nađiesja na Tebe. Na Tebe zdaju koždu moju dumku. Daleko naj bude od mene kožda trivoha. Lude možuť obrati mene o vse, — hrich može mene obrati o Tvoju lasku, ale o nađiju v Tebe ňikoli. Sju zberežu do ostannoho oddychu žifa. Vsi sily pekla daremno starajuťsja jeji vyrvati od mene, — moja nađija, Hospodi, Tvoje Svjate Serce. Od ľubvi toho Sercja z dovirjam nađijusja, ščo na viki budu ščaslivyy, bo ja na Tebe, Bože, upovaju. Nađijučisja na Tebe vo viki ne postyđatsja. Amiñ.

„Isuse tichij i pokornoho Sercja, včini moje serce po Tvomu Sercju“.

PRIVEDI VSICH DO PRISTANI PRAVDY.

(Molitva posvjaty Christovomu Sercju od sv. Otcja Pija XI.)

Najmilijšij i najsolodšij Isuse, Spasiteľu ľudsjkoho rodu! Hľañ na nas, pokorno pripavšich pered Tvoj sv. žertvennik. Do Tebe naležime i Tvoji my chočeme buti . . . I dnesj, ščob buti silniše zlučenyymi z Toboju, se každyj z nas oddajesja Svjatijšomu Tvomu Sercju. Bohato je ľudej, ščo Tebe ňikoli ne znali, bohato, ščo pohordili Tvoim zakonom i odreklijsja Tebe. Milo-

serdnyj Isuse, umiloserdisja nad nimi vsimi i privedi ich do Svoho Svjatijšoho Sercja.

Hospodi, buď Carem ne toľko tych virnych, ťťo ņikoli ne oddalilisja od Tebe, ale i bludnych dĹitej, ťťo Tebe zaliťili. Zrobi, ťťob skoro povernulisja u otcevsjki objaĹa, ťťob ich duťi ne zahinuli. Buď Carem zvedenych bludnoju naukoju i tych, kotrych odluĹila nezhoda. Privedi ich do pristani pravdy i jednosti viry, ťťob skoro buv odin pastyrj i odno stado. KoneĹno buď Carem i vsich tych, kotri derťťatsja sujevirja, pohanstva, — vyrvi ich iz temnoty i dovedi do svitla Boťťoho Carstva. Daj, Hospodi, Svojej sv. Cerkvi trivalu svobodu, daj usim narodam porjadok i spokoj. Zrobi, ťťob od koncja do koncja svita roznosivsja odin holos: Slava Boťťestvennomu Sercju, ťťo daje nam spaseťna. Jomu slava, Ĺesť i sila, teper i zavťdi i na viki viĹťi, amiť.

POSVJAĹENASJA RODINY, PAROCHIIJ I POD. SERCJU ISUSOVOMU.

Najsolodťij Isuse, Spasiteľu naťť, pri nohach Tvoich smirenno kľaĹuĹi, posvjaĹujeme sebe, (abo: obnovľajeme svoje posvjaĹĹeťna), Tvojomu Boťťestvennomu Sercju. Buď zavťdi naťťim Carem. Cilkovito i vpovťťi virime v Tebe.

Tvoj duch naj pronikne naši dumki i želāna, naši slova i včinki. Blahoslovi naši podvihi, budi učasnikom našich radostej, terpiñ i našich pracj. Nađili nas laskoju, ščoby my Tebe čimraz boľše poznavali, Tebe boľše ľubili ta nevtomno Tobi služili. Naj nesesja po vsim svifi odin holos: „Naj bude slavlene, ľublene i šanovane zavždy i vsjudy, pobidne Serce Isusovo!“ Amiñ!

DEVJATNICJA DO NAJSV. SERCJA ISUSOVOHO.

Načalo obyčnej: Carju nebesnyj... až Viruju v jedinoho Boha...

Serce Isusa, palajuče ľubovju do nas, rozpali serce moje ľubovju do Tebe.

Slava Otcu, i Synu, i Svjatomu Duchu, teper i zavždy, i na viki vičñi.

Isuse tichij i pokornoho Sercja, včini moje serce po Tvomu Sercju.

Jak bezodñu ľubvi Tvojeji do nas, Christe Bože, pokazav jesi svjatijšeje Serce Tvoje. Sposobi nas v nyñišñom žifi doderžovanam zapovidej Tvoich oddavati Tobi ľubov za ľubov, i v budučem nasolodžuvatisj ľubovju soveršeñijšoju v ohľadañi Božestva.

Solodke Serce Isusa, daj, ščob ja Tebe vse boljše ljubiv.

Trudačimsja i obfaženym vkažav Ty, Spase, jak pokoišče, najsvjaťišje Serce Tvoje. Prijmi nas v lone Joho, i spodobi nas v Nim žiti i v Nim umirati, i udostoitisja ljubvi najsoveršeňišjoji v ohladaňi Božestva.

Veličaj, duše moja, Serce Spasiteľa, ljubovju do nas palajuče.

Molitva: Laskoju Tvoho Sercja obsyp mene ... stor. 120.

Daľši molitvy berutsja tak:

1-ho dňa devjatnici: Molitva posvjačeňasja Sercju Isusovomu ... stor. 118.

2-ho, 5-ho, 9-ho dňa devjatnici: Ty je prestolom miloserđa ... stor. 119.

3-ho dňa devjatnici: Daj, ščob zachovav ja Tvoji zapovidi ... stor. 122.

4-ho dňa devjatnici: Slava Tobi, Serce Isusa ... stor. 125.

6-ho, 7-ho dňa devjatnici: Naďija na Najsv. Serce Isusa ... stor. 126.

8-ho dňa devjatnici: Privedi vsich do pristani pravdy ... stor. 127.

Prodovžajesja devjatnicja každyho dňa sledujučo:

Lubjačij Isuse, jak pohľanu do Tvoho Presvjatoho Sercja i obdumaju, jakim ve-

likim miloserđam i ljubovju odnositsja Ono do hrišnikov, moje serce napovņajejsa radostu i dovirjam, ščo i mene milostivo prijmeš. O, jak mnogo ja hrišiv! Ale teper oplakuju i nenavidžu hrich, bo nim obraziv ja Tebe, — najvyšše dobro. Prosti meni, Isuse. Ja choču napraviti svoje žita na dorohu zapovidej Tvoich, — daj meni dfa seho silu, i na viki budu blahosloviti i veličati Tvoje Najsvjatijše Serce!

Najsvjatijše Serce Isusa, umiloserdisja nad nami!

Čuju Tvoj, povnyj ljubvi, holos do hrišnikov. Do chvoroho: „proščajutsja tobi hrichi tvoji,“ — do hrišnici: „vira tvoja spase tebe, idi v pokoji!“ — i do druhoji: „aňi ja tebe, ne osudžaju, — idi, ale od teper ne hriši!“ — i do mytarja: „Zakcheje, spišno zľizaj, bo nyňi v tvojej chafi choču buti: nyňi spaseňa domu semu!“, — i do rozbojnika: „nyňi budeš zo mnoju v raju!“

Milostiv budi i meni hrišnomu!

Bezmirnoj ljubvi Sercja Tvoho, Isuse, poklon i poďaka!

Serce Isusa, palajuče ljubovju do nas, rozpali naši sercja ljubovju do Tebe!

MOLITVA DO CHRISTA — CARJA.

Hospodi Isuse Christe, uznaju Tebe za Carja svitu. Use, ščo bulo sotvorene, dŕa Tebe je sotvorene. Œilaj otŕe zo mnoju po Svojomu pravu.

Obnovŕaju svoj chrestnyj obit i odrikanjusja zloho ducha i vseji hordosti joho i vsich đil joho i vsich sluh joho, i ščo budu ŕiti jak porjadnyj christijanin. Zokrema zobovjazujusja, ščo vynaloŕu vse, ščoby ja dopomoh do pobidy Boha i Tvojeji sv. Cerkvi.

Boŕestvenne Serce Isusovo, ŕertvuju Tobi moji skromni včinki z namireňam, ščoby usi sercja ŕudski uznali Tvoje svjate Carstvo i tak ukripilosja volodiňa Tvocho miru na vsim sviŕi. Amiň.

DEVJATNICJA DO ISUSA CHRISTA — CARJA.

Carju vikov, bezsmertnomu i nevidimomu, edinomu Bohu naj bude čest i slava na viki vičňi. Amiň.

Volodiňa Tvoje, Christe Boŕe naŕ, spasio nas od vlasti temnoji i uvelo v carstvo ŕubvi Tvojeji: Ty, ščo jesi, i buv i ščo javivsja nam jak Car, Hospodi, slava Tobi.

Krasotu Carstva Tvocho podivŕajut Anhely v nebi, i rađijut ŕude na zemli, siloju

vlasti Tvojeji, vselečna, i povnota jeji
stoif, Krovju Sercja Carevoho stalisj my
synami Božimi, tomu vzyvajeme do Tebe:
Isuse, Carju, pomiluj nas!

Veličajem Tebe, Isuse Carju, na pre-
stoli Božestva sidačoho, i vsesvitne slavi-
me volodiņa Tvoje.

Nyňi Sily nebesňiji z nami nevidimo slu-
žat: se bo vchodif Car slavy, se Žertva
tajnaja, soveršenna, dorinosifsja: z viroju
i ljubovju pristupim, ščob pričasniki žita
vičnoho buli my. Aliluja.

Naj stane molitva moja, jak kaďiņa pe-
red Toboju; podnošeņa ruk moich — jak
žertva večernaja.

Hospodi, kliču do Tebe, — vysluchaj
mene! Počuj holosu mojiņa moho, ja do
Tebe budu klikati!

Naj stane molitva moja...

Postav, Hospodi, storožu dľa ust moich,
i dveri ochorony dľa hub moich!

Naj stane molitva moja...

Nedaj sercju mojemu nachilitisja do slov
lukavych, opravdujučisja v hrichach!

Naj stane molitva moja...

Stereži mene od sitki, ščo rozstavili na
mene, i od znuščaň — peresľidovaň tych,
ščo činať bezzakonstvo!

Naj stane molitva moja...

**Chvalite, Hospoda, vsi narody, proslav-
ljajte Joho vsi plemena! Bo laska Joho
stala nad nami, i pravda Hospodna pere-
bude povik!**

**Carstvo Tvoje, Christe Bože, naš, ne iz
seho svita, bo počatok joho nebesnyj i ko-
necj joho poznaňa Boha i blaženstvo vič-
ne; Car joho — nebes Vladyka.**

**Naj prijde Carstvo Tvoje, Christe, i zo-
stane vnutri nas na viki.**

**Prorokami, Christe, Carem nazvanyj jesi,
Ty Car slavy, Christe, Car neba i Cerkvi
svjatoji. Car vseji zemfi i vselennoji, Car
miru i ľubovi i pravdy i spravedlivosti, Car
i Spas duš našich!**

**Naj pered imenem Tvoim skloniľsja
vsjakij rod nebesnych, zemnych i preispod-
nich i vyznaje, ťčo Hospod Isus Christos
Car vseji zemfi i Boh!**

**Hrjadýj z nebes, Christe Carju, nad vsi-
mi jesi, vyťe vsich načafnikov i vlastej, i sil
i volodiň, i vsjakoho imeni ne ľiťe seho vi-
ku, ale i budučoho. Velična sila i vlast
Tvoja, i ja pokorjajusja ťezlu Carstva Tvo-
ho i zovu do Tebe: vsesiľnyj Carju, slava
siľi Tvojej.**

**Isuse, Carju pravdy, jakoji radi carstvu-
jeť, navči mene pravdi Tvojej! Ty Boh naš,
Ty naša pravda, i vse Tvoje je pravdoju:**

žita i nauka, zapovidi i rada, čuda i Tajny svjati. Daj meni v pravdi Tvoje choditi, doki ne uvižu Tebe lice v lice v slavi Tvojej.

Jak Car Povelitel, davši Apostolam silu i vlast Svoju, poslav Ty ich propovidati Carstvo Tvoje; Ty pohanstva volodiňa pere-moh jesi i morem peresfidovaň pereviv jesi Christijanstvo; i christijanskij svit, spasajemyj v Carstvi Tvojem, — slaviti Tebe: vsesilnyj Hospodi, slava Tob!

Christe Carju: choču i ja priložiti ruku do díla slavy Carstva Tvoho na zemli, tym, ščo dobročinnym žitam swoim budu svidčiti pro Carstvo Tvoje, ščoby, jak zasjadeš na prestoli slavy Svojeji, choťaci suditi svit, ja buv opravdanyj pered Toboju i vstupiv u radost Carja mojoho.

Odkryj, Bože, serce moje, naj vvojde do neho Christos — Car slavy, i daruje nam mir i blahodat veliku.

Dobroho Carja dobraja Mati, prečista i blahoslovenna Bohorodice Marije, milost Syna Tvoho i Boha našoho izlij na strastnuju moju dušu, i Tvoimi molitvami nastav mene na díla dobri: ščob daťši dñi žita moho ja bez hricha pereviv i Toboju raj osjahnuv, Bohorodice Divo, jedina čista i blahoslovenna.

Carju vikov, bezsmertnomu i nevidimomu, jedinomu Bohu, naj bude česť i slava na viki vični. Amiň.

DO ISUSA, ROŽDESTVENNOHO DIŤATI.

Ľubovi najdostojňijšij Hospodi náš, Isuse Christe, ščo stavsja jesi zadľa nas Diti-noju, i schofiv jesi naroditisja v jaskiňi, ščob nas vyzvoliti od temnoty hricha, prihornuti do Sebe i zapaliti Svojeju svjatoju ľubovju: klaňajemesja Tobí, jak svojomu Tvorcevi i Odkupiteľovi, uznajeme Tebe za Syna Božoho i vybirajeme Tebe za svo-ho Carja i Vladyku, i jak obovjazkovu daň žertvujeme Tobí vsi čuvstva našoho ubo-hoho sercja. Dorohij Isuse, Hospodi i Bo-že náš, prijmi sju žertvu, naj spodoba-jesja Tobí, prosti nam naši proviny, prosviti náš rozum i rozpali tym svjatym oh-nem, ščo joho Ty zato prinis na svit, ščoby joho zapaliti v našich sercjach. Naj tak na-ša duša stanefsja oltarem, na kotrom pri-nosili by my Tobí žertvu svoho kajafa. Zrobi, ščoby duša naša postojanno hľadala liš Tvoju slavu tut na zemli, ščoby raz vstupila v Carstvo Tvoje i radovalasja tam iz Tvojich bezkonečných blaženstv. Amiň.

NA POČATKU VELIKOHO POSTU.

Hospodi Isuse Christe, Bože náš, ščo u „povnoči časov“ Sam prišov jesi na zemlju i sorok dñiv i nočej postiv, jak ščedryj i milostivyj, blahovoli vsim nam začati i bez hricha provesti dñi Velikoho Postu v pokajañi, smirennosti, molitvach i z sercem smirennym, i pomoži stasisja nam pereმოჯcjami hricha. Daj nam Anhela, ščob storoživ kroki naši bezškodnymi i nedotorkajemymi od usich hrichovnych napastej i obstavin. Nastavljaj nas tvoriti vsi dobrodijstva, na podvihi Pravednych ukrip-laj nas siloju Tvojeju, ščoby my očistilisja na duši, i spodobilisja neosudimo pričastisja prečistoho Ĥila Tvojho i česnoji i životvorniji Krovi. Bo Ty jesi Boh milosti i ščedrot i čolovikofubstva, i chočeš, ščob usi spaslisja, i Tobi slavu prinosime, z beznačalnym Tvoim Otcem, i prisvjatym, dobrym i životvornym Tvoim Duchom, teper i zavždy, i na viki vični. Amiin.

VELIKOPOSTNA KAŽDODENNA MOLITVA.

(use po molitvi rannoj i večernej)

Bohorodice Ėivo.

Slava Otcu, i Synu, i Svjatomu Duchu:

Chrestiteľu Christovyj, vsich nas spomjani, ťčoby vyzvolitisja nam od hrichov našich, bo Tobi dana blahodať molitisja za nas!

I teper i zavždi, i na viki vičňi, amiň.

Mofitesja za nas, svjaťi Apostoly, i vsi Svjaťiji, ťčoby vyzvolitisja nam od bid ta žurby, bo my majeme Vas, horjačich zastupnikov pered Spasom!

Pod Tvoju milosť... stor. 7.

Hospodi i Vladyko žiťa mojoho! Ducha ĺinivstva, beznadžnosti, srebroľubstva ta pustomovnosti ne daj meňi! (poklon)

Ducha ť nevinnosti, pokory, terpiňa ta ľubovi pošli meňi, sluzi Tvojomu! (Poklon.)

Tak, Hospodi Carju! Daj meňi viďiti proviny svoji, i ne suditi brata moho, bo Ty blahosloven jesi na viki vičňi! Amiň. (Poklon.)

Naj bude imja Hospodne blahoslovenne od nyňi i do vika! Amiň.

MOLITVA NA DEŇ VOSKRESEŇA CHRISTOVOHO.

Ďakuju Tobi, Christe Bože moj, ťčo prebohatoji radi milosti Svojeji spodobiv mene dostihnuti deň preslavnoho Voskreseňa Tvoho. Do tebe pripadaju i Tobi mofusja,

Christe Isuse, premudroste Božaja, spokoju i silo, ščo Tilom Svojim životvorňi i spasiťel'ni strasti zvoliv priňati, rozpjaťa, chrest i kopije, i smerť. Umertvi naši, dušu vbivajuči, strasti fílesňi. Pohrebeňam Svoim, pohrebi naši, lukavi rady, i ducha lukavstva rozženi. Tridnevny'm Svoim i bohonosnym voskreseňam podnesi mene v hrisi vpavšoho. Voskresi dušu moju od hrobu hrichovnoho, ščob my ne sobi žili, ale Tobi, za nas umeršomu i voskressšomu Christu Bohu našomu.

Voskreseňa Christove viďači, pokloňimsja Hospodu, Isusu, jedinomu bezhrišnomu! Chrestu Tvojomu poklaňajemesja, Christe, i sjateje voskreseňa Tvoje pisňami veličajeme i slavime, bo Ty jesi Boh naš; kromi Tebe inšoho neznajeme, imja Tvoje prizyvajeme. Prijdiť usi virňiji, pokloňimsja svjatomu Christovomu Veskreňu, bo osj prišla z Chrestom radost vsemu svitovi; povsjakčasno proslavljajuči Hospoda, v pisňach slavime voskreseňa Joho, bo rozpjaťa On vyterpiv, i smerťu smerť peremoh.

Dnesj stalosja spaseňa svitovi, slavim našoho Žitadavcja, ščo od hrobu voskres; bo zdolavši smerťu smerť, On dav nam peremohu i lasku veliku.

Christos voskrese iz mertvych, smertu smert zdolav, i tym, ščo u hrobach, žifa darovav. — I nam darovav žifa vične, klanajemesja Joho tridnevnomu voskreseňu.

MOLITVA DO SVJATOHO DUCHA.

Žifa naše ochoroni znakom Svjatoho Ducha Svoho.

Slava Otcju, i Synu, i Svjatomu Duchu, teper i zavždi, i na viki vični..

Duše Svjatyj, zojdi na nas, Svoji dary izlij na nas:

Dar mudrosti, ščob ja poznav Boha v Joho veličnosti i doskonalosti i Joho nad use ljubiv.

Dar rozumu, ščob ja poznavav pravdy viry, ta choronivsja zloho i tvoriv dobro.

Dar rady, ščob ja v sumňivach i važkich chvilach žifa vybirav zavždi to, ščo podobajesja Bohu i je meňi na spaseňa.

Dar sily, ščo pomahav by meňi peremahati usi pokusy ta vsi pereškody, ščo stojat meňi na dorozu spaseňa, ta ščoby ja išov dorohuju zapovidej Božich.

Dar znaňa, ščoby ja poznavav, ščo treba dľa osjahneňa vičnogo blaženstva, ta ščoby ja vsi riči vmiv uživati na slavu Božu i na spaseňa moje i bližnich.

Dar pobožnosti, ščoby slaviv ja Hospoda Boha mysliju diťačoju.

Dar strachu Božoho, ščoby z ľubvi do Boha osterihavsja ja vsjakoho hricha, holovno fažkoho.

Line duch náš do Tebe, Bože, bo zapoviďi Tvoji — Svitlo dľa nas. Navči nas, Bože, spravedlivosti Svojeji, zapovidej Tvoich i opravdaň Tvoich. Prosviti oči rozumu našoho, ščob koli v hrichach ne zasnuti nam na smert'. Odženi vsju temnotu od serdecj našich. Pošli nam sonce spravedlivosti i nelukave žiťa naše ochoroni znakom Svjato-ho Ducha Svoho. Poprovaď stupňi naši na puť spokoju. Bo Tvoja vlada i Tvoje carstvo, i sila, i slava, Otcja, i Syna, i Svjato-ho ducha, teper i zavždi, i na viki vični. Amiin.

DEVJATNICJA DO DUCHA SVJATOHO

Carju nebesnyj ... Svjatyj Bože ...

Blahoslavennyj Ty, Christe Bože náš, ščo premudrymi rybariv pokazav, poslavši im Ducha Svjatoho, i nimi svit uvesj Ty poloviv, Čolovikofubče, slava Tobi.

Slava Otcju, i Synu, i Svjatomu Duchu, teper i zavždi, i na viki vični.

Koli Najvyššij, zijošvi, jazyki zmišav, ta počiliv narody On. Koli ž ohnenni jazyki rozdav, to poklikav usich do jednosti, i my odnodušno slavime najsvjaťjšoho Ducha.

Slava Tobí Trojce Svjataja: Otče, i Slove, i Duše Svjatyj, — slava Tobí, Bože.

Tobí molimesja i Tebe prosime, Vladyko Čolovikofubče, Otče Hošpoda i Boha našoho Isusa Christa.

Ducha premudrosti Tvojeji moim daj myslam,

Ducha rozumu neznaňu mojomu daruj,

Duchom strachu Tvojoho moji osini včinki, i duch pravednyj obnovi v utrobi mojej,

Duchom Tvoim blahim ščodňa na dobre nastavľaj mene, ščob tvoriv ja zapovidi Tvoji i zavždy pamjativ na Tvoj slavnyj prihod, jak prijdeš zbirati rachunok iz včinkov našich.

Ščob buv ja chramom i žiliščem svjatoho i žovotvornoho Ducha,

ščob zberih ja viru i ľubov nepostyďnu blahodatu Svjatoho Ducha,

ščob obriv ja blahodať i ščedroty i milost Svjatoho Ducha,

ščob vysluchav Hospodľ Boh mene hriš-

noho, i zaslav na mene Ducha Svjatoho i osvjaviv mene.

Daj, Hospodi, meni ščedroty Tvoji, vysluchaj mene z neba svjatoho Svoho, osvjaviti mene siloju spasajučoju pravici Tvojeji, pokryj mene ochoronoju kryl Tvoich, prošahni meni ruku pomoči, prijmi molitvu moju.

Hospodi, Ty najsvjafjšoho Ducha Svoho poslav na Apostolov Svoich: ne odberi Joho, Dobryj, od nas, a obnovi nam, ščo molimesja Tobi!

Serce čiste sotvori v meni, Bože, i Ducha pravednogo obnovi v nutri mojem.

Hospodi, Ty najsvjafjšoho ...

Ne odkin mene od licja Svoho, i Ducha Svoho Svjatoho ne odberi od mene!

Hospodi, Ty najsvjafjšoho ...

Nađijučisj na ščedroty Tvoji, zovu: hrichov molodosti mojeji i neznaňa ne pomjani, od hrichov moich očisti mene, jak upade kripost moja ne zališi mene. Positi mene blahodatiju Tvojeju, vchoroni mene od zvodov dijavola, ukripi žifa moje svjatyimi Tvoimi zapovidami, daj proščeňa meni, nađijučomusja na Tebe, očisti mene diłaňami Svjatoho Ducha. Amiin.

Osvjačujetsja nebo i zemlja, a Cerkov sijaje, i lu-
de radijuj: bo se Mati Boža za christijan molitsja
Christu...

III. MOLITVY V ČEŠT PRESVJATOJI BOHORODICI.

PROSTRI RUKI TVOJI . . .

**Prostri ruki Tvoji, ščo nimi Ty vsich
Vladyku, jak diťatko, priňala jesi, u velikoj
blahodati. Ne zališi nas zavždy nađijučich-
sja na Tebe. Horjačoju Tvojeju molitvoju,
i bezmirnoju miloštu ušćedri nas, i daj du-
šam našim miloserđa Tvoje, ščo joho na viki
ne ubudaje. Bo Tebe majeme Zastupnicju
od nadchoďačich na nas bid i zla, i Ty, jak
ta, ščo maje miloserđa i šćedroty, vysľuchaj
našu molitvu i prijdi nam na pomoč, zav-
ždy zastupajuči, Bohorodice, tych, ščo pribi-
hajuť do Tebe!**

**„Mati ustavičnoji pomoci, molisja za
nas!“**

NEPOROČNAJA, BEZHRIŠNAJA . . .

**Neporočnaja, bezhrišnaja, netľinnaja,
najsľvjaťjšaja, čistaja Ďivice, Bohonevisto
Vladičice, Ty slavnym poroďinam Svoim,
zjednala Boha — Slovo z ľudmi, i odpavše
jestvo rodu našoho prijednala do nebes-**

nych! Ty znevirenym jedina nadĳa i zne-silenym pomoĉ. Ty skore zastupnictvo dĳa tych, chto do Tebe pribihaje, i dĳa vsich christijan Ty pristanišĉe! Ne pohordĳuj mnoju hrišnym, šĉo lukavymi dumkami, slovami ta vĉinkami vseho sebe ja zneĉis-tiv i stav sluhoju sehosvitnych roskošov. Ale jak Mati ĉolovikoľubivoho Boha, umi-loserdisja laskavo nadomnoju, hrišnym i bludnym, i prijmi moji prosjby, kotri prinošu Tobĳ moimi hrišnymi ustami. I z materňoju Svojeju smilivostu moli Syna Svoho, našoho Vladyku i Hospoda, šĉoby odkryv On i meňi lasku Tvoĳo ĉo-lovikoľubivoho Sercja i, ne zvaĳajuĉi na množestvo provin moich, nastaviv mene na pokajaňa, i šĉoby zrobiv mene vykona-vatelem zapovidej Svoich.

Zavĳdi buď kolo mene, jak milostivaja miloserdnaja ta laskavaja Mati, u sem ųiti tepla zastupnice i pomoĉnice, napady vo-rohov odhaňaj i na spaseňa mene nastav-laj. A v ĉasi smerti mojeji ochoroni okajan-nuju dušu moju i daleko od neji odĳeni temňi mraki lukavych bisov. U strašnyj deň sudnyj vyzvoli mene z viĉnoji muki, i zro-bi mene uĉasnikom nevyslovnoji slavy Sy-na Svoho i Boha našoho.

Naj i ja dosjahnu seji slavy, Vladyĉice

Preblahaja, Presvjataja Bohorodice, Tvoim chodatajstvom i zastupnictwom, laskoju i čolovikoľubstvom Jedinorodnoho Syna Tvoho, Hospoda Boha i Spasa našoho Isusa Christa, jakomu naležiť vsjaka slava, česť i poklon, iz spokojničnym Joho Otcem, i najsvjatišim i miloserdnym, i oživľajučim Joho Duchom, teper i zavždi, i na viki vični, amiň.

„O Marije, ščo prijšla jesi na svit bez poroku, vyprosi meňi od Boha lasku, ščob odojšov ja iz seho svita bez proviny!“

MATI VOPLOČENOHO SLOVA

Najsvjatišja Ďivo, Mati vopločenocho Slova, skarbe lask i pribižišče naše, bidnych hrišnikov, — pribihajeme z živoju viroju do Tvojeji materňoji ľubovi i prosime Tebe o lasku, ščoby spovňali my vse voľu Božu. Oddajeme svoji sercja do Tvoich presvjatycho ruk i prosime sobi od Tebe zdorovja duši i tila. Kripko naďijemejsja, ľubovi najdosťojňišja Mati naša, ščo nas vysľuchaješ. Tomu z živoju viroju kličeme: Bohorodice Ďivo radujsja ...

ZHADAJ, VSEMILOSTIVA ĎIVO MARIJE

Zhadaj, vsemilostiva Ďivo Marije, ščo od vikov ne čuvano, ščoby toj, čto pri-

bihaje pod Tvoj pokrov, abo blahaje Tvojeje pomoči, abo umofaje Tvoje zastupnictvo, buv Toboju opuščenj. Toju nađijeju vedenj, Ďivo nad vsi đivy i Mati Isusova, i ja udajusja do Tebe, pristupaju i staju pered Toboju jak hrišnik, vzdychajuči: ne odkidaj, Mati previčného Slova, moich molitov, no vysluchaj ich laskavo i posluchaj. Amiň.

PRESVJATAJA VLADYČICE.

Presvjata Vladyčice moja, Bohorodice, svjatymi Tvoimi i vsesifnymi molitvami, odženi od mene vsi hrišni i lukavi dumki ta zli naklonnosti, zhasi polomiň pristrastej moich, ta pozbav mene zlych spominov i od usich zlych včinkov vyzvoli mene. Umoli Syna Tvojoho i Boha mojoho, ščoby prostiv meňi vsi hrichi dobrovolni i nedobrovolni i naj choroniť mene od usich spokušeň.

Prečista Bohorodice, Ty, kotra podnosiš z upadku, prostri Tvoji ruki, i vyvedi mene iz hlubiny hrichovnoji, i daj, ščoby ja, nedostojnyj, zavždy tvoriv đila miŕi Synu Tvojomu i Bohu našomu, slavjači Joho razom z beznačalnym Otcem i z presvjatym, dobrym i oživfajučim Joho Du-

chom, teper i zavždi, i na viki vični, amiň.
„Marije, neporočno začata, prosi za nas
do Tebe pribihajučich.“

MATI USTAVIČNOJI POMOČI.

O Mati ustavičnoji pomoči! Ty rozdi-
faješ usi laski, ščo Boh udiľaje bidnym
hrišnikam. Boh tomu zrobiv Tebe takuju
silnoju, takuju bohatoju i takuju dobrot-
livoju, ščoby Ty nam zavždi pomahala
v našich potrebach. Ty zastupnicja i za
najboľšich hrišnikov, ščo do Tebe pribi-
hajuf. Prijdi i meňi na pomoč! V Tvoji
ruki vkladaju moje vične blaženstvo i mo-
ju bezsmertnu dušu. Vozmi mene pod svoj
pokrov.

Mati moja, vyprosi meňi proščeňa moich
hrichov, ľubov do Isusa Christa, zostavaňa
v dobrom až do koncja i blahodať, ščoby
ja zavždi do Tebe pribihav, do Materi
ustavičnoji pomoči.

„Mati ustavičnoji pomoči, molisja za
nas!“

DO TEBE PRILINUV JA, ČISTAJA, SPASEŇA BLAHAJUČI.

Vsi narody proslavľajuf Tebe, Bohoro-
dice Ďivo, bo nevmistimyj Christos, Boh

naš, v Tobi vmistitisja blahoizvoliv.
Ščaslivi i my, ščo majeme Tebe zastup-
niceju, bo Ty vdeň i vnoči molišsja za nas,
i Tvoimi molitvami zmocňujšsja podpory
rodiny. Tomu proslavľajuči, spivajeme:
Radujsja, blahodatna, Hospod' z Toboju!

Sila silenna hrichov u mene, Bohorodice!
Do Tebe prilinov ja, Čistaja, spaseňa bla-
hajuči. Zhľañsja nad nemočnoju dušeu
mojeju, i moli Syna Svoho i Boha našo-
ho, ščoby prostiv On meňi, ščo nakoiv
ja ľutoho, Jedina blahodati povnaja!

Najsvjatijša Bohorodice, ne liši mene
podčas mojoho žiťa! Ľudskomu zastup-
nictvu ne popusti mene, ale Sama zastu-
pisja i pomiluj mene!

Vsju naďiju na Tebe skladaju Mati Bo-
ža! Zachovaj mene pod pokrovom Svoim.

Bože zmilujsja nad nami i blahoslovi
nas, osjaj licem Svoim nas i pomiluj nas!
Amiň.

„Mati ustavičnoji pomoči, molisja za
nas!“

NAĐIJE CHRISTIJAN.

(od sv. Joana Damaskina.)

Veličaju Tebe, Marije, naďije christijan.
Prijmi smirenne prošeňa hrišnika, ščo Te-

be nižno ljubiti, Tebe serdečno šanuje
i v Tebe skladaje nadju svoho spaseňa.
Ty dala meňi žita, Ty vernula meňi bla-
hodat Svoho Syna. Ty bezpečna zaporu-
ka moho spaseňa. Osvobodi mene od taž-
kich moich hrichov, odženi temnoty moich
dumok, vyženi z moho sercja vsi zemňi
nachily, daj meňi peremohu v spokusach
i provad mene v cilom mojom žitu, ščoby
ja z Tvojeju pomoču dosjah v nebi vične
blaženstvo. Amiň.

„Carice Apostolov, molisja za nas!“

STRADALNA MATI.

(od sv. Alfonsa Liguori.)

Stradalna Mati, Carice Mučenikov, i Ca-
rice terpiň! Ty oplakovala Svoho Syna,
zamučenoho za moje spaseňa. I ščo po-
možuť meňi Tvoji slozy, jakščo ja na viki
pohybnu? Za zasluhi Svoich boľiv i stra-
daň vyprosi dľa mene ščirij žal za moji
hrichi i pravdive poľipšenna. Za toj boľ, ščo
joho Ty znosila todi, jak viďila Svoho Sy-
na skloňati holovu na chresťi i vmirati,
vyprosi dľa mene dobru smert. Tobí,
stradalna Mati i Tvojomu rozpjatomu Sy-
novi, vručaju svoju dušu. Amiň.

„Mati ljubvi, boľu i miloserďa, zastupi-
sja za nas!“

O MATI CHRISTOVA!

(od sv. Jefrema.)

O Mati Christova! Ńi v žitu Ńi pri smerti ja ne choču Ńi na chvilinu odstupiti od Tebe. ChoŃby ja na vse zabuv, na Tebe ja ne zabudu Ńikoli. Ja znaju, Ńčo choŃby na mene zabuv cilyj svit, Ty budeŃ pro mene pamjatati. Tomu ja. vybiraju Tebe svojeju poŃiŃitelkoju u vsich fiŃnotach tuzemnoho ŃiŃa, zastupniceju u vsjakich skorbotach i pomočniceju u vsjakoj nedoŃi. V Tvoji ruki, Prečista Ńivo Marije, skladaju usju moju nađiju i nezastydajusja na viki. AmiŃ.

„Marije, Carice sv. roŃancja, molisja za nas!“

CARICE ŃIVO.

Svjatych svjataja, Ńivo čistaja, svjatych Svjatoho rodila jesi, vsich osvjačajučoho, Christa SpasiteŃa. I my Tebe, Caricju i Vladyčicju vsich, jak Matir Tvorcja tvarin proslavŃajeme.

„Carice Apostolov, molisja za nas!“

Vsju nađiju spaseŃa moho, na Tebe poloŃiv ja; i Tebe zovu na pomoč i Toboju, Cariceju, carstvo oderŃati nađijusja, Vladyčice.

Zvisna Zastupnice i Pomočnice vsim! Nadije nepochitna, pomiluj nas, jak Dobra, i daruj hrichov očiščeňa i duši spaseňa, ta na pokajaňa dorohu naprav! Bo do Tebe pribihaju u viri, i Tebe moľu v naďiji i prošu z ľubovju: ne liši nas milosti Tvojeji.

„Carice miru, Neporočna, molisja za nas!“

Vsesvjataja Ďivo, pomiluj nas, pripadajucich viroju do Tebe, blahoutrobnosti, i prosjačich teploho Tvoho zastupnictva; bo možeš, jak Dobra, vsich spasti, jak Mati Boha Vyšňoho, Matirnymi Tvoimi molitvami, Bohoblahodatnaja.

Ducha smirennoho podaj meňi, Dobra, smirennosť sercja, čistotu rozumu, napravleňa žiťa ta hrichov proščeňa i žereło slez, Preneporočna.

Boha, ščo Joho rodila jesi nevyslovno, Bohorodice čistaja, moli priľižno, ščob izbaviv nas bid i žurby i budúcho sudu strašneho, ta svitlosti Svjatych Joho spodobí.

„Carice sv. rožancja, molisja za nas!“

Carice Ďivo, ščo rodila jesi Carja Christa, utverdi mene v viri, i nastavi mene na dorohu spaseňa, ta od ohňa vičného vchoroni!

**Radujsja Carice, neba Vladyčice,
Blahoslovenna Marije, naša Zastupnice!**

**VIRIME V TEBE,
PRAVDIVU BOHORODICJU.**

**Proroki propovidali, Apostoli navčali,
mučeniki vyznali, a my virime v Tebe,
pravdivu Bohorodijcu, i veličajeme Tebe,
Prečistaja.**

**Velika čudes Tvoich, Čistaja, sila! Bo
izbavľaješ od bid i spasaješ od smerti,
i zachoroňaješ od napastej neočikovaných,
i žurbu oddaľaješ, i hrichi ľudski odbi-
raješ.**

**Znaješ moju slabosť duševnu, Prečistaja,
i tila krehkosť; spasi mene, bo ja vybrav
sobi Tebe za zastupnicju nepoborimu.**

**Sokrušeňa duši mojej i smirennosť
sercju mojomu daj, Vsečistaja, ščob unik
ja vsich sitej, jaki nastavleňi na dušu
moju.**

**Svitlom Tvoim, osjaj, Divo, zatemnene
moje serce, ta do svitla odkryj meňi dveri;
pristrastej mene svobodi i dľilami dobrymi
obohati mene, ščob radľijuči, z ľubovju
veličav Tebe, Vseneporočna.**

**Krasofi divstva Tvocho, i prečistoj čisto-
ťi Tvojej, Havriil ščudovavsja, zovuči To-
bi, Bohorodice: jaku Tobi pochvalu pri-**

nesu dostojnuju? — jak nazvu Tebe? — neznaju i žachajusja. I tomu, jak prikazano meňi, vospivuju Tobi: radusja Blahodatnaja.

Tobi, Materi Božoj, čistoju i Neporočnoj, moľusja, oskvernenyj na tili i duši, ta okajannyj dľilami nečistymi; ta naďijusja, Vladyčice, na milosť Tvoju. Ty mene učsedri, Prečistaja.

Od usjakoho zla vchoroni, Ďivo prečistaja, pribihajučich z viroju do Tebe: i zdorovja daj meňi pribihajučomu pod pokrov Tvoj.

Množestvo očisti hrichov moich, množstvom milosti Tvojeji; i spasi mene, Dobra, do Tebe pribihajučoho.

Budi meňi pomočju, Ďivo presvjataja: pomiluj, Prečistaja i pered koncem žiťa očiščeňa hrichov daj meňi, a v časi končiny mojeji podaj spaseňa a po končini Carstvo nebesne daruj.

„Marije, ščo prijšla jesi na svit bez poroku, vyprosi meňi od Boha, ščoby odojšov ja iz seho svita bez viny!“

DEVJATNICJA V ČEŠŤ PRESV. BOHORODICI.

Uvodime tut až tri rižni devjatnici v češť Presv. Bohorodici. Koždýj vybere

sobi tu, ščo joho duševnym potrebam najbolše odpovida. Ale takož koždy može z grupe molitov v čest Presv. Bohorodici vybrati daskoľko, kotri jomu najbolše miľi, i odpravľati ich jak devjatnicju.

DEVJATNICJA PROSLAVLEŇA PRESV. BOHORODICI.

Načalo obyčne . . . do Viruju, — a potom:
Bohorodice Divo . . .

**Tvoje narodžeňa, Bohorodice Divo, zvis-
tilo radost cilomu svitu, bo z Tebe zasijalo
sonce spravedlivosti, Christos Boh naš,
ščo zničivši prokľata, dav blahosloveňa,
i unevaživši smert, On podav nam žiťa
vične.**

**Slava Otcju, i Synu, i Svjatomu Duchu,
teper i zavždy, i na viki vični, amiň.**

Radujsja, Bohom vybrana,

**Radujsja, svjate vmistilišče Boha — Slo-
va,**

Radujsja, apostolov prečesnyj vinče,

Radujsja, svjatitelj ukraso,

Radujsja, pribižišče virnym i ratunku,

**Radujsja, christijan Carice i po Bozi nam
nađije nebesnoho Carstva,**

**Radujsja, Mati Žiťa i po Bozi nam upo-
vaňa žiťa vičnoho!**

Dnesj počatok božoho zmilovaňa i zviščeňa pro spaseňa ľudske: u chrami Božom Ďiva jasno javľajesja i pro Christa vsim opoviščuje. Do Neji holosno prohovorim i my: radujsja, vypovneňa Tvorčoho priznačeňa!

Slava Otcju, i Synu, i Svjatomu Duchu, teper i zavždy, i na viki vični, amiň.

Prečistyj chram Spasov, dorohocinna svitlicja i Ďiva, svjataja skarbnicja slavy Božoji vvodiťsja sjohodňi do domu Hospodňoho, prinosjači zo soboju lasku, ščo v Dusi Božestvennom. Jeji pisňami proslavľajuť Anhely Božiji, ona oseľa nebesnaja!

Radujsja moste, ščo perevodiš iz zemfi na nebo,

Radujsja, bo odčiňaješ dveri raju,

Radujsja, bo množestvo lask vyprošuješ nam,

Radujsja, ohňanyj stovpe, ščo osvičuješ tych, ščo v temnoťi,

Radujsja, bo Ty zavždy milostiva do nas!

•

Dnesj počatok našoho spaseňa i vyjavleňa predvičnoji tajemnici: Syn Božij staje Synom Ďivy, i Havriil pro milosť blahovistiť. Tomu i my z nim kličeme do Boho-

rodici: Radujsja, blahodati povna, Hospod z Toboju!

Slava Otcju, i Synu, i Svjatomu Duchu, i teper i zavždi, i na viki vični, amiň.

Pobidonosnoj Vojevodiňi, jak od nebezpeki vratovaňi, pisňi peremožni v poďaku skladajeme my, sluhi Tvoji, Bohorodice! Majuči silu nepobornuju od usich bid nas vyzvoli, ščob spivati Tobi: Radujsja, Nevisto nenevistnaja!

Veličaje duša moja Hospoda, i raďije moj duch v Bozi, Spasi mojom.

Česňijšuju Cheruvimov i slavňijšuju bez rovnaňa Serafimov, ščo porodila Boha — Slovo čistuju, pravdivuju Bohorodicju, Tebe veličajeme!

Ščo zhľanuvsjja On na pokoru Svojeji služki, bo osj z času seho vsi narody mene za blažennu buduť uvažati!

Bo velike včiniť meňi Sifnyj! Joho Imja svjate, miloserďa ž Joho z rodu v rod na tych, ščo bojatsja Joho!

On pokazuje silu Svojoho ramena, rozporošuje tych, ščo pyšajutsja dumkoju sercja svoho!

On mohutnych skidaje z prestolov, podojmaje pokorlivych, udovolňaje holod-

**nych dobrom, a bohatych puskaje ňi z čim!
Česňišuju Cheruvimov . . .**

**Radujsja, blahodati povnaja Bohorodice
Đivo, bo z Tebe zasjalo sonce spravedli-
vosti, Christos Boh naš, ščo prosvičuje
tych, chto u temrjavi. Veselisja i ty, Star-
če pravednyj, ščo na ruki priŇav Spasi-
teľa duš našich, jakij podaje nam voskre-
seňa.**

**Slava Otcju, i Synu, i Svjatomu Duchu,
nyňi, i zavždy, i na viki vični, amiň.**

**Tebe, Presvjataja Bohorodice, Zastupni-
cju i pokroviteľku silnu nam Christos da-
rovav, pokryvati i spasati nas zhrišivšich
i do Tebe pribihajučich. I my Tebe, jak
pribižišče vsich, ospivujeme, Vladyčice, —
radujsja:**

**Radujsja, pokrove i zastupleňa i spase-
ňa duš našich,**

Radujsja, vinče Božoji slavy,

**Radujsja, pristane tych, ščo do Tebe pri-
bihajuť, i ochorono i spaseňa naše.**

**Meč boľu projšov Tvoju dušu, Stradaľna
Mati, jak uvidila jesi Syna Svoho, ščo vi-**

siv na blažennomu Derevi. Naj promiň od ran svjatych Christovych rozsjae tmu moju ta sokrušit serce, ščo molitsja Tobi.

Ne rydaj, Mati, po meňi, viďači v hrobi Syna, ščo Joho v utrobi začala jesi! Bo voskresnu Ja i proslavľusja, i proslavľati budu bezperestanno, jak Boh, tych, čto z viroju i ľubovju Tebe veličaje.

*

Porodivši, Ty ďivoctvo zbrehla jesi, a upokoivšisj, svitu ne lišila Ty, Bohorodice. Perejšla Ty do žiťa, jak Mati Žiťa, i Svoimi molitvami Ty spasaješ duši naši.

Slava Otcju, i Synu, i Svjatomu Duchu, i teper i zavždi, i na viki vičňi, amiň:

V molitvach nevsypučoji Bohorodici i v zastupnictvi naďiji pevnoji ne peremohli i hrob ta smerť. Bo jak Mati Žiťa, do žiťa priviv Jeji Toj, Čto vselivsja do lona vičnoďivstvennoho.

Radujsja, stovpe ďivstva,
Radujsja, dvere spasiňa,
Radujsja, podateľnice Božoji blahodati,
Radujsja, zavždi milostivaja do nas!

*

Pod Pokrovoju Tvoho prichodu, Mati Božaja, my, ľudy pobožni, sjohodňa radosno svjatkuje. Spohľadajuči ž na Tvoj Prečistyj Obraz, my ščiro blahajeme: pokryj nas svjatoju Svojeju Pokrovoju, i vyzvoli nas od usjakoho zla, molači Syna Svoho, Christa Boha našoho, spasti duši naši!

Slava Otcju i Synu, i Svjatomu Duchu, i teper i zavždy, i na viki vični, amiň.

Dnesj v cerkvi Ďiva stoit popered nas i z chorami Svjatych nevidimo za nas moliťsja Bohu. Anhely iz Svjatiteľami vkloňajuťsja, a Apostoly z Prorokami radujuťsja, bo za nas Bohorodicja molit Predvičného Boha.

Tebe zrodivšu Boha vsich, ublažajut nebesni Anhely i my na zemli, bo za vesj svit molišsja, pokryvajuči milostiju upovajučich na Tebe. I ja zvertajusj do Tebe, Bohorodice, pomoži meni, bo priňala Ty od Boha dar pokryvati Tvoje stado. — Zavždy buď kolo mene, jak milostivaja, miloserdna ta laskava, v semu žifu tepla zastupnicja i pomočnice, Presvjataja Ďivo, napady vorohov odhaňajuči i na spaseňa mene nastavľajuči. A počas smerti mojcej ochoroni okajannuju moju dušu.

Bohorodice Ďivo . . .

NE JE NEPOROČNOHO, JAK TY, PRESVJATA BOHORODICE!

(Devjatnicja v česť Neporočného Začata
Preč. Ďivý Marii.)

Presvjataja Bohorodice, spasi nas!

**Radosť od Anhela priňala jesi, i zrodila
jesi Tvorca svoho, Ďivo, — spasi Tebe ve-
ličajúčich.**

**(Po každom stišku: presvjataja Bohoro-
dice, spasi nas!)**

**Vospivajeme Syna Tvoho, Bohorodice,
i zveme: Presvjataja Bohorodice, od vsja-
koji bidy vchoroni nas, i spasi, Ďivo, Tebe
veličajúčich.**

**Na Tebe naďiju moju položiv ja, Bo-
horodice, spasi mene molitvami Tvoimi,
vyprošujúci meňi hrichov proščeňa, i spa-
si vsich Tebe veličajúčich.**

**Oživi mene, ščo zrodila jesi Žitadavca
i Spasa, i spasi molitvami, Blahoslovenna,
naďije duš našich, Ďivo, Tebe veličajúčich.**

**Meňi hrišnomu, Suddu mojoho i Syna
Tvojoho, Tvoimi molitvami miloserdnym
zrobi, Vladyčice Ďivo, i spasi Tebe veliča-
jučich.**

**Vchoroni mene od ohňu vičného i muk
joho, Bohorodice, i spasi, Ďivo, vsich Tebe
veličajúčich.**

Chvorot i vsjakich boŝiv i biđ vchoroni nas, pod svjatyj Tvoj pokrov pribihajučich Ďivo, i spasi Tebe veličajučich.

Daj, Christe, i meňi nedostojnomu, hrichov proščeňa, moŝusja, Tebe Zrodivšoji molitvami, i spasi nas, Tebe slavjačich.

Nema neporočnoho, jak Ty, Presvjataja Bohorodice, ščo zrodila jesi Tvorcja i Vladyku vsich: tomu Tobi vsi virňi v poďaci „radujsja“ zoveme.

Podnesi mene z hlubiny hrichov, Čistaja, i naprav do svitla božestvennych zapovidej, Spasa Christa i Boha: osjaj mene spasiteľnym svitlom pokajaňa, i daj žita vičneje.

Okropleňam božestvennoji krovi, prolitoji z božestvennoho Sercja Syna Tvoho, Čistaja, mojoho sercja obmyj rany, ščob veličav ja i voschvaľav Tebe, zavždy blaženuju i Najneporočnijšuju.

Stojať sluchjano činy nebesňiji, čudujučisj dostojno Tvojomu Neporočnomu Začafu, Vseďivo, bo Ty Neporočnaja, bez hricha i pered narodžeňam i po narodžeňi jesi.

Blahoslovennyj Hospoď Boh christijan,

ščo podñis roh spaseña nam, Ďivu Bohorodicju, bo čerez Neji prijšov do nas Vostok iz vysoty, i napraviv nas na dorohu miru.

Blahoslovennyj plod utroby Tvojeji, Ďivo Bohorodice, vsich radoste; bo Ty radost usjomu svitovi zrodila jesi, i veselost, ščo vpravdi rozhañaje smutok hrichovnyj, Neporočnaja.

Krasotoju Cerkvi, ukrašenoju, je Ty Ďivo Neporočnaja; jeji vse molitvami Tvoimi spasaj od usjakoji buri bezbožnikov, jak siľnu i nepochitnu.

Ty Boha ľuďam zrodila jesi, Čistaja, priñavšoho filo z čistoji utroby Tvojeji, ščo vyzvoľaje od hrichov tych, ščo z ľubovi voschvaľajut i šanujut Tebe, Mati — Ďivo Neporočnaja.

Prorok David Tvoju slavu opisuje, Ďivo: i pro Tebe jasno prorokuje jak pro Caricju: ščo stoiš po pravici, Vseneporočna, Boha otciv našich.

*

Presvjataja Bohorodice, spasi nas!

Pokryj nas česnym Tvoim pokrovom, i vchoroni nas od usjakoho zla, moľači Syna Tvoho, Christa Boha našoho, ščob spas On duši naši.

(za každym stiškom: Presvjataja Bohorodice, spasi nas!)

Ne majeme inšoji pomoči, ne majeme inšoji nađiji, kromi Tebe, Presvjataja Đivo! Ty nam pomoži, na Tebe nađijemesja i Toboju veličajemsja.

Rozženi tmu hrichov moich, Neporočnaja, svitlom Tvojeji svitlosti, Ty, ščo zrodila jesi Svitlo božestvenne i odvične.

Vsimi umofajemyj Svjatymi i nebesnymi činami, Ščedryj Isuse, očisti mene, zadľa Zrodivšoji Tebe, i spasi vsich virno Tebe slavjačich.

Pomiluj, Spase, duši umeršich rodičov našich v nađiji žita vičnoho, i prosti hrichi ich, i vsim nam, Tebe slavjačim.

O Đivo, zrodivša Syna i Vladyku svita i Hospoda, Joho moli, ščob spas duši naši, i vsich Tebe veličajučich.

Molitvami, ščedryj Isuse, Materi Tvojeji Neporočnoji i vsich Svjatych Tvoich, Tvoji laski ľuďam Tvoim pošli, pomiluj i spasi nas. Amin.

CARICE NAŠA (devjatnicja).

Bohorodice Đivo . . .

Viďať Tebe, Bohorodice, vsi nebesni sily, jak vse stoiš pered prestolom slavy ne-

besnoho Carja, i za christijan do Syna i Boha molišsja, — nebesna Carice. A my hrišni, na zemlji, divlačisja na Tvoju svjatu ikonu, i do neji pripadajuči, Tobi radosno klaňajemesja, zovuči:

Radujsja, ščo Svoimi Matirnimi molitvami Syna i Boha na milost do nas prikloňaješ.

Radujsja, ščo Svoimi molitvami pravednyj do nas hñiv Božij usmirjaješ,

Radujsja, bo Tvoim zastupnictwom hriči nam proščajusja,

Radujsja, bo u vsjakich bidach i potrebach nam pomahaješ,

Radujsja, bo Ty dveri raju nam odkryvaješ,

Radujsja, Carice naša, vyzvoli nas od usjakoho zla, i umiri naši pečaľi.

Maješ bohatstvo miloserđa prevelike, vsim koncjam zemnym prostahaješ ruku pomoči, podaješ chvorym vyzdorovleňa, stradajučim posilňeňa, i vsim vsi dobri želaňa vypovňuješ, i my do Tebe v poďaci vzyvajeme:

Radujsja, ščo milosti skarb bohatocinnyj nam odkryvaješ,

Radujsja, ščo bezčislennji ščedroty vsim podaješ,

**Radujsja, ščo rany naši hrichovni vyli-
kovuješ,**

**Radujsja, ščo vsich vpavšich skoro do
laski podvodiš,**

**Radujsja, ščo beznadijných do Boha pri-
vodiš,**

**Radujsja, Carice naša, vyzvoli nas od
usjakoho zla, i umiri naši pečafi.**

**Blahodat božestvennu vyprosi nam u
nebesnoho Vladyki, Syna Tvoho i Boha,
i prostri nam ruku pomoči, molitvami
Tvoimi umiri naši pečafi, pokryj nas
ochoronoju riz Tvoich, Bohorodice, odženi
od nas vsjakoho voroha i supostata, umiri
žita naše, ščoby ne pohibli my u hrisi; no
prijsmi nas do vičnych oseb, ščoby rađijuči
zvali my:**

**Radujsja, ščo u viri vzyvajučich imja
Tvoje, od nahloji smerti spasaješ,**

**Radujsja, ščo nađijučimsja ne Tebe vič-
ne žita daruješ,**

**Radujsja, ščo ľubov i miloserđa do nas
vyjavľaješ,**

**Radujsja, ščo ruki Svoji v poruci za nas
do Boha vznosiš,**

**Radujsja, vchod do Carstva nebesnoho
nam odkryvajuča,**

**Radujsja, Carice naša, vyzvoli nas od
usjakoho zla i umiri naši pečafi.**

Molitvu serdečnu prijmi od nas nebesna Carice i vysluchaj. Do Tebe v biđi, smutku ta terpiđu pribihajeme i, hrišđi, nađi-jućisja na Tvoji Materni molitvy, zveme:

Radujsja, Carice naša, Mati Boha i Hospoda neba i zemľi,

Radujsja, bo Tvoja Matirňa molitva bohato zmože,

Radujsja preblaženňa, bo Toboju je blaženňi i my, bo majeme Tebe za zastupnicju i pomoćnicju,

Radujsja, blahodatnaja, bo Hospod z Toboju, a Toboju i z nami. Amin.

SV. ROŽANECJ PREČ. ĐIVY MARIJI.

Molitva:

(na chrestiku): Carju nebesnyj — Svjatyj Bože 3. — Slava: I nyňi: — Presvjataja Trojce — Hospodi pomiluj 3. — Slava: — I nyňi: — Otče naš — Hospodi pomiluj 12. — Prijdite pokloňimsja — Viruju.

(na peršu čotku): Slava Otcju, i Synu i Svjatomu Duchu i nyňi i zavždy i na viki vićni, amin. — Otče naš.

(na đalši tri čotki): Slava Otcju, ščo nas sotvoriv, — i nyňi i zavždy, i na viki vićni, amin. — Bohorodice Đivo.

Slava Synu, ščo nas odkupiv, — i nyňi i zavždi, i na viki vični, amiň. — Bohorodice Ďivo.

Slava Duchu Svjatому, ščo nas osvjačuje, — i nyňi i zavždi, i na viki vični. Amiň. — Bohorodice Ďivo.

(na veliku čotku): Slava: — I nyňi: — Otče naš.

(Daŕi na desjať čotok ide cila desjotka sv. Rožancja z odnym tainstvom, jake skážeme raz na počatku, a potom vyhovorjujemo „10 Bohorodice Ďivo“, rozvažajući pri tom nad zmistom tainstva).

Tainstva radosnoho rožancja:

1. Isus, ščo Joho Ty, Ďivo, od Ducha Svjatoho začala.

2. Isus, ščo Joho Ty, Ďivo, Jelizavetu navidujuči, v utrobi nosila.

3. Isus, ščo Joho Ty, Ďivo, u Viflejemi porodila.

4. Isus, ščo Joho Ty, Ďivo, v cerkvi Bohu predstavila.

5. Isus, ščo Joho Ty, Ďivo, v cerkvi najšla.

Tainstva stradaľnoho rožancja:

1. Isus, ščo za nas krovavyj pot profav.

2. Isus, ščo za nas bičami bityj buv.

3. Isus, ščo za nas ternam vinčanyj buv.
4. Isus, ščo za nas težkij chrest nosiv.
5. Isus, ščo za nas na chresti rozpjatyj buv.

Tainstva proslavlenoho rožancja.

1. Isus, ščo z mertvyh voskres.
2. Isus, ščo na nebesa vozňissja.
3. Isus, ščo Ducha Svjatoho zoslav.
4. Isus, ščo Tebe, Ďivo, na nebo vzjav.
5. Isus, ščo Tebe, Ďivo, v nebi uvinčav.

MOLITVY V ČEŠŤ SVJATYCH

Svjatyj Anhele Choronitefu.

Anhely, Archanhely, Hospodstva, Načala, Vlasti, Sily, Prestoly, Cheruvimy i Serafimy, chvalite Boha na viki!

Vsi nebesni sily, svjači Anhely i Archanhely, molit Boha za nas hrišnych.

Sv. Anhele Choronitefu, ne opuskaj mene v žiži mojomu. Čuvaj nadomnoju. Oddali od mene nebezpeku. Podaj meni poradu v sumňivach, silu proti pokus. Osobливо stereži mene od hricha, a koli by ja vpav u hrich, dopomoži meni do ščiroho žafu i do priverneňa laski Božoji. Donesi molitvy moji do Boha Nebesnoho i vyprosi meni blahodať vičného Carstva.

Anhele Božij, storože moj, jakomu poverila mene otcivsjka ľubov Najvyššoho, osvjačuj, bereži, keruj i vedi mene nyňišnoho dňa (nyňišnoji noči), amiň.

KANON MOLITOVNYJ DO ANHELA CHORONITEĽA.

(devjatnicja.)

1. Anhele Choroniteľu, um moj Tvojeju molitvoju naprav, ščoby tvoriv ja Boži povelїňa, ščob oderžav od Boha proščeňa hrichov i nastav mene, ščob nenaviďiv zlo, moľusja Tobì.

Molisja, Ďivo, za mene do Blahodateľa, iz choroniteľem moim anhelom, i naprav mene tvoriti zapovidi Syna Tvoho i Tvorcja mojoho.

2. Ty utverdžeňa tych, ščo pribihajuť do Tebe, Hospodi, Ty svetlo dľa zatemnenych, i ospivuje Tebe duch moj.

Voroh duši mojeji napaduje na mene i spokušaje ta navodiť tvoriti joho choťiňa: ale, Ty, Nastavniče moj, ne zališi mene pohibajučoho.

3. Z ľubovi duševnoji kliču do Tebe, Choroniteľu duši mojeji, vsesvjatyj moj Anhele: pokryj mene i vchoroňaj od sitej hrichovnych, ta do žiťa nastav nebesnoho,

vrozumľujuči, i prosvičajuči i ukripľajuči mene.

Bohorodice nenevistnaja, prečistaja, ščo bez simene zrodila jesi vsich Vladyku, Toho, z anhelom moim choronitelem moli, ščob pozbavivsja ja hrichov, ta ščob dav pokajaňa meňi i svitlo duši mojij, ta proščeňa hrichov, bo Ty odna, ščo skoro zastupaješ.

4. Umolaj čolovikofubcja Boha, Ty, Choroniteľu moj, i ne zališi mene: no zavždy v spokoju žiľa moje bereži, i podaj meňi spaseňa neperemožne.

Jak zastupnika i ochoroncja žiľa mojah, priňav ja Tebe od Boha, anhele, molu Tebe, svjatyj: od vsjakich bid svobodi mene.

Moju skvernost Tvojeju svitlostu, svjatosťu očisti, Choroniteľu moj, i od storony ľivoji naj odlučenyj budu molitvami Tvoimi, i stanu učasnikom slavy.

5. Ty stoiš pered Bohom, Choroniteľu moj svjatyj, Joho umoli, ščob od usjoho zloho vchoroniv mene.

Svitlo svitle, sjajevom prosviti dušu moju, nastavniče moj i Choroniteľu, Bohom danyj meňi, anhele.

6. Od usich napastej svobodi mene ta od žurby, molusja Tobì, svjatyj Anhele,

danyj meňi Bohom, choroniteľu moj dobryj.

Osviti um moj i prosviti mene, moľusja Tobí, svjatyj Anhele, i mysľi moji na dobre zavždy nastavľaj.

Buď do mene miloserdnyj, svjatyj Anhele Hospodňij, choroniteľu moj, i ne odlučajsja od mene skverneho: ale prosviti mene svetlom nedosjažnym, i sotvori mene dostojnym Carstva nebesneho.

7. Milostivym buď meňi, i umoli Boha, Hospodňij Anhele, bo Ty zastupnik moj u vsim žiti mojom, provodnik i choroniteľ, Bohom darovaný meňi na viki.

Dušu moju, svjatyj Anhele, ščo Boh peredav Tobí jeji neporočnu, naprav na dorohu pokajaňa.

8. Carja nebesneho, ščo Joho ospivujuť sily anheľski, chvaľiť i veličajte na vsi viki.

Buď meňi pokrovom i ochoronoju, v deň vyprobovaňa vsich ľudej, jak ohnem buďuť vyprobovuvati dila dobri i zľi.

Buď meňi pomočniceju i pristanoviščem, Bohorodice Vseďivo, i ne zališi Tvoho volodžňa nadomnoju.

9. Vpravďi Bohorodiceju Tebe vyznajeme, spasenňi Toboju, Divo čistaja, z bezfillesnymi likami Tebe veličajuči.

Buď pomocníkom i zastupníkom meňi, Anhele Choroniteľu, svjatymi Tvoimi molitvami, i Carstva Božoho učasníkom mene spodobi, iz vsimi Svjatymi, na viki. Amiň.

Svjatyj Anhele Choroniteľu, ďakuju To-
bi za vsju Tvoju ľubov i dbajlivosť, z ja-
koju Ty berežeš moje spasiňa. Pered tro-
nom Božim zavždi zastupajsja za mene.
Vchoroňaj mene od každoji nebezpeki dľa
duši i tila. Vyprosi meňi lasku, ščob z ne-
ju moh ja choronitisja každoho hricha. Po-
mahaj meňi v nebezpekach, ukriplaj v ter-
piňach, a holovno, v ostanňij mojej borot-
bi, i poprovaď moju dušu do Hospoda
Boha, do moho Tvorcja. Amiň.

MOLITVA V ČESŤ SV. JOANA PREDTEČI, CHRESTITEĽA CHRISTOVOHO.

Ty popravďi, Hospodňij Predteče, vyja-
viv sebe i od prorokov svjatijšim, bo spo-
dobivsja ochrestiti u voďi Toboju Propo-
vidannoho. Tomu za pravdu vyterpivši,
radijuči, blahovistiv Ty i tým, čto v aďi,
Boha, ščo v fili javivsja i hrichi svitu pri-
ňav, i ščo podav nam lasku veliku.

Pod pokrov Tvoj pribihši, u viri zovu

z hlubiny duši: bohoblažennyj Proroče i Predteče! Napasti, bid ta chvoroty vchoroni mene i prosi meňi bohato blahodati.

Svjatyj Predteče i Chrestitefu Spasa, Joane, moli Boha za nas.

Zhrišiv ja, očisti mene, Christe, i vchoroni mene od strašnoji muki, bid i smutku, molitvami svjatoho Predteči.

Predteče, propovidniče pokajaňa, moli Spasa i Hospoda, ščoby oderžav ja silu pokajaňa povnoho, i prosviti moj rozum i serce, ščo z ľubovi slavľu Tebe.

Propovidniče blahodati, ščo vsim holosiv Ty pokajaňa, daj duši mojej hrišnoj, ščoby v pokajaňi perebuvala, ta voľu Hospodňu zavždi tvorila.

Od chorot duševnych, ta strastej tila, žitevych napastej, i vsjakich spokus i skorbot, spasi mene Hospodnij Predteče.

Z bezfilesnymi Anhelami, z mučenicami svjatymi i z prorokami, Predteče, predobroho Boha umolaj, ščoby blaženstvo vične nam darovav.

Chrestitefu Christovyj, vsich nas spomjani, ščoby vyzvolitisja nam od hrichov našich, bo Tobi dana blahodat molitisja za nas!

MOLITVA V ČEŠŤ SV. JOSIFA.

Choroni mene sv. Josife, od každoho ťažkoho hricha. Ne dopusti, ščoby ja oskvernivsja dajakoju pľamoju nečistoty, ale koli uvidiš mene v spokusi, abo v nebezpeci hricha, oddali od moho sercja usi nečisti dumki i požadaňa, probudi v meňi zhadku na vičnosť i rozpjatoho Isusa Christa, vtisni meňi hľuboko v serce čuvstvo strachu Božoho, zapali mene ľubovju do Boha i zrobi ščoby ja Tebe nasľidovav tut na zemľi, ščoby zasľuživ ja sobi radovati-sja razom z Toboju u Hospoda Boha v nebi.

Vozmi mene do svojej mohučoji ochorony i vyprosi meňi od Boha, ščoby nasľidovav ja ťi česnoty, kotrymi Ty buv tak bohato ukrašenj. Daj, ščoby poznávav ja i horko oplakovav svoji hrichi.

Vyprosi meňi vnutrišne zoseredžeňa i odlučeňasja od vsich pominajučich blah seho svitu i odnočasno živu i vytrevalu ľubov do Isusa i Mariji. Vyprosi meňi ľasku, ščoby ja vyderžav u blahodati Božoj až do koncja žiťa, ščoby ja moh raz prijeti do neba i tam z Toboju ospivovati miloserďa Bože.

Jak Ochoronecj Cerkvi svjatoji, vyprosi

meňi otdanosť sv. Cerkvi i svjatomu Otcju — Papi Rimsjkomu, tak, ščob ja živ i pomer, majuči doskonalu viru, nađiju i ľubov, vzyvajuči najsvjatišji imena Isusa i Mariji, ta osjahnuv spaseňa.

Bereži mene od vsjakoji nebezpeki v časi moho žiťa.

Otče naš . . . Slava: — I nyňi: Bohorodice Ďivo . . .

DEVJATNICJA V ČEŠŤ SV. JOSIFA.

Sobor Anhelov i Svjatyh v nebi vyčvaľajuť veličnosť Tvoju, sv. Obručnice — sv. Josife. A my na zemľi majuči Tebe mohučim zastupnikom v nebi, prichodíme pod Tvoju ochoronu, vzyvajuči: spasaj nas od nastoroh lukavoho dijavola, Pokroviteľu Cerkvi Christovoji.

Slava . . . : I nyňi:

Vľikajuči kolisj pustyneju v Jehipet, z Prečistoju Tvojeju Obručniceju, i diťatkom Isusom, spasajučisj od meča Irodovoho, i nas prenasľidovanych satanoju, spasaj od spokus joho, molitvami svojimi, ochoroňajuči nas od pohibeľi vičnoji.

Sv. Josife, Opikune Spasiteľa našoho, Isusa Christa, prijmi mene v Svoju opiku, prosviti mene v sumňivach, poťišaj v bi-

**dach, i jak kolisj diŭa Isusa vratovav Ty od zahrozy ŭiŭa, tak i mene ochoroŭaj, ŭŭo-
by ja po Tvojem priklaŭi i Tvojeju pomo-
ŭiju podderŭzovanyj, svjato ŭiv, v blahodaŭi
vmer i viŭne v nebi blaŭenstvo nasŭidiv.**

**Sv. Josife, pobidnu piŭŭu spivaju Tobi,
bo Ty velikij naŭ zastupnik, naŭ chodataj
pered Bohom. Prosi za nas Sotvoriteŭa.**

**Sv. Josife, ispovidniŭe Najsv. Sercja Isu-
sovoho, molisja za nas!**

**Daj nam vesti nevinne ŭiŭa, sv. Josife,
i naj pod Tvojeju ochoronoju bude bezpeŭ-
ne.**

**Sv. Josife, Obruŭniŭe Materi Boŭoji,
molisja za nas!**

**Sv. Josife, Opikune Isusa, molisja za
nas!**

**Sv. Josife, muŭu pravednyj, molisja za
nas.**

**Sv. Josife, uŭicho bidnych i chvorych,
molisja za nas.**

**Sv. Josife, pokroviteŭu vmirajuŭich, mo-
lisja za nas.**

**Sv. Josife, v usich potrebach i nuŭdach
molisja za nas.**

**Sv. Josife, v spokusach i nebezpekach
duŭi naŭoji, molisja za nas.**

Sv. Josife, v hodiŭi smerti ratuj nas.

Blahoslovennyj Ty, bo na Tvoju horja-

**ču molitvu Hospod' Boh čudesni dila tvo-
rif.**

**Blahoslovennyj Ty, bo čerez Tebe Hos-
pod' Boh nas od zlych děl odvertaje i na
dobri nastavľaje.**

**Blahoslovennyj Ty, vsich pribihajučich
do Tebe pomočniče.**

**Blahoslovennyj Ty, ščo molitvy naši Bo-
hovi prinosiš i nam zavždy pomočnikom
jesi.**

**Blahoslovennyj Ty, bo na Tvoju horjaču
molitvu Hospod' Boh čudesni dila tvorif.**

**Otče naš — Slava: I nyňi — Bohorodice
Divo.**

(Česnoty, kotrymi proslavivsja sv. Josif,
i jaki v časi devjatnicji starajmesja nasli-
dovati: dobrovoľne ubožestvo, čistota, mi-
roľubivosť, pobožnosť, strach Božij, spra-
vedlivost', povzderžnosť, dobrota, molitva,
post, pokora, ščedrost', ľubov bližňoho, ter-
pelivosť, zaspokojeňasja u voľi Božoj i t.
pod.)

MOLITVA V ČEST' SV. APOSTOLOV.

**Apostoly svjati, molif milostivoho Bo-
ha, ščoby proščeňa hrichov podav dušam
našim.**

Jak luči soncja vas poslav Christos Hos-

poď, prosvititi vsju zemľu, Apostoly slavniji, i božestvennymi vašimi molitvami, ozarjajete božestvennym svitlom nevečernym usich, i prosvičujete viroju vsich, ščo slavjať vašu pamjať.

Sam sebe bludnyj osudžuju, ne čekajuči na sud, bo bohato zlych včinkov зробiv ja okajannyj. Tomu moľusja Tobi, spravdivyj Sudije: spasi mene božestvennymi molitvami Apostolov Tvoich.

Moľitesja za nas Apostoly svjati, ščo by vyzvolitisja nam od bid ta žurby, bo my majeme vas, horjačich zastupnikovpered Spasom!

MOLITVA V ČEST' SVJATOHO, JAKOHO IMJA NOŠU.

Nebesnyj ochoronče, N., jakoho imja nošu, prosi neperestanno Boha za mene. Utverdžuj mene u viri, posilňuj v česnotach, choroni mene v borotbi, ščo by pere-moh ja voroha duši mojeji i zasluživ sobi osjahnuti nebesnu slavu. Amiň.

MOLITVA V ČEST' SV. MIKOLAJA, ČUDOTVORCJA.

Svjatyj Otče Mikolaje, velikij čudotvorče! Molitvami svojimi Ty vsjaki chvoroty likovav, svojim chodatajstvom od smerti

vyzvoľav, ta oddaľav od ľuďej vsjaki nuždy. Prijdi i meňi na pomoč, choroni mene od hricha i nahloji smerti. Choroni mene u vsim žiti mojem a najboľše v časi mojej smerti, ščoby ja razom z Toboju veličav Boha na viki.

Dorohu vkaľav Ty ľuďam pravdivu i spasiteľnu: na sju naprav i nas, idučich dorohoju žita, Mikolaje, molitvami Tvoimi, ščoby uvojšli my v dveri žita vičnoho.

Postavlennyj Ty Bohom, jak vzor dobrych včinkov, ščoby Ty, jak svičnik prosvičav sercja virnych, svjatiteľu Mikolaje. Tvoimi molitvami duši mojej temnotu odženi.

Oderžav Ty blahodať vyzdorovľati, vseblažennyj Mikolaje, — duši mojej rany molitvami Tvoimi vyľikuj i napadajuči spokusy odženi od mene.

Svjatyj Mikolaje, slavnij ispovidniče Christa, pomahaj nam miloserdno i laskavo.

**MOLITVA V ČEŠŤ SV. JOSAFATA,
SVJAŠČENNOMUČENIKA,
I PROČ. MUČENIKOV.**

Svjatyj svjaščennomučeniče Christov Josafate i proči mučeniki postradavši za jed-

nost Cerkvi Christovoji, vy svojeju mučeničoju smerťu zališili Cerkvi svjatoj velike svidoctvo pro svjatu viru. Vyprosit nam lasku, ščoby i my zberehli sej Božij dar i boronili slovami i žitām pravdivost tojiže svjatoji viry.

Vyprosit nam lasku, ščoby my virno do-trimovali Boži zapovidi. Privedit tych, ščo žijut v hrisi, v temnotach neznaňa, ščoby zadumalisja nad svoim spaseňam. Poťišit zasmučenych, posilnit slabovirnych, zastupitsja za pokrividženych, pomahajte chvorym i zrobit use, ščoby usi odčuli vaše silne zastupnictvo u Najsvjatijšoho Dateľa vsjoho dobra.

Molitsja, sv. Josafate i proči mučeniki, ščoby u cilom našom narođi zapanovala jednost u viri, ščoby vsi stali dítmi odnoji pravdivoji sv. sobornoji — katolicjkoji Cerkvi, ta ščoby vesj narod naš obohačenyj blahoslovenstvami dočasnymi i vičnymi, prošlavšav Boha, ščo nahorodiv vas nevjanučim vincem u Svojomu Carstvi.

Radujtesja mučeniki jednosti cerkovnoji, bo i dnesj zjedineňa propovidujete, radujtesja i molitesja za naše spaseňa. Amin.

MOLITVA V ČEŠT MUČENIKOV.

Velika Mučenikov . Tvoich, Christe, sila. Vas, stradaľci, Christos vincjami nevjanučimi ukrasiv.

Projasňivši zareju mučenictva, blestite boľše soncja, i vsjakij mrak bezbožnictva odhaňajete, svjaťi Mučeniki.

Odkinuli vy strach pered zemnymi volodarmami i mučiteľami, Christovi voiny i mužňo vyznali Toho, jak vsich Hospoda i Boha i Carja našoho, — i molitesaja za duši naši.

Jak pervistkov prirody, cilyj svit prinosit Tobi, Nasaditeľu sotvoriňa, Hospodi, bohonosnych Mučenikov. Molitvami ich ochoroni Bohorodiceju v spokoji hlubokom Cerkov Svoju, oseľu Tvoju, Najmilostivijšij!

Mučeniki Tvoji, Hospodi, v stradaňach svoich vinci prijali nevjanuči, od Tebe, Boha našoho, bo majuči kripost Tvoju, mučiteľiv peremohli, ta zlomili i demonov nastorohi. Tych molitvami spasi duši naši!

Mučeniki Tvoi, Hospodi, ne odreklišja Tebe, ne odstupili od zapovidej Tvoich. Ich molitvami pomiluj nas.

Vas vsechvaľni Mučeniki, ňi žurba, ňi holod, ňi peresľidovaňa, ňi rany, ňi zloba,

ni zviru, ni meč, ani ohoň, ne mohli odlučiti od Boha. Z ľubovi do Ňoho vy pohor dili smertu. Tomu i po ciňi boľov vašich nahorodu vy priňali, i nebesneho Carstva naslednikami stalisja. Neprestanno mofitesja za duši naši! Vyprosif živu i silnu viru nam, ščoby buli my pravdivymi poslidovateľami Isusa Christa, dobrymi christijanami v diľach i slovach. Vy horili ľubovju do Hospoda Boha i choťili, ščoby Hospodľ buv ľublenyj vsimi ľudmi. Zapalif nas toju ľubovju do Hospoda Boha, ščoby neju horili i my, jak vy. Slava Ukri pivšomu vas, slava Vinčavšomu vas, slava Darujučomu vami vsim nam spaseňa.

DEVJATNICJA NASLIDOVAŇA SVJATYCH.

Sja devjatnicja trivaje devjať tyžňiv. Vybirajeme sobi na keždyj tyždeň odnoho Svjatoho, kotroho toho tyžňa zokrema šanujeme i naslidujeme v joho česnotach. Tak za devjať tyžňiv. Pri tom ščodňa pomolimesja i odnu molitvu v češť toho Svjatoho z molitvennika, a jak ne majeme odpovidnoji molitvy, to pomolimesja: Viruju.

Dľa príkladu navožu odnu devjatnicju nasledovaňa Svjatych:

1. týždeň: sv. ap. Petro:
virnyj Cerkvi, vnútri, zvoní, v dumkach, slovach, včinkach.
2. týždeň: sv. ap. Pavlo:
širiteľ viry pouččenami, príkladom dobroho christijanskoho žita.
3. týždeň: sv. ap. Ivan:
čistota dumok, slov, duši, i širiteľ ľubvi do bližného.
4. týždeň: sv. Jurij:
mučeník za sv. viru, — utverdžujusja u viri, poučujusja, ščob dobre poznaveji, ne soromľusja jeji vyznavati, žiju príkladnym christ. žitám.
5. týždeň: sv. Mikolaj:
ľubov do bližného vказana dobrymi včinkami.
6. týždeň: sv. Ivan Zolotoustyj:
muž molitvy, pobožnosť, bohobojnosť, pravednosť, spravodlivosť.
7. týždeň: sv. Vasilij Vel.:
sila ducha christijanina: skromnosť, dobrota, žita v nasledovaňi Christa.
8. týždeň: sv. Tereska:
ľubov Boha, — terpelive znošovaňa terpiň, chorot i nedostatkov.

9. týždeň: sv. Josif:
ochorenecj dobroho christ. rodinnoho
žita, vzor pracjovitosti.

VSI SVJATI Z NARODU NAŠOHO, MOLIŤ BOHA ZA NAS!

Zastupnice kraju našoho, Carice Boho-
rodice! Radujsja, blahovofiňam Tvoim
otčinu našu od lit davňich vinčavšaja, i
blahodať Tvoju jej posylajuča. Voschvala-
jeme bohato čudes Tvoich v našom kraju.
Ne odojmi od nas, Vladyčice, i nyňi milos-
ti Tvojeji: pohľan na potreby naši i pomo-
ži nam zastupnictwom Tvoim.

Jak plod čudesnyj Tvoho spasiteľneho
zasivu, zemľa naša prinosiť Tobi, Hospodi,
vsich Svjatyh, v našoj zemľi prosijavšich.
Tych molitvami zemľu našu bereži, Mno-
homilostivyj.

Vsi Svjati z našoho narodu, moliť Boha
za nas!

Veličnosť naša i pochvala Ty jesi, Oľho
svjata, bo Toboju od pohanstva osvobodil-
isj my. I nyňi molisj za ľudej, kotrych Ty
do Boha privela!

Radujsja sluho Christovyj, kňaže velikij,
svjatyj Volodimire. Ty, poznavši jedinoho

v Trojci Svjatoj Boha, narod chreščeňam poviv do stop Christa.

Svjatí mučeniki, Borise i Hlibe, prosit za otčinu vašu: Holod i zlobu odžeňit, mižusobicji i vorožneču poborit i vykoreňit iz zemli našoji, ta od hrichov choronit nas.

Propoviduje preslavno Lavra i vsi monastyri naši, od tebe, svjatyj Antonije pečerskij, přiňavši počatok, svitlo jevanheli-ja. Molitvami Tvoimi utverdžuj v narođi našom viru v Boha.

Veličajeme tebe, sv. Teodosije pečerskij, uhodniče Božij, molitvami tvoimi prosi synam našoji Cerkvi vesti Bohu uhodne žifa.

Chodatajmi budte, sv. svjaščennomučeniče Josafate i proči mučeniki narodu našoho, pered Bohom za otčinu našu, kotru vy proslavili mučenictvom `svoim. Navčit synov našoji Cerkvi odvážno viru svoju ispovidovati.

Vsi uhodniki Boži, mučeniki i svjaščennomučeniki, naša zemľa veselitsja a nebo radujesja, veličajuci podvihi vaši, — vy zemli našoji tverdiňa, — nepoborimi. Vy stovpy i okrasa Cerkvi našoji. Žijući v sviťli nevečernom Carstva Božoho, za nas molitsja, za spaseňa duš našich, prosit blahosloveňa Bože na kraj naš, ščoby

utverdilasja v nas pravdiva vira, mir i blahočesťa.

Sonce pravdy — Christos, jak svoji luči vas poslav, prosvičajuči zemľu našu, uhodniki Boži, z narodu našoho prosijavši: dušu narodu našoho molitvami vašimi osijajte.

Presvjataja Bohorodice, Carice naša,
Svjatyj apostole Christov Andreju,
Svjatyj Mikolaje, čudotvorče,
Svjafi Kirile i Metodije,
molitesja za nas!

Svjata Oľho,
Svjatyj Volodimire,
Svjafi Borise i Hľibe,
Svjafi Antonije i Teodosije pečersjki,
Svjatyj Josafate i vsi mučeniki za viru,
molitesja za nas, i choroňit nas od
vsjoho zloho,
od usjakoľho hricha,
od nahľoji i nespoďivannoji smerti,
od zatverďilosti sercja
od nezľody, nenavisti i zľoji voľi,
od odkladaňa pokajaňa,
od chvoroty duši i ľila,
od sujet seho svita,
od vsjakich pokus hrichovnych.

Daj nam Bože, ščoby molitvami sv. apostola Andreja, cvilo christijanstvo činu

v našoj Otčini na radost i spaseňa naše,
ščoby molitvami sv. Kirila i Metodija
my mali zavždy dobre svjaščenstvo, ščo
velo by nas do Christa,

ščoby molitvami sv. Mikolaja v dobro-
buči živ naš narod, i v spravedlivosti ta
ľubovi,

ščoby molitvami sv. Ofhi naši rodiny
buli prikladnymi v pravednosti,

ščoby molitvami sv. Volodimira šchedro-
sfu i spravedlivostfu buli obdarovaňi ve-
duči našoho narodu.

ščoby molitvami sv. Borisa i Hľiba ľu-
bov i zhoda volodľili v našom narođi,

ščoby molitvami sv. Antonija i Teodosi-
ja pečersjkich zaľili my v našoj zemľi spo-
koju ta dostatku, ta majno vične zavždy
vyšče cinili od zemnoho,

ščoby molitvami sv. Josafata i vsich mu-
čenikov hrichi naši my pravdivoju kaj-
nostfu zmyvali, ta zberehli jednost sv. vi-
ry.

Spasi, Hospodi, ľudej svoich i poblaho-
slovi nasľiđa Svoje! Peremohu pobožnomu
narodovi našomu na voroha podaj, i bo-
roni chrestom Svoim zemľu Svoju.

O Trojce Svjataja! prijmi, ščo naša zem-
ľa prinosit Tobi jak timjam blahovonnyj,
vsich uhodnikov Tvoich, Svjatyh zemľi

našoji, vidomych i nevidomych, i molitvami ich od vsjoho zloho zemfu našu i narod naš choroni! Amiň.

IV. RIŽŇI MOLITVY.

MOLITVA NA VSJAKE PROŠEŇA.

Pohľan, Vladyko Čolovikoľubče, milostivym Tvoim okom na mene i vysluchaj molitvy moji, ščo ich z viroju prinošu, bo Sam Ty skazav: „vsjo, ščo molačisja prosite, virujte, ščo oderžite, i bude vam“, i išče: „prosif, i bude vam dano“. Tomu i ja, choť i nedostojnyj, nađijučisja na milosť Tvoju, prošu: daj blahodať Tvoju meňi, prosti meňi. hrichi moji, kryj mene od usjakich vorohov vidimych i nevidimych, vchoroni od usjakoji napasti, bidy i smutku, choroni od choroby i vsjakich boľiv, ta daj meňi zdorovja i mirne žiťa, ščob slaviv ja imja Tvoje svjateje, Otcja, i Syna, i Svjatoho Ducha, teper, i zavždy, i na viki. vični, amiň.

„Moj Bože, ďakuju Tobì za to, ščo daješ, za to, ščo odnimaješ, naj stanesja voľa Tvoja svjataja!“

MOLITVA POĎAKI.

Hospodi svjatyj, Otče vsemohučij, predvičnyj Bože, ščo od Ňoho pochodiť vsjakij dar i vsjake dobro: ďakuju Tobi za Tvoji dobrodijstva, ščo ich bohato vyľľav jesi na mene hrišneho i nedostojneho, ta serdečno moľusja Tobi: — tak, jak nyňi milostivo vysľuchav Ty molitvy moji, i vyjaviv na meňi dobrotu Tvoju, tak i nazavždi vypovňaj dobri prošeňa moji, i vyjavi na meňi bohату milosť Tvoju. Bo Ty ščedryj i čolovikolubivyj Boh, i my Tobi slavu prinosime, Otcju, i Synu, i Svjatomu Duchu, teper i zavždi, i na viki vičňi. Amiň.

MOLITVA PODRUHOV DO SERCJA ISUSOVOHO, ZA SEBE VZAJIMNO.

Najsvjateljše Serce Isusovo, Carju i oseredku vsich serdcej, — perebuvaj i carjuj v našich sercjach i đilaj Svojeju laskoju, ščob my sebe vzajimno, čisto i pravdivo ľubili tak jak Ty ľubiv svoju neporočnu nevistu, Cerkvu svjatu, i davsja za neji na smerť. Nađili nas toju vzajimnoju ľubovju i christijanskoju ustupčivosťu, ščo Tobi najboľše mila, ta vzajimnoju terpeli-

vosfu, jakoju znosili b my svoji nedostatki.

Zrobi, Hospodi Bože, naj volodije miž nami neustanne i svjate zmahaňa v žiti vsestonno christijanskom, tak ščob oboje my dostalisja do neba i zaslužili sobi slaviti i veličati Tebe na viki. Amiň.

(Ti, ščo majuť dıtej, dodajuť): Nađili nas, prosime, ščob dobryj priklad našoho žiťa moh buti na korist našim dıťam, jak siľnyj vzor toho, ščob veli oni svoje žiťa po Tvojomu svjatomu zakoňi. Vkonci, daj nam, ščob z pomočju Tvojeji laski, o jaku prosime, razom z nami zaslužili sobi Carstvo nebesne i Tebe slavili i veličali na viki, amiň.

„Najsvjatišje Serce Isusa, ochoroni naši rodiny.“

MOLITVA PODRUHOV V ČEŠT SV. JOSIFA.

Sv. Josife, opikune našoho Spasiteľa i Joho Prečistoji Materi, blahoslovi i ochoroni nas, spomahaj nas Svojimi molitvami u vsich našich duševnych i filesnych potrebach, ščob my razom z Toboju i Tvojeju Prečistoju Obručniceju, Dıvoju Mari-

jeju, mohli kolisj proslavľati Isusa v Joho nebesnoj slavi, amiň.

„Najsvjatiše Serce Isusa, ochoroňaj naši rodiny!“

MOLITVA RODINNA.

Bože dobrotivj i miloserdnyj, oddajeme Tvojej otcovskoj ochoroňi našu rodinu, naše pomeškaňa i uvesj majetok. Napovni našu rodinu ščedrymi blahosloveňami, tak jak napovniv Ty Svojeju prisutnosťu svjatu chatu nazaretsjku. Oddaľuj od našoji rodiny vse zlo, a holovno každyj hrich, i liše Ty volodij v njej Svojimi zapovidami. Naj každyj z nas Tebe sluchaje, Tebe ľubiť, ta starajesja napodobniti v svojom žiťi svjatu rodinu nazaratsjku. Zrobi nas zavždy oddanymi Tvojej svjatoj voľi.

Blahoslovi sej dom, Ty, Bože Otče, ščo nas jesi sotvoriv, Ty, Syne Božij, ščo za nas terpiv Ty na chrest'i, i Ty, Duše Svjatyj, ščo osvjativ jesi nas v svjatom Chreščeni! Bože v Svjatoj Trojci, očiščaj naši duši, ochoroňaj naše filo, keruj našimi sercjami i vvedi nas v žiťa vične. Amiň.

MOLITVA RODIČOV ZA ĎITEJ.

Hospodi Bože! Svoji ěiti dajemo pod Tvoju otcovskou opiku ta vsemohuĉu ochoronu, ťĉob zavĹdi rosli v Tvojom svjatom strachu, veli christijanske Źita i buli pofichoju nam, rodiĉam, i Tvojij svjatoj Cerkvi. DoprovodŹaj ich Svojim zорom, Hospodi, vsjudy de buduť. Choroni ich od zvoditeľiv. A nam pomahaj, ťĉoby my zumili vesti ich po dorozii ĉesnot i Tvoich zapovidej, prikľadom naťoho Źita i dotrimovaňam Tvoich zapovidej. Blahoslavi sju naťu pracju, Hospodi Bože, blahoslavi nas i naťich ěitej, ťĉo ich nam Ty darovav. Tobii, Hospodi, ich posvjaĉujeme. BereŹi ich pokrovom Svoim, i daj, ťĉoby my razom z nimi osjahli Carstvo nebesne, i tam oddavali Tobii vďaku za ochoronu, ťĉo jeji davav Ty usij naťoj rodiňi, ta slavili Tebe na viki viĉňi. Amiň.

MOLITVA ĎITEJ ZA RODIĉOV.

Vsemohuĉij, viĉnyj Bože, vysľuchaj naťu ěitinnu molitvu, ťĉo jeji do Tebe vysilajeme za rodiĉov naťich. Blahoslavi ich, daj Svoji laski bohaťi ich duťam, daj zdorovja ich ťilam, ťĉob doŹilisja vysokoho viku

i zaslužili sobi, razom z nami, svojimi dítmi, vično veličati Tebe v Carstvi nebesnom i ďakovati za vse dobro, ščo nimi ich i nas nadilaješ.

Otče naš — Bohorodice.

MOLITVA O ČISTOTU.

Miloserdnyj Bože! Buď provodnikom i pokrovoju mojeji molodosti, ščob ja ukriplavsja u viri i v dobroj morafi, ta laskoju Svojeju kripsi mene. Daruj meňi svjatu ľubcv, ščoby bolše ničó ne odorvalo mene od Tebe. Svjatym Duchom koľda duša oživľajesja a čistotoju zrostaje ona, prosvitľajefsja trojčesjkoju jednostu u svjatoj tajňi.

Daj meňi nevinne žita, sv. Josife, i naj pod Tvojeju ochoronoju bude vse bezpečne!

Otče naš — Bohorodice.

MOLITVA ZA TVORJAČICH NAM DOBRO.

Pered Toboju, Hospodi Bože, pripadaju i priľižno molusja, prošu: pomiluj vsich sluh Tvoich milujučich mene i dobro tvořjačich meňi, imeni radi Tvocho svjatocho.

Napovni žilišče ich vsjakoho dobra, i duši ich v Tvojej lasci zachoroni. I nyňi od mene za nich molitvu prijmi, i daruj dobrotvorjačim meňi, ščoby v spokoju priňali bohafi Tvoji dary, ta daj im, jak Žitadateľ, bohato lit iz zdorovjam. Ty v Pisaňi skazav, ščo „ruka dajuča ňikoli ne zuboži-je“, — i „ne viďiv ja pravednika opuščeno-ho, aňi potomkov joho prosjačich chľi-ba“, — i „potomki joho v blahoslovenstvi probuduť“. Ochoroňaj, Hospodi, dobrodijov moich od vidimych i nevidimych vorohov, vsi dobri prošena ich vypovňaj, ta nebesnym Carstvom naďili.

Otče naš — Bohorodice.

MOLITVA V NEŠČASTI.

(od sv. Avgustina.)

Buď meňi miloserdnym, Bože, u velikoj Svojej dobrofi. Zmiloserdisja nadomnoju hrišnym, choť ja za svoji proviny zasluživ sju spravedlivu karu. Bože moj, ja tak často padaju v hrichi i ne smiju narikati na Tvoju spravedливо karajuču ruku. Ty, Bože, bezkonečno spravedlivyj, i vsi Tvoji zarjadžena premudri i spravedlivi. Ty, Bože, ne ščadiv Syna Svoho, Ty z ľubvi dopuskaješ i na nas neščasta. Moľu Tebe, ne sudi mene po miri hrichov moich, ale

po bezkonečnomu miloserđu Tvomu. Daj
meňi, Hospodi, lasku, ščob ja terpelivo
znosiv kary i neščasťa. Zmiloserdisja na-
domnoju, Bože, i daj, ščob ja ňikoli ne
perestav na Tebe naďijatisja i Tebe slavi-
ti. Podaj meňi Svoju pomoč, Bože, ščo
carstvuješ na viki. Amin.

MOLITVA IDUČOHO V DOROHU.

Hospodi Isuse, Bože naš, pravdiva i ži-
va Doroho, ščo trjom mudrecjam puť do
Tebe vказav jesi, ščo z opikunom sv. Jo-
sifom i Prečistoju Ďivoju Marijeju podo-
rožuvav v Jehipet, i doprovaďžav učeni-
kov Tvoich, Luku i Kleopu, do Emmaus,
molime Tebe, doprovaďžaj i nas v doroz-
i Tvojeju laskoju i blahosloveňam. Tak
jak služi Tvojomu, Toviji, anhela choro-
niťa pošli, ščo ochoroňav by nas od vsjo-
ho zloho ta nastavľav na vypovňovaňa za-
povidej Tvojich, v spokoju i ščasťu ta zdo-
rovju doprovaďžav by nas, ta priviv povor-
otno. I daj nam namireňa naše na slavu
Tvoju uspišno provesti. — Bo Ty milo-
serdnyj i čolovikofubivyj Boh jesi, i my
Tobi slavu prinosime, Otcju, i Synu, i
Svjatomu Duchu, teper i zavždi, i na viki
vičňi, amin.

MOLITVA PALOMNIKA (VYRUŠAJUČOHO NA ODPUST).

Mirnoju i šťastlivoju dorohoju naj provadiť nas Svjata Trojca, odin Boh, Otecj, Syn, i Duch Svjatyj.

Po bohatstvi miloserďa Tvojoho, daj nam, Bože, silu i zdorovja, ščob sju dorohu i palomnictvo, jakе my na slavu imeni Tvojoho i v česť Prečistoji Ďivy Mariji vzjali na sebe, my bezhrišno i svjato mohli doveršiti. Daj, ščob doroha sja bula nam na spaseňa, proščeňa hrichov, ta na vyzvoleňa duš z čistilišča. A doma zostavšu rodinu našu bereži v miri i zdorovji, ta daj i jim učasť v molitvach našich ta blahodati odpustovoj. Pomoži nam z čistoju dušeju ta šťastlivo povernuti do domu, ščob i v sim žiťi my Tobi virno služili, a po smerti v nebesnoj slavi vično raditi mohli, blahodatu Hospoda i Boha našoho Isusa Christa. Amiin.

MOLITVA ZA ŠČASLIVU SMERTĚ.

Od nahloji i nespoďivanoji smerti, vcho-roni nas, Hospodi!

Hospodi Isuse Christe daj meňi lasku,

ščob umer ja z projavleňam soveršennoji ľubovi do Tebe.

Presvjata Bohorodice, prosi za mene teper, i v hodinu smerti mojeji.

Anhele Choroniteľu, ne opuskaj mene v hodinu smerti mojeji.

Svjatyj Josife, vyprosi meňi lasku, ščob umer ja smertľu pravednych.

Hospodi, Isuse, vlij v nas ducha Svojeji ľubovi, ščob my zasluľžili sobi peremohti voroha v hodinu našoji smerti i osjahnuti nebesnyj vinecj. Ščo živeš i carstvuješ na viki vičňi. Amiň.

Daj nam, prosime, Hospodi, ščob buli my pokripleňi svjatymi Tajnami v hodinu našoji smerti i očiščeňi od usich provin, ta zasluľžili sobi buti priňatymi povňi radosti do lona Tvoho miloserďa. V Christi, Hospoďi našom. Amiň.

Marije, neporočno začata, prosi za nas, ščo do Tebe pribihajeme. Pristanovišče hrišnikov, Mati umirajučich, ne zališaj nas v hodiňi našoji smerti, ale vyprosi nam doskonalyj, pravdivyj žal za hrichi, ta proščeňa hrichov. Ščob dostojno priňali my Najsvjaťjšu Evcharistiju i buli pokripleňi Sv. Tajnoju Jeleopomazaňa tak, ščob mohli my bezpečno pristupiti pered pre-

stol spravedlivoho i miloserdnoho Suddi, Hospoda i Spasiteľa našoho. Amiň.

Sv. Josife, ochoronče umirajučich! Ty mav nevyslovnu počihu umirati na rukach Isusa i Mariji, ratuj mene zavsihdy, a holovno v toj chvifi, jak duša moja bude rozlučatisja z filom. Vyprosi meni lasku soveršennoho žaľu nad hrichami i siľnu viru v Bože miloserďa, ščob ja, jak Ty, oddav ducha v objatych Isusa i Presvjatoji Bohorodici.

Isuse, Marije, i sv. Josife, Vam daju serce moje i dušu moju!

Isuse, Marije, i sv. Josife, stojte pri meni v borobfi ostanňoj!

Isuse, Marije, i sv. Josife, naj duša moja v spokoju z Vami odojde!

MOLITVA V CHVOROŤI.

Čitaňa: Strastej Hospoda našoho Isusa Christa.

Takož dobre v toj čas molitisja: molitvy pokajanni, molitvu soveršennoho žaľu, Chrestnu Dorohu, ta vzahaľi ľubi svoji molitvy.

Inša molitva v chvoroťi, terpiňi i pod.

Načalo obyčne. Po „Viruju“ Ps. 50 — Pomiluj mja, Bože.

Isuse, Syne Božij, pomiluj mja!

**Isuse, Syne Božij, ščo za naši hrichi
v smertnom podvizi krovavyj pot proli-
vav, pomiluj mja.**

**Isuse, Syne Božij, terňam vinčanyj i v
bahrjanicju oďivanyj, pomiluj mja.**

**Preterpivšij za nas strasti, Isuse Chris-
te, Syne Božij, pomiluj nas.**

**Povtorjaju sobi slova Tvoji, Christe:
„Prijďit do mene vsi strudžeňi i obťaženi
i Ja uspokoju vas. Vozjmiť ľahar moj na
sebe, i navčitsja od mene, bo Ja tichij
i smirennoho sercja. I oderžite spokoj du-
šam vašim. Bo jarmo moje solodke i ľahar
moj lehkiť.“**

**Žitadavče Christe, Carju, oružije dav je-
si nam — Chrest Tvoj presvjatyj, i nim
vchoroňaješ od zlych; od usjakich nas bid
i strastej nim vchoroni.**

**Spaši mja, Christe, od usjakich boľiv
i strastej siloju česnoho i životvorjaščoho
Chresta Tvojoho, ščo nim zvoliv jesi spa-
sti rod ľudskij.**

**O životvornyj chreste Hospodňij, Krov-
ju Christa Boha našoho osvjačenyj, i smer-
ťu Joho, nas od smerti vičnoji svobodivšij!**

**Ty je znamja peremohi na vorohov na-
šich vidimych i nevidimych. Ty maješ zja-
vitisj na nebi v deň strašnoho sudu Chris-**

tovoho. Tobi klaňajučisj, molitvu sju do Rozpjatoho na Tobi prinošu, ščob vchoroniv mene Toboju od usjakoho zla, bofu i terpiñ. Hospodi, ščo prostahaješ ruki Svoji do vsich nas, ščob nas obñati, i mene prijmi i zachisti od vsjoho zloho.

Znakom svjatoho chresta Tvojoho, vyzvoli mene od vorohov moich, Bože naš.

*

Veličaj, duše moja, pri chresti Hospodnim strдавšuju Ďivu Mariju.

Anhely boľ Prečistoji viďivši žachalisja: jak Ďiva zo Synom strđajuf.

Marije, Ďivo strđafna, vsich christijan Mati molisja za nas.

Mati ľubovi, terpiña i miloserďa, molisja za nas.

Nachoďačisj v bohaťoch terpiñach, do Tebe pribihaju, o Mati Slova i Ďivo-: od fažkostej i terpiñ mene spasi.

Spasi od bid sluh Tvoich, Presvjataja Ďivo, bo my vsi po Bozi do Tebe pribihajeme, jak do pevnoji pomočnici i zastupnici.

Jak naše spaseña chofiv Ty, Spase, ustroiti, v utrobu Ďivy vselivsja jesi, i Jeji vkaзav nam, jak zastupnicju svitu, otciv našich Bože blahosloven jesi.

*

Prebohato Mučenikov, Isuse, v terpiňi Tebe, jak Carja vselennoji, vyznali, pere-terpili muki i bidy bezmirňi, — ich molitvami oddali od nas naši terpiňa, Christe, naš Bože, blahoslovennyj jesi.

Blahoslovit terpjaci Trojcju vsesvjatuju: Tvorcja Otcja Boha, ospivujte zojšovšeje Slovo i terpiňam nas od ada spasšeje, i veličajte vsim žiťa dajučoho, Ducha Vsesvjatoho, na viki. Amiin.

MOLITVA VIRY — CHVOROHO.

Viruju v jedinoho Boha...

Vse tak viruju, jak Cerkva svjata virit i nevčaje, v ničom ne protivľusja i v ničom ne sumňivajusja.

Maju povnu i kripku nađiju, ščo Hospod' naš Isus Christos v neispovidimom miloserđi Svojem zmilujesja nadomnoju, ta ščo zasluhami strastej Joho spasiteľnych, i pričineňam Presvjatoji Đivy Bohorodici Mariji, osjahnu žiťa vične.

Hospoda Boha, mojoho cilym sercem moim ľubľu, i šče doskonafiše želaju Joho ľubiti ľubovju, jakoju ľubľat Joho svjati uhodniki Boži.

Z ľubvi Boha serdečno žaluju, ščo ja hrichami Boha obraziv, i prošu Boha.

ščob v miloserdi Svojomu prostiv meňi.

Z ľubovi do Hospoda Boha odpušćaju vsim, šćo mene obrazili, ći meňi škodili, a takož prošu prošćeňa od vsich tych, jakich ja dejak obraziv ći pošćodiv.

Maju dobru voľu i obicjaju, jakšćo Hospodľ Boh dasť meňi zdorovja, za pomoćju Božoju, po moich silach, sterehtisja hricha i zapovidi Joho dotrimovati.

Bože, milostivj budi meňi hrišnomu.

V ruki Tvoji, Isuse Hospodi, peredaju ducha mojoho.

Odkupivšij mene, Hospodi, Bože moj, prijmi mene v miri.

Isuse najsolodšij, siloju svjatyh Tvojich strastej, očisti mene od hrichov mojih, i prijmi mene kajućohosja.

Prećista Ďivo, Bohorodice, staň meňi v pomoći molitvami Tvoimi, teper i v ćasi smerti mojeji.

Anhele Božij, Choroniteľu moj, staň meňi v pomoći i choroni mene.

Vsi Svjati, molitľ Boha za mene hrišnoho.

MOLITVA ZA CHVOROHO.

Bože velikij i chvaľnyj, Isuse Christe, prijdi nyňi đilaňam Svjatoho Ducha, i po-

siti sluhu Tvooho (imja), i daruj jomu zdo-
rovja, kripoš, — po Tvojij blahosti. Pro-
stri ruku Tvoju, povnu miloserđa, i vy-
zdorovi joho i, jakščo maje na duši hrichi
i bezzakoňa, prosti Tvoim čelovikofub-
stvom. Bo od Tebe je vsjake dajaňa do-
bre, i vsjakij dar doskonalyj. Ty likarj duš
i til našich, i Tobi slavu, blahodarnoš, i
poklon oddajeme, z beznačalnym Otcem,
i presvjatym, dobrym, i životvornym Du-
chom, teper i zavždi, i na viki vični.

Otče svjatyj, Likarju nebesnyj duš i til,
ščo poslav jesi odnorodnoho Syna Svoho,
Hospoda našoho Isusa Christa, vyzdorov-
ľujučoho od usich chorot ta od smerti
vchoroňajučoho: vyzdorovi sluhu Tvooho
(imja), od usjakoji choroty, i oživotvori
joho blahodaťu Christa Tvojoho, molitva-
mi Prečistoji Vladyčici našoji Bohorodici i
Vseďivy Mariji, i vsich Svjatyh Tvojich.
Bo Ty je žerelo vsjakoho vyzdorovľeňa,
Bože naš, i Tobi slavu prinosime, z odno-
rodženym Tvojim Synom, i Presvjatym
Tvojim Duchom, teper i zavždi, i na viki
vični, amih.

Božestvennym znakom Chresta Tvojoho
životvornoho, Hospodi, ščo nim smert Ty
peremoh i mertvyh oživiv, i teper chvo-
roho vzdvihni z ližka bolizni. Z milosti

Tvojeji, Hospodi Bože, naj vyzdorovije. I daj jomu terpelivosť i christijansjke zaspoškojeňa, ščo osvjačalo b joho ta pokripľalo v chvorofi.

Boža Mati Prečista, z usimi Svjatymi prizyvajeme Tebe, z anhelami i archanhelami, z apostolami i mučenikami, z prepodobnymi i pravednymi, molisja Christu Bohu našomu, dati zdorovja chvoromu, ščob vsi my Tebe veličali.

Bohorodice Ďivo ... Dostojno ...

MOLITVA VMIRAJUČOHO.

(Treba jeji poviľi, čas od času perestajuči, umirajučomu peredčitovati, — ščoby on moh povtorjati, — doki ne opustat joho zmysly.)

**Nyňi, Hospodi, odpuskaješ sluhu Svojo-
ho v spokoji.**

**Klaňajusja Tobì, mojomu jedinomu,
pravdivomu i živomu Bohu.**

**V Tebe virju, o Pravdo vična! V sij viri
choču i pomerti.**

**V Tebe nađijusja, o dobroto bezkoneč-
na! V sij nađiji choču i pomerti.**

**Tebe ponad use ľubľu, o najvysše Dob-
ro! V sij ľubvi choču i pomerti.**

**Z ľubovi do Tebe, Hospodi Bože, ľalu-
ju, ťťo ja hrichami Tebe obraľav.**

Bože, milostivyj buď meňi, hriťnomu.

**V ruki Tvoji, Isuse, vruľaju mojoho du-
cha.**

**Svjata Trojce, jedinyj Bože, zmilujťja
nadomnoju teper, i v hodiňi smerti moje-
ji.**

**O Isuse, Pravdo viľna, v Tebe viruju.
Isuse, Dobroto bezkoneľna, v Tebe naďi-
jusja. Isuse, Ľubve najvyťťa, Tebe iz ser-
cja i nad use ľubľu!**

**O Isuse posiľni viru moju, — rozmnoťi
naďiju moju, — i rozpali v meňi ľubov,
ťťo mene na viki zluľila b z Toboju!**

**O Marije, Mati miloserďa, pomoei me-
ňi v oťaňňoj boroei mojej!**

**Svjatyj moj Anhele Choroniteľu, pomo-
ťi meňi v sej chviľi i vvedi mene do Isu-
sa, miloserdnoho Suddi mojoho!**

**Usi svjati Uhodniki Boťi, molitsja za
mene!**

**Vsemohuľij Bože, kripti mene v sij ho-
diňi!**

**Rozpjatyj Isuse, umiloserdisja nado-
mnoju!**

**Bože Otľe, prijmi duťu moju, ťťo jeji
Ty na Svoj obraz stvoriv!**

Bože Synu, spasi dušu moju, ščo jeji Ty Svojeju Krovju odkupiv!

Bože Duchu Svjatyj, ukripi dušu moju, ščo jeji Ty v Tajnach osvjaviv!

Najsvajfijša Trojce, umiloserdisja nadomnoju, i prijmi ducha mojoho v žifa vične!

Isuse, nađije i poſicho vmirajučich, umiloserdisja nadomnoju!

Budi meňi, Isuse, miloserdnym Sudđeju, jak pered Tebe prijdu, ščob zdati rachunok z žifa mojoho!

Naj blahoslovit mene Boh Otecj, moj Tvorecj, — naj blahoslovit mene Syn, moj Spasiteľ, — naj blahoslovit mene Duch Svjatyj, moj Utišiteľ!

Vsemohučošť Boha Otca, nevyslovna ľubov Boha Syna, blahodať i sila Boha Ducha Svjatoho, naj privede mene do žifa vičnoho!

Pri konaňi.

Isuse, v Tebe, viruju, Isuse v Tebe nađijusja, Isuse, Tebe z ciloho sercja i nad use ľubľu.

Isuse, z ciloho sercja moho žaluju, ščo ja Tebe, najvysše moje Dobro, obražav.

Isuse, Syne Božij, pomiluj mja!

**V ruki Tvoji, Hospodi Isuse, predaju
ducha mojoho!**

**Presvjataja Bohorodice, v Materinsjke
Serce Tvoje vručaju filo moje i dušu mo-
ju!**

**O Isuse, v imeni Tvojim vmiraju, daj
meňi žita vične!**

**Isuse, Marije, Josife, buďte pri meňi pri
smerti mojej!**

**Bože, v ruki Tvoji oddaju mojoho du-
cha!**

MOLITVA ZA UMIRAJUČOHO — 1.

**Čitaňa: Straždaň Hospoda našoho Isusa
Christa.**

MOLITVA ZA UMIRAJUČOHO — 2.

**Vladyko, Hospodi Bože, Vsederžiteľu,
Otče Hospoda našoho Isusa Christa, ščo
chočeš, ščob vsi ľude spaslisja, — i ne
chočeš smerti hrišnika, ale ščoby naver-
nuvsja i živyj buv: molimesja do Tebe,
sluhu Tvojoho (imja), do Tebe ňyni odcho-
ďačoho, od vsjakich hrichov rozriši, od
usjakoji kľatvy svohodi, prosti vsi joho
hrichi, ščo od molodosti i až do nyňišňoji
hodiny, vidomo či nevidomo, džilom i slo-**

vom, zrobiv. Bo Ty odinokij, ščo rozriša-
ješ zvjazane i napravľaješ zničene, naďija
beznaďijnyč! ščo možeš proščati hrichi
vsjakomu čolovikovi, ščo na Tebe naďiju
pokladaje. Bo jakščo i, jak čolovik, v tiľi
i zhrišiv, ale ne odstupil od Tebe, pravdi-
voho Boha, Tvorcja svoho. I tomu, pre-
blahij i vsemilostivyj Hospodi, zmilovav-
šisj nad nim, prikaži, jak Čolovikoľubecj,
ščob duša joho od fila ticho oddľililasja i
vyjšla bez vsjakoho hricha, očiščena Tvo-
jim miloserďam, — prijmi jeji v miri, ta
daj spočiti u vičnych Tvojich oseľach iz
vsimi Svjatymi Tvojimi. Zadľa svjatych
straždaň i životvornoji krove prolitoji Je-
dinorodnym Synom Tvojim, Hospodom i
Spasom našim Isusom Christom, ščo odku-
piv rod ľudskij od pohibeľi vičnoji, z ja-
kim blahoslovenyj Ty, z presvjatym, do-
brym i životvornym Tvojim Duchom, te-
per i zavždy, i na viki vični, amiň.

Otče naš — Bohorodice.

MOLITVA ZA UMIRAJUČOHO — 3.

Vladyko, Hospodi Bože naš, ščo jedinij
maješ bezsmertľa i živeš u svitľi nepristup-
nom, ščo daješ smertľ i žiľa! Ty premudro-
sfu sotvoriv čolovika, i znovu v zemľu jo-

ho povertaješ, zbirajući rachunki z duši. Tebe molime: prijmi dušu vmirajučoho, upokoj joho i daj jomu vinecj spasajemych, ta vseli joho v svjatyh Svoich oseľach. Do Tebe odchodiť, jedinoho bezsmertnoho Boha, a Ty v seleňach Pravednych jomu daj spočiti, jak miloserdnyj i čolovikoľubecj.

Na nebo oči zvertaju moho sercja do Tebe, Spase: spasi sluhu Tvoho, umiloserdisja nad nim, Christe moj.

Otče naš — Bohorodice.

MOLITVA ZA UMIRAJUČOHO — 4.

Hospodi, Isuse Christe, Bože naš, Bože, ščo miluješ i spasaješ! Ty, radi prevelikoji ľubovi do nas, ľudej, pereterpiv strašni muki konaňa: zradu, biťa, ponižeňa, ternovyj vinecj, rany, chrest, rozpjaťa, smertť. Radi usich sich Tvoich straždaň i spasiteľnoji smertfi, — spomin pro jaki, jak molitovnu žertvu Tobi prinošujuči, — smirenno moľusja: poščadi i pomiluj sluhu Tvoho sjoho v čas sej smerti joho, od usich hrichov nyňi dušu joho očisti, i čistu od usjakoho hricha v ruki Tvoho miloserdťa prijmi, ta z Svjatymi Tvojimi v nevečernom svitľi Carstva Tvoho vseli. Bo Ty za

hrišnych i zasudženych Sebe priňis v žertvu primireňa na chrestí Otcju Svojomu, i Krov Svoju za spasiňa tych proľav jesi, ta Boh jesi ščedrot i miloserďa, i Tobi slavu prinosime: z beznačajnym Tvojim Otcem, i presvjatym, dobrym i životvornym Tvojim Duchom, teper i zavždy, i na viki vični, amih.

Otče naš — Bohorodice.

MOLITVA ZA UMIRAJUČOHO — 5.

Hospodi, Isuse Christe, Spasiteľu naš, dušu sluhi Tvojoho, ščo nyňi od tyla odlučajesja, pomiluj, prosti hrichi jeji, i radi stradaň Tvojich, v osefi Pravednych, jak Dobryj, prijmi.

Milostivyj Hospodi, pomiluj dušu sluhi Tvojoho.

Zrodivša Tvorcja sotvoriň, Marije Bohorodice, staň pri duši, ščo teper odlučajesja od tyla, ta odženi polki sataniňi, Syna i Boha Tvocho serdečno moľači, ščob očistiv jeji od hrichov i do svjatyh Svojich oseľ, jak Dobryj, přiňav.

Milostivyj Hospodi, pomiluj dušu sluhi Tvojoho.

Jakščo i, jak čolovik, zhrišiv pered Toboju, Spase, teper odchodáčij iz sujetnoho

sjoho svita, ale ne odstupiv od Tebe, Boha našoho. Tomu molimesja, vse jomu, jak Čolovikofubecj, prosti, i radi svjatych Tvojich na chresfi stradaň, z usimi Svjatymi v oseľach Tvoich, jak Milostivyj, vseli.

Milostivyj Hospodi, pomiluj dušu sluhi Tvojoho!

Radost svitu zrodivša, Marije Bohorodice, zastupisja teper za sluhu Svoho, ščo odchodiť iz žifa, ta strach i boľ smertnyj molitvami Tvojimi odženi od ňoho, i Tvojim zastupnictwom v dvorach Syna Tvojoho z usimi Svjatymi, jak miloserdna, vseli.

Milostivyj Hospodi, pomiluj dušu sluhi Tvojoho.

Vsi nebesni sily, z Apostolami i Mučenicami, zo Svjatymi i Pravednymi, z Prepodonymi ta z usimi suščimi v Carstvi nebesnom, moľitesja Vladyci i Bohu, ščob pomilovav dušu, ščo z fila vychodiť i, prostivši jij vsi hrichi, jak miloserdnyj, vseliv do oseľ Svojich vičnych.

Milostivyj Hospodi, pomiluj dušu sluhi Tvojoho.

Marije Bohonevisto, Mati ščedrot i miloserďa, molitvu horjaču do Christa stvori, za dušu sluhi Tvojoho, ščo z filom teper rozlučajesja, ščob usi, vidomi i nevidomi hrichi jij prostiv, a od vsich skvern

očistivši, čistu do Carstva Svoho uviv. Velika bo jesi, jak Mati, pomočnicja naša, jedina na viki blahoslovenna.

Milostivjy Hospodi, pomiluj dušu sluhi Tvojoho! Amiň.

MOLITVA ZA UMERLYCH — 1.

Svjatyj Bože 3. — Presvjataja Trojce. Otče naš.

Pomjani, Hospodi, jak milostivjy sluhu Svoho, i prosti jomu use, ščo nahrišiv on profahom žiťa svoho, bo ničto ž ne bezhrišnyj, okrem Tebe, ščo možeš i pomerlym spokoj dati.

Ty hlubokoju mudrostiju milostivo činiš use, i dobro vsim podaješ, jedinyj pomočniku. Daj spočiti, Hospodi, dušam sluh Svoich, bo oni vsju nađiju svoju poklali na Tebe, Tvorcja i Sotvoriteľa i Boha našoho.

Slava — I nyňi.

Zo Svjatymi daj spočiti, Christe, dušam sluh Svoich, de ne je ňi chorob, ňi žurby, ňi skorbot, liš žiťa bezkonečneje!

Hospodi pomiluj! — 12. — Otče naš.

Pomjani, Hospodi, pomerlych z nađijeju na voskreseňa do žiťa vičnoho otcov i bratov našich, i vsich, ščo pobožno i z vi-

roju spočili. I prosti vsi proviny ich, ščo nahrišili oni slovom, či d'ilom, či dumkoju, i oseli ich v miscjach svitlych, v miscjach kvitučich, v miscjach spokojnych, de ne je ni chorob, ni žurby, ni skorbot, de svitiť svetlo licja Tvoho i rozveseľaje vsich Svjatyh Tvojich od viku. Pošli im i nam Carstvo Svoje ta učast' v nevymovnych i vičnych Tvoich dobrach, i nasolodu Tvoho bezkonečného i ščaslivoho žita. Bo Ty jesi žita, i voskreseňa, i spokoj pomerlich sluh Svoich, Christe Bože naš, i my Tobi slavu prinosime, z spokonvičnym Tvojim Otcem, i Najsvjatišim, i dobrotlivym, i oživľajučim Tvojim Duchom, teper i zavždi, i na viki vični, amiň.

Najslavnijša Vseďivo, Mati Christa Boha, prinesi našu molitvu Synovi Svojomu i Bohu našomu, ščoby spas On radi Tebe duši naši!

Nadžija moja — Otecj, pristanovišče moje — Syn, pokrova moja — Duch Svjatyj; — Trojce Svjataja, slava Tobi! Amiň.

MOLITVA ZA UMERLYCH — 2.

Mertvym buv jesi filom, Spase i do hrobu položenyj iz mertvymi, dušu sluhi Tvojoho upokoj v misci svitlom, jak miloserdnyj.

Daj spočiti, Hospodi, duši sluhi Tvojoho, iz Pravednymi.

Zojšovši v preispodňaja, Christe, podňis jesi vsich pomerlych; i umerloho od nas upokoj, Spase, jak ščedryj.

Daj spočiti, Hospodi, duši sluhi Tvojoho, iz Pravednymi.

Ňichto ne bez hricha, liš Ty odin, Vladyko: tomu i umerlomu hrichi prosti, ta v raj joho vseli.

Daj spočiti, Hospodi, duši sluhi Tvojoho, iz Pravednymi.

Majuči žiŭa i smerti vlast, umerloho upokoj, Christe Bože: bo Ty jesi vsich, Spase, upokojeňa i žiŭa.

Daj spočiti, Hospodi, duši sluhi Tvojoho, iz Pravednymi.

Na Tebe, Spase, nađiju položiv umerlyj: a Ty, Hospodi, uščedri joho, jak Boh mnohomilostivyj.

Blahoslovim Otcja, i Syna, i Svjatoho Ducha:

Beznačalna Trojce Svjata, Bože Otče, i Syne, i Duše Svjatyj, do pravednikov začisli dušu usopšoho sluhi Tvojoho, ta od ohňa vičnoho zachoroni, ščob slaviv Tebe na viki.

Ne je Ňikoho, Miloserdnyj, z pomeži ľudej, ščo ne zhrišiv by, liše Ty odin, Isuse

Christe, ščo vzjav usi hrichi svita, ščob spasti svit: tomu spasi i dušu sluhi Tvojoho.

Jedina čista i neporočna Divo, ščo Boha v tili rodila jesi, moli Joho za spasiņa duši usopšoho.

Otče naš — Bohorodice.

Bože duchov i vsjoho sotvoriņa, ščo smerť peremoh jesi i žiťa svitu darovav: sam Ty, Hospodi, daj spočiti duši usopšoho sluhi Tvojoho v misci svitlom, v misci spokojnom, de ne je boľu, ni skorbot, ni žurby. Ty, jak dobryj i čolovikoľubivyj Boh, prosti jomu, bo ne je čolovika, ščo žive i ne zhrišit. Liše Ty odin bez hricha, spravedlivost Tvoja spravedlivost vična, i slovo Tvoje pravda. Bo Ty voskreseņa i žiťa i spokoj usnuvšoho sluhi Tvojoho, Christe Bože naš, i Tobi slavu prinosime, z beznačalnym Tvojim Otcem, i presvjatym, dobrym i oživľajučim Tvojim Duchom, teper i zavždy, i na viki vični.

Daj spočiti, Hospodi, duši sluhi Tvojoho iz Pravednymi.

Miloserďam božestvennym, Vladyko, hrichov rozrišeņa podaj sluzi Tvojomu, Spase, i iz Svjatymi joho upokoj.

Spasaj, nađijučichsja na Ta, Mati nezachodimoho Soncja, Bohorodice, i umoli

molitvami Svojimi preblahoho Boha, ščob upokojiv, moľusja, usopšoho, tam de spočivajuť Pravednych duši, i božestvennych dobr nasľidnikom joho včini v oseľach Pravednych, u vičnu slavu Tvoju, Vsene-poročnaja.

MOLITVA ZA UMERLYCH — 3.

Do Tebe, Blahoditeľu, i vsich Vladyko, Christe, pripadajeme, i nadhrobnu sju šleme molitvu: usopšoho sluhu Tvojoho upokoj, jak dobrotlivyj.

Po pravici Tvojij spodobi, Slove, stojati, z vybranyimi Tvoimi, v naďiji voskresiňa usopšoho, Čolovikoľubče, priľižno moli-mesja Tobí, i upokoj joho, jak dobrotlivyj.

V nebesnom Carstvi Tvojom, usopšoho svitlo radovatisja spodobi, Čolovikoľubče, proščajuči jomu bezzakoňa joho, jak milo-serdnyj.

Z ľubovju ospivujeme Tebe, Ďivo Prečista, Marije, Mati Boža, iz hrichov vyrvi nas nyňi i sudu smertnoho, jak dobrotliva.

Vladyčice naša, Presvjataja Ďivo, prositi ne perestavaj Toho, ščo Joho rodila jesi, Boha: ščob usopšomu Carstvo Svoje darovav, vičneje.

Molitvami zrodivšoji Tebe, Christe, i

Predteči Tvoho, Apostolov, Prorokov, Svjatiteľiv, Mučenikov, Prepodobnych i Pravednych, ta vsich Svjatych, usopšoho sluhu Tvoho upokoj.

Otvori, Spase moj, umeršomu, moľusja, miloserďa Tvojoho dveri, i vseli joho u vičnych Tvojich oseľach.

Prosti hrichi Tvojeju milostu, usopšomu, bo ničto ne opravdajesja včinkami ľudskimi, Čolovikoľubče, i zo Svjatymi Tvojimi vseli joho u vičnych Tvojich oseľach.

Vsesvjata Ďivo bezhrišnaja, ščo zrodila jesi Svitlo neprístupneje, molime i prosime: moliti ne perestavaj Hospoda za usopšoho sluhu Tvojoho, Prečistaja, ščob osjah proščeňa hrichov v deň sudu, Vsečistaja, bo Ty maješ silu, jak Mati, u Syna Svojoho.

Od ohňu hejenny, i od strašneho zasudu, jak Ščedryj, vchoroni, Christe, usopšoho, i ospivovati Tebe iz Svjatymi, daj služi Tvojomu. Odkupiteľu, Bože, blahosloven jesi.

Ne rydaj, Mati, po meňi, viďači Syna v hrobi, ščo Joho v utrobi začala jesi! Bo voskresnu ja i proslavľusja, i proslavľati budu bezperestanno, jak Boh, tych, čto z viroju i ľubovju Tebe veličaje.

Tebe jak Matir Žita, Bohorodice Divo, blahočesno vospivujeme, bo Toboju my, umerli, žita osjahli: molisja Christu, ščob ne vvojšov u sud iz sluhaju Tvojim.

Nyňi vybrav ja Bohomatir i Divu v pomoč sobi: bo zrodivsja z Neji Christos, Spasiteľ vsich i Žita u viri usopšich: Hospodi, slava Tob!

Daj spočiti, Hospodi, duši sluhi Tvojoho, iz Pravednymi.

V. MOLITVY POKAJANŇI

TY DAV, HOSPODI, LUDAM PROŠČENŇA ČEREZ POKAJANŇA ...

Hospodi, Bože naš, Ty dav ľudam proščeŇa čerez pokajaŇa, i dľa proščeŇa pokazav nam priklad poznaŇa i vyznaŇa hrichov, — pokajaŇa Davida. Ty Sam, Vladyko, nas, ščo bohato i ťažko nahrišili, pomiluj z velikoji laski Svojeji i z bezmežnoho miloserďa Tvojho zahlad bezzakonstva naši, bo provinilisja my, Hospodi, proti Tebe, ščo znaješ vse nevidome i tajne sercja ľudsjkoho, i ščo jedinyy maješ silu proščati hrichi. Serce ž čiste sotvorivši v nas, i duchom silnym zmocnivši nas, i radost spaseŇa Tvojho pokazavši nam, ne

odkiň nas od licja Svoho, ale dozvoľ, jak miloserdnyj i čolovikofubivyj, až do posledného oddychu nášoho pristupati do svjatych Tvojich Tajn. Z laski, miloserďa, i čolovikofubstva Jedinorodného Syna Tvoho, z jakim Ty blahoslovennyj jesi, z najsvjätijšim, i miloserdnym, i oživľajučim Tvojim Duchom, teper i zavždy, i na viki vični. Amiň.

**TY, ŠČO NA OŽIVĽAJUČOM CHRESTI
VISIV...**

(od sv. Vasilija Vel.)

Vladyko, Hospodi Isuse Christe, Bože náš, Ty dovhoterpelivyj do našich provin! Ty, ščo na oživľajučom Chresti visiv i rozumnomu rozbojniku vchod do raju odkryv, i smerťu smerť peremoh, — buď milostivyj i do nas, hrišnych i nedostojnych, sluh Svojich! Provinilisja my i bezzakoňa včinili, i nedostojňi my i očej svojich podnesti i pohľanuti na vysotu nebesnu, bo my zališili dorohu pravdivu Tvoju i chodili inudy po svojij voľi. Ale prosime bezmirnu dobrotlivosť Tvoju: zmilujsa nad nami, Hospodi, iz za velikoji laski Svojeji, i spasi nas radi imeni Svoho svjatohto, bo marno promarnili my dňi naši!

Vyzvoli nas iz ruk suprotivnika, i prosti nam proviny naši, i umertvi filesne naše želaňa, ščoby, skinuvši iz sebe staroho čolovika, v novoho my pererodilisja, i žili dľa Tebe, našoho Vladyki i Dobročincja, i tak tvorjači voľu Tvoju, ščob dosjahli my vičného spokoju, de Ty dľa vsich radosne pristanovišče. Bo Ty jesi spravdi pravdiva uficha i radosť dľa tych, čto ľubiť Tebe, Christe Bože náš, i my Tobi slavu prinosime iz spokonvičnym Tvojim Otcem, i Najsvjaťišim, i Miloserdnym, i Oživľajučim Tvojim Duchom, teper i zavždy, i na viki vični, amiň.

OD SV. ALFONSA LIGUORI.

„Christos poľubiv nas i Sebe oddav za nas.“ Tak, moj Isuse! Ty, Syne Božij, tak duže nas poľubiv, ščo radi našoho spaseňa zvoliv vmerti z boľu, rozpjatyj na chresti! Čto ž koli moh by buv smert zavdati Bohovi, jakščo Boh Sam ne schofiv by buv Sebe Samoho vydati na smert? „Ja vlasne žiťa oddaju, — skazav Ty, Hospodi, — ničto v Mene joho ne bere, ale Ja Sam od Sebe kladu joho.“ Duše moja! Koli ne viriš išče v tu ľubov, kotroju Spasiteľ Tvoj tebe ľubiť, to pohľan, jak

On vmiraje za tebe na derevi chresta. Jakij že silnijšij dokaz Svojeji ljubvi moh On pridumati dla tebe? „Z toho poznali my ljubov, ščo On za nas žifa Svoje položiv.“

Moj solodkij Isuse! Ščoby mene ratovati, Ty Svoje vlasne žifa položiv, — a ja, ja vyrikavsja Tvojeji prijazni za nuždennu potichu jakusj. Vloži, Isuse, v serce meňi velikij žal za hrichi moji i veliku ljubov do Tebe. „Bo na se Christos i pomer i voskres i oživ, ščoby nad mertvymi i živymi volodiv.“ Tak, moj Spasiteľu! Ty vmer za to, ščoby stati Carem našich serdecj. Carjui nad sercem mojim i včini, ščob ono stalo poslušne Tvojej svjatoj voľi. Udili meňi svitla i sily potrebnoji, ščob ja moh odlučitisja od usjoho toho, ščo do Tvojeji ljubvi ne privodiť.

Prečista Divo Marije, moli Isusa za mene!

PISŇA POKAJAŇA.

(od sv. Andreja Kritsjkoho.)

Pisňa 1.

Pomočnikom i ochoroncem v spaseňi
Boh moj, i proslavľu Joho, Boha Otcja

mojoho, i vozveliču Joho: bo slavno proslavivsja.

Pomiluj mja, Bože, pomiluj mja! (se po koždom stišku).

Odkí začnu oplakuvati đijaňa okajanoho žiťa mojoho? Jakij počatok položu, Christe, nyňišňomu rydaňu? — ale, jak Blahodateľ, daj meňi slezy pokajaňa.

Idi, neščasna duše, vraz iz svojim filom, spovidajsja Tvorcevi vsesvitu, zališi vže davnij nerozum, i prinesi Bohu slezy kajata.

Spravedlivo z raju buv vyhnanyj Adam, bo on ne dotrimav jedinu Tvoju zapoviď, Spase. A ščo žde mene, ščo vse odkidaju Tvoji žitadajni slova?

Ja perevyššiv ubijstvo Kaina, bo dobrovoľno stav ubijcem sovisti; ja služiv filu, a proti duši vojuvav lukavymi džilami.

Avelevoji pravednosti ja ne nasľidovav, Isuse! Ja ňikoli ne priňis Tobí milych darov, aňi uhodnych džil, aňi čistoji žertvy, aňi nevinnoho žiťa.

Choť ja ťažko zhrišiv, Spase, ale znaju, ščo Ty čolovikofubecj. Ty choť karaješ, ale žafiješ hrišnika i zmiloserdžuješsja nad nim; jak vidiš, ščo hrišnik kajefsja, Ty spišiš, jak Otecj, ščob prizvati bludnoho syna.

Ahnče Božij, ščo vzjav jesi hrichi vsich, vozmi tahir iz mene težkij, hrichovnyj, i jak miloserdnyj, daj meňi slezy kajafa.

Ne odvertajsja od mene, Spase, ne odkidaj od licja Svoho, vozmi tahir iz mene važkij hrichovnyj, i jak miloserdnyj daj meňi proščeňa hrichov.

Dobrovoľni i nedobrovoľni hrichi moji, Spasitefu, javňi i skryti, vidomi i nevidomi, vsi prosti meňi, jak Boh, očisti i spasi mene.

Do Tebe pripadaju, Isuse, zhrišiv ja, očisti mene, vozmi tahir od mene važkij, hrichovnyj, i jak miloserdnyj, daj meňi slezy kajafa.

Ne vchodi zo mnoju v sud, bo znaješ moji včinki: ale v ščedrotach Svojich prosti hrichi moji i spasi mja, Vsesiľnyj.

Blahoslovim Otcja, i Syna, i Svjatoho Ducha, Hospoda.

Presvjataja Trojce, jedinyj Bože, vozmi tahir iz mene težkij hrichovnyj, i kajučohosja prijmj mene.

Pisňa 2.

Sluchaj nebo, i prohovorju, i proslavfu Christa, ščo z Ďivy tilom rodivsja.

Pomiluj mja, Bože, pomiluj mja.

Vysluchaj mene, Bože, Spasitefu moj,

i prijmi, jak miloserdnyj, moju horjaču spovid.

Burja hrichov kidaje mnoju, dobrotlivyj Hospodi, ale jak Petrovi, i meňi ruku podaj.

**Ňi slez, Ňi pokajaňa ne maju: sam me-
ňi se, Spase, jak Boh daruj.**

Čolovikoľubče, ščo chočeš, ščob vsi spaslisja, Ty poklič mene i prijmi, jak Dobryj, kajučohosja.

Blahoslovim Otcja, i Syna, i Svjatoho Ducha, Hospoda.

**Beznačalna, nestvorena Trojce, neroz-
diľna Odinice, kajučohosja prijmi mene,
hrišnika spasi; Tvoje ja tvorina, ne odkiň,
ale počadi, i zachoroni od sudu ohňa.**

Presvjata Bohorodice, spasi nas!

**Prečista Vladyčice, Bohorodice, nadije
do Tebe pribihajučich, pristanovišče tych,
ščo v buri, Miloserdnoho i Tvorcja, i Syna
Tvojoho umilostivi za mene, molitvami
Tvoimi.**

Pisňa 3.

**Na neporušnom, Christe, kameni zapo-
videj Tvojich, utverdi moji mysľi.**

Pomiluj mja, Bože, pomiluj mja.

Spovidajusja Tobì, Spase, zhrišiv, zhri-

šiv ja: ale prosti, odpusti, jak dobrotivyj.

Ty je Pastyr dobryj, i mene, zabłudše jahňa vchoroni.

Pomiluj, Hospodi, pomiluj mene, kliču do Tebe, jak prijdeš z Anhelami Tvojimi oddati vsim po zasluži jich.

Molitvu, Vladyko, do Tebe posylanu, ne odkiň, ale ušcedri, Čolovikoľubče, i daj tym, ščo z viroju prosjať, proščeňa.

Blahoslovim Otcja, i Syna, i Svjatoho Ducha, Hospoda.

O Trojce Odinice Bože! Spasi mene od pokus, zvoditeľiv i obstavin.

Presvjataja Bohorodice, spasi mene.

Ty zrodila Boha v řili, Bohorodice, zostavši řivoju: prosi Syna Tvoho i Boha našoho, ščob dav proščeňa hrichov nam i vičného Carstva spodobiv.

Pisňa 4.

Počuvši prorok pro prichod Tvoj, Hospodi, nastrašivsja: jak chočeš z řivy roditisja, i řuďam zjavitisja, — i prohovoriv: slava siľi Tvojij, Hospodi.

Pomiluj mja, Bože, pomiluj mja.

Tvoriňa Tvoje ne zališi, Spravedlivyj, — bo jakščo i zhrišiv ja, jak čolovik, ale Ty, jak Hospoď, maješ silu proščati hrichi.

Schamenisja duše moja! zadumajsja nad včinkami, ščo jich zrodila ty, mysľu i slovom i dїlom: skaži z žalem ti dila vsi Christu i opravdajsja.

Țilo Tvoje i Krov, rozpinajemyj za vsich, položiv jesi, Spase: Țilo, ščob mene obnoviti, Krov, ščob mene obmyti, a ducha oddav jesi, ščob mene priversti, Christe, do Otcja Tvoho.

Vykonav Ty spaseņa svitu, Ščedryj; dobrovolno na chresti dav rozpjatisja, zaper-tyj raj odčiniivsja, i horišni i doľišni, ta vsi narody, klaňajutsja Tobì.

Blahoslovim Otcja, i Syna, i Svjatoho Ducha, Hospoda.

Presvjataja Bohorodice, spasi nas.

Pisňa 5.

Prosviti mene, Čolovikoľubče, i naprav na dorohu zapovidej Tvojich: i navči mene, Spase, tvoriti volu Tvoju.

Pomiluj mja, Bože pomiluj mja.

V noči hricha žita moje prochodilo, temnota i hlubina i tuman dovkola mene, noč hricha; ale synom svitla, Spasiteľu, zrobi mene.

Poščadi, poščadi, Hospodi tvorina Tvoje, zhrišiv ja, prosti meňi Sam jedinyy čis-

tyj, bo ničto kromi Tebe ne je bez hri-
cha.

Blahoslovim Otcja, i Syna, i Svjatoho
Ducha, Hospoda.

Tebe, Trojce, slavime, jedinoho Boha:
svjat, svjat, svjat jesi Otče, Syne, i Duše,
pomiluj nas.

Presvjataja Bohorodice, spasi nas.

Iz Tebe filo ľudske priňav, Neporočna
Mati Ďivo, Boh, ščo stvoriv viki, i nas ľu-
dej do Sebe prifahnuv.

Pisňa 6.

Kliču vsim sercem mojim do ščedroho
Boha, i počuv mene i vyviv z pohibefi ži-
ta moje.

Pomiluj mja, Bože, pomiluj mja.

Odchylilasj ty, duše moja, od Hospoda
tvojoho jak Dadan i Aviron: — „poščadi
mene“, klič iz adu preispodňoho, ščob pro-
pasť vična tebe ne prohlotila.

Jak spas jesi Petra, zovučoho, — spasi
i mene, Spase, zachoroni, prosterši ruku
Tvoju, i vyvedi iz hlubiny hrichovnoji.

Blahoslovim Otcja, i Syna, i Svjatoho
Ducha, Hospoda.

Presvjataja Bohorodice, spasi nas.

Hrišiv ja, bezzakoňa i nespravedlivost tvoriv ja pered Toboju, aňi ne dotrimovav, aňi ne tvoriv, jak Ty zapovidav nam: ale ne odkiň mene na viki, Bože moj.

Pomiluj mja, Bože, pomiluj mja.

Vsi tajny moho sercja ja odkryv pered Toboju, mojim Sudđeju; tož zhl'ansja na moje kajafa i pomiluj mene, miloserdnyj Bože.

Navernisja, pokajsja, odkryj vsi tajny, skaži Bohovi, ščo vsevidučij: „Ty znaješ moji tajny, jedinij Spase: sam mene pomiluj, jak molišsja David, u velikomu miloserđu Svojomu.“

Blahoslovim Otcja, i Syna, i Svjatoho Ducha, Hospoda.

Beznačalnomu Otcju klaňajusja roždšomu, Synu slávno rodženomu, vospivujú soprosijavšoho Otcju i Synu, Ducha Svjatoho.

Presvjataja Bohorodice, spasi nas.

Chvalime, blahoslovľajeme, klaňajemesja Tobi, Bohorodice, ščo z nerozlučnoji Trojci rodila jesi Christa Boha, i sama odkryla jesi nam, suščim na zemľi, nebesa.

Pisňa 8.

Toho, ščo slavjať Joho voji nebesni, i drožať Cheruvimy i Serafimy, vsi veličajte, blahoslovit i voznosit na vsi viki.

Pomiluj mja, Bože, pomiluj mja.

Zhrišivšoho mene, Spase, pomiluj, podnesi mysli moji do naverneňa, prijmi mene kajučohosja, uščedri zovučoho: zhrišivja, Spase moj, bezzakoňa tvoriv, pomiluj mja.

Pravednyj Sudije, Spasiteľu, pomiluj i vchoroni mene od ohňu i prokľata, ščo spravedlivo maju na suďi oderžati; daj ščobja očistivsja dobrymi džilami i kajataťam.

Jak rozbojnik kliču do Tebe: pomjani mja. Jak Petro plaču horko: prosti meni, Spase. Zovu jak mytar, kajusja jak bludnicja. Prijmi moje kajata, jak kolisj bludnoho.

Blahoslovim Otcja, i Syna, i Svjatoho Ducha, Hospoda.

Presvjataja Bohorodice, spasi nas.

Pisňa 9.

Bezsimennoho začata narodžeňa neisповidne, Materi bezmužnoji netlinnyj Plod: Bože narodžeňa obnovľaje svit. Tomu Tebe

vsi narody, jak bohonestu Matir, veličajeme.

Pomiluj mja, Bože, pomiluj mja.

Pravednych naslíduj a od hrišnich odvertajsja, duše moja, — i umilostivi Christa molitvami i postom i čistotoju i povzderžnosťu.

Christos stavsja čolovikom i do kajata vvozav rozbojnikov i bludnici: duše pokajsja, bo odčínajutsja dveri Carstva uže, i zajmajut joho fariseji i mytari i preľubodžiji, ščo kajutsja.

Svitlo Christa, holos Kliučočoho v pustyni, propovidovav pokajaňa; hladi, duše moja, ščob ne vpala ty, jak Irod v bezzakona siti, ale ciluj pokajaňa.

Priroda zdrožala, viďači Tebe rozpínajemo, hory i skaly v strasi rozpadovalisj, i zemľa zdrožala i temnotoju vkrylosja sonce v deň, viďači Tebe, Isuse, probitoho na Chresfi.

Dostojnych pokajaňa plodov ne vymahaj od mene, Hospodi, bo slabij ja; ale Ty sam meni daruj sokrušenne serce i pokoru ducha, ščob ja priňis jich Tobi, moj Spasiteľu, jak žertvu Tobi milu.

Blahoslovim Otcja, i Syna, i Svjatoho Ducha, Hospoda.

Presvjataja Bohorodice, spasi nas.

DOKI, DUŠE MOJA, PEREBUVAJEŠ V HRICHACH?

Doki, duše moja, perebuvaješ v hrichach, doki odkladaješ pokajaňa? Zhadaj na sud hrjadučij i zaklič Christu Bohu: Sercevidče, zhrišiv ja, bezhrišnyj Hospodi, pomiluj mja.

Osj Ženich ide opovnoči, i ščaslivij sluha, ščo joho zastane On piľnujučim, a nedostojnyj toj, koho znajde On nedbajlivym. Tomu piľnuj že, duše moja, ščob son tebe ne zmoriv, ščob smerti ne oddano tebe i carstva ne pozbavleno. Ale opamjatajsja i klič: Svjat, svjat, svjat jesi, Bože, Bohorodiceju pomiluj nas.

Hlubinu hrichov mojih Ty znaješ Hospodi! — daj meni ruku pomoči, jak Petrovi, i spasi mja. Jak Petra potopajemoho vchoroniv jesi, Čolovikofubče, tak i mene iz hlubiny hrichov mojih podnesi.

Rozsijaňi mysľi moji zberi, Hospodi, i oledeňile serce moje očisti, jak Petrovi daj meni pokajaňa, jak mytarevi žal, i jak bludnici slezy. Bože spasi mja!

Čas žita mojoho jak dym projšov, i do smertnych dverej približajusja, i zachaju-

**sja bisovsjkich napadov, bo dila tych vse
ja robiv. Vseneporočna, uščedri i spasi
mene!**

**Pokajaňa Ty označiv hrišnym a ne pra-
vednym, Christe. Majuči vzor pokajaňa
rozbojnika i bludnoho, mytarja i odrekšo-
hosja Tebe, Petra, — znajuči Tvoje čolovi-
koľubstvo, Spase moj, zvertajusja do Te-
be i maju nađiju, ščo prijmeš mene.**

**Hospodi, ne odplačuj nam po hrichach
našich, jakich my dopustilisj, aňi po bez-
zakoňach našich.**

VI. MOLITVY PERED SPOVIDEJU.

I.

MOLITVA PERED ISPYTOM SOVISTI.

**Carju nebesnyj, Utišiteľu, Duchu prav-
dy, ščo vsjudy jesi i vse napovňaješ, Skar-
be dobra i žiťa Davče, prijd, i vselisja
v nas, i očisti nas od vsjakoji skverni,
i spasi, Dobryj, duši naši!**

**Vselaskavyj i preblahyj Hospodi! Ty ne
chočeš smerti hrišnika, ale chočeš, ščoby**

navernuvsja do Tebe i živ. Ty vse hotov prostiti hrišnikovi i priňati joho kajučohosja do Svojeji laski. I ja hrišnij choču otvoriti pered Toboju Svoje serce. Jak bludnyj syn, obťaženýj vsjakimi hrichami, pri-chodžu pokorno i z povnym žalem do naj-lipšoho Otcja, i prošu: „Otče, milostiv buď meňi hrišnomu. Ja zhrišiv, Hospodi, pered Toboju, i ne dostojnyj zvatisja synom Tvojim. Hrišiv ja, Hospodi prijmi mja kajučohosja.“

Podaj meňi, Hospodi, Svoju lasku, prosviti moj rozum, ščob ja viďiv hrichi moji; probudi v sercji pravdivij žal i dopomoži meňi ščiro vyspovidatisja.

Presvjataja Bohorodice, umiloserdisja nadomnoju, i vyprosi meňi pravdive pokajaňa.

Duchu Svjatyj, pošli meňi blahodať z vysot i prosviti moj rozum, ščob ja vsi moji hrichi poznav. Porušaj moje serce, ščob ja jich ščiro požalovav i ukripi moju voľu, ščob ja žiťa moje cilkom napraviv, i odinoko Tobí, Bohu nebesnomu služiv.

Pomiluj mja, Bože . . . psalom 50, stor. 4.
(tut sľiduje ispyt sovisti. Po ňim molitva žaľu.)

II.

MOLITVA ŽALU.

Molitva soveršennoho žalu:

Bože moj, viruju v Tebe, nadíjusz na Tebe, ľubľu Tebe ponad use z useji duši mojeji, z ciloho sercja moho, z usich sil mojich. Ľubľu Tebe, bo Ty bezkonečno dobryj i ľubvi dostojnyj; a tomu ščo ľubľu Tebe, žaluju z ciloho sercja mojoho, ščo ja Tebe obraziv. Buď miloserdnyj meňi hrišnomu. Amiň.

Inša molitva žalu i namireňa:

Moj Bože, ja hrišnik, ščo bohato raz obraziv Tebe, i teper smirenno prošu proščeňa. Ne odkidaj mene od Sebe, bo sercem sokrušennym i smirennym Ty ne pohordžuješ. Ďakuju Tobí, ščo Ty, jak miloserdnyj, čekav na moje pokajaňa až do nyňi, i ne lišiv mene vmerti v hrichach. Serdečno žaluju, ščo ja hrichami Tebe obražav, moho bezkonečno dobroho Boha. Ľubľu Tebe Otče nebesnyj, prosti meňi moji hrichi, bo ja maju siľnu voľu popravitisja. Z Tvojeji milosťi pristupaju do sv. spovíďi, ščob znovu statisj Tvojeju ěitinoju.

III.

RIŽŇI MOLITVY PO ISPYŤI SOVISTI, PERED SPOVIDU.

TOBI, HOSPODI, ISPOVIDUJU HRICHI
MOJI...

Tobi, Hospodi, jedinomu blahomu ispo-
viduju hrichi moji. Tobi pripadaju zovuči
nedostojnyj: ja zhrišiv, Hospodi, i ne je
dostojnyj pohľanuti na vysotu nebesnu od
množestva nepravd mojich. No, Hospodi
Bože moj, daruj meňi ducha kajafa, ščob
ja očistivsja od vsjakoho hricha. Ne odpla-
čuj meňi, Hospodi, po bezzakoňam mojim,
i ne odverni licja Tvooho od mene. Ne od-
kiň molitvu moju, ale vysluchaj mene Tvo-
jeju blahosteju, i utverdi serce moje stra-
chom Tvojim, i naj bude blahodať Tvoja
na meňi, Hospodi, i jak ohoň naj palit
hrišňi v meňi pomysľ.

Vladyko, Christe Bože, ščo strastmi Tvo-
jimi moji strasti vyľičiv jesi, i ranami Tvo-
jimi rany moji vyzdoroviv jesi: daruj me-
ňi hrišnomu ducha kajafa, moj um pod-
nesi z propasti pohibefi i podojmi do Sebe.
Daruj meňi blahodať Tvoju, i obnovi v me-
ňi vid Tvojoho obraza. Zališiv ja Tebe,
ne zališi Ty mene.

Pomočnik i pokrovitelj budi meni na spaseňa, Bože!

Na nedvižimom, Christe, kameni zapovidej Tvojich, utverdi moji pomysly.

OTČE MILOSERĐA.

Otče miloserďa, žerelo vsjoho dobra, horjačo Tebe prošu čerez najsvjatiše i Tebe najbolše ľubľače Serce Isusovo, Tvoho najmiljšoho Syna, Hospoda i Spasiteľa našoho, v Jakom maješ stale upodobaňa, daj meni blahodat živoji viry, silnoji nadĵi i palajučoji ľubovi do Tebe i moho bližňoho; a takož i blahodat pravdivoho boľu nad usimi mojimi hrichami, razom z duže silnoju postanovoju, ščo Tebe v budúčini ňikoli ne obražu, tak ščob moh ja zavždy po Tvojij božestvennoj voľi žiti, Tvoju najsvjatijšu voľu u vsim velikodušno i z ochotoju spovňati i v Tvojij ľubvi až do konca svoho žiťa pozostati. Amin.

DUŠA MOJA NALEŽITŤ TOBI...

Pomiluj mja, Bože, po velikomu miloserďu Svojomu! Ja zhrišiv, i vina moja bula proti Tebe. Ale duša moja naležitŭ Tobí, bo Ty jeji stvoriv i odkupiv Svojeju

**lorohocinnoju Kroviju. Buď do mene mi-
loserdnyj! Viruju v jednoho Boha...**

MOLITVY PO SV. SPOVIĐI.

VERNUV TY DUŠI MOJIJ SPOKOJ.

Ďakuju Tobi, Spasiteľu moj, za to, ťčo Ty ustanoviv sv. Tajnu Pokajaňa, i ťčo naďiliv Ty meňi toľko času, ťčob ja moh očistiti moju dušu, jaku ja znečistiv hrichami. V sv. spoviďi vernuv Ty duši mojej spokoj i radosť, ta zrobiv mene znovu ditinoju Otcja nebesneho. Choču odplatitisj Tobi za tu lasku tym, ťčo budu choronitisj hricha, a koli by znovu do ňoho vpav, ne budu odkladati sv. spovid', ale čím skorše vyspovidajusja. Daj meňi lasku, ťčob sv. Tajnoju Pokajaňa ja ne naduživav, ale vživav jeji na Tvoju slavu i na moje spaseňa.

Presvjata Bohorodice, ťčo vyprošuješ dľa hrišnikov ne liše lasku pokajaňa, ale i lasku vytrevalosti v dobrom do koncja, vyprosi i dľa mene tu lasku, ťčob ja z Tvojeju pomočiju spovniv use, ťčo v sv. spoviďi obicjav.

Svjatyj Anhele Choroniteľu, buď meňi

**na pomoči v pokusach i borotbi seho žifa,
i vyprosi meňi ľasku vytrevalosti v do-
brom až do smerti.**

SLAVA TOBI, HOSPODI.

**Slava Tobí, Hospodí, slava Tobí Carju,
slava Tobí svjatyj Tvorče, Spasiteľu i Od-
kupiteľu moj, ščo ne zališiv Ty mene v hri-
chach usjakich zahinuti, ale podňav Ty
mene jak Petra potopajemoho. Slavľu i ve-
ličaju dobrotivostľ Tvoju Spase moj, ščo
ne lišiv Ty mene pohinuti v bezzakoňach
mojich, ale v miloserďi Svojomu doviv Ty
mene, ščob vyznav ja na sebe bezzakoňa
moji, Tobí, Hospodevi mojomu.**

**Podaj že meňi, Hospodí, i slezy žaľu,
doskonale pokajaňa, a sercju mojomu boľ
i sokrušeňa, ščob ja ne liše oderžav pro-
ščeňa od viny, ale i odpuščeňa za hrichi.**

**I daj meňi Tvojoho Ducha blahodať, ščo
ukriplľala b mene v dobrych dľilach i cho-
ronila b od usjakoho zla, ščo podavala b
meňi silu i kripostľ na peremohu lukavych
dumok, namirov i filesnych pochotej, svit-
sjkich mudrovaň i dijavofskich pokus.**

**V myslľ moju vkoreni pamjať na čas
smerti, na Tvoj druhij prichod i strašnyj
sud, — ščob pamjatať ja na ohoň neuha-**

sajemyj i muki bezkonečni, ta bojavsja jich, — ščob Tebe, Boha i Tvorcja mojaho, iz vseji duši, vseju siloju i vsimi dumkami ľubiv i bojavsja, ščob vse Tebe mav na očach, ščob tak ozbrojenyj ja, ne liše ne chofiv, ale aňi ne moh odchilitisja iz dorohi Tvojeji. Bo Ty priššov ne pravednikov spasti, ale hrišnikov do poznaňa pravdy navernuti, — Ty, ščo prosjačim daješ, a stukajučim dveri miloserďa odčĩnuješ, Boh milosti i ščedrot i čolovikofubstva, i my Tobi slavu prinosime, z beznačafnym Otcem i z presvjatym Tvojim Duchom, teper i zavždi i na viki vičňi, amiň.

LEHKA DUŠA MOJA, ISUSE.

Hospodi Isuse Christe, ščo Petrovi i bludnici hrichi prostiv jesi, i mytarja poznavšoho svoji hrichi opravdav jesi, prijmi i moju spovidľ. Nastavi mene na dorohu zapovidej Svojich, kripti mene v daľšom mojom žiti.

Lehka duša moja, Isuse Christe, ščo čerez rozřišeňa upav velikij ľahar hrichov z neji. Chvala, česť i poklon Tobi, Hospodi, za sju veliku lasku Tvoju, jaku Ty uďiliv meňi nedostojnomu. — Daj meňi Tvo-

ju nebesnu pomoč, ščob ja potrimav moju postanovu, poderžav Tvoji zapovidi, i mojim žitam Tobi Hospodu i Bohu mojemu služiv.

Nebesna moja Mati, vozjmi mene pod Svoj pokrov!

Anhele Choroniteľu, vedi mene dorohoju česnoho i pobožnoho žita!

NEPOROČNA ĎIVO MARIJE.

Neporočna Ďivo Marije! Ty vže premnohim hrišnikam vyprosila lasku pokažana, i lasku vyderžana v dobrom. Tomu ja v pokori sercja prichodžu do Tebe i moľu Tebe: vyprosi meňi v Tvoho Syna i Boha našoho lasku doderžana vsjoho toho, ščo ja nyňi pri sv. spoviďi postanoviv ta priobicjav. Zrobi, Presvjata Bohorodice, približišče hrišnikov, ščob ja vže ňikoli ne oddalivsja od Tvojoho Syna a mojoho Boha.

Svjatyj moj pokroviteľu (N), svjatyj Anhele Choroniteľu, moľitesja za mene, ščob ňijaki pokusy ne odorvali mene od ľubvi do Hospoda mojoho Isusa Christa. Amiň.

MOLITVY PERED SV. PRIČASTĀM.

OD SV. JOANNA ZOLOTOUSTOHO.

Hospodi Bože naš, znaju, ščo ja nedostojnyj i neprihotovanyj tak, ščob moh Ty dostojno vvojti pod strichu domu duši mojeji, bo vsja pusta i vpala, i ne maješ v meňi misticja dostojnoho. Odnak ja moľu Tebe, Isuse:

jak Ty zojšovši iz vysoty nebesnoji, poniziv Sebe zadľa nas, tak ponizisj i sehodňa do mena nedostojnoho,

jak Ty zvoliv poselitisja u vertepi, v jasľach nerozumnyh zvirjat, tak uvojdi, Isuse, do mojoho oskvernenoho řila i poselisja u mojij nedostojnoj Tebe duši,

jak Ty, Isuse, uvojšov do domu Simona Prokaženoho i ne odkazavsja večerjati iz hrišnikami, tak uvojdi laskavo v dom, choť hrišnoji, ale rozkajannoji mojeji duši.

Bo Tobi naležit vsjaka slava, češť i poklon, z beznačalnym Otcem, i z presvjatym, dobrym i životvornym Duchom, teper i zavždy i na viki vičňi, amiň.

MOLITVA SV. TOMY AKVINSKOHO.

Vsemohučiť vičnýj Bože, osj, prichodžu do Tajny Jedinorodného Syna Tvoho, Hospoda našoho Isusa Christa. Prichodžu jak chvoryj do ľikarja žifa, jak nečistýj do džerela miloserďa, jak sľipyj do svitla vičnoji jasnosti, jak ubohyj i bidnyj do Vladyki neba i zemľi. Tomu prošu prebohatu i nezmirnu šćedrość Tvoju, zvol chvorotu moju zahojiti, pľamu zmyti, sľipotu osviniti, ubohosť obohatiti, nahotu zaoďiti, šćob chľib Anhelov, Carja cariv, Hospoda hospodov, priňav ja z takuju pošanoju i pokoroju, z takim skrušeňam i pobožnosťu, z takuju čistotoju i viroju, z takim postanovleňam i namirom, šćob to dľa blaha mojej duši bulo korisne.

Daj meňi, prošu, šćob ja priňav ne liše sv. Tajnu Ĺila i Krovi Hospoda moho, ale i ovoči i učinki seji sv. Tajny. Najlaskavišij Bože, daj meňi tak priňati Ĺilo Jedinorodného Syna Tvoho, Hospoda našoho Isusa Christa, jakе vzjav z Ĺivý Mariji, šćob ja udostojivsja buti prilučenyj do Jo-ho tajemného Ĺila i zarachovanyj do Jo-ho časti.

Najmilijšij Otče nebesnyj, daj meňi, šćob ja obľublennoho Syna Tvojoho, jako-

ho teper ukrytoho na zemnoj dorozi cho-
ču priňati, kolisj lice v lice moh viďiti.
Amiň.

OD SV. ALFONZA.

O najmilijšij Odkupiteľu moj, za de-
kolko chvilin zavitaješ do mene. Bohato
ľudej ne poznaje Tebe i do Tebe ne holo-
sitsja. Ale ja v Tebe viruju, Tebe vy-
znaju i Tobi klaňajusja, prisutnomu v naj-
svjatijšoj Tajňi. Prichodiš do mene, ščob
zo mnoju zlučitisja i Svojimi laskami me-
ne obohatiti.

Zapali v mojim serci palajučij ohoň
Svojeji ľubvi i želaňa ľubiti Tebe tak,
ščob ja od teper ničoho inšoho ne želav
sobi, liš to, ščo Tobi ľubitsja! I sju sv.
Tajnu ľubvi Ty ustanoviv, ščob meňi Sebe
darovati i zo mnoju najužše zlučitisja. A
ščo boľše, Ty Sam kličeš mene, ščob ja
Tebe priňav. O, ľubve bezmirna, ľubve ne-
zrozumila, ľubve bezkonečna! Boh Sam
choče datisja meňi na poživu!

ľubľu Tebe, Isuse moj, z ciloho svoho
sercja. Choťiv by ja Tebe priňati z tako-
ju ľubovju, z jakoju prinimali Tebe Svja-
ti, z jakoju prijmala Tebe Tvoja najsvja-
tijša Mati. Očisti Svojeju Kroviju moju
dušu i perehuvaj u njej zavždy!

VIRUJU, ŠČO TY V NAJSVJATIJŠOJ TAJŇI PRISUTNYJ.

Hospodi, ja nedostojnyj, ščob uvojšov Ty pod strichu duši mojeji, ale liš skaži slovo, i vyzdorovije duša moja. (3 razy.)

Isuse, Bože moj, virju silno, ščo Ty v najsvjatijšoj Tajni prisutnyj. Klaňaju-sja Tobì. Ľubľu Tebe z ciloho sercja i nad use. Z ľubvi do Tebe žaluju serdečno, ščo ja hrišiv. Duša moja tužit po Tobì. O vvojdì do sercja moho. Osvjati dušu moju i zbereži jeji dľa žiľa vičnoho. Ostaň zo mnoju, Isuse, i ne dopusti, ščob ja hrichom ľazkim odlučijsja od Tebe.

Isuse, v Tebe viruju.

Isuse, na Tebe naďijusja.

Isuse, Tebe nad use ľubľu.

Otvorjaju Tobì moje serce.

Prijdi do mene, Hospodi Isuse, i osvja-ti mene.

Prijdi do mene, Hospodi Isuse, i ukripi mene.

Prijdi do mene, Hospodi Isuse, i daj po-živu meňi na žiľa vične. Amiň.

KANON MOLITOVNYJ PERED SV. PRIČAŠŤAM.

Molitva 1.

Spivaju pisňu Christu Bohu, ščo spas

nas i napraviv ľudej na dorohu zapovidej, bo slavno proslavivsja.

Chľibom ťiľa viľnoho naj bude meňi Ťilo Tvoje svjateje, dobrotlivyj Hospodi, i Ćesna Krov, i na chvoroty hrichovňi ľikarstvom.

Blahoslovennaja Bohonevisto, ťľo zrodila jesi Spasiteľa svitu: spodobi mene, ťľob ja, chľib ťiľa jivťi, spassja.

Molitva 2.

Nema svjatoho jak Boh nať, i nema spravedliviťoho od Tebe, Hospodi.

Slezy pokajaňa daj meňi, Christe, ťľo oľstili b pľamy duťi mojeji: ťľob ja sumľiňa oľstivťi, z viroju i strachom pristupiv, Vladyko, do priľasta boťestvennych Darov Tvojich.

Molitva 3.

Ťilo Tvoje preľisteje i Krov boťestvenna, naj bude meňi na hrichov odpuťľeňa, Ducha Svjatoho priňata i ťiľa viľne, ta na peremohu pristrastej i smutku.

Presvjata Bohorodice, Chľiba ťiľa Prestole presvjatyj, ťľo z milosti z vysot zojťov i svitovi nove ťiľa darovav, i mene nyňi spodobi nedostojnoho, iz strachom priňati Toho, i ťivym buti.

Molitva 4.

Prijšov Ty, Hospodi, iz Ďivy prijmajuči filo, i spas Ty mene, čolovika, tomu zovu Tobí: slava síli Tvojíj, Hospodi.

Schofiv Ty, nas radi prijnnavši filo, Mnohomilostivýj, zakolenýj buti jak ahnecj, za hrichi ľudski: tomu mošu Tebe, i moji očisti hrichi.

Iscili duši mojeji rany, Hospodi, i vsjoho mene osvjati: i spodobi, Vladyko, najja, okajannyj, pričáščusja Tajnoji Tvojeji Večeri božestvennoji.

Molitva 5.

Svitla Davče i vikov Tvorče, Hospodi, u svitfi Tvojich zapovidej vedi mene: bo kromi Tebe inšoho Boha ja ne znaju.

V meňi perebuvaj, Christe, jak Ty se obicjav: osj bo ja Tilo Tvoje božestvenne jim, i pju Krov Tvoju svjatuju.

Marije, Mati Božaja, Tvojimi molitvami zrobi mene dostojnym, ščob pričastivsja ja svjatostej Syna Tvojoho.

Molitva 6.

V propasti hrichovnoj potapajuči, nedovidomu nam miloserđa Tvojoho vzyvaju hlubinu: z pohibefi mene, Bože, vozvedi.

Mysli, dušu i serce osvjati, Spase, i tilo moje, i spodobi bez osudžeňa, Vladyko, do strašnych Tajn pristupiti.

Božij Syne, ciloho mene osvjati nyňi prichodačoho do božestvennych Tajn Tvojich, svjatoji Materi Tvojeji molbami.

Molitva 7.

Ťilo Tvoje i božestvennaja Krov Tvoja, Vladyko, naj ne bude meňi na osudžeňa, ale v žiťa vične i bezsmertne.

Pričasta, Christe, bezsmertnych Tvoich nyňi Tajnstv, naj bude meňi svetlom i žiŤam i umnoženam dobrych đil, ščob ja slaviv Tebe.

Molitva 8.

Hospoda slaviti i veličajte po vsi viki.

Nebesnych i strašnych Svjatych Tvojich, Christe, nyňi Tajn, i božestvennoji Tvojeji i tajnoji Večeri, učasnikom buti i mene spodobi hrišneho, Bože Spasiteľu moj.

Do Tvojeji pribihajuči dobrotlivosti, Hospodi, iz strachom kliču do Tebe: v meňi perebuvaj, Spase, bo ot ja naďijučisj na milosť Tvoju, jim Ťilo Tvoje, i pju Krov Tvoju.

Molitva 9.

Vkusite, i uvidite jakij dobryj Hospod'. Pričastam svjatyh Tvojich Tajn, osvja-
ti moju dušu i filo, Vladyko, prosviti me-
ne, spasi, zrobi domom Svojim, ščob ja
mav živoho Tebe v sobi, z Otcem i Du-
chom, Blahoditeľu mnohomilostivyj.

Slava Otcju i Synu i Svjatomu Duchu,
teper i zavždy i na viki vični. Amin.

NAJ MAJU TEBE V MEŇI ŽIVOHO.

Vladyko Hospodi Isuse Christe Bože naš,
žereľo žita i bezsmerta, Tvorče vsjoho vi-
dimoho i nevidimoho, ščo z velikoho mi-
loserďa do nas, filo vzjav jesi na Sebe i dav
rozpjatisja za nas nevďačnych i zlych, i ščo
Svojeju Kroviju obnoviv jesi nas pohiba-
jučich: Sam bezsmertnyj Carju, prijmi
i moje, hrišnoho, pokajaňa. Bo zhrišiv ja,
Hospodi, zhrišiv na nebo i pered Toboju,
i nedostojnyj ja i podivitisj na vysotu sla-
vy Tvojeji: bo prohňivav ja Tvoju dobro-
tu, Tvoji zapoviďi perestupiv i dobro ne
tvoriv. Ale Ty, Hospodi, dovhoterpelivyj
i mnohomilostivyj, ne dav, ščob pohinuv
ja v bezzakoňach mojich, ale čekav na mo-

je naverneňa. Bo Ty skazav, ščo ne chočeš smerti hrišnika, ale ščob navernuvsja i živ, ne chočeš, Vladyko, tvoriňa ruk Tvojich zniščiti, aňi ne maješ radosti z pohibeľi ľudskoji, ale chočeš, ščob vsi spaslisja i do poznaňa pravdy dojšli. Tomu i ja, choť i nedostojnyj, ne traču naďiji na moje spaseňa i naďijučisj na Tvoju dobrotu, prichodžu. Prijmi i mene, čolovikoľubče Hospodi, jak bludnicju, jak rozbojnika, jak mytarja, i jak bludnoho, i vozmi moj ťažkij ťahar hrichov, Ty, ščo zabrav hrichi svitu i nemoči ľudski likuješ, ščo zmučenych i obťaženych do Sebe kličeš, ščo ne prijšov zvati pravednych, ale hrišnych na pokajaňa, i mene očisti od usjakoji pľamy duši i ťila, ščob ja z čistoju sovistu priňav svjate Ťilo Tvoje i Krov, i mav Tebe v meňi žijučoho i perebuvajučoho z Otcem i Svjatym Duchom.

I daj meňi, Hospodi, až do koncja žiťa mojoho, bez osudžeňa prijmati Svjatosti Tvoji, jak napuťa žiťa vičného i zaloh carstva nebesného. Ščob i ja iz vsimi vybranyimi Tvojimi spoľnik buv vičnych Tvojich dobrot, ščo prihotoviv Ty jich tym, ščo ľubľaf Tebe, Hospodi, i ščo v nich preproslavlen jesi na viki, amiň.

PERED DVERJAMI CHRAMA TVOJOHO STOJU.

Pered dverjami chrama Tvojoho stoju, ja hrišnyj i nedostojnyj. No Ty, Christe Bože, ščo mytarja opravdav, i chananeju pomilovav, i rozbojnikovi dveri raju otvoriv, otvori i meni utrobu čolovikofubstva Tvoho, i prijmi mene prichodačoho i do-torkajučohosja Tebe, — jak bludnicju i krovotočivu; — bo odna liše kraju rizy Tvojeji dotknulasja i vyzdorovala, a druha prečistiji Tvoji nohi cilovala i odpuščeňa hrichov osjahla. A ja hrišnyj, choťači vse Tvoje Ĥilo prijñati, naj ne budu spalenyj. Ale prijmi i mene jak tych, i prosviti moji duševñi čuvstva, spaľujuči moji hrichovñi viny: molitvami bezsimenno Zrodivšoji Tebe, i nebesnych sil, bo blahoslovennyj Ty na viki vični, amih.

OD SV. IVANA ZOLOTOUSTOHO.

Hospodi Isuse Christe, Bože moj, oslabi, odpusti, očisti i prosti meni hrišnomu i nedostojnomu sluzi Tvojomu hrichi i bezzakoňa moji, ščo nimi od molodosti mojeji až do nyñišňoho dňa i hodiny ja obražovav Tebe: či svidomo, či nesvidomo, slo-

vom, či d'ilom, či dumkoju, i vsimi mojimi čuvstvami. I molitvami bezsimenno Zrodivšoji Tebe prečistoji i Vseďivý Mariji, Materi Tvojeji, jedinoji naďiji i zastupnici spaseňa moho, spodobi mene bez osudžeňa pričastitisja prečistich, bezsmertnych, životvornych i strašnych Tvojich Tainstv, na odpuščeňa hrichov i žiťa vične, na osvjačeňa i prosvičeňa, i kripost', i vyličeňa i zdorovja duši i tila; i na zniščeňa i cilkovite zatračeňa mojih pomyslov i dumok i namirov i planov i nočných dumok hrišnych, temnych i zlych duchov: bo Tvoje je carstvo i sila, i slava, z Otcem i Svjatým Tvojim Duchom, teper i zavždy, i na viki vični, amiň.

MOLITVY PO SV. PRIČASTŮ.

OD SV. IVANA ZOLOTOUSTOHO.

Blahodarju Tebe, Vladyko čolovikofubče, dobročincju duš našich, ščo Ty i v sej deň spodobiv nas Tvojich nebesnych i bezsmertnych Tainstv. Sprav moju puť, utverdi mene v strasi Tvojim, zbereži moje žiťa, utverdi moji stopy, molitvami i moliňami slavnoji Bohorodici i prisnoďivý Mariji i vsich Svjatych Tvojich.

OD SV. VASILIJ A VELIKOHO.

Vladyko Christe Bože, Carju vikov i tvorče vsjoho, blahodarju Tebe za vsi blaha, jakimi Ty mene obdarovav, i za pričasťa Tvojich prečistych i životvorjačich Tainstv. Tomu blahaju Tebe, blahij i čolovikofubče: ochoroni mene pod Tvojim pokrovom i v tini kryl Tvojich ta obdaruj mene čistoju sovisťu, ščob ja až do moho ostanňoho oddychu pričasčavsja dostojno Tvojich svjatoščiv na odpusčeňa hrichov i na žiťa vične. Bo Ty je chľib žiťa, džerelo svjatosti, podateľ blah, i Tobi slavu vozsy-lajeme z Otcem i Svjatym Duchom, nyňi i povsjakčas, i na viki vikov. Amin.

INŠA MOLITVA.

Blahodarju Tebe, Hospodi Bože moj, ščo Ty ne odkinuv mene hrišnoho, ale spodobiv mene buti pričasnikom Tvojich svjatoščiv. Blahodarju Tebe, ščo Ty spodobiv mene nedostojnoho pričastitisja Tvojich prečistych i nebesnych darov. Ale, Vladyko Čolovikofubče, Ty, ščo radi nas umer i voskres ta darovav nam si strašni i životvorjači Tainstva na blahodijaňa i osvjačeňa duš i til našich, daj ščob oni buli

i meňi na zcileňa duši i řila, na prohnäňa vsjoho suprotivnoho, na prosvičeňa očej moho sercja, na mir mojich duševnych sil, na viru nepostydnü, na řubov nelicemirnu, na povnotu mudrosti, na doderžovaňa Tvojich zapovidej, na zbořšëňa Tvojeji božestvennoji blahodati i na prisvojeňa Tvocho carstva, ščob ja, ochoroňuvanyj u Tvojij svjatosti, zavždy pamjativ pro Tvoju blahosť i vže živ ne dřa sebe, ale dřa Tebe, našoho Vladyki i dobročincja, i tak, odojšovši iz seho žiřa v nađiji na žiřa vične, dosjahnuv neprominajučoho spokoju, de beznastannyj holos tych, ščo toržestvujuť, i bezkonečna nasoloda tych, ščo ohřadajuť nevyslovnu krasotu Tvocho licja, bo Ty jesi istinne prahneňa i neskazanna radosť tych, ščo Tebe řubľať, Christe Bože naš, i Tebe ospivuje vse sotvoriňa na viki. Amiň.

MOLITVA SV. IVANA DAMASKINA.

Hospodi Isuse Christe, Bože naš! Naj Tvoje svjate řilo bude meňi na žiřa vične i Tvoja česna krov na odpuščeňa hričov! A otse blahodareňa, naj bude meňi na radosť, zdorovja i pořichu. Na Tvojemu ž srašnomu i druhomu prišëstu spodobu

**mene hrišného dostojným stanuti pravoruč
slavy Tvojeji, molitvami Tvojeji prečistoji
Materi i vsich Svjatych.**

MOLITVA DO PRESVJATOJI BOHORODICJI.

**Presvjataja Vladyčice Bohorodice, svitlo
mojeji zatemненоji duši, naďije, pokrove,
pribižišče, počicho i radoste moja! Blaho-
darju Tebe, ščo Ty spodobila mene nedo-
stojného buti pričasnikom prečistoho tila
i česnoji krovi Syna Tvoho. Ale Ty, ščo
porodila istinne svitlo, prosviti duchovni
oči moho sercja! Ty, ščo porodila džerelo
bezsmertja, oživi mene, umertvlennoho hri-
chom! Ty, milostivoho Boha miloserdna
Mati, pomiluj mene i daj meňi hoviňa i so-
krušeňa v serci mojim i smireňa u mys-
ľach mojich i vyzvoleňa z polonu dumok
mojich! I spodobi mene až do ostanňoho
oddychu neosudno prijmati svjatošči pre-
čistych tainstv na zcileňa duši i tila! Daj
meňi tež slezy pokajaňa i spovidi, ščob ja
veličav i slaviv Tebe po vsi dňi moho ži-
ťa, bo Ty blahoslovenna i proslavlena na
viki. Amin.**

ISUSE CARJU, VOLOĐIJ V MOJIM SERCI.

Isuse Carju, volodij v mojim serci, keruj nim po Tvoji svjatoj voľi.

Daj meňi siľnu viru, ščob ja ñikoli ne zachitavsja v viri v Boha.

Daj meňi naďiju nepochitnu; choť jak tažko bulo by meňi, v žiti, ščob ja zavždi do Tebe prišov, naďijučisj na Tebe.

Daj meňi ľubovi toľko, ščob ja ñikoli ne obraziv Tebe.

Sotvori v meňi zavždi mysľi smirenňi i čisti, i pomoži meňi tak žiti, ščoby moja duša zavždi bula taka čista, ščob Ty zavždi v ñij perebuvav.

Naďili mene terpelivostu, blahodatu poznavati voľu Božu, siloju nesti chrest svoj.

Daj zdorovja duši i filu mojomu.

Daj meňi ducha molitvy, samoodrečeňa, ducha rozumu dľa zvaňa moho.

Daj meňi blahodat vytrimati pri Tobì do smerti, — blahodat ščaslivoji smerti, — daj meňi vse, ščo potrebne dľa moho spa-seňa, ščob iz Svjatymi slaviv ja presvjate imja Tvoje, Otcja, i Syna, i Svjatoho Ducha, nyňi i zavždi i na viki vičňi. Amin.

Apostoly Slavjan, sv. Kirile j Metodije,
moliť Boha za nas!

VII. BOHOSLUŽEŇA

IZ VEČERNÍ:

Hospodi vozzvach k Tebi, uslyši mja, uslyši mja, Hospodi, — Hospodi vozzvach k Tebi, uslyši mja, voňmi hlasu molenija mojeho, vnehda vozzvati mi k Tebi, uslyši mja Hospodi.

Da ispravitsja molitva moja, jako kadi-lo pred Toboju: vozďijanije ruku mojeju, žertva večernaja, uslyši mja Hospodi.

Izvedi iz temnicy dušu moju, ispovidat-sja imeni Tvojemu.

Mene ždut pravednicy, dondeže vzdasi mñi.

Iz hlubiny vozzvach k Tebi, Hospodi, Hospodi, uslyši hlas moj.

Da budut uši Tvoi vnemfušči hlasu molenija mojeho.

Ašče bezzakonija nazriši, Hospodi, Hospodi, kto postoit? Jako u Tebe očišćenije jest.

Imene radi Tvojeho poterpich Ťa, Hospodi, poterpi duša moja vo slovo Tvoje: upova duša moja na Hospoda.

Ot straži utrenňija do nošči, ot straži

utrenňija, da upovajut Christijane na Hospoda.

Jako u Hospoda milost, i mnohoje u Neho izbavlenie: i Toj izbavit Christijan ot vsich bezzakonij ich.

Chvalite Hospoda vsi jazyci, pochvalite Jeho vsi Iudije.

Jako utverdisja milost Jeho na nas, i istinna Hospodňa prebyvajet vo vik.

SVITE TICHIJ, svjatyja slavy, bezsmertnaho, Otca nebesnaho, svjataho, blažennaho, Isuse Christe: prišedše solnca na zapad vidivše svit večernij pojem Otca, i Syna, i Svjataho Ducha, Boha. Dostoin jesi vo vsja vremena pit byti hlasy prepodobnymi, Syne Božij, život dajaj vsemu miru, jechože radi vesj mir slavit Ťa.

Prokimeni dnevňi:

V subotu: Hospodŭ vocarisja, v Iipotu oblečesja

V neđilu: Se nyňi blahoslovite Hospoda vsi raby Hospodni.

V ponedilok: Hospodŭ uslyšit mja, vnehda vozzvati mi k Nemu.

V utorok: Milost Tvoja, Hospodi, poženet mja vo vsja dni života mojeho.

V seređu: Bože v imja Tvoje spasi mja, i v sili Tvojej sudi mi.

V čtetver: Pomošč moja ot Hospoda, so-tvoršaho nebo i zemľu.

V pjatnicju: Bože, zastupnik moj jesi Ty i milost Tvoja predvarit mja.

Prokimeni Velikoho Postu.

V neđiľu Syropustnu: takož v 2 i 4 ne-điľu Postu. Hl. 8. (samopodoben): Ne ot-vrati lica Tvojeho ot otroka Tvojeho, jako skorbľu, skoro uslyši mja: vonmi duši mo-jej, i izbavi ju.

V 1., 3., 5., neđiľu Postu: Dal jesi do-stojanie bojaščimsja Tebe, Hospodi.

SPODOBI, HOSPODI v večer sej, bez hricha sochranitisja nam. Blahosloven jesi, Hospodi, Bože otec našich: i chvalno, i proslavlenno imja Tvoje vo viki, amiň.

Budi, Hospodi, milost Tvoja na nas: ja-kože upovachom na Ťa.

Blahosloven jesi, Hospodi: nauči nas opravdaniem Tvojim.

Blahosloven jesi, Vladyko: vrazumi nas opravdaniem Tvojim.

Blahosloven jesi, Svjatyj: prosviti nas opravdaniem Tvoimi.

Hospodi, milost Tvoja vo vik: đil ruku Tvojeju ne prezri.

Tebi podobajet chvala: Tebi podobajet pinije.

Tebi slava podobajet: Otcu i Synu i Svjatomu Duchu.

Nyňi i prisno i vo viki vikov, amiň.

NYŇI OTPUŠČAJEŠI raba Tvojeho, Vladyko, po hlaholu Tvojemu z mirom.

Jako vidista oči moi spasenije Tvoje, ježe jesi uhotoval pred licem vsich ľudej.

Svit vo otkrovenije jazykov, i slavu ľudej Tvojich christijan.

V Vel. Posti po: Nyňi otpuščaješi i po Trisvjatom spivajem na 1. hl. Bohorodice Divo: (poklon).

Slava: Krestiteľu Christov, Tebi molimsja, vsich nas pomjani, da izbavimsja ot bezzakonij našich: Tebi bo dana bysť blahodat molitisja za ny. (poklon).

I nyňi: Molite o nas svjatii Apostoly, Prorocy, Mučenicy, i vsi Svjatii, da izbavimsja ot bid i skorbej: vas bo predstateľej teplych ko Spasu vsi sľažachom. (poklon).

Pod Tvoju milost . . .

IZ UTREŇI.

Polijelej:

CHVALITE IMJA HOSPODNE, aliluja, chvalite raby Hospoda. Aliluja 3.

Stojaščii v chrami Hospodni, v dvorich domu Boha našeho. Aliluja 3.

Hospodi, imja Tvoje vo vik, i pamjat Tvoja vo rod i rod. Aliluja. 3.

Ispovidajtesja Hospodevi, jako blah, Aliluja, jako vo vik milost Jeho. Aliluja.

Ispovidajtesja Bohu nebesnomu, Aliluja, jako vo vik milost Jeho. Aliluja.

BLAHOSLOVEN JESI, HOSPODI, nauči mja opravdanijem Tvojim.

Anhefskij sobor udivisja, zrja Tebe v mertvych vminivšasja, smertnuju že, Spase, kripost razorivša, i so soboju Adama vzdvihša, i ot ada vsja svobodša.

Počto mira s milostivnymi slezami, o učenicj rastvorjajete? Blistajajsja v hrobi Anhel, Mironosicam viščaše: vidite vy hrob i urazumijte, Spas bo voskrese ot hroba.

Zilo rano, Mironosicy tečachu ko hrobu Tvojemu, rydajuščyja, no predsta k nim Anhel i reče: rydanija vremja presta, ne plačite, voskresenie že Apostolom rcyte.

Mironosicy ženj so miry prišedšija ko hrobu Tvojemu, Spase, rydachu, Anhel že k nim reče, hlahoľa: čto so mertvymi živaho pomyšľajete? Jako Boh bo voskrese ot hroba.

Slava: Poklonimsja Otcu, i Jeho Synovi, i Svjatomu Duchu: Svjatij Trojci vo jedinom suščestvi, so Serafimy zovušče: svjat, svjat, svjat jesi, Hospodi.

I nyňi: Žiznodavca roždši, hricha, Divo, Adama izbavila jesi, radost že Evi v pečali misto podala jesi: padšija že ot žizni, k sej napravi, iz Tebe Voplotivyjsja Boh i čelovik.

Aliluja, aliluja, aliluja, slava Tebi, Bože.

OT JUNOSTI MOJEJA mnozi borjut mja strasti: no sam mja zastupi, i spasi, Spase moj.

Nenavidaščii Cerkov postyditesja ot Hospoda, jako trava bo ohnem budete izsochše.

Slava: Svjatym Duchom vsjaka duša živitsja, i čistotoju vozvyšajetsja, svitlijetsja, trojčeskim jedinstvom svjaščennotajni.

I nyňi: Svjatym Duchom točatsja blahodatnyja strui, napajajušče vsjaku tvarj k oživleniju.

Prokimeni neđilňi:

H. 1. Nyňi voskresnu, hlaholet Hospod, položusja vo spasenije, i ne obinūsja o nem.

**Hl. 2. Vostani Hospodi Bože moj, pove-
linijem, imže zapovidal jesi, i sonm Iudej
obydet Ta.**

**Hl. 3. Rcite vo jazycich, jako Hospod
vocarisja: ibo ispravi vselennuju, jaže ne-
podvižitsja.**

**Hl. 4. Voskresni, Hospodi, pomози nam,
i izbavi nas imene Tvojeho radi.**

**Hl. 5. Voskresni, Hospodi, Bože moj, da
vozesetsja ruka Tvoja, jako Ty carstvuje-
ši vo viki.**

**Hl. 6. Hospodi, vzdvihni silu Tvoju,
i prijdi vo ježe spasti nas.**

**Hl. 7. Voskresni Hospodi Bože moj, da
vozesetsja ruka Tvoja, ne zabudi ničich
Tvojich do konca.**

**Hl. 8. Vocaritsja Hospod vo vik, Boh
christijanov vo rod i rod.**

Po jevanheliju:

**Slava, hl. 6. Molitvami svjatyh Apostol,
Milostive, očisti množestvo sohrišenij na-
šich.**

**I nyňi: Molitv radi prečistyja Bohorodi-
cy, Milostive, očisti množestvo sohrišenij
našich.**

**Pomiluj mja, Bože, po velicij milosti
Tvojej, i po množestvu ščedrot Tvoich
očisti bezzakonie moje.**

**Voskres Isus ot hroba, jakože prореče,
dade nam život vičnyj i veliju milost.**

Po jevanheliju v Vel. Posti.

Slava, hl. 8. Pokajaniја otverzi mi dve-
ri, Žiznodavče, utreňujet bo duch moj ko
chramu svjatomu Tvojemu, chram nosjaj
filesnyj vesj oskvernen: no jako ščedr,
očisti, blahoutrobnoju Tvojeju milostiju.

I nyňi: Na spasenija stezi nastavi mja,
Bohorodice, studnymi bo okaľach dušu
hrichmi, i v ľinosti vse žitije moje iždich:
no Tvoimi molitvami izbavi mja ot vsja-
kija nečistoty.

Hl. 6. Pomiluj mja, Bože ... Množestvo
soďijannyh mnoju ľutyh, pomyšľaja oka-
jannyj, trepešču strašnaho dne sudnaho: no
naďijasja na milost blahoutrobija Tvoje-
ho, jako David vopiju Ti: pomiluj mja,
Bože, po velicij Tvojej milosti.

**VELIČIT DUŠA MOJA HOSPODA, i
vozradovasja duch moj o Bozi Spasi mo-
jem.**

Čestňijsuju Cheruvim, i slavňijsuju bez
sravnenija Serafim, bez istľinija Boha Slo-
vo roždšuju, suščuju Bohorodicu, Ta, veli-
čajem.

Jako prizri na smirenije raby svojeja, se bo ot nyňi ublažat mja vsi rody.

Jako sotvori mňi veličije, Siľnyj, i svjato imja Jeho, i milost Jeho v rody rodov bojaščimsja Jeho.

Sotvori deržavu myšceju svojeju, rastoči hordyja mysliju serdca ich.

Nizloži siľnyja so prestol i voznese smirennýja, alčuščija ispolni blah, i bohaščijasja otpusti tšči.

Vosprijat christijanov otroka svojeho, pomjanuti milosti, jakože hlahola k otcem našim, Avraamu i simeni jeho do vika.

VSJAKOJE DYCHANIE da chvalit Hospoda. Chvalite Hospoda s nebes, chvalite Jeho vo vyšnich, Tebi podobajet pišň, Bože.

Chvalite Jeho vsi Anheli Jeho, chvalite Jeho vsja sily Jeho, Tebi podobajet pišň, Bože.

Stichiry chvalitňi.

Slava sija budet vsim prepodobnym Jeho.

Chvalite Boha vo svjatyh Jeho, chvalite Jeho vo utverždenii sily Jeho.

Chvalite Jeho na silach Jeho, chvalite Jeho po množestvu veličestvija Jeho.

Chvalite Jeho vo hlasi trubním, chvalite Jeho vo psaltyri i husfich.

Chvalite Jeho v timpaňi i lici, chvalite Jeho v strunach i orhaňi.

Chvalite Jeho v kimvaľich dobrohlasnych, chvalite Jeho v kimvaľich vosklicanija, vsjakoje dychanije da chvalit Hospoda.

V neďiľu: Voskresni, Hospodi Bože moj, da voznesetsja ruka Tvoja, ne zabudi niščich Tvojich do konca.

Ispovimsja Tebi, Hospodi, vsim sercem moim, povim vsja čudesa Tvoja.

V neďiľu po stichirach chvalitnych I nyňi: Preblahoslovenna jesi, Bohorodice Ďivo, Voploščšim bo sja iz Tebe, ad pľinisja, Adam vozzvasja, kľatva potrebisja, Jeva svobodisja, smert' umertvisja, i my ožichom; fim vospivajušče vozopijem: blahosloven Christos Boh naš, izvolivyj tako, slava Tebi.

SLAVA VO VYŠNICH BOHU i na zemli mir, v čelovicich blahovolenije.

Chvalim Ťa, blahoslovim Ťa, klaňajemtisja, slavoslovim Ťa.

Blahodarim Ťa, velikija radi slavy Tvojeja, Hospodi Carju nebesnyj.

Bože, Otče Vsederžiteľu, Hospodi, Syne Jedinorodnyj, Isuse Christe, i Svjatyj Duše, Hospodi Bože, Ahnče Božij, Syne Otč.

Vzemľaj hrich mira, pomiluj nas. Vzemľaj hrichi mira, prijmi molitvy naša.

Sidľaj odesnuju Otca, pomiluj nas. Jako Ty jedin svjat, Ty jedin Hospod Isus Christos, vo slavu Boha Otca. Amiň.

Na vsjak deň blahoslovim Ťa, i voschvalim imja Tvoje vo viki, i vo vik vika.

Spodobi, Hospodi, v deň sej, bez hricha sochranitisja nam.

Blahosloven jesi, Hospodi Bože otec našich, i chvalno i proslavlenno imja Tvoje vo viki, amiň.

Budi, Hospodi, milosť Tvoja na nas, jakože upovachom na Ťa.

Blahosloven jesi, Hospodi, nauči nas opravdanim Tvojim.

Blahosloven jesi, Vladyko, vrazumi nas opravdanim Tvojim.

Blahosloven jesi, Svjatyj, prosviti nas opravdanimi Tvojimi.

Hospodi, pribižišče byl jesi nam, vo rod i rod.

Az rich: Hospodi pomiluj mja, i iscili dušu moju, jako sohrišich Tebi.

Hospodi, k Tebi pribihoch, nauči mja tvoriti voľu Tvoju, jako Ty jesi Boh moj.

**Jako u Tebe jest istočnik života, i vo
sviŕi Tvojem uzrim svit.**

Probavi milost Tvoju vidušćim Ŧa.

Svjatyj Bože 3. — Tropar.

**Jesli hlas 1, 3, 5, 7, — spivajem: Dnesj
spasenije miru byst, pojem voskresšemu
iz hroba i načalniku žizni našeja, razrušiv
bo smertiju smert, pobidu dade nam i ve-
liju milost.**

**Jesli hlas 2, 4, 6, 8, — spivajem: Vo-
skres iz hroba, i uzy rasterzal jesi ada,
razrušil jesi osuždenije smerti, Hospodi,
vsja ot sitej vraha izbavivyj, javyj že sebe
Apostolom Tvoim, poslal jesi ich na pro-
povid, i fimi mir Tvoj podal jesi vselen-
nij, jedine mnohomilostive.**

BOŽESTVENNA LITURGIJA.

**Blahoslovenno carstvo Otca i Syna
i Svjataho Ducha, nyŕi i prisno i vo viki
vikov.**

Lik: Amiŕ.

Mirom Hospodu pomolimsja.

Lik: Hospodi, pomiluj.

**O svyšnim miri, i spasenii duš našich,
Hospodu pomolimsja.**

O miri vseho mira, blahostojanii svja-

tych Božíich cerkvej, i sojedenenii vsich, Hospodu pomolimsja.

O svjatim chrami sem, i so viroju, blahohovinijem i strachom Božíim vchoďaščich v oň, Hospodu pomolimsja.

O svjatijšem vselenstím Archijereji našem N. Papi Rimstim, bohoľubivím Jepiskopi našem N., čestním presviterstvi, vo Christí dijakonstvi, o vsem přičti i ľudech, Hospodu pomolimsja.

O hraďi sem (o vesi sei), vsjakom hraďi, vesi, straňi, i viroju živuščich v nich, Hospodu pomolimsja.

O blahorastvorenii vozduchov, o izobilii plodov zemnych, i vremeňich mirnych, Hospodu pomolimsja.

O plavajuščich, putešestvujuščich, neduhujuščich, stražduščich, pľinennych, i o spašenii ich, Hospodu pomolimsja.

O izbavitisja nam ot vsjakija skorbi, hňiva i nuždy, Hospodu pomolimsja.

Zastupi, spasi, pomiluj, i sochrani nas, Bože, Tvojeju blahodatiju.

Presvjatuju, prečistuju, preblahoslovenuju, slavnuju Vladičicu našu Bohorodicu i prisnoďivu Mariju, so vsimi Svjatými pomjanuvše, sami sebe, i druh druha, i vesj život naš Christu Bohu predadim.

Lik: Tebi, Hospodi.

Hospodi Bože náš, jehože держава ne-skazanna, i slava nepostižima, jehože milost bezmirna, i čelovikoľubije neizrečeno, sam, Vladyko, po blahoutrobiju Tvojemu, prizri na ny, i na svjatyj chram sej, i sotvori s nami i moľaščimisja s nami, bohatyja milosti Tvoja i ščedroty Tvoja.

Jako podobajet Tebi vsjakaja slava, čest i poklonenije, Otcu, i Synu, i Svjatomu Duchu, nyňi, i prišno i vo viki vikov.

Lik: Amiň.

Antifon:

Blahoslovi, duše moja, Hospoda, i vsja vnutrenňaja moja, imja svjatoje jeho, blahosloven jesi, Hospodi

Antifony povsednevňi:

Blaho jest ispovidatisja Hospodevi, i piti imeni Tvojemu, Vyšnij. Molitvami Bohorodicy, Spase, spasi nas.

Hospod vocarisja v lipotu oblečesja: oblečesja Hospod v silu i prepojasasja: Molitvami Svjatyh Tvoich, Spase, spasi nas.

Slava: I nyňi: Jedinorodnyj...

Antifony neďilni:

Voskliknite Hospodevi vsja zemľa, pojte že imeni Jeho dadite slavu chvali Jeho. Molitvami Bohorodicy...

Bože ušćedri ny i blahoslovi ny, prosviti lice Tvoje na ny i pomiluj ny. Spasi nas, Syne Božij, voscresyj iz mertvych, pojuščija Ti: Aliluja.

Slava i nyňi: Jedinorodnyj Syne, i Slove Božij, bezsmerten syj, i izvolivyj spasenija našeho radi voplotitisja ot svjatyja Bohorodicy i prisnođivyj Marii, nepreložno vočelovičivysja, raspnyj sja že Christe Bože, smertiju smert' popravyj, jedin syj Svjatyja Trojcy sproslavľajemyj Otcu, i Svjatomu Duchu, spasi nas.

Hospodi Bože, naš, spasi ľudi Tvoja i blahoslovi dostojanije Tvoje, ispolnenije cerkve Tvojeja sochrani, osvjati ľubjaščija blaholipije domu Tvojeho: Ty vsich vosproslavi božestvennoju Tvojeju siloju i ne ostavi nas upovajuščych na Ťa. Jako Tvoja deržava, i Tvoje ješć carstvo, i sila, i slava, Otca, i Syna, i Svjataho Ducha, nyňi i prisno, i vo viky vikov. Amiň.

Iže obščyja sija i sohlasnyja darovavyj nam molitvy, iže i dvima ili trem, sohlasujuščymsja o imeni Tvojem, prošenija podati obiščavyj: sam i nyňi rab Tvojich prošenija ko poleznomu ispolni, podaja nam i v nastojaščem vici poznanije Tvojeja istiny, i v buduščem život vičnyj daruja.

Jako blah i čelovikoŭbec Boh jesi, i Tebi slavu vozsyłajem, Otcu, i Synu, i Svjatomu Duchu, nyňi i prisno, i vo viky vikov. Amiň.

Vladyko Hospodi Bože naš, postavivyj na nebesich činy i voinstva anhel i archangel, vo služenije Tvojeja slavy, sotvori so vchodom našym vchodu svjatyh anhel byti, soslužasčych nam, i soslavoslovjaščych Tvoju blahosť. Jako podobajet Tebi vsjakaja slava, česť i poklonenije, Otcu i Synu i Svjatomu Duchu, nyňi i prisno, i vo viky vikov. Amiň.

Svjašč.: Premudrosť, prosti!

Lik: Prijďte poklonimsja, i pripadim ko Christu. Spasi nas, Syne Božij:

v neďiľu: voskresyj iz mertvych, pojuščija: Ti: Aliluja.

v inšij deň: vo Svjatyh diven syj, pojuščija Ti: Aliluja.

Tropar, Kondak, Bohorodičen.

Bože svjatyj, iže vo svjatyh počivajaj, iže trisvjatym hlasom ot Serafimov vospivajemyj, i ot Cheruvimov slavoslovimyj, i ot vsich nebesnych sil poklaňajemyj; iže ot nebytija vo ježe byti privedyj vsjačeskaja, sozdavyj čelovika po obrazu Tvoje-

mu i po podobiju i vsjakym Tvoim darovanjem ukrasivyj: dajaj prosjaščemu premudrost' i razum i ne prezirajaj sohrišajuščaho, no polahajaj na spasenije pokajanje; spodobivyj nas smirennnych i nedostojnych rab Tvojich i v čas sej stati pred slavoju svjataho Tvojeho žertvennika, i dolžnoje Tebi poklonenije i slavoslovije prinositi; sam Vladyko, prijmi i ot ust nas hrišnych trisvjatuju pišň, i positi nas blahostiju Tvojeju. Prosti nam vsjakoje sohrišenje voľnoje i nevoľnoje, osvjati naši duši i tělesa i dažd' nam v prepodobiji služiti Tebi vo vsja dni života našeho, molitvami svjatija Bohorodicy, i vsich svjatyh ot vika Tebi blahouhodivšych.

Svjašč: Jako svjat jesi, Bože naš, i Tebi slavu vozsyľajem, Otcu i Synu i Svjatomu Duchu, ňyni i prisno i vo viki vikov. Amiň.

Lik: Svjatyj Bože, svjatyj Kripkij, svjatyj Bezsmertnyj pomiluj nas.

Svjašč.: Vonmim! Mir vsim! Premudrost', vonmim!

P r o k i m e n . .

Svjašč: Premudrost'!

Lik.: Ko Rimľanom (Ko Korintľanom, Halatom, Soluňanom...) poslanija svjata-

ho apostola Pavla čtenije. — Dijanij svjatyh apostol čtenije. — Sobornaho poslanija Jakovľa, (Petrova) čtenije.

Svjašč.: Vonmim!

Čtenije apostola.

Svjašč.: Mir ti! Premudrość, vonmim!

Lik.: Aliluja.

Vozsijaj v serdcach našych, čelovikoľubče Vladyko, Tvojeho bohorazumija netľinnyj svit i myslennyja naša otverzi oči, vo ježe razumiti jevanhel'skaja Tvoja propovidanija, vlož i v nas i strach blažennyh Tvojich zapovidej, da plotskija pochoti vsja popravše, duchovnoje žitel'stvo projdem, vsja jaže ko blahouhoždeniju Tvojemu i mudrstvujušče i đijušče. Ty bo jesi prosviščeniye duš i files našych, Christe Bože, i Tebi slavu vozsyľajem so beznačalnym Tvojim Otcem, i presvjatym i blahim i životvorjaščym Tvojim Duchom, nyňi i prisno, i vo viki vikov, amih.

Svjašč.: Premudrość, prosti, uslyšim svjataho jevanhelija . . .

Lik.: Slava Tebi, Hospodi!

Ektenija: Rcim vsi ot vseja duši, i ot vseho pomyšlenija našeho rcim.

Lik.: Hospodi, pomiluj.

Hospodi vsederžiteŭ, Bože otec našich, molimtisja, uslyši i pomiluj.

Pomiluj nas, Bože, po velicij milosti Tvojej, molimtisja, uslyši i pomiluj.

Hospodi Bože naš, priŭižnoje sije mole-nije prijmi ot Tvojich rab, i pomiluj nas po mnoŭestvu milosti Tvojeja, i ščedroty Tvoja nizposli na ny, i na vsja ľudi Tvoja čajuščyja ot Tebe bohatyja milosti.

Ješče molimsja o svjaťišem vselenstím Archijerei našem N. Papi Rimstim, o bo-hoľubivim Jepiskopi našem N., o sluŭžaščich i posluŭživšich vo svjatim chrami sem, i o otcich našich duchovnyh, i vsej vo Christí bratii našej.

Ješče molimsja o predstojaščich ľudech, oŭidajuščich ot Tebe velikija i bohatyja milosti, za tvorjaščich nam milostyňu i za vsja christijany.

Jako milostiv i čelovikoľubec Boh jesi, i Tebi slavu vozsylajem, Otcju, i Synu, i Svjatomu Duchu, nyňi i prisno, i vo viki vikov.

Iže Cheruvimy tajno obrazujušče, i životvorjaščeј Trojci trisvjatuju pišņ pri-nosjašče, vsjakuju nyņi žitejskuju otver-zim pečaf.

Jelicy virñiji mirom Hospodu pomolim-sja. — Hospodi, pomiluj.

Blahodarim Ťa, Hospodi Bože sil, spodobivyj nas predstati i nyņi svjatomu žertvenniku, i pripasti ko ščedrotam Tvojim o našych hrisich i o ľudskich nevidñinijich: prijmi Bože molenije naše, i sotvori nas dostojny byti, ježe prinositi Tebi molenija i molby i žertvy bezkrovnyja za vsja ľudi tvoja: i udovli nas, ichže položil jesi na službu Tvoju siju, siloju Ducha Tvojego svjataho, neosuždenno i nepretknovenno, v čistim sviditelstvi sovisti našeja, prizyvati Tebe na vsjakoje vremja i misto: da poslušaja nas, milostiv nam budeši vo množestvi Tvojeja blahosti.

Paky i mnohaždy Tebi pripadam, i Tebi molimsja, blaže i čelovikoľubče, jako da prizriv na molenije naše, očistiši naša duši i tělesa ot vsjakija skverni ploti i ducha, i dasi nam nepovinnoje i neosuždennoje predstojanije svjataho Tvojego žertvennika; daruj že Bože i moľaščimsja s nami prespijanije žitija i viry razuma duchovna-

ho; dažď im vsehda so strachom i ľuboviju služaščym Tebi, nepovinnno i neosuždenno pričastitisja svjatyh Tvojich Tajn, i nebesnaho Tvojeho carstvija spodobitisja.

Jako da pod deržavoju Tvojeju vsehda chranimi, Tebi slavu vozsyľajem, Otcu, i Synu, i Svjatomu Duchu, nyňi i prisno, i vo viki vikov. Amiň.

Niktože dostojin ot svjazavščysja plotskimi pochoťmi i slastmi, prichoditi, ili približitisja, ili služiti Tebi, Carju slavy: ježe bo služiti Tebi, veliko i strašno i samym nebesnym silam. No obače neizrečennaho radi i bezmirnaho Tvojeho čelovikoľubija, nepreložno i neizminno byl jesi čelovik i archijerej nam byl jesi, i služebnyja seja i bezkrovnyja žertvy svjaščennodijstvie predal jesi nam, jako Vladyka vsich, Ty bo jedin, Hospodi Bože naš, vľadyčestvuješi nebesnymi i zemnymi, iže na prestoli cheruvimsti nosimyj, iže serafimov Hospoď, i Car Izrailev, iže jedin svjat, i vo svjatyh počivajaj. Ťa ubo moľu jedinaho blahoposlušlivaho: prizri na mja hrišnaho i nepotrebnaho raba Tvojeho, i očisti moju dušu i serce ot sovisti lukavyja, i udovli mja siloju svjataho Tvojeho Ducha, oblečenna blahodatiju svjaščenstva, predstati svjatij Tvojej sej trapezi, i svja-

ščennodijstvovati svjatoje i prečistoje Ĺilo Tvoje i čestnuju krov. Ko Tebi bo prichodžu prikloň moju vyju, i moľusja Tebi, da ne otvратиš lica Tvojeho ot mene, niže otrineš mene ot otrok Tvojich, no spodobi prinesenym Tebi byti, mnoju hrišnym, i nedostojnym rabom Tvojim, darom sym: Ty bo jesi prinosjaj i prinosimyj, i prijemľaj i razdavajemyj, Christe Bože naš, i Tebi slavu vozsyľajem so beznačalnym Tvojim Otcem i presvjatym i blahym i životvorjaščym Tvojim Duchom, nyňi i prisno, i vo viki vikov, amiň.

Iže cheruvimy tajno obrazujušče, i životvorjaščeј Troјci trisvjatuju pišň pripivajušče, vsjakoje nyňi žiteјskoje otložim popečeniје. Jako da Carja vsich podimem, anheľskimi nevidimo, dorinosima činmi. Alliluja. — 3 x.

Bože, milostiv budi mňi hrišnomu. Vozďižite ruky vaša vo svjatyja, i blahoslovite Hospoda.

Svjašč.: Svjatiјšaho vselenskaho Archiereja našeho N. Papu Rimskaho, bohoľubivaho Jepiskopa našeho N., i vesj svjaščeničeskij, diјakonskij i inočeskij čin i pričet cerkovnyj; blažennych i prispominajemych sozdatelej i blahodіtelej svja-

taho chrama seho, i vsich nas da pomjanet Hospod' Boh vo carstvii svojem, vsehda, nyňi i prisno, i vo viki vikov.

Lik.: Amiň. Jako da carja vsich podimem, anhefskimi nevidimo dorynosima činmi. Aliluja.

Blahoobraznyj Josif, so dreva snem prečistoje filo Tvoje, plaščaniceju čistoju obviv, i blahouchaňmi vo hrobi novi pokryv položi.

Svjašč.: Ispolnim molitvu našu Hospodevi.

Lik: Hospodi pomiluj.

Svjašč.: O predložennych čestnych darich, Hospodu pomolimsja.

O svjatim chrami sem, i s viroju, blahohovinijem i strachom Božiim vchođaščych v oň, Hospodu pomolimsja.

O izbavitisja nam ot vsjakija skorbi, hňiva i nuždy, Hospodu pomolimsja.

Hospodi Bože vsederžiteľu, jedine svjate, prijemľaj žertvu chvalenija ot prizyvajuščych Ťa vsim serdcem, prijmi i nas hrišnych molenije, i prinesi ko svjatomu Tvojemu žertvenniku, i udovli nas prinositi Tebi dary že i žertvy duchovnyja o našych hrisich i o ľudskych nevidinijich.

I spodobi nas obristi blahodať pred Toboju, ježe byti Tebi blahoprijatnij žertvi našej, i vselitisja Duchu blahodati Tvojeja blahomu v nas, i na predležaščych darich sych, i na vsich ľudech Tvojich.

Svjašč.: Ščedrotami jedinorodnaho Syna Tvojeho, s nimže blahosloven jesi, s presvjatym i blahim i životvorjaščim Tvojim Duchom, nyňi i prisno i vo viki vikov. — Amiň.

Svjašč.: Mir vsim!

Lik.: I duchovi tvojemu.

Svjašč.: Vozľubim druhu druhu, da jedinomyслиjem ispovimy.

Lik.: Otca i Syna i Svjataho Ducha, Trojcu jedinosuščnuju i nerazdiľnuju.

Vozľubľu Ťa, Hospodi, kriposte moja, Hospoď utverźdenije moje, i pribižišče moje.

Svjašč.: Dveri, dveri, premudrostiju vonnim.

Lik.: Viruju v jedinaho Boha Otca...

Svjašč.: Staňim dobri, staňim so strachom, vonnim, svjatoje voznošenje v miri prinositi.

Lik.: Milosť mira, žertvu chvalenija.

Svjašč.: Blahodať Hospoda našeho Isusa Christa, i ľuby Boha i Otca, i pričastije Svjataho Ducha, budi so vsimi vami.

Lik.: I so duchom tvojim.

Svjašč.: Hori imiim serdca.

Lik.: **Imamy ko Hospodu.**

Svjašč.: Blahodarim Hospoda.

Lik.: **Dostojno i pravedno jest pokla-**
ňatisja Otcu i Synu i Svjatomu Duchu,
Trojci jedinosuščnij i nerazdělñij.

Dostojno i pravedno Ťa piti, Ťa blaho-
sloviti, Tebi poklaňatisja na vsjakom mis-
ti vladyčestvija Tvojeho: Ty bo jesi Boh
neizrečen, nedovidom, nevidim, neposti-
žim, priso syj takožde syj Ty i jedino-
rodnyj Tvoj Syn, i Duch Tvoj svjatyj. Ty
ot nebytija v bytije nas privel jesi, i ot-
padšyja vozstavil jesi paki, i ne odstupil
jesi vsja tvorja, dondeže nas na nebo vo-
zvel jesi, i carstvo Tvoje daroval jesi bu-
duščeje. O sich vsich blahodarim Ťa, i je-
dinatorodnaho Tvojeho Syna, i Ducha Tvo-
jeho svjataho, o vsich ichže vimy, i ichže
ne vimy; javlennych i nejavlennych bla-
hođijanijich byvšich na nas. Blahoradim
Ťa i o službi sej, juže ot ruk našych pri-
jati izvolil jesi, ašče i predstojat Tebi tys-
jašči archanhel i tmy anhel, cheruvimy
i serafimy, šestokrylatiji, mnohoočitiji,
vozvyšajuščijisja pernatiji.

Svjašč.: Pobidnuju pišň pojušče, vopijušče, vzyvajušče i hlahoľušče.

Lik.: Svjat, svjat, svjat, Hospod savaot, ispoľň nebo i zemľa, slavy Tvojeja: osanna vo vyšnich, blahosloven hrjadyj vo imja Hospodne, osanna vo vyšnich.

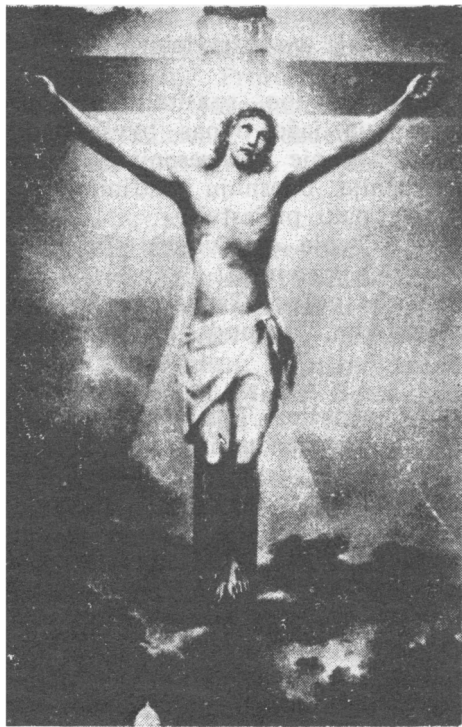
So simi i my blažennymi silami, Vlado čelovikoľubče, vopijem i hlaholem: Svjat jesi i presvjat Ty, i jedinorodnyj Tvoj Syn, i Duch Tvoj svjatyj, svjat jesi i presvjat, i velikoľipna slava Tvoja: iže mir Tvoj tako vozľubil jesi, jakož: Syna Tvojeho jedinorodnaho dati, da vsjak virujaj v neho ne pohybnet, no imat život vičnyj. Iže prišed i vse jež: o nas smotre nije ispolniv, v nošč, v ňuže predajašesja, pače že sam sebe predajaše za mirskij život, prijem chľib vo svjatyja svoja i prečistyja i neporočnyja ruky, blahodariv i blahosloviv, osvjativ, prelomiv, dade svjatym svojim učeníkom i apostolom, rek:

Svjašč.: Prijmite, jadite, sije jest tilo moje, ježe za vy lomimoje vo ostavlenije hrichov.

Lik.: Amiň.

Podobňi i čašu po večeri, hlahoľa:

Svjašč.: Pijte ot neja vsi, sija jest krov

moja novaho zavita, jaže za vy i za mnohi izlivajemaja vo ostavlenije hrichov. —

Lik.: Amiň.

Pominajušče ubo spasiteľnuju siju zapovid', i vsja jaže o nas byvšaja: krest, hrob, tridnevnoje voskresenije, na nebesa vozchoždenije, odesnuju siđinije, vtoroje i slavnoje paki prišestvije.

Svjašč.: Tvoja ot Tvojich Tebi prinosim, o vsich i za vsja.

Lik: Tebe pojem, Tebe blahoslovim, Tebi blahodarim, Hospodi, i molimtisja Bože naš.

Ješče prinosim Tebi slovesnuju siju i bezkrovnuju službu, i prosim i molim, i milisja đijem: nizposli Ducha Tvojeho svjataho na ny i na predležaščyja dary sija.

I sotvori chľib ubo sej čestnoje Ĺilo Christa Tvojeho.

A ježe v čaši sej, čestnuju Krov Christa Tvojeho.

Preloživ Duchom Tvojim Svjatym.

Jakože byti pričaščajuščimsja v trezvenije duši, vo ostavlenije hrichov, v priobšćenije svjataho Tvojeho Ducha, vo ispolnenije carstvija nebesnaho, v derznovenije ježe k Tebi, ne v sud, ili v osuždenije.

Ješče prinosim Ti slovesnuju siju službu, o iže vo viri usopšych Praotcich, Ot-cich, Patriarsich, Prorocich, Apostolich, Propovidnicich, Jevanhelistich, Mučeni-cich, Ispovidnicich, Vozderžnicich, i o vsjacim dusi pravednim, vo viri skončavšemsja.

Svjašč.: Izrjadni o presvjatij, prečistij, preblahoslovennij, slavnij Vladyčici našej Bohorodici i prisnođivi Marii.

Lik.: Dostojno jest jako voistinnu bla-žiti Ta Bohorodicu, prisenoblažennuju i preneporočnuju i Mater Boha našeho. Čestnijšuju Cheruvim i slavnijšuju bez sravnenija Serafim, bez istfinija Boha Slo-vo roždšuju, suščuju Bohorodicu Ta veli-čajem.

V prazdniki zamiš „Dostojno“ — Veli-čanje.

Na Liturgiji sv. Vasilija Vel. zamiš „Do-stojno“:

O Tebi radujetsja, Blahodatnaja, vsja-kaja tvarj, anhelskij Sobor i čelovičeskij rod, osvjaščennyj Chrame i Raju sloves-nyj, đivstvennaja pochvalo: iz nejaže Boh voplotisja, i mladenec byst, prežde vik syj Boh naš: ložesna bo Tvoja prestol so-tvori, i črevo Tvoje prostranñije nebes so-

ďila: o Tebi radujetsja, Blahodatnaja, vsjakaja tvarj, slava Tebi.

O svjatim Joanňi Proroci, Predteči i Krestiteli o svjatyh slavných i vsechvaľných Apostolich, o svjatim (imja), jehože pamjať soveršajem, i o vsich svjatyh Tvojich ichže molitvami positi nas Bože.

I pomjani vsich usopšych v nadežďi voskresenija žizni vičnyja. — I upokoj ich, idžže prosviščajet svit lica Tvojeho.

Ješče molim ta: pomjani Hospodi vsjakoje jepiskopstvo pravopravjaščych slovo Tvojeja istiny, vsjakoje presviterstvo, v Christi dijakonstvo, i vsjakij svjaščeničeskij čin.

Ješče prinosim Ti slovesnuju siju službu o vselennij, o svjatij katoličestij i apostolstij Cerkvi, o iže v čistoti i čestnim žitelstvi prebyvajuščych, o prideržaščych vlastej našych i o vsem voinstvi. Dažd im, Hospodi, mirnoje carstvo, da i my v tišini ich tichoje i bezmolvnoje žitije poživem, vo vsjakom blahočestiji i čistoti.

Svjašč.: V pervych pomjani, Hospodi, svjatijšaho vselenskaho Archijereja našeho N. Papu Rimskaho, bohofubivaho Jepiskopa našeho N., ichže daruj svjatym

Tvoim cerkvam, v miri, ciljeh, čestnyh, zdravjeh, dolhodenstvujuščih, i pravoprajščih slovo Tvojeja istinny.

Lik.: I vsich i vsja.

Pomjani Hospodi hrad sej (vesj siju) v nemže žitel'stvujem, i vsjak hrad i stranu, i viroju živuščyh v nich. Pomjani Hospodi plavajuščyh, putešestvujuščyh, neduhujuščyh, stražduščyh, pľinennyh, i spasenije ich. Pomjani Hospodi plodonosjaščyh vo svjatyh Tvojich cerkvach, i pominajuščyh ubohyja, i na vsich nas milosti Tvoja nizposli.

Svjašč.: I dažd nam jediňimi usty i jediňim serdcem slaviti i vospivati prečestnoje i velikoľipoje imja Tvoje, Otca i Syna i Svjataho Ducha, nyňi i prisno, i vo viki vikov.

Lik.: Amiň.

Svjašč.: I da budut milosti velikaho Boha i Spasa našeho Isusa Christa so vsimi vami.

Lik: I so duchom tvoim.

Svjašč.: Vsja svjatyja pomjanuvše, paki i paki mirom Hospodu pomolimsja.

Lik: Hospodi pomiluj.

O prinesennyh i osvjaščennyh čestnyh darich Hospodu pomolimsja.

Jako da čelovikoľubec Boh naš, prijem ja vo svjatyj i prenebesnyj i myslennyj svoj žertvennik, vo voľu blahouchanija duchovnaho, voznispošlet nam božestvennuju blahodať i dar Svjataho Ducha, pomolimsja.

Ó izbavitisja nam ot vsjakija skorbi, hňiva i nuždy, Hospodu pomolimsja.

Tebi predlahajem život naš vesj, i na-deždu, Vladyko čelovikoľubče, i prosim i molim i milisja đijem: spodobi nas pričastitisja nebesnych Tvojich i strašnych Tajn, seja svjaščennyja i duchovnyja trapezy, so čistuju sovišťu, vo ostavlenije hrichov, v proščenije sohrišenij, vo obščenije Ducha svjataho, v nasľidije carstvija nebesnaho, v derznovenije ježe k Tebi, ne v sud, ili vo osuždenije.

Zastupi, spasi, pomiluj i sochrani nas, Bože, Tvojeju blahodatiju.

Dne vseho soveršenna, svjata, mirna i bezhrišna u Hospoda prosim.

Lik.: Podaj Hospodi.

Anhela mirna, virna nastavnika, chra-niteľa duš i řiles našich u Hospoda pro-sim.

Proščenija i ostavlenija hrichov i prehrišenij našich, u Hospoda prosim.

Dobrych i poleznych dušam našim i mira mirovi u Hospoda prosim.

Pročeje vremja života našeho v miri i pokajaniji skončati, u Hospoda prosim.

Christijanskija končiny života našeho, bezboľizneny, nepostydny, mirny, i dobroho otvita na strašnim sudišči Christovi, prosim.

Sojedenenije viry, i pričastije Svjataho Ducha isprosivše, sami sebe i druh druha, i vesj život naš Christu Bohu predadim.

Lik.: Tebi Hospodi.

Svjašč.: I spodobi nas, Vladyko, so derznovenijem neosuždenno smiti prizyvati Tebe, nebesnaho Boha Otca, i hlalohlati.

Lik.: Otče naš . . .

Svjašč.: Jako Tvoje jest carstvo, i sila, i slava, Otca i Syna, i Svjataho Ducha, nyňi i prisno, i vo viki vikov.

Lik.: Amiň.

Svjašč.: Mir vsim.

Lik.: I duchovi tvojemu.

Svjašč.: Hlavy vaša Hospodevi prikloňte.

Lik.: Tebi Hospodi.

Blahodarim Ťa, Carju nevidimyj, iže neisčetnoju Tvojeju siloju vsja soďiteľ-

stvoval jesi, i množestvom milosti Tvojeja ot nebytija v bytije vsja privel jesi. Sam Vladyko, so nebese prizri na podklonšyja Tebi hlavy svoja: ne bo podkloniša ploti i krovi, no tebi strašnomu Bohu. Ty ubo Vladyko predležaščaja vsim nam vo blahoje izravňaj, po kojehoždo svojej potrebi: plavajuščym splavajaj, putešestvujuščym sputešestvuj, neduhujuščyja iscili, vraču duš i files.

Svjašč.: Blahodatiju, i ščedrotami, i čelovikoľubijem jedinorodnaho Syna Tvojeho, s nimže blahosloven jesi, so presvjatym, i blahim, i životvorjaščim Tvoim Duchom, nyňi i prisno, i vo viki vikov.

Lik.: Amiň.

Voňmi Hospodi Isuse Christe Bože naš, ot svjataho žilišča Tvojeho, i ot prestola slavy carstvija Tvojeho, i prijdi vo ježe osvjatiti nas, iže hori so Otcem siďaj i zdi nam nevidimo sprebyvajaj: i spodobi deržavnoju tvojeju rukoju prepodati nam prečistoje Ĥilo Tvoje i čestnuju Krov i nami vsim ľudem.

Bože, milostiv budi mňi hrišnomu.

Svjašč.: Vonmim. Svjataja svjatym.

Lik.: Jedin svjat, jedin Hospodľ, Isus

Christos, vo slavu Boha Otca Amiň.

Tut spivajetsja Pričasten.

Razdroblajetsja, i razdiľajetsja Ahnec Božyj, razdroblajemyj, i nerazdiľajemyj, vsehda jadomyj, i nikohdaže izdivajemyj, no pričaščajuščijasja osvjaščajaj.

Ispolnenije viry Svjataho Ducha.

Svjašč.: So strachom Božiim, i so viroju pristupite.

Lik.: Blahosloven hrjadyj vo imja Hospodne, Boh Hospod i javisja nam.

Svjašč. i Lik.: Viruju, Hospodi, i ispoviduju, jako Ty •jesi voistinnu Christos, Syn Boha živaho, prišedyj v mir hrišnyja spasti, ot nichže pervyj jesm az.

Večeri Tvojeja tajnyja dnesj, Syne Božij, pričastnika mja prijmi: ne bo vrahom Tvojim tajnu povim, ni lobzanija Ti dam jako Juda, no jako razbojnik ispovidajusja vopiju Ti:

Pomjani mja, Hospodi, jehda prijdeši v carstvii Tvojem.

Pomjani mja, Vladyko, jehda prijdeši v carstvii Tvojem.

Pomjani mja, Svjatyj, jehda prijdeši v carstvii Tvojem.

Da ne v sud, ili v osuždenie budet mňi

**pričastije svjatych Tvoich Tajn, Hospodi,
no vo iscilenije duši i tifa.**

**Viruju, Hospodi, i ispoviduju, jako sije,
ježe prijemfu, voistinnu jest istinnoje sa-
moje prečistoje Tilo Tvoje, i istinnaja sa-
maja i životvorjaščaja Krov Tvoja: jaže,
mofusja, spodobi mja dostojno prijati vo
ostavlenije hrichov moich i v žizň vičnuju.
Amin.**

Bože, milostiv budi mni hrišnomu.

Bože, očisti hrichi moji i pomiluj mja.

**Bez čisla sohrišich, Hospodi, prosti mja.
Amin.**

**Čestnaho i presvjataho i prečistaho Ti-
la i Krove Hospoda i Boha i Spasa naše-
ho Isusa Christa pričaščajetsja rab Božyj
vo ostavlenije hrichov svojich i v žizň
vičnuju. Amin.**

**Svjašč.: Spasi, Bože, ŗudi Tvoja i bla-
hoslovi dostajanie Tvoje.**

**Lik.: Viďichom svit istinnyj, prijachom
Ducha nebesnaho, obritochom viru istin-
nuju, narazďilnij Trojci poklaňajemsja.
Ta bo nas spasla jest.**

**Voznesisja na nebesa Bože, i po vsej
zemli slava Tvoja. Blahosloven Boh naš:**

**Svjašč.: Vsehda, nyňi i prisno, i vo vi-
ki vikov.**

Lik.: Amiň.

Lik.: Da ispolňatsja usta naša chvalenija Tvojeho, Hospodi, jako da vospojem slavu Tvoju, jako spodobil jesi nas pričastitisja svjatym Tvoim, božestvennym, bezsmertnym i životvorjaščim Tajnam. Sobľudi nas vo Tvojej svjatyni, vsja dni poučatisja pravdi Tvojej. Aliluja.

Prosti, prijmše, božestvennych, svjatyh, prečistych, bezsmertnych, nebesnych i životvorjaščich strašnych Christovych tajn, dostojno blahodarim Hospoda.

Zastupi, spasi, pomiluj i sochrani nas, Bože, Tvojeju blahodatiju. — Hospodi, pomiluj.

Deň vesj soveršen, svjat, miren i bezhrišen isprosivše, sami sebe, i druh druha, i vesj život naš Christu Bohu predadim. — Tebi, Hospodi.

Blahodarim Ťa Vladyko čelovikoľubče, blahoditeľu duš našych jako i v nastojaščyj deň spodobil jesi nas nebesnych Tvojich i bezsmertnych Tajinstv. Ispravi naš puť, utverdi ny vo strasi Tvojem vsja, sobľudi naš život, ukripi naša stopy, molitvami i moleňmi slavnyja Bohorodicy i prisnođivy Mariji, i vsich svjatyh Tvojich.

Jako Ty jesi osvjaščenije naše, i Tebi slavu vozsyłajem, Otcu, i Synu, i Svjatomu Duchu, nyňi i prisno, i vo viki vikov. Amiň.

Svjašč.: So mirom izydem. — **Lik.:** O imeni Hospodni.

Svjašč.: Hospodu pomolimsja. — **Lik.:** Hospodi, pomiluj.

Svjašč.: Blahoslovľajaj blahoslovjaščyja Ťa, Hospodi, i osvjaščajaj na Ťa upovajuščyja, spasi ľudi Tvoja i blahoslovi dostojanije Tvoje, ispolnenije cerkve Tvojeja sochrani, osvjati ľubjaščyja blaholiپیje domu Tvojeho: Ty tich vosproslavi božestvennoju Tvojeju siluju, i ne ostavi nas upovajuščych na Ťa. Mir mirovi Tvojemu daruj, cerkvam Tvojim, jerejem i vsim ľudem Tvojim. Jako vsjako dajanije blaho, i vsjak dar soveršen svyše jest, schoďaj ot Tebe Otca svitov: i Tebi slavu, i blahodarenije, i poklonenije vozsyłajem, Otcu, i Synu, i Svjatomu Duchu, nyňi i prisno, i vo viki vikov.

Lik.: Amiň. Budi imja Hospodne blahoslovenno ot nyňi i do vika. 3.

Svjašč.: Slava Tebi, Christe Bože... Otpust i blahoslovenije.

TROPARI I KONDAKI VOSJMI HLASOV VOSKRESNYCH.

Hlas 1.

Tropar: Kameni zapečatanu ot Judej, i voinom strehuščim prečistoje tilo Tvoje, voskres jesi tridnevnyj, Spase, darujaj mi- rovi žizň, seho radi Sily nebesnyja vopi- jachu Ti, Žiznodavče: slava voskreseniju Tvojemu, Christe, slava carstviju Tvoje- mu, slava smotreniju Tvojemu, jedine če- lovikofubče.

Kondak: Voskresl jesi jako Boh iz hro- ba vo slavi, i mir sovoskresil jesi: i jeste- stvo čelovičeskoje jako Boha vospivajet Ťa, i smert' isčeze: Adam že likujet, Vla- dyko, Jeva nyňi ot uz izbavľajema radu- jetsja, zovušči: Ty jesi, iže vsim podavaj, Christe, voskresenije.

Prokimen: Budi, Hospodi, milost' Tvoja na nas, jakože upovachom na Ťa.

Pričasten: Chvalite Hospoda s nebes, chvalite Jeho vo vyšnich. Aliluja. (Sej pričasten spivajetsja u vsi neděli.)

Hlas 2.

Tropar: Jehda snizšel jesi ko smerti. Živote bezsmertnyj, tohda ada umertvľ

jesi blistanjem božestva; jehda že i umeršija ot preispodnich voskresil jesi, vsja sily nebesnyja vzyvachu: Žiznodavče, Christe Bože naš, slava Tebi.

Kondak: Voskres jesi ot hroba, vsesifne Spase: i ad viđiv čudo, užasesja, i mertviji vostaša: tvarj že viđašči sradujetsja Tebi, i Adam sveselitsja: i mir, Spase, moj, vospivajet Ta prisno.

Prokimen: Kripost moja i pinije moje Hospod, i byst mni vo spasenije.

Hlas 3.

Tropar: Da veselatsja nebesnaja, da radujetsja zemnaja, jako sotvori deržavu myšceju svojeju Hospod; poprav smertiju smert, pervenec mertvyh byst, iz čreva adova izbavi nas, i podade mirovi veliju milost.

Kondak: Voskres jesi dnesj iz hroba, ščedre, i nas vozvel jesi ot vrat smertnyh: dnesj Adam likujet i radujetsja Jeva, vkupi že i Prorocy s Patrijarchi vospivajut neprestanno, božestvennuju deržavu vlasti Tvojeja.

Prokimen: Pojte Bohu našemu, pojte, pojte, Carevi našemu pojte.

Hlas 4.

Tropar: Svitlaju voskresenija propovid ot Anhela uvidivše Hospodňa učenicy, i prađidneje osuždenije otverhše, Apostolom chvaľaščasja hlacholachu: isproveržesja smert', voskrese Christos Boh, darujaj mirovi veliju milost'.

Kondak: Spas i Izbavitel' moj, iz hroba jako Boh, voskresi ot uz zemnorodnyja, i vrata adova sokruši, i jako Vladyka voskrese tridneven.

Prokimen: Jako vozveličišasja đila Tvoja Hospodi, vsja premudrostiju sotvoril jesi.

Hlas 5.

Tropar: Sobeznačafnoje Slovo Otcu i Duchovi, ot Đivy roždšesja na spesenije naše, vospoim virnii i poklonimsja, jako blahovoli plotiju vzyjti na krest, i smert' preterpiti i voskresiti umeršija slavnym voskresenijem svoim.

Kondak: Ko adu, Spase moj, sošel jesi, i vrata adova sokrušivj jako vsesilen, umeršich jako Sozdatel' sovoskresil jesi, i smerti žalo sokrušil jesi, i Adam ot kľatvy izbavlen byst, Čelovikofubče: tim-že vsi zovem: spasi nas Hospodi.

**Prokimen: Ty, Hospodi, sochraniši ny,
i sobľudeši ny, ot roda seho i vo vik.**

Hlas 6.

Tropar: Anhelskija sily na hrobi Tvojem i strehušćiji omertviša; i stojaše Marija vo hrobi, išćušći prečistaho tila Tvojeho, pľinil jesi ada, ne iskusivsja ot neho; sritil jesi Ďivu darujaj život: voskresyj iz mertvych, Hospodi, slava Tebi.

Kondak: Živonačafnoju dlaniju, umeršija ot mračnych udolij, Žiznodavec voskresiv vsich Christos Boh, voskresenije podade čelovičeskomu rodu: jest bo vsich Spasitel, voskresenije i život, i Boh vsich.

Prokimen: Spasi, Hospodi, ľudi Tvoja, i blahoslovi dostojanje Tvoje.

Hlas 7.

Tropar: Razrušil jesi krestom Tvojim smert, otverzl jesi razbojniku raj, Mironosicam plač preložil jesi, i Apostolom propovidati povelil jesi; jako voskresl jesi, Christe Bože, darujaj mirovi veliju milost.

Kondak: Ne ktomu deržava smertnaja vozmožet deržati čeloviki, Christos bo snide sokrušaja i razorjaja sily jeja: svjazujem byvajet ad. Prorocy sohlasno radujut-

sja: predsta, hlahofušče, Spas suščim v viri, izyjdi virniji vo voskresenije.

Prokimen: Hospod kripost ľudem svojim daš, Hospod blahoslovit ľudi svoja mirom.

Hlas 8.

Tropar: So vysoty snizžel jesi, Blahotrobne, pohrebenije prijal jesi tridnevnoje, da nas svobodiši starstej, Živote i voskresenije naše, Hospodi, slava Tebi.

Kondak: Voskres iz hroba, umeršija vozdvihl jesi, i Adama voskresil jesi, i Jeva likujet vo Tvojem voskresenii, i mirstii konci toržestvujut, ježe iz mertvych vostanijem Tvojim, Mnohomilostive.

Prokimen: Pomolitesja, i vzdadite Hospodevi Bohu našemu.

SLUŽBA NA VSJAKOJE PROŠENIJE.

Tropar: Hl. 6. Pomiluj nas, Hospodi, pomiluj nas, vsjakaho bo otvita nedoumijušče, siju Ti molitvu, jako Vladyci, hrišnji (raby Tvoji) prinosim: pomiluj nas.

Slava: Hospodi, pomiluj nas, na Ťa bo upovachom, ne prohňivajsja na ny zilo, niže pomjani bezzakonij našich: no prizri i nyňi jako miloserd, i izbavi ny ot vrah

našich. Ty bo jesi Boh naš, i my ľudije Tvoji, vsi dila ruku Tvojeju, i imja Tvoje prizyvajem.

I nyňi: Miloserdija dveri otverzi nam, blahoslovennaja Bohorodice Divo, nađijuščiisja na Ta da ne pohibnem, no da izbavimsja Toboju ot bid: Ty bo jesi spasenije roda christijanskaho.

Prokimen, hl. 4. Hospodi, uslyši molitvu moju, vnuši molenije moje v istiňi Tvojej.

Apostol: K Filipisejem poslanija svjataho apostola Pavla čtenije:

Bratije! Radujtesja vsehda o Hospodŭ: i paki reku: radujtesja. Krotost vaša razumna da budet vsim čelovikom: Hospodŭ bliz. Ni o čemže pecitesja, no vo vsem molitvoju i molenijem, so blahodarenijem prošeniya vaša da skazujutsja k Bohu. I mir Božij, prevoschoďaj vsjak um, da sobludet serdca vaša i razuminija vaša, o Christŭ Isusi. Pročeje že, bratija moja, jelika suť istinna, jelika čestna, jelika pravedna, jelika prečista, jelika preľubezna, jelika dobrochvalna; ašče kaja dobroďiteľ, i ašče kaja pochvala, sija pomyšľajte. Imže i naučistesja, i prijaste, i slyšaste, i vidŭste vo mňi, sija tvorite: i Boh mira budet s vami.

**Pričasten: Uslyši, Hospodi, hlas moj, im-
že vozvach, i pomiluj mja. Aliluja.**

SLUŽBA ZA USOPŠICH.

Tropar, hl. 8. Hlubinoju mudrosti čelovikolubno vsja strojaj, i poleznoje vsim podavajaj, jedine Soďiteľu: upokoj, Hospodi, duši rabov Tvojich, (dušu raba Tvojebo, raby Tvojeja), na Ťa bo upovanie vozložisa (vozloží), Tvorca i Zižditeľa i Boha našeho.

Slava: Kondak, hl. 8. — So svjatými upokoj Christe, duši rabov Tvojich (dušu raba Tvojeho, raby Tvojeja), idíže níst boľizň ni pečal, ni vzdychanije, no žizň bezkonečnaja.

I nyňi: Tebe i sfinu i pristanišče imamy, i molitvennicu blahoprijatnuju k Bohu, Jehože rodila jesi, Bohorodice beznevistnaja virnych spasenije.

Prokimen, hl. 6. Duši jich vo blahich vodvorjatsja.

Apostol: stor. 444.

Pričasten: Blaženi, jaže izbral i prijal jesi, Hospodi, i pamjať jich v rod i rod. Aliluja.

TROPARI I KONDAKY DŇA

U PONEĐILOK: ANHELAM

Tropar, hl. 4. Nebesnych vojinstv ... stor. 324.

Slava: Kondak, hl. 2. Archistratizi Božíji ... stor. 324.

I nyňi, Bohorodičen: V molitvach ... stor. 317.

Prokimen i Pričasten, stor. 324.

V UTOROK: PREDTEČI

Tropar, hl. 2. Pamjať pravednaho ... stor. 318.

Slava, Kondak hl. 3. Prežde neplody ... stor. 313.

I nyňi, Bohorodičen: Ďiva dnesj ... stor. 322.

Prokimen, hl. 7. Vozveselitsja ... stor. 312.

Pričasten: V pamjať vičnuju ... stor. 313.

V SEREDU: KRESTU

Tropar, hl. 1. Spasi, Hospodi ... stor. 320.

Slava: I nyňi: Kondak: hl. 4. Voznesyjsja ... stor. 321.

Prokimen, hl. 3. Veličit duša moja ... stor. 322.

Pričasten: Čašu spasenija ... stor. 322.

V ČETVER: APOSTOLAM I NIKOLAJU

Tropar, hl. 3. Apostoly svjatiji, molite milostivaho Boha, da prehrišenij ostavlenije podast' dušam našym.

Tropar, hl. 4. Pravilo viry ... stor. 326.

Kondak, hl. 2. Tverdyja i bohoviščannyja ... stor. 314.

Slava, Kondak hl. 3. V Mirich, svjate ... stor. 327.

I nyňi, Bohorodičen: Ďiva dnesj ... stor. 322.

Prokimen, hl. 8. i Pričasten: Vo vsju zemľu ... stor. 314.

V PJATNICJU: STRAŠTAM CHRISTOVYM

Tropar i Kondak seredy.

Prokimen, hl. 7. Voznosite ... stor. 321.

Pričasten: Znamenasje ... stor. 321.

V SUBOTU: VSIM SVJATYM

Tropar, hl. 2. Apostoly, Prorocy, Mučeny, Svjatitelji, Prepodobňiji i Pravedňiji,

dobri podvih soveršivšiji i viru sobľudšiji, derznovenije imušče ko Spasu, molim vy, o nas toho jako blaha molite spasti duši naša.

Slava: I nyňi: Kondak, hl. 8. Jako načatky jestestva, Nasaditeľu tvari, vseľennaja prinosit Ti Hospodi, bohonosnyja mučenyky: tich molitvami v miri hluboci Cerkov Tvoju i žitelstvo Tvoje, Bohorodiceju sobľudi, jedine Mnohomilostive.

Prokimen, hl. 8. Veselitesja o Hospodi i radujtesja, pravedňiji.

Pričasten: Radujtesja pravedňiji o Hospodi, pravym podobajet pochvala. Alliluja.

SVJATA NEDVIŽIMI.

NAIMENOVANIE (obrizanije) HOSPODA NAŠEHO ISUSA CHRISTA. Sv. Vasilija Velikaho.

(1. I. — st. 14. I.). Novyj rok.

Tropar Naimenovaniu, hl. 1. Na prestoli ohnezračnim v vyšnich siďaj s Otcem beznačalnym, i Božestvennym Tvojim Duchom, blahovolil jesi roditisja na zemľi, ot Otrokovici neiskusomužnija Tvojeja Mater, Isuse: seho radi naimenovan byl jesi

jako čelovik osmodnevnyj. Slava vseblahomu Tvojemu sovitu, slava smotreniju Tvojemu, slava snischoždeniju Tvojemu, jedine čelovikofubče.

Tropar sv. Vasiliju, hl. 1. Vo vsju zemlju izyde viščanije tvoje, jako prijemšuju slovo tvoje: imže bohofipno naučil jesi, jestestvo suščich ujasnil jesi, čelovičeskija obyčai ukrasil jesi, carskoje svjaščenije otče prepodobne Vasilije: moli Christa Boha, spastisja dušam našim.

Slava: Kondak sv. Vasiliju, hl. 4. Javilsja jesi osnovanije nepokolebimoje Cerkve, podaja vsim nekradomoje hospodstvo čelovikom, zapečatlja tvojimi učeňmi nebojavlenne Vasilije prepodobne.

I nyňi: Kondak Naimenovaniu, hl. 3. Vsich Hospod choščet spasti, i čelovičeskaja prehrišenija jako blah stirajet, dajet spasenije dnesj miru: radujetsja že v vyšnich i Sozdatelev Jerarch, i svitonosnyj tainnik Christov Vasilij.

Prokimen: hl. 6. Spasi Hospodi ľudi Tvoja, i blahoslovi dostojanije Tvoje. hl. 1. Usta moja vozhlahofut premudrost, i počenije serca mojeho razum.

Zamišt: „Dostojno“: O Tebi radujetsja ... stor. 287.

Pričastňi: Chvalite Hospoda s nebes,

chvalite Jeho vo vyšnich. Aliluja.

i: V pamjať vičnuju budet pravednik, ot slucha zla ne uboitsja. Aliluja.

BOHOJAVLENIE HOSPODNE.

(6. I. — st. st. 19. I.)

Antifony: Ispovidajtesja Hospodevi, jako blah, jako vo vik milost Jeho. Molitvami Bohorodicy... Slava: I nyňi: Molitvami Bohorodicy...

Vozľubich, jako uslyšiť Hospod hlas molenija mojeho. — Spasi nas, Syne Božij, krestivysja v Jordani ot Joana, pojuščija Ti. — Aliluja.

Vchodne: Blahosloven hrjadyj vo imja Hospodne: blahoslovichom vy iz domu Hospodna, Boh Hospod i javisja nam.

Tropar: hl. 1. Vo Jordani kreščajuščusja Tebi, Hospodi, Trojčeskoje javisja poklonenije, roditelev bo hlas sviditeľstvovaše Tebi, vozľublennaho Ťa Syna imenuja: i Duch v viđi holubiňi, izvistvovaše slovese utverždenije, javlejsja, Christe Bože, i mir prosviščej, slava Tebi.

Slava: I nyňi Kondak, hl. 4. Javilsja jesi dnesj vselennij, i svit Tvoj, Hospodi, znamenasja na nas, v razumi pojuščich Ťa — prišel jesi i javilsja jesi svit nepristupnyj.

Zamist: Svjatyj Bože: — Jelicy vo Christa krestistesja, vo Christa oblekotesja. Aliluja.

Prokimen, hl. 4. Blahosloven hrjadyj vo imja Hospodne: Boh Hospod i javisja nam.

Zamist: Dostojno: Veličaj, duše moja, vo Jordaňi krestivšahosja Hospoda.

Pričasten: Javisja blahodat Božija spasiťnaja vsim čelovikom. Aliluja.

TROCH SVJATITELEJ: Vasilija Velikaho, Hrihorija Bohoslova i Joanna Zlatoustaho.

(30. I. — st. st. 12. II.)

Tropar, hl. 4. Jako Apostolov jedino-nravňiji, i vselennyja Učitelije, Vladyku vsich molite, mir vselennij darovati, i dušam našim veliju milosť.

Slava: Kondak, hl. 2. Svjaščennyja i bohoviščannyja propovidniki, verch učitelej, Hospodi, prijal jesi v naslaždenije blahich Tvojich i upokojenje: trudy bo oňich i smerť prijal jesi pače vsjakaho vseplodija, jedine proslavľajaj Svjatyja Tvoja.

I nyňi: Jesli je chram Christa, ili Bohorodici, tođi Kondak chramu, jesli je chram

svjataho, tođi: Zastupnice christijan... stor. 358.

Prokimen, hl. 8. Vo vsju zemľu izyjde viščanije ich, i v koncy vseľennyja hlacholy ich.

Pričasten: Radujtesja pravedňiji o Hospođi, pravym podobajet pochvala. Aliluja.

STRITENIJE HOSPODNE.

(2. II. — st. st. 15. II.)

Vchodne: Skaza Hospođ spasenije Svoje, pred jazyky otkri pravdu Svoju.

Tropar, hl. 1. Radujsja blahodatnaja Bohorodice Ďivo, iz Tebe bo vozsija Solnce pravdy, Christos Boh naš, prosviščajaj suščija vo tmi: veselisja i ty, Starče pravednyj, prijemyj vo objatija Svoboditeľa duš našich, darujuščaho nam voskresenije.

Slava: I nyňi: Kondak, hl. 1. Utrobu Ďiviču osvjavivyj roždestvom Tvojim, i ruci Simeoni blahoslovivyj, jakože podobaše predvariv, i nyňi spasl jesi nas, Christe Bože. No umiri vo braňich žitelstvo, i ukripi Cerkov, juže vozľubil jesi, jedine Čelovikofubče.

Prokimen, hl. 3. (samopodoben): Veličit duša moja Hospoda, i vozradovasja duch moj o Bozi, Spasi mojem.

Zamist Dostojno: Bohorodice Ďivo, upovanije christijanom, pokryj, sobľudi, i spasi na Ťa upovajuščich. Bohonose Simeone, prijdi, podimi Christa, Jehože rodi Ďiva čistaja Marija.

Pričasten: Čašu spasenija prijmu, i imja Hospodne prizovu. Aliluja.

**BLAHOVIŠČENIJE
PRESV. BOHORODICI.
(25. III. — st. st. 7. IV.)**

Vchodne: Blahovistite deň ot dne spasenije Boha našeho.

Tropar, hl. 4. Dnesj spasenija našeho hlavizna, i ježe ot vika tainstva javlenije: Syn Božij, Syn Ďivy byvajet, i Havriil blahodat blahovistvujet. Ťimže i my s nim Bohorodici vozopiim: radujsja, Blahodatnaja, Hospod s Toboju.

Slava: I nyňi: Kondak, hl. 8. Vozbranoj Vojevodi pobiditeľnaja, jako izbavľšesja ot zľych, blahodarstvennaja vospisujem Ti raby Tvoji, Bohorodice: no jako imuščaja deržavu nepobidimuju, ot vsjakich nas bid svobodi, da zovem Ti: radujsja, Nevisto nenevistnaja.

Prokimen, hl. 4. Blahovistite deň ot dne spasenije Boha našeho.

Zamist': Dostojno: Blahovistvuj zemle radost veliju, chvalite nebesa Božiju slavu.

Pričasten: Izbra Hospod' Cerkov, i izvoli ju v žilišče Sebi. Aliluja.

SV. VELIKOMUČENIKA JURIJA.

(23. IV. — st. st. 6. V.)

Tropar, hl. 4. Podvihom dobrym podvzalsja jesi, strastoterpče Christov, Heorhije, viry radi, i mučitelej obličil jesi nečestije; žertva bo blahoprijatna Bohu prineslsja jesi: timže i vinec prijal jesi pobidy, i molitvami Svjate tvojimi vsim podaješi prehrišenij proščenie.

Slava: Kondak, hl. 4. Vozdřilan ot Boha, pokazalsja jesi blahočestija dřilateľ čestnijšij, dobrodřitelej rukojati sobrav sebi: sijav bo v slezach, veselijem žneši: postradav že kroviju, Christa prijal jesi: i molitvami, Svjate, tvojimi, vsim podaješi prehrišenij proščenie.

I nyňi: Kondak Paschy.

Prokimen, hl. 7. Vozveselitsja pravednik o Hospod'i, i upovajet na Neho.

Pričasten: V pamjat vičnuju budet pravednik, ot slucha zla ne uboitsja. Aliluja.

**ROŽDESTVO SV. JOANNA
KRESTITEĻA.**

(24. VI. — st. st. 7. VII.)

Tropar, hl. 4. Proroče i Predteče prišestvija Christova, dostojno voschvaliti ta nedoumijem my, ljuboviju čtuščiji ta: neplodstvo bo roždšija, i otčeje bezhlasiye razrišisja, slavnym i čestnym tvojim roždestvom, i voploščenije Syna Božija mirovi propovidujetsja.

Slava: Kondak, hl. 3. Prežde neplody, dnesj Christova Predteču raždajet, i toj jest ispolnenije vsjakaho proročestva: Jehože bo prorocy propovidaša, na Seho vo Jordani ruku položiv, javisja Božija Slova Prorok, propovidnik, vkupi i predteča.

I nyňi: hľadi poučena na Troch svjati-telej.

Prokimen, hl. 7. Vozveselitsja pravednik o Hospodi, i upovajet na Neho.

Zamišt: Dostojno: Veličaj, duše moja, čestnoje roždestvo Christova Krestiteľa i Predteči Joanna.

Pričasten: Jak na sv. Jurija.

SV. VERCHOVNYCH APOSTOL PETRA I PAVLA

29. VI. — st. st. 12. VII.)

Tropar, hl. 4. Apostolov pervoprestolnicy, i vselennyja Učitelije, Vladyku vsjich molite, mir vselelnij darovati, i dušam našim veliju milost.

**Slava: Kondak, hl. 2. Tverdyja i boho-
viščannyja propovidatefi, verch Apostolov
Tvojich, Hospodi, prijal jesi v naslaždenije
blahich Tvojich i pokoj: bofizni bo onich
i smerť prijal jesi pače vsjakaho vseplodi-
ja, jedine svidyj serdečnaja.**

I nyňi: Jak v poperedne svjato.

**Prokimen, hl. 8. Vo vsju zemľu izyjde
viščanie ich, i v koncy vselennyja hlaho-
ly ich.**

**Zamist: Dostojno: Veličaj, duše moja,
tverdyj kamen, Petra, i sosud izbrannyj
Pavla, Christovyja Cerkve.**

Pričasten: Slova Prokimen.

SV. KIRILA I METODIJA, APOSTOLOV SLAVJAN.

(5. VII. — st. st. 18. VII.)

**Tropar, hl. 4. Jako Apostolov jedino-
nравniji, i slavjanskich stran učitelije, Ki-**

rile i Metodije bohomudriji, Vladyku vsich molite, vsja jazyki slavjanskija utverdit vo jedinomyслиji, umiriti mir i spasti duši naša.

Kondak, hl. 3. Svjaščennuju dvoicu Prosvititelej našich počtim, božestvennych pisanij preloženijem istočnik bohopoznania nam istočivšich, iz nehože daže do dnesj neoskudno počerpajušče, ublažajem vas, Kirile i Metodije, prestolu Vyšňaho predstojaščich, i tepfi mofaščichsja o dušach našich.

Prokimen, hl. 4. Čestna pred Hospodem smerť prepodobnych Jeho.

Pričasten: V pamjať vičnuju budet pravednik, ot slucha zla ne uboitsja. Aliluja.

SV. PROROKA ILII TESVIŤANINA.

20. VII. — st. st. 2. VIII.)

Tropar, hl. 4. Vo ploti Anhel, Prorokov osnovanije, vtorij predteča prišestvija Christova, Ilija slavnyj: svyšje poslavyj Jelisejevi blahodať, neduhi othoňati, i prokažennyja očiščati: timže i počitajuščim jeho točit iscilenija.

Slava: Kondak, hl. 2. Proroče i providče velikich děl Boha našeho, Ilije velikoime-

**nite, viščanijem tvojim ustavivj vodotoč-
nyja oblaki, moli o nas jedinaho Čelovi-
kofubca.**

I nyňi: Jak v poperedne svjato.

**Prokimen, hl. 4. Ty jesi Jerej vo vik, po
činu Melchisedekovu.**

**Pričasten: V pamjať vičnuju budet pra-
vednik, ot slucha zla ne uboitsja. Aliluja.**

PREOBRAŽENIJE HOSPODNE.

(6. VIII. — st. st. 19. VIII.)

**Antifony: Voskliknite Hospodevi vsja
zemlja, pojte že imeni Jeho, dadite slavu
chvaľi Jeho. Molitvami Bohorodicy...
Slava: I nyňi: Molitvami Bohorodicy...**

**Nadžiuščijisja na Hospoda, jako hora
Sion, nepodvižutsja vo vik. — Spasi nas,
Syne Božij, preobrazivyjsja na hori, poju-
ščija Ti. Aliluja.**

**Vchodne: Hospodi, posli svit Tvoj i
istinu Tvoju: ta mja nastavista i vvedosta
mja v horu svjatuju Tvoju.**

**Tropar, hl. 7. Preobrazilsja jesi na hori,
Christe Bože, pokazavj učnikom Tvojim
slavu Tvoju, jakože možachu: da vozsija-
jet i nam hrišnym svit Tvoj prisnosuščnyj,
molitvami Bohorodicy, Svitodavče, slava
Tebi.**

Slava: I nyňi: Kondak, hl. 7. Na hori preobrazilsja jesi, i jakože vmiščachu učnicy Tvoji, slavu Tvoju, Christe Bože, vidiša: da jehda Ta uzrjat raspinajema, stradanije ubo urazumijut. voľnoje, mirovi že propovidat: jako Ty jesi voistinnu Otčeje sijanije.

Prokimen, hl. 4. Jako vozveličišasja di-la Tvoja, Hospodi, vsja premudrostiju so-tvoril jesi.

Zamist': Dostojno: Veličaj duše moja, na Tavori preobrazivšahosja Hospoda.

Veličaj, duše moja, pokazavšaho na Tavori, slavu svojeho Božestva.

Pričasten: Hospodi, v svifi lica Tvojego pojdem, i o imeni Tvojem vozradujemsja vo viki. Aliluja.

USPENIJE PRESV. BOHORODICI.

(15. VIII. — st. st. 28. VIII.)

Tropar, hl. 1. Vo roždestvi đivstvo so-chranila jesi, vo uspeniji mira ne ostavila jesi, Bohorodice: predstavilasja jesi k životu, Mati sušči Života, i molitvami Tvojimi izbavľaješi ot smerti duši naša.

Slava: i nyňi: Kondak, hl. 2. V molitvach neusypajuščuju Bohorodicu, i v pred-

stateľstvach nepreložnoje upovanije, hrob i umerščvlenije ne uderžasta: jakože bo Života Mater, k životu prestavi, vo utrobu Vselivyjsja prisnođivstvennuju.

Prokimen. hl. 3. Veličit duša moja Hospoda, i vozradovasja duch moj o Bozi, Spasi mojem.

Zamišť: Dostojno: Anhely uspenije Prečistyja viďivše udivišasja: kako Ďiva vo-schodit ot zemli na nebo.

Veličaj, duše moja, ot zemli na neho čestnoje prestavlenije Božija Matere.

Pričasten: Čašu spasenija prijmu, i imja Hospodne prizovu. Aliluja.

USIKNOVENIJE ČEST. HLAVY JOANNA KRESTITEĽA

(29. VIII. — st. st. 11. IX.)

Tropar, hl. 2. Pamjať pravednaho so pochvalami: Tebi že dovfijet sviditeľstvo Hospodne, Predteče: pokazalsja jesi voistinnu i Prorokov čestňijšij, jako i v strujach krestiti spodobilsja jesi Propovidan-naho. Ĥimže za istinu postradav radujasja, blahovistil jesi i suščim vo adĭ Boha javľšahosja plotiju, v zemľuščaho hrich mira, i podajuščaho nam veliju milost.

Kondak, hl. 3. Predtečevo slavnoje usi-
knovenije, smotrenije byst ňikoje božest-
vennoje: da i suščim vo adī Spasovo pro-
povist prišestvije: da rydajet ubo Irodija,
bezzakonnoje ubijstvo isprosivši: ne za-
kon bo Božij, ni živyj vik vozľubi, no pri-
tvornyj, privremennyj.

I nyňi: hľadi poučena na Troch Svjati-
telej.

Prokimen, hl. 7. Vozveselitsja praved-
nik o Hospodi, i upovajet na Neho.

Pričasten: V pamjat vičnuju budet pra-
vednik, ot slucha zla na uboitsja. Aliluja.

ROŽDESTVO PRESV. BOHORODICI.

(8. IX. — st. st. 21. IX.)

Tropar, hl. 4. Roždestvo Tvoje, Boho-
rodice Divo, radost vozvisti vsej vselen-
nij: iz Tebe bo vozsija Solnce pravdy,
Christos Boh naš: i razrušiv kľatvu, dade
blahoslovenije, i uprazdniv smertľ, darova
nam život vičnyj.

Slava: I nyňi: Kondak, hl. 4. Joakim
i Anna ponošenija bezčadstva, Adam že
i Jeva ot tli smertnyja svobodistasja, Pre-
čistaja, vo svjatim roždestvi Tvojem: to
prazdnujut i ľudije Tvoji, viny prehrišeni-

ja izbavšesja, vnehda zvati Ti: neplody
raždajet Bohorodicu, i pitateľnicu žizni na-
šeja.

Prokimen, hl. 3. (samopodoben): Veli-
čit duša moja Hospoda, i vozradovasja
duch moj o Bozi, Spasi mojem.

Zamišt: Dostojno: Veličaj, duše moja,
preslavnoje roždество Božija Matere.

Veličaj, duše moja, ot neplodove roždšu-
jusja Divu Mariju.

Pričasten: Čašu spasenija prijmu, i imja
Hospodne prizovu. Aliluja.

VOZDVIŽENIJE ČESTNAHO CHREŠTA.

(14. IX. — st. st. 27. IX.)

Antifony: Bože, Bože moj, vonmi mi,
vskuju ostavil mja jesi? Daleče ot spase-
nija mojeho slovesa hrichopadenij mojich.
— Molitvami Bohorodicy...

Slava: I nyňi: Molitvami Bohorodicy...

Vskuju Bože otrinul ny jesi do konca?
Razhñivasja jarost Tvoja na ovcy pažiti
Tvojeja. — Spasi nas, Syne Božij, plotiju
raspnyjsja na kresťi, pojuščija Ti: Aliluja.

Vchodne: Voznosite Hospoda Boha na-
šeho, i poklaňajtesja podnožiju nohu Je-
ho, jako svjato jest.

Tropar, hl. 1. Spasi Hospodi ľudi Tvo-

ja, i blahoslovi dostojanje Tvoje, pobidy Cerkvi našej na soprotivnyja daruja, i Tvoja sochraňaja Krestom Tvojim ľudi.

Slava: I nyňi: Kondak, hl. 4. Voznesyjsja na krest voleju, tezoimenitomu Tvojemu novomu žitelstvu, ščedoty Tvoja daruj, Christe Bože: vozveseli siloju Tvojeju Cerkov Tvoju, pobidy daja jej na suposaty, posobije imuščeĵ Tvoje oružije mira, nepobidimuju pobidu.

Zamišć: Svjatyj Bože: Krestu Tvojemu poklaňajemsja, Vladyko, i svjatoje voskresenje Tvoje slavim.

Prokimen, hl. 7. Voznosite Hospoda Boha našeho i poklaňajtesja podnožiju nohu Jeho, jako svjato ješć.

Zamišć: Dostojno: Veličaj, duše moja, prečestnyj krest Hospodeň. Veličaj, duše moja, životvorjaščaho kresta Hospodňa vzdviženije.

Pričasten: Znamenasja na nas svit lica Tvojeho, Hospodi, dal jesi veselije v serdci mojem. Aliluja.

POKROV PRESV. BOHORODICI.

(1. X. — st. st. 14. X.)

Tropar, hl. 4. Dnesj blahovirňii ľudije svitlo prazdnujem, osiňajemi Tvojim, Bo-

homati, prišestvijem, i k Tvojemu vzirajušče prečistomu obrazu, umiľno hlacholem: pokryj nas čestnym Tvojim pokrovom, i izbavi nas ot vsjakaho zla, moľašči Syna Tvojeho Christa Boha našeho, spasti duši naša.

Slava: I nyňi: Kondak, hl. 3. Ďiva dnesj predstojit v cerkvi, i s liki Svjatyh nevidimo za ny molitsja Bohu: Anhely so Archijerei poklaňajutsja, Apostoly že s Proroki likovstvujut: nas bo radi molit Bohorodica previčnaho Boha.

Prokimen, hl. 3. (samopodoben:) Veličit duša moja Hospoda, i vozradovasja duch moj o Bozi, Spasi mojem.

Zamišť: Dostojno: Veličaj, duše moja, čestnyj Pokrov Prisnoďivy Bohorodicy.

Pričasten: Čašu spasenija prijmu, i imja Hospodne prizovu. Aliluja.

PRAZDNIK CHRISTA CARJA.

(V posľidňu neďiľu oktobra).

Antifony: Voznesu Ťa, Bože moj, Carju moj, i blahoslovľu imja Tvoje vo vik i vo vik vika. Molitvami Bohorodicy... Slava: I nyňi: Molitvami Bohorodicy...

Vsi jazyci vospleščite rukami, vosklik-

nite Bohu hlasom radovanja. — Spasi nas, Syne Božij, carstvujaj vo slavi, poščija Ti. Aliluja.

Vchodne: Az postavljen jesm Carj ot Neho nad Cerkvoju, horoju svjatoju Jeho.

Tropar, hl. 4. Vladyčestvo Tvoje Christe Bože naš, izbavi nas ot vlasti temnyja, i prestavi v carstvo ljubve Tvojeja: syj i prežde syj i javlejsja nam jako Carj, Hospodi slava Tebi.

Slava: I nyňi: Kondak, hl. 7. Carju vikov bezsmertnomu, jedinomu premudromu Christu Bohu, poklonimsja i pripadem zovušče: Tebi dadesja vlast, i čest i carstvo, i vsi ľudije Tebi porabotajut: vlast Tvoja, vlast vičnaja, i carstvo Tvoje ne razsypletsja: nas bo radi vocarisja predvičnyj Carj Christos.

Prokimen, hl. 3 Pojte Bohu našemu, pojte, pojte, Carevi našemu pojte.

Zamiš: Dostojno: Veličaj, duše moja, iže vo vselennij vocarivšahosja Carja Christa.

Veličaj, duše moja, slavňijšuju Vladyčicu, Materj Carja Christa.

Pričasten: Hospod Sudija naš, Hospod Kňazj naš, Hospod Carj naš, Toj nas spašet. Aliluja.

SV. ARCHISTRATIHA MICHAILA.

(8. XI. — st. st. 21. XI.)

Tropar, hl. 4. **Nebesnych Vojinstv Archistratizi, molim vas prisno my nedostoj-
ňiji, da vašimi molitvami ohradite nas kro-
vom kryl neveščestvennyja vašeja slavy,
sochraňajušče nas pripadajuščich priľižno,
i vopijuščich: ot bid izbavite nas, jako či-
nonačafnicy vyšnich Sil.**

Slava: Kondak, hl. 2. **Archistratizi Bo-
žii, služitelije božestvennyja slavy, Anhe-
lov načafnicy, i čelovikov nastavnicy: po-
leznoje nam prosite, i veliju milost', jako
Bezplotnych Archistratizi.**

I nyňi: hľadi poučeňa na Troch Svjati-
telej, stor. 309.

Prokimen, hl. 4. **Tvorjaj Anheli Svoja
duchi, i sluhi Svoja plameň ohnennyj.**

Pričasten: Slova Prokimena, s dolože-
ňam: Aliluja.

SV. SVJAŠČENNOMUČENIKA JOSAFATA.

(12. XI. — st. st. 25. XI.)

Tropar, hl. 4. **Svitil'nik svitlyj javilsja
jesi svjaščennomučeniče Josafate, jako ubo**

pastyr dobryj, položil jesi dušu tvoju za ovcy, ot rasprofubnych vrahov ubijen i všel jesi vo svjataja svjatyh so bezplotnymi vodvorjajasja; tim ta molim, Mnohostradalne, moli pastyrej načalnika Christa, i nas pričtati desnomu ovec stojanju i spasti duši naša.

Kondak, hl. 4. Zareju ohnennoju ot raspjataho Christa junošeski prosviščen, Anhelom podobjasja v inočesim žitiji, i blahočestno v svjatitelstvi požil jesi, jasno propovidav sojedenenje, i pohasil jesi rasprofubnych raspalennaja razdorstvijem serdca, mučeničeskoju tvojeju kroviju, i vinec ot Christa prijal jesi: timže pomjani nas tebi vopijuščich: radujsja nepokolebimyj sojedenenija stolpe.

Prokimen: Čestna pred Hospodem smert prepodobnych Jeho.

Pričasten: V pamjať vičnuju budet pravednik, ot slucha zla ne uboitsja. Aliluja.

VOVEDENIJE VO CHRAM PREČ. DIVY MARIJ.

(21. XI. — st. st. 4. XII.)

Tropar, hl. 4. Dnes blahovolenija Božija predobraženije, i čelovikov spasenija propovidanije: v chrami Božiji jasno Ďiva

javljajetsja, i Christa vsim predvozviščajet: Toj i my velehlasno vozopiim radujsja, smotrenija Zižditeleva ispolnenije.

Slava: I nyňi: Kondak, hl. 4. Prečistyj chram spasov, mnohocinnyj čertoh i Ďiva, svjaščennoje sokrovišče slavy Božija, dnesj vvoditsja v dom Hospodeň, blahodať sovvođašči, jaže v Dusi božestvennom: juže vospivajut Anheli Božii: sija jest selenije nebesnoje.

Prokimen, hl. 3. (samopodoben): Veličit duša moja Hospoda, i vozradovasja duch moj o Bozi, Spasi mojem.

Zamišť: Dostojno: Anheli vchoždenije Prečistija zrzašče udivišasja: kako Ďiva vnide vo svjataja svjatych.

Veličaj, duše moja, privedennuju v chram Hospodeň, i blahoslovennuju rukami jerejevimi.

Pričasten: Čašu spasenija prijmu, i imja Hospodne prizovu. Aliluja.

SV. MIKOLAJA ČUDOTVORCA.

(6. XII. — st. st. 19. XII.)

Tropar, hl. 4. Pravilo viry i obraz krotosti, vozderžanija učiteľa, javi ta stadu tvojemu, jaže vešcej Istina: seho radi sfažal jesi smirenijem vysokaja, niščetoju bo-

hataja: otče svjaščennonačafniče Nikolaje, moli Christa Boha, spastisja dušam našim.

Slava: Kondak, hl. 3. V Mirich, Svjate, svjaščennodijstviteľ pokazalsja jesi: Christovo bo, Prepodobne, Jevanhelije ispolniv, položil jesi dušu tvoju o ľudech tvojich, i spasl jesi nepovinnaja ot smerti: seho radi osvjatilsja jesi, jako velikij tainnik Božija blahodati.

I nyňi: jak u svjato Troch Svjatitelej, stor. 309.

Prokimen: Vozveselitsja pravednik o Hospodi, i upovajet na Neho.

Pričasten: V pamjať vičnuju budet pravednik, ot slucha zla ne uboitsja. Aliluja.

NEPOROČNOJE ZAČATIJE PRESV. BOHORODICY.

(9. XII. — st. st. 22. XII.)

Tropar, hl. 6. Vzyhrajte ľudije i veselitesja: se bo dnesj vozsija nam dennica tainstvennaho dne, preblahoslovenna Ďiva Marija, vo utrobi čudnaja Anny neporočno začinajema. Jejže s liki nebesnymi pri-nikše poklonimsja, i velehlasno vozopiim: radujsja Mati svita nevečernaho: s vysoty Vostoka Christa Boha našeho, prosviščaho

nas sîdaščich v tmi s sinî smertnij, i ispravivšaho stopy naša na puť miren.

Slava: I nyňi, hl. 7. Dnesj perstom Svjataho Ducha, vo utrobi čudnyja Anny živopišetsja prečistyj obraz slavy Božija; dnesj myšceju Vyšňaho oružije strašnoje na ada vzosnitsja, preblahoslovenna Ďiva Marija. Toj so liki Anheľskimi čudšašesja, vozopim: radujsja, udostoivšajasja ot Hospoda iskuplenija izrjadnijšaho, ot hricha pervorodnaho ne očiščena no predochranenna, jedina ot vseho roda čelovičeskaho.

Prokimen, hl. 3. Veličit duša moja Hospoda, i vozradovasja duch moj o Bozi, Spasi mojem.

Zamiš Dostojno: Veličaj, duše moja, neporočnoje začatije Božija Matere.

Pričasten: Čašu spasenija prjmu, i imja Hospodne prizovu. Aliluja.

ROŽDESTVO HOSPODA NAŠEHO ISUSA CHRISTA.

(25. XII. — st. st. 7. I.)

Na Utreňi, Irmosy Kanona, hl. 1.

1. Christos raždajetsja slavite: Christos s nebes, srjaščite: Christos na zemli, vzosnitesja: pojte Hospodevi vsja zemlja, i veselijem vospojte ĭudije, jako proslavisja.

3. Prežde vik od Otca roždennomu netlinno Synu, i v posfidnaja ot Ďivy voploščennomu bezsimenno, Christu Bohu vozopim: voznesyj roh naš, svjat jesi Hospodi.

4. Žezl iz korene Jessejeva, i cvit ot neho, Christe, ot Ďivy prozjabl jesi: iz hory, Chvalnyj, priosinennyja čašči, prišel jesi voploščsja, ot Neiskusomužnyja, Neveščestvennyj i Bože. Slava sifi Tvojej, Hospodi.

5. Boh syj mira, Otec ščedrot, velikaho sovita Tvojeho Anhela, mir podavajušča poslal jesi nam: tim bohorazumija k svitu nastavšesja, ot nošči utreňujušče, slavo-slovim Ťa, Čelovikofubče.

6. Iz utroby Jonu mladenca izbleva mor-skij zvir, jakova prijat: v Ďivu že vsešjesja Slovo, i ploť prijemšeje, projde sochranšeje netlinnu. Jehože bo ne postrada istlinija, Roždšuju sochrani nevreždennu.

7. Otrocy blahočestiju sovospitani, zločestivaho velenija nebrehše, ohnennaho preščenija ne ubojašasja: no posređi plamene stojašče pojachu: otcev Bože blaho-sloven jesi.

8. Čuda prejestestvennaho, rosodateľnaja izobrazi pešč obraz: ne bo jaže prijat palit junyja, jako niže ohň Božestva Ďivy,

v ňuže vnide utrobu: tím vospivajušče vospojem: da blahoslovit tvarj vsja Hospoda, i prevoznosit vo vsja viki.

Pripiv: Veličaj, duše moja, v vertepi roždšahosja Carja Christa.

9. Tainstvo strannoje vižu i preslavnoje: nebo, vertep, prestol Cheruvimskij, Ďivu, jasli, vmistilišče: v nichže vozleže nevमितimyj Christos Boh. Jehože vospivajušče veličajem.

Veličaj, duše moja, čestnijšuju nebesnych Vojinstv, Ďivu prečistuju Bohorodicu.

Na Liturgiji

Antifony: Ispovimsja Tebi, Hospodi, vsim serdcem mojim, povim vsja čudesa Tvoja. Molitvami Bohorodicy, Spase, spasi nas. — Slava: I nyňi: Molitvami Bohorodicy . . .

Blažen muž bojajsja Hospoda, v zapovedech Jeho voschoščet zilo. Spasi nas, Syne Božij, roždejsja ot Ďivy, pojuščija Ti: Ali-luja.

Vchodne: Iz čreva prežde dennicy rodicha, kľatsja Hospod i ne raskajetsja: Ty Jerrej vo vik po činu Melchisedekovu.

Tropar, hl. 4. Roždestvo Tvoje, Christe

Bože naš, vozsija mirovi svit razuma: v nem bo zvizdam služuščiji zvizdoju učachusja, Tebi klaňatisja Solncu pravdy, i Tebe viditi s vysoty Vostoka: Hospodi, slava Tebi.

Slava: I nyňi: Kondak, hl. 3. Ďiva dnesj Presuščestvennaho raždajet, i zemlja ver-tep Nepristupnomu prinosit: Anheli s pastirmi slavoslovjat, volsvy že so zvizdoju putešestvujuť: nas bo radi rodisja otroča mlado, previčnyj Boh.

Zamišť: Svjatyj Bože: Jelicy vo Christa krestistesja, vo Christa oblekotesja. Ali-luja.

Prokimen, hl. 8. Vsja zemlja da poklonit-sja Tebi, i pojet Tebi, da pojet že imeni Tvojemu, Vyšnij.

Zamišť: Dostojno: Veličaj, duše moja, v vertepi roždšahosja Carja Christa.

Pričasten: Izbavlenije posla Hospod' lu-dem svojim. Aliluja.

SOBOR PRESV. BOHORODICI.

(Druhij deň Roždestva Christovoho.)

Tropar: včerašnjij.

Slava: I nyňi: Kondak, hl. 6. Iže prežde dennicy ot Otca bez Matere rodivysja, na zemlji bez otca voplotisja dnesj iz Tebe:

**timže zvizda blahovistvujet volchvam, An-
heli že s pastyrmi pojut, neskazannoje rož-
destvo Tvoje, Blahodatnaja.**

Svjatyj Bože . . .

**Prokimen, hl. 3. (samopodoben) —: Ve-
ličit duša moja Hospoda, i vozradovasja
duch moj o Bozi, Spasi mojem.**

Veličanije i Pričasten, včerašni.

SV. PERVOMUČENIKA STEFANA.

(Tretij deň Roždestva Christovoho.)

**Tropar: Roždestvo Tvoje . . . i Tropar, hl.
4. Podvihom dobrym podvizalsja jesi per-
vomučeniče Christov i Apostole, i mučite-
lej obličil jesi nečestije: kamenijem bo po-
bijen ot ruk bezzakonnych, vinec ot ja-
že svyše desnicy prijal jesi, i k Bohu vzy-
val jesi, vopija: Hospodi, ne postavi im
hricha seho.**

**Slava: Kondak, hl. 3. Vladyka včera nam
plotiju prichoždaše, i rab dnesj ot ploti
ischoždaše. Včera Carstvujaj plotiju rodi-
sja, dnesj rab kamenijem pobivajetsja: To-
ho radi i skončavajetsja Pervomučenik
i božestvennyj Stefan.**

I nyňi: Kondak: Roždestva.

**Prokimen: Roždestva, a takož sej, hl. 8.
Vo vsju zemľu . . . stor. 310.**

Pričasten: Roždestva, i: Vo vsju zem-
ľu izyjde viščanije ich, i v koncy vselen-
nyja hlaholy ich.

SV. JOSIFA OBRUČNIKA.

(V nediľu po Roždestvi Christovom)

Tropar neďili, Roždestva, i sej, hl. 2.
Blahovistvuj, Josife, Davidu čudesa bo-
hootcu: Ďivu viďil jesi roždšuju, s pastyr-
mi slavoslovil jesi, s volchvy poklonilsja
jesi, Anhelom vist' prijem: moli Christa
Boha, spasti duši naša.

Slava: Kondak, hl. 3. Veselija dnesj Da-
vid ispolňajetsja božestvennyj, Josif že
chvalenije s Jakovom prinosit: vinec bo
srodstvom Christovym prijemše radujut-
sja, i neizrečenko na zemľi Roždšahosja
vospivajut, i vopijut: Ščedre, spasaj Tebe
čtuščija.

I nyňi: Kondak Roždestva.

Prokimen neďili, i sej, hl. 4. Diven Boh
v svjatyh Svojich, Boh christijan.

Pričasten: Chvalite Hospoda s nebes,
chvalite Jeho vo vyšnich. Aliluja.

Radujtesja pravedniji o Hospoďi, pra-
vym podobajet pochvala. Aliluja.

SVIATA DVIŽIMI NEĐILA MYTARJA I FARISEJA.

Tropar voskresnyj rjadovoho hlasa. Slava: Kondak, hl. 3. **Vozdychanija prinesem mytarskaja Hospodevi, i k Nemu pristupim hrišnji, jako Vladyci: choščet bo spašenija vsich čelovikov, ostavlenije podajet vsim kajuščimsja: nas bo radi voplotisja Boh,*syj Otcu sobeznačalnyj.**

I nyňi: Kondak, hl. 3. **Điva dnesj predstojit . . . stor. 322.**

Prokimen: rjadovoho hlasa. Pričasten: neđilnyj.

NEĐILA BLUDNOHO SYNA.

Tropar voskresnyj rjadovoho hlasa. Slava: Kondak, hl. 3. **Otečeskija slavy Tvojeja udalichsja bezumno, v zlych rastočiv, ježe mi predal jesi bohatstvo; timže Ti bludnaho hlas prinošu: sohrišich pred Toboju, Otče ščedryj, prijmi mja kajuščahosja, i sotvori mja jako jedinaho ot najemnik Tvojich.**

Prokimen i Pričasten rjadovoho hlasa, jak v poperedňu neđiľu.

NEĐILA MJASOPUSTNA. (Neđila pro Strašnyj Sud)

Tropar voskresnyj rjadovoho hlasa, Sla-

va: Kondak, hl. 1. Jehda prijdeši, Bože, na zemľu so slavoju, i trepešćut vsjačeska-ja, rika ohnennaja pred sudiščem potečet, i knihi razhibajutsja, i tajnaja javľajutsja: tohda izbavi mja ot ohňa neuhasimaho, i spodobi mja odesnuju Tebe stati, Sudije pravednijšij.

I nyňi: Bohorodičen, hl. 1. Havrijilu viščavšu Tebi, Ďivo: radujsja! So hlasom voploščaesja vsich Vladyka, v Tebi svjatim kivoťi, jakože reče pravednyj David; javilasja jesi širšaja nebes, ponosivši Zižditeľa Tvojeho. Slava Vseľšemusja v Ťa, slava Prošedšemu iz Tebe, slava Svobodivšemu nas roždestvom Tvojim.

Prokimen: hl. 3. (samopodoben): Velij Hospoď naš, i velija kripošť Jeho: i razuma Jeho nišť čisla.

Pričasten: Chvalite, i: Radujtesja.

NEĎILA SYROPUSTNA. **(Neďiľa Vyhnaňa z raju)**

Tropar voskresnyj rjadovoho hlasu, Slava: I nyňi: Kondak, hl. 6. Premudrosti nastavniče, smysla podateľu, nemudrych nakazateľu, i niščich zaščititeľu: utverdi, vrazumi serdce moje, Vladyko. Ty dažd mi slovo, Otčeje Slovo: se bo ustňi moji

ne vozbraňu, vo ježe zvati Tebi: Milostive, pomiluj mja padšaho.

Prokimen, hl. 8. Pomolitesja i vzdadi-te, Hospodevi Bohu našemu.

Pričasten: Chvalite.

NEĐILA PERŠA VELIKOHO POSTU.

Tropar voskresnyj rjadovoho hlasu, i sej: hl. 2. Prečistomu obrazu Tvojemu poklaňajemsja, Blahij, prosjašče proščenija prehrišenij našich, Christe Bože: voleju bo blahovolil jesi plotiju vzyti na krest, da izbaviši, jaže sozdal jesi, ot raboty vražija; tim blahodarstvenno vopijem Ti: radosti ispolnil jesi vsja, Spase naš, prišedyj spasti mir.

Slava: I nyňi: Kondak, hl. 2. Neopisannoje Slovo Otčeje, iz Tebe Bohorodice, opisasja voploščajem, i oskvernšijsja obraz v drevneje voobraziv s božestvennoju dobrotoju smisi: no ispovidajušče spa-senije, d'ilom i slovom, sije voobražajem.

Prokimen, hl. 4. Blahosloven jesi, Hos-podi Bože otec našich, i chvalno i proslav-lenno imja Tvoje vo viki.

Zamišt: Dostojno, v neđili Vel. Postu: O Tebi radujetsja ... stor. 287.

Pričasten: Chvalite, — i: Radujtesja.

NEĐILA DRUHA VELIKOHO POSTU

Tropar voskresnyj rjadovoho hlasa. Slava: Kondak, hl. 4. Nyŋi vremja dīlatefnoje javisja, pri dverech sud: vostanem ubo postaščasja, prinesem slezy umilenija s milostyŋami, zovušče: sohrišichom pače piska morskaho: no oslabi, Sođitelu vsich, jako da prijmem netfīnnyja vincy.

I nyŋi: Kondak, hl. 4. Joakim i Anna ... stor. 319.

Prokimen, hl. 5. Ty Hospodi sochraniši ny, i sobfudeši ny ot roda seho i vo vik. Pričasten: Chvalite.

NEĐILA TREŤA VELIKOHO POSTU. (Krestopoklonna)

Tropar voskresnyj rjadovoho hlasa.

Tropar, hl. 1. Spasi Hospodi ... stor. 320.

Slava: I nyŋi: Kondak, hl. 7. Ne ktomu plammennoje oružije chranit vrat jedemskich: na tyja najde preslavnyj sojuz, drevo krestnoje: smertnoje žalo, i adova pobida prohnasja: predstal bo jesi, Spase moj, vopija suščim vo adī: vnidite paki v raj.

Zamišt: Svjatyj Bože: Krestu Tvojemu

poklaňajemsja, Vladyko, i svjatoje voskresenje Tvoje slavim.

Prokimen, hl. 6. Spasi Hospodi ľudi Tvoja, i blahoslovi dostojanije Tvoje.

Pričasten: Znamenasje na nas svit lica Tvojeho, Hospodi, dal jesi veselije v serdci mojem Aliluja.

NEĐILA ČETVERTA VELIKOHO POSTU.

Tropar voskresnyj rjadovoho hlasa. Slava: Kondak, hl. 4. Kresta Tvojeho, Hospodi, pokloneniju spodobľšesja, duchom približajemsja i viroju, i mofaščesja vopijem: voskresenje vsich nas dostihnuti spodobi.

I nyňi: Kondak, hl. 4. Joakim i Anna ... stor. 319.

Prokimen: rjadovoho hlasa. — Pričasten: Chvalite.

NEĐILA PJATA VELIKOHO POSTU.

Tropar voskresnyj rjadovoho hlasa. Slava: I nyňi: Kondak, hl. 4. Obnovlenije duši, (myslennyja zimy iskušenija preterpivše), i plody dobrođitelej prinesem prozabenijem duchovnym: se bo ženich približajetsja Christos, vincy podvižnikom da

ruja: vosprjaňim ubo, da obrjaščet ny hotovi, jako da vospriimem netfinnyja vincy.

Prokimen: rjadovoho hlasa. — Pričasten: Chvalite.

NEDIŁA KVIŦNA.

Antifony: Vozľubich, jako usľyřit Hospodľ hlas molenija mojeho. Molitvami Bohorodicy, Spase spasi nas. — Slava: I nyňi: Molitvami Bohorodicy...

Virovach, řimže vozhlaholach, az že smirichsja zilo. — Spasi nas, Syne Bořij, vozsidyj na řzebja, pojuřčija Ti: Aliluja.

Vchodne: Blahosloven hrjadyj vo imja Hospodne: blahoslovichom vy iz domu Hospodňa, Boh Hospodľ i javisja nam.

Tropar, hl. 1. Obřčeje voskresenije preřde Tvojeja strasti uvirjaja, iz mertvyh vozdvihl jesi Lazarja, Christe Boře: řimže i my jako otrocy pobidy znamenija nosjařče, Tebi pobiditeľu smerti vopijem: osanna v vyřnich, blahosloven hrjadyj vo imja Hospodne.

Slava: Tropar, hl. 4. Spohrebřsesja Tebi kreřčenijem, Christe Boře nař, bezsmertnyja řizni spodobichomsja voskresenijem Tvojim, i vospivajuřče zovem: osanna vo

vyšních, blahosloven hrjadyj vo imja Hospodne.

I nyňi: Kondak, hl. 6. Na prestofi na nebesi, na žrebjati na zemli nosimyj, Christe Bože, Anhelov chvalenije i dıtej vospivani-je prijal jesi, zovuščich Ti: blahosloven jesi hrjadyj Adama vozzvati.

Prokimen, hl. 4. Blahosloven hrjadyj vo imja Hospodne, Boh Hospodŕ, i javisja nam.

Zamistŕ: Dostojno: Veličaj, duše moja, iže na žrebjati siđaščaho Hospoda.

Pričasten: slova prokimenena, s doloženam: Aliluja.

VELIKDEŇ — PASCHA.

Na voskresenije Christovo:
Voskresenije Tvoje, Christe Spase, Anheli pojut na nebesi, i nas na zemli spodobi čistym serdcem Tebe piti i slaviti.

Christos voskrese iz mertvych, smertiju smerŕ poprav, i suščim vo hrobich život darovav.

Kanon Paschi: 1. Voskresenija deň prosvitimsja ĭudije: Pascha, Hospodňa Pascha: ot smerti bo k žizni, i ot zemli

k nebesi, Christos Boh nas privede, pobidnuju pojuščija.

Pripiv: Christos voskrese iz mertvyh.

Očistim čuvstvija, i uzrim nepristupnim svitom voskresenija, Christa blistajuščasja, i radujtesja, rekušča, jasno da uslyšim, pobidnuju pojušče.

Nebesa ubo dostojno da vesefatsja, zemlja že da radujetsja, da prazdnujet že mir, vidimyj že vesj i nevidimyj: Christos bo vosta, veselije vičnoje.

3. Prijdite, pitije pijem novojе, ne ot kamene neplodna čudođijemoje, no netlinija istočnik, iz hroba odoždivša Christa, v Nemže utverždajemsja.

Nyňi vsja ispolnišasja svita, nebo že i zemlja, i preispodňaja: da prezdnujet ubo vsja tvarj vostanije Christovo, v Nemže utverždajetsja.

Včera spohrebochsja Tebi, Christe, sovoštaju dnesj voskressu Tebi: sraspinachsja Tebi včera: sam mja sproslavi, Spase, vo Carstviji Tvojem.

Ipakoj. Predvarivšija utro jaže o Mariji, i obritšija kamen otvalen ot hroba, slyšachu ot Anhela; vo svifi prisnosuščnim suščaho, so mertvymi čto iščete jako čelovika? Vidite hrobnyja peleny: te-

cite i miru propovidite: jako vosta Hospod, umertvivyj smert': jako jest Syn Boha, spasajuščaho rod čelovičeskij.

4. Na božestvennij straži bohohlaholivyj Avvakum da stanet s nami, i pokažet svitonosna Anhela, jasno hlaho-lušča: dnesj spasenije miru, jako voskrese Christos, jako vsesilen.

Mužeskij ubo pol, jako razverzyj đivstvennuju utrobu, javisja Christos, jako čelovik že, Ahnec narečesja, neporočen že, jako nevkusen skverni, naša Pascha: i jako Boh istinen, soveršen rečesja.

Jako jedinofitnyj Ahnec, blahoslovennyj nam vinec Christos, voleju za vsich zaklan byst', Pascha čistiteľnaja: i paki iz hroba, krasnoje pravdy nam vozsia Solnce.

Bohootec ubo David pred sinnym kovčhom skakaše ihraja: ĭudije že Božiji svjati, obrazov zbytije zrjašče, veselimsja, božestvenni, jako voskrese Christos, jako vsesilen.

5. Utreňujem utru hluboku, i vmisto mira pišň prinesem Vladyci, i Christa uzrim, pravdy Solnce, vsim žizň vozsi-jajušča.

Bezmirnoje Tvoje blahoutrobije, adovymi uzami soderžimiji zrjašče, ko svitu ida-

chu, Christe, veselymi nohami, Paschu chvalašče vičnuju.

**Pristupim sviščenosniji, ischođašču Chri-
stu iz hroba jako ženichu, i sprazdnujem
ľuboprazdenstvennymi činmi, Paschu Boži-
ju spasiteľnuju.**

**6. Snizšel jesi v preispodňaja zem-
li, i sokrušil jesi verei vičnyja, soderžaščy-
ja svjazannyja, Christe, i tridneven, jako
ot kita Jona, voskresl jesi ot hroba.**

**Sochraniv cila znamenija Christe, vos-
kresl jesi ot hroba, kľuči Ďivy nevredivyj
vo roždestvi Tvojem, i otverzl jesi nam
rajskija dveri.**

**Spase moj, živoje že i nežertvennoje Za-
kolenije, jako Boh Sam Sebe voleju prived
Otcu, sovoskresil jesi vserodnaho Adama,
voskres ot hroba.**

**Kondak, hl. 8. Ašče i vo hrob snizšel je-
si Bezsmertne, no adovu razrušil jesi silu:
i voskrésł jesi jako pobiditeľ, Christe Bože,
ženam Mironosicam viščavyj: radujtesja, i
Tvojim Apostolom mir darujaj, padšim po-
dajaj voskresenije.**

**Voskresenije Christovo vi-
ďivše, poklonimsja svjatomu Hospodu Isu-
su, jedinomu bezhrišnomu, Krestu Tvojemu
poklaňajemsja, Christe, i svjatoje voskre-**

senje tvoje pojem i slavim: Ty bo jesi Boh naš, razvi Tebe inaho ne znajem, i imja Tvoje imenujem. Prijdite vsi virniji, poklonimsja svjatomu Christovu voskreseniju: se bo prijde krestom radost vsemu miru. Vsehda blahoslovjašče Hospoda, pojem voskresenije Jeho: raspjatije bo preterpiv, smertiju smert razruši.

Stichira, hl. 6. Voskres Isus ot hroba, ja-kože proroče, dade nam život vičnyj, i veliju milost.

7. O t r o k i o t p e š č i i z b a v i v y j, byv čelovik, straždet jako smerten, i strastiju smertnoje vo netlinija oblačit blahofije, jedin blahosloven otcev Boh, i preproslavljen.

Ženy s miry bohomudryja v sld Tebe tečachu, Jehože jako mertva so slezami iskachu, poklonišasja radujuščijasja živomu Bohu, i Paschu tajnuju, Tvojim, Christe, učnikom blhovistiša.

Smerti prazdnujem umerščvlenije, adovo razrušenje, inaho žitija vičnaho načalo, i ihrajušče pojem Vinovnaho, jedinaho blahoslovennaho otcev Boha, i preproslavlennaho.

Jako voistinnu svjaščennaja, i vseprazdenstvennaja sija spositel'naja nošč, i svi-

tozarnaja, svitonosnaho dne, vostanija sušči provozvistnica: v nejže bezfitnyj Svit iz hroba plotski vsim vozsija.

8. Se j n a r e č e n n y j i svjatyj deň, jedin subbot, Carj i Hospodŭ, prazdnikov prazdnik, i toržestvo jest toržestv: v onže blahoslovim Christa vo viki.

Prijdite novaho vinohrada roždenija, božestvennaho veselija, v naročitom dni voskresenija, carstvija Christova priobščimsja, pojušče Jeho, jako Boha vo viki.

Vozvedi okrest oči Tvoji Cerkve i viždŭ: se bo prijoša k Tebi, jako bohosvitlaja svitila, ot zapada, i sivera, i morja, i vostoka čada Tvoja, v Tebi blahoslovjaščaja Christa vo viki.

Trojce svjataja, Bože naš, slava Tebi.

Otče vsederžiteľu, Slove i Duše, tremi sojediňajemoje vo ipostasich jestestvo, presuščestvenne i prebožestvenne: v Ťa krestichomsja, i Ťa blahoslovim vo vsja viki.

9. A n h e l v o p i j a š e Blahodatnij: čistaja Divo, radujsja, i paki reku, raduj-sja: Tvoj Syn voskrese tridneven ot hroba, i mertvyja vzdvihnuvyj: ľudije veseľitesja.

S v i t i s j a, s v i t i s j a, novyj Jerusali-me, slava bo Hospodňa na tebi vozsija, li-kuj nyňi i veselisja, Cerkve: Ty že, Čistaja krasujsja, Bohorodice, o vostanii Roždestva Tvojeho.

O božestvennaho, o ľubeznaho! o slad-čajšaho Tvojeho hlasa! s nami bo neložno obiščalsja jesi byti, do skončanja vika, Christe: Jehože virniji, utverždenije nadež-dy imušče, radujemsja.

O Pascha velija i svjaščennijšaja, Chris-te! O Mudroste, i Slove Božij, i Silo! po-davaj nam isťije Tebe pričáščatisja vo ne-večernim dni, carstvija Tvojeho.

Svitilen: P l o t i j u u s n u v, jako mertv, Carju i Hospodi, tridneven voskresl jesi Adama vozdvih ot tli, i uprazdniv smerť: Pascha netfinija, mira spasenije. 3.

Vsjakoje dychanije da chvalit Hospo-da...

Stichiry chvalitňi, hl. 1.

Chvalite Jeho na silach Jeho, chvalite Jeho po množestvu veličestvija Jeho.

Pojem Tvoju, Christe, spasiteľnuju strast, i slavim Tvoje voskresenije.

Chvalite Jeho vo hlasi trubnim, chvalite Jeho vo psaltyri i husľich.

**Krest preterpivyj, i smerť uprazdnivyj,
i voskresyj iz mertvych, umiri našu žizň,
Hospodi, jako jedin vsesilen.**

**Chvalite Jeho v timpaňi i lici, chvalite
Jeho v strunach i orhani.**

**Ada pfinivyj, i čelovika voskresivyj,
voskresenijem Tvojim, Christe: spodobi nas
čistym serdcem, Tebe piti i slaviti.**

Chvalite Jeho v kimvafich... stor. 268.

**Bohofipnoje Tvoje snischoždenije slavja-
šče, pojem Ťa, Christe, rodilsja jesi ot Di-
vy, i ne razlučen byl jesi ot Otca, postra-
dal jesi jako čelovik, i voleju preterpil jesi
krest, voskresl jesi ot hroba, jako ot čer-
toha proizšed, da spaseši mir, Hospodi,
slava Tebi.**

Stichiry Paschi, hl. 5.

**1. Da voskresnet Boh, i rastočatsja vrazi
Jeho, i da bižat ot lica Jeho nenavidaščiji
Jeho.**

**Pascha svjaščennaja nam dnesj pokaza-
sja, Pascha nova svjataja, Pascha tainstven-
naja, Pascha vsečestnaja, Pascha Christos
Izbaviteľ, Pascha neporočnaja, Pascha veli-
kaja, Pascha virnych, Pascha dveri rajskija
nam otverzajuščaja, Pascha vsich osvjašča-
juščaja virnych.**

2. Jako iščezajet dym, da iščeznut: jako tajet vosk ot lica ohňa.

Prijdite ot viđinija ženy blahovistnicy, i Sionu rcite: prijmi ot nas radosti blahoviščenija, voskresenija Christova: krasujsja i likuj, i radujsja Jerusalime, Carja Christa uzriv iz hroba, jako ženicha proischođašča.

3. Tako da pohibnut hrišnicy ot lica Božija, a pravednicy da vozveselatsja.

Mironosicy ženy, utru hluboku, predstaša hrobu Životdavca, obritoša Anhela na kameni siđašča, i toj proviščav im, sice hlaholaše: čto iščete živaho s mertvymi? čto plačete netfinnaho vo tli? Šedše propovidite učenikom Jeho.

4. Sej deň, jechože sotvori Hospodŕ, vozradujemsja i vozveselimsja v oň.

Pascha krasnaja, Pascha Hospodňa, Pascha. Pascha vsečestnaja nam vozsija! Pascha, radostiju druh druha obimem: o Pascha izbavlenije skorbi: ibo iz hroba dnesj jako ot čertoha vozsijav Christos, ženy radosti ispolni, hlahofa: propovidite Apostolom.

Slava: I nyňi: Voskresenija deň, i prosvitimsja toržestvom: i druh druha obi-

**mem, rcem: bratije, i nenaviđaščim nas,
prostim vsja voskresenijem, i tako vozopiim: Christos voskrese ...**

Na liturgiji.

Antifony: Voskliknite Hospodevi ...

Vchodne: V cerkvach blagoslovite Boha, Hospoda ot istočnik Izrailevych.

Tropar: Christos voskrese ... Kondak, hl. 8. Ašče i vo hrob ... stor. 343.

Zamiš: „Svjatyj Bože”: Jelicy vo Christa krestistesja, vo Christa oblekostesja. Ali-luja.

Prokimen: hl. 8. Sej deň, jehože sotvori Hospod: vozradujemsja i vozveselimsja v oň.

Zamiš: „Dostojno”: Anhel vopijaše ... Svitisja, svitisja ...

Pričasten: Tilo Christovo prijmite, istočnika bezsmertnaho vkusite. Aliluja.

PONEĐILOK SVITLYJ.

Vse jak v neđiŕu Paschi.

Prokimen, hl. 8. Vo vsju zemľu izyde viščanije ich, i v koncy vselennyja blaholy ich.

UTOROK SVITLYJ.

Vse jak v neďilu Paschi.

Prokimen, hl. 3. samopodoben: Veličit
duša moja Hospoda i vozradovasja duch
moj o Bozi, Spasi mojem.

NEĐILA TOMINA.

Tropar, hl. 7. Zapečatanu hrobu, život
ot hroba vozsijal jesi, Christe Bože, i dve-
rem zaključennym učeníkom predstal jesi,
vsich Voskresenije, duch pravýj timi obno-
vľajaj nam, po velicij Tvojej milosti.

Slava: Kondak, hl. 8. Ľubopytnuju des-
niceju žiznopodateľnaja Tvoja rebra Toma
ispyta, Christe Bože, zaključennym bo dve-
rem jako všel jesi, s pročimi Apostoly, vo-
pijaše Ti: Hospod' jesi i Boh moj.

I nyňi: Kondak Paschi: Ašče i vo hrob
... stor. 343.

Prokimen, hl. 3. Velij Hospod' naš, i ve-
lija kripoť Jeho, i razuma Jeho ňišt
čisla.

Pričasten: Pochvali, Jerusalime, Hospo-
da, chvali Boha Tvojeho, Cerkve. Aliluja.

NEĐILA 3. PO PASCHI — MIRONOSIC.

Tropar, hl. 2. Jehda snizšel Jesi... st. 297.

Tropar, hl. 2. Blahoobraznyj Josif, s dreva snem prečistoje Tilo Tvoje, plaščanniceju čistoju obviv, i voňami vo hrobi novi pokryv, položi: no tridneven voskresl jesi Hospodi, podajaj mirovi veliju milostf.

Tropar, hl. 2. Mironosicam ženam pri hrobi predstav Anhel vopijaše: mira mertvym suť prilična, Christos že istfinija javijsja čužd; no vozopijte: voskrese Hospodf, podajaj mirovi veliju milostf.

Slava: Kondak, hl. 2. Radovatisja Mironosicam povedil jesi, plač pramateri Jevy utolil jesi voskresenijem Tvojim, Christe Bože, Apostolom že Tvojim propovidati povedil jesi: Spas voskrese ot hroba.

I nyňi: Kondak Paschi: Ašče i vo hrob ... stor. 343.

Prokimen: hl. 6. Spasi Hospodi Iudi Tvoja, i blahoslovi dostojanije Tvoje.

... Pričasten: Tilo Christovo; i: Chvalite ...

NEĐILA 4. PO PASCHI — ROZSLABLENNOHO.

Tropar hl. 3. Da vesefatsja nebesnaja. ... stor. 298.

Slava: Kondak, hl. 3. Dušu moju, Hospodi, vo hrisich vsjačeskich i bezmistnymi đijaňmi ľufi razslablennu, vzdvihni božestvennym Tvojim predstateľstvom, jakože i razslablennaho vzdvihl jesi drevle, da zovu Ti spasajem, Ščedre: slava, Christe, deržavi Tvojej.

I nyňi: Kondak Paschi: Ašče i vo hrob. ... stor. 343.

Prokimen, hl. 1. Budi, Hospodi, milostľ Tvoja na nas jakože upovachom na Ťa.

Pričasten: Tilo Christovo ... i, Chvalite Hospoda ...

NEĐILA 5. PO PASCHI — SAMARJANYNI.

Tropar, hl. 4. Svitluju voskresenija. ... stor. 299.

Tropar Prepoloveniju, hl. 8. Prepoloviv-šusja prazdniku, žažduščuju dušu moju blahočestija napoj vodami: jako vsim, Spase, vozopil jesi: žaždaj, da hrjadet ko Mňi, i da pijet. Istočnice žizni našeja, Christe Bože, slava Tebi.

Slava: Kondak, hl. 8. Viroju prišedši na istočnik Samarjanyňa, viđi Ťa premudrosti vodu: jejaže napojivšisja obilno, carstvije vyšneje nasľidova vično, jako prisnoslavnaja.

I nyňi: Kondak Prepolovenija, hl. 4. Prazniku zakonnomu prepolovľajuščusja, vsich Tvorče i Vladyko, k predstojaščim hlaholal jesi, Christe Bože: prijdite i počerpíte vodu bezsmertija. Tímže Tebi pripadajem i virno vopijem: ščedroty Tvoja daruj nam: Ty bo jesi istočnik žizni našeja.

Prokimen, hl. 3. Pojte Bohu našemu, pojte, pojte, Carevi našemu pojte.

Pričasten: Tilo Christovo ..., i Chvalite ...

NEĐILA 6. PO PASCHI — SLIPOROŽDENNAHO.

Tropar, hl. 5. Sobeznačalnoje Slovo. ... stor. 299.

Slava: Kondak, hl. 4. Duševnymi očima osšiplen, k Tebi, Christe, prichodžu, jakože slipyj ot roždenija, pokajaniem zovu Ti: Ty suščich vo tmi Svit presvitlyj.

I nyňi: Kondak Paschi: Ašče i vo hrob ... stor. 343.

Prokimen, hl. 8. Pomolitesja i vzdadite Hospodevi Bohu našemu.

Pričasten: Tilo Christovo ... i: Chvalite Hospoda ...

VOZNESENIJE HOSPODNE.

(V četrter po Neděli Sliporoždennaho.)

Antifon 1. Vsi jazycy vospleščite rukami, voskliknite Bohu hlasom radovanija. Molitvami Bohorodicy, Spase, spasi nas.

Antifon 2. Velij Hospod, i chvalen zilo, vo hradě Boha našeho, vo hori svjatij Jeho. Spasi nas, Syne Božij, vynesysja vo slavi, pojuščija Ti: Aliluja.

Vchodne: Vzyde Boh vo voskliknoveniji, Hospod vo hlasi trubni.

Tropar, hl. 4. Vozneslsja jesi vo slavi, Christe Bože naš, radost sotvorivyj učeníkom obitovanijem Svjataho Ducha, izviščennym im byvšim blahoslovenijem, jako Ty jesi Syn Božij, Izbavitel mira.

Slava: I nyňi: Kondak, hl. 6. Ježe o nas ispolniv smotrenije, i jaže na zemli sojediv nebesnym, vyneslsja jesi vo slavi, Christe Bože naš, nikakože otlučajasja, no prebyvaja neotstupnyj, i vopija ľublaščim Ťa: Az jesm s vami, i niktože na vy.

Prokimen, hl. 7. Voznesisja na nebesa, Bože, i po vsej zemľi slava Tvoja.

Zamiš: „Dostojno“: Veličaj, duše moja, iže vo slavi na nebesa s plotiju vynesšahosja Hospoda.

Pričasten: Vzyde Boh vo voskliknoveni-

ji, Hospod' vo hlasi trubni. Aliluja.

Zamist': Vidichom svit: i: Da ispolnat-sja: slova Prokimena.

NEĐILA 7. PO PASCHI — SV. OTEC.

(peršoho Vselenskoho soboru v Nikeji, r. 325.)

Tropar, hl. 6. Anheľskija Sily ... st. 300.

Tropar Vozneseniju: Vozneslsja jesi ... stor. 354.

Tropar hl. 8. Preproslavljen jesi Christe Bože naš, svitila na zemli otcy naši osnovavyj, i fimi ko istinnij viri vsja ny nastavivyj, Mnohoblahoutrobne, slava Tebi.

Kondak hl. 8. Apostol propovidanije i otec dogmaty, jedinu viru cerkvi utverdiša: jaže i rizu nosjašči istiny, istkanu ot ježe svyšje bohoslovija, ispravľajet i slaviti blahočestija velikoje tajinstvo.

I nyňi: Kondak Vozneseniju: Ježe o nas ispolniv ... stor. 354.

Prokimen, hl. 4. Blahosloven jesi Hospodi Bože otec našych, i chvalno i proslavlenno imja Tvoje vo viki.

Pričasten: Chvalite Hospoda: i Radujte-sja pravedňiji ...

SOŠESTVIJE SVJATAHO DUCHA.

(Nediľa Pjatidesjatnicy.)

Antifon 1. Nebesa povidajut slavu Božiju, tvorenije že ruku Jeho vozviščajet tverd. Molitvami Bohorodicy, Spase, spasi nas.

Antifon 2. Uslyšit ťa Hospod v deň pečali, zaščitit ťa imja Boha Jakovľa. Spasi nas, Utišiteľu blahij, pojuščija Ti: Aliluja.

Vchodne: Voznesisja Hospodi siloju Tvojeju, vospojem i pojem sily Tvoja.

Tropar, hl. 8. Blahosloven jesi, Christe Bože naš, iže premudry lovcy javlej, nizposlav im Ducha Svjataho, i timi ulovlej vselennuju: Čelovikofubče, slava Tebi.

Slava: I nyňi: Kondak, hl. 8. Jehda snizšed jazyki slija, razďiľaše jazyki Vyšnjij: jehdaže ohnennyja jazyki razdajaše, v sojedenenije vsja prizva: i sohlasno slavim vsesvjataho Ducha.

Zamišť „Svjatyj Bože“: Jelicy vo Christa krestistesja, vo Christa oblekostesja. Aliluja.

Prokimen, hl. 8. Vo vsju zemľu izyjde viščanije ich, i v koncy vseleunnyja hlaholy ich.

Zamišť: „Dostojno“: Veličaj, duše moja,

**ot Otca i Syna ischoďaščaho Svjataho Du-
cha.**

**Pričasten: Duch Tvoj blahij nastavit mja
na zemľu pravu. Ducha Tvojeho Svjataho
ne otimi ot nas, molimtisja, Čelovikofub-
če. Aliluja.**

PONEĐILOK SV. DUCHA — I PRESVJATOJI TROJCI.

Antifony: včerašni.

Tropar, hl. 8. Blahosloven jesi...

**Tropar Sv. Trojci: hl. 3. Otca beznačaf-
na, Syna sobeznačafna, Ducha soprisno-
suščna, božestvo jedino, cheruvimski sla-
vosloviti derzajušče hlaholem: svjat, svjat,
jesi Bože naš, chvalimyj v Trojci, pomiluj
nas.**

**Slava: Kondak, hl. 3. Trojce jedinosušč-
naja i nerozdil'naja, jedinice triipostasnaja
i soprisnosuščnaja, Tebi jako Bohu anhel-
skuju pišň vopijem: svjat, svjat, svjat je-
si Bože naš, chvalimyj v Trojci, pomiluj
nas.**

**I nyňi: Kondak, hl. 8. Jehda snizšed...
stor. 356.**

Svjatyj Bože...

**Prokimen, hl. 6. Spasi Hospodi ľudi
Tvoja, i blahoslovi dostojanње Tvoje,**

i Prokimen Sv. Trojci, hl. 3. samopodoben:
Velij Hospod naš i velija kripost Jeho,
i razuma Jeho niš čisla.

Zamist „Dostojno“: **Veličaj, duše moja,**
v troch licich suščeje jedino Božestvo.

Pričasten: včerašnj.

NEĐILA VSICH SVJATYCH.

Tropar, hl. 8. So vysoty ... stor. 301.

Tropar, hl. 4. Iže vo vsem miri Mučenik
Tvojich, Hospodi, jako bahrjaniceju i vis-
som krovmi jich Cerkov Tvoja ukrasivši-
sja: timi vopijet Ti, Christe Bože: ľudem
Tvojim ščedroty Tvoja nizposli, mir žitel-
stvu Tvojemu daruj, i dušam našim veliju
milost.

Slava: Kondak, hl. 8. Jako načatki jes-
testva, Nasaditefu tvari, vseennaja prino-
sit Ti, Hospodi, bohonosnyja Mučeniki,
fich molitvami v miri hluboci Cerkov Tvo-
ju i žitelstvo Tvoje, Bohorodiceju sobludi,
Mnohomilostive.

I nyňi: Kondak hl. 6. Zastupnice christi-
jan nepostydnaia, chodataice ko Tvorcu
nepreložnaia, ne prezri hrišnych molenij
hlasy, no predvari jako blahaja na pomošč
nas virno vopijuščich Ti: uskori na molitvu
i potščisja na umolenije, zastupajušči pri-
sno Bohorodice čtuščich Ťa.

Prokimen, hl. 8. Pomolitesja i vzdadite Hospodevi Bohu našemu. i Prokimen Svjatym, hl. 4. Diven Boh vo svjatyh Svoich, Boh christijan.

Pričasten: Chvalite ... i: Radujtesja ...

PRAZDNIK NAJSV. EVCHARISTIJI.

Antifon 1. Hospod paset mja, i ničtože mja lišit: na misťi zlačňi, tamo vseli mja. Molitvami Bohorodicy, Spase, spasi nas.

Antifon 2. Virovach, timže i vozhlaholach: az že smirichsja zilo. Spasi nas, Syne Božij, pitavyj Plotiju Svojeju pojuščija Ti: Aliluja.

Vchodne: Tebi požru žertvu chvaly, i imja Hospodne prizovu.

Tropar, hl. 7. Chřib prejestestvennyj, jehože Anheli i Archanhely trepeščušče viditi želajut, dnesj prazdenstvenno na pres-tofi zritsja, i čelovikom vo snid dajetsja: v nemže my prebohatuju Tvoju milost, Christe Bože naš, zrjašče, Boha Ťa s plotiju zrinijem vidov utajennaho ispovidujem hlahofušče: spodobi nas pričastnikami byti, da i žizni vičnyja nasladimsja.

Slava: I nyňi: Kondak, hl. 4. Se predležit Christos na pišču vsim: prijdite i pripa-

dajušče poklonimsja Christu Bohu, simi Tajnami utajennomu, s umilenijem vzyvajušče: Vladyko, da ne opališi nas nedostojnych priobščenijem: no budi popaľaja hri-chi, i očiščaja duši naša.

Prokimen, hl. 4. Napita ich ot tuka pšenična, i ot kamene meda nasyti ich

Zamišť „Dostojno“: Veličaj duše moja, Hospoda, Ploť i Krov Svoju v pišču tajnu davšaho.

Veličaj, duše moja, Christa Boha našeho, Ploť v spasenije čelovikom davšaho.

Pričasten: Jadyj Moju Ploť, i pijaj Moju Krov, vo mñi prebyvajet, i Az v nem, reče Hospod. Aliluja.

PRAZDNIK NAJSV. SERDCA ISUSOVOHO. — CHRISTA ČOLOVIKOLUBCJA

Antifon 1. Koľ voľfublenna selenija Tvoja, Hospodi sil: želajet i skončavajetsja duša moja vo dvori Hospodni. Molitvami Bohorodicy, Spase, spasi nas.

Antifon 2. Ispovimsja Tebi, Hospodi, vsim serdcem mojim, povim vsja čudesa Tvoja. Spasi nas, Syne Božij, voľfubivyy vsim Serdcem, pojuščija Ti: Aliluja.

Vchodne: Ispovidajtesja Hospodevi, ja-ko blah, jako v vik milost Jeho.

Tropar, hl. 6. Bezdnú ľubve Tvojeja k nam, Christe Bože, pokazal jesi svjaščennijšeje Serdce Tvoje: spodobi nas v nyňišnim vici sobľudenijem zapovidej Tvojich, vzdajati Tebi ľubov voz ľubov, i v budúšćem naslaždatisja ľuboviju vsesoveršennjšoju, v soľfadanii Božestva.

Slava: I nyňi: Kondak, hl. 7. Truždajuščimsja i obremenennym pokojišće, pokazal jesi, Spase, sladčajšeje Serdce Tvoje: prijmi nas v ňidro Jeho, i spodobi nas v Nem žiti i v Nem skončatisja, i udostojitisja ľubve vsesoveršenňijsja v soľfadanii Božestva.

Prokimen, hl. 4. Povim imja Tvoje bratiji mojej, posreďi cerkve vospoju Ťa.

Zamišť „Dostojno“: Veličaj, duše moja, Serdce Spasiteľa, ľuboviju k nam horjašćeje.

Pričasten: Viďiša vsi koncý zemľi spa-senije Boha našeho. Aliluja.

UMOLENIJE NAJSV. EVCHARISTIJI.

Doki svjaščennik vystavľaje z kivotu na prestol Najsv. Evcharistiju, Lik spivaje:

„Vsi Ťa chory...“, abo „Nyňi Sily nebesnyja...“

Svjatyj Bože, Svjatyj Kripkij, Svjatyj Bezsmertnyj, pomiluj nas. 3.

Ot povitrja, hlada, ohňa i vojny, izbavi nas, Hospodi. 2.

Ot nahlyja i nespoďivannyja smerti, sochrani nas, Hospodi.

My hrišnji, Tebe Boha prosim, pomiluj nas, Hospodi.

O, Isuse, o Isuse, o Isuse, Syne Boha vyšňaho, umiloserdisja nad nami.

O Marije, o Marije, o Marije, Divo j Ma-ti Božaja, zastupisja za nas.

O svjaťi apostoly, mučeniki, svjatitefi i vsi svjaťiji: molite Boha o nas hrišnych.

Spasi ťudi Tvoja, Hospodi. — (2 x svjaščennik i Lik.)

Spasi ťudi Tvoja, Hospodi, i blahoslovi dostojanie Tvoje.

Lik: I ispravi ja, i voznesi ja vo viki. Vo vsja dni blahoslovim Tebe i voschvalim imja Tvoje vo vik, i vo vik vika. Spodobi, Hospodi, v deň sej, (vo večer sej), bez hri-cha sochranitisja nam. Umiloserdisja, Hospodi, nad nami, umiloserdisja nad nami. Da budet miloserdije Tvoje, Hospodi, nad nami, jakože upovachom na Ťa. Na Ťa,

Hospodi, upovachom, da ne postydimsja vo viki. Amiň.

MOLEBEŇ DO NAJSV. SERDCA ISUSOVOHO.

Posli Načala obyčnogo: Tropar, hl. 4.
Dnesj vselennaja radujetsja, ibo na prestopi Serdce Spasitefa, v plameni ohnennim zritsja, vsich prizyvajušči k božestvennomu pristanišču, idiže bofizni duš i files iscifa-jutsja, seho radi prizovi i mene, Spase, preziraja moja sohrišenija.

Slava: I nyňi: Tojže Tropar.

Veličajem Ťa, životdavče Christe, jako spodobil jesi nas byti pričastnikami, ščedrot Svjatijšaho Serdca Tvojeho.

Stichi: Čto vzdam Hospodevi o vsich, jaže vzdade mňi.

Serdce čisto soziždi vo mňi, Bože, i duch prav obnovi v utrobi mojej.

Na Neho upova serdce moje, i pomožet mňi.

Slava: I nyňi:

Prokimen, hl. 4. Voskliknite Hospodevi vsja zemľa, pojte že imeni Jeho, dadite slavu chvafi Jeho.

Posli vse, jak obyčno pered jevanheli-jem. Jevanhelije ot Mateja zač. 43.

**Vonmim! — Reče Hospod svojim učeni-
kom: vsja mñi predana suŕ Otcem moim:
i niktože znajet Syna, tokmo Otec: ni Otca
kto znajet, tokmo Syn i jemuže ašče volit
Syn otkryti. Prijdite ko mñi vsi truždaj-
juščisja i obremenennii, i az upokoju vy.
Vozmite iho moje na sebe, i naučitesja ot
mene, jako krotok jesm i smiren serdцем:
i obrjaščete pokoj dušam vašim. Iho bo
moje blaho i bremja moje lehko jest.**

Lik: Slava Tebi, Hospodi, slava Tebi.

**Svjaščennik: Isuse, Syne Boha živaho,
odkryvyj ščedroty svjafijšaho Serdca Tvo-
jeho, pomiluj i spasi Tebe veličajuščich.**

**Lik: O najsvjafijše Serdce Isusa, pomi-
luj nas.**

**Serdce Isusa, krasoto presvitlaja, pomi-
luj...**

**Serdce Isusa, silo nepobidimaja, pomi-
luj...**

**Serdce Isusa, ľuby neizrečennaja, po-
miluj...**

**Serdce Isusa, veselije serdca mojeho, po-
miluj...**

**Serdce Isusa, truždajuščichsja pomošče,
pomiluj...**

**Serdce Isusa, đivstvennych cilomudrije,
pomiluj...**

**Serdce Isusa, očisti um moj ot pomyslov
sujetnych, pomiluj . . .**

**Serdce Isusa, sochrani serdce moje ot
pochotej lukavych, pomiluj . . .**

**Serdce Isusa, pokrove žitija mojeho, po-
miluj . . .**

**Serdce Isusa, nadeždo v smerti mojej po-
miluj . . .**

**Serdce Isusa, uťišenije moje na suđi
Tvojem, pomiluj . . .**

**Svjašč: S umilenijem prikloňše kolina,
mirom Hospoda Boha molim.**

Lik: Hospodi pomiluj. 3.

**Svjašč.: Hospodi, Isuse Christe, Bože
naš, izvoľ, da serdca naša stanut prestolom
ľubve Tvojeja, usta naša da povidajut vse-
ščedruju milost Tvoju, očesa naša da ne-
prestanno vzirajut v jazvu Svjatijsaho
Serdca Tvojeho, rozum naš da razmyšľa-
jet neisľidimyja soveršenstva Tvoja, pam-
jat naša da sochraňajet drahija vospomi-
nania miloserdija Tvojeho. Vsjačeskaja
v nas, o Hospodi Bože naš, da ispovidat
neizčetnuju ľubov Svjatijsaho Serdca Tvo-
jeho. Jako blahoslovisja imja Tvoje, Otca
i Syna i Svjataho Ducha, nyňi i prisno i vo
viki vikov.**

Lik: Amiň.

Pomiluj nas, Bože, po velicij milosti Tvoje, molimtisja uslyši i pomiluj.

Lik: Hospodi, pomiluj. 3.

Ješče molimsja o Bohoľubivom Jepiskopi našem (N), i o otcich našich duchovnych i vsej v Christí bratiji našej.

Ješče molimsja ježe uslyšatisja hlasu moljenja našeho i molitvy i pomilovati rabov Tvojich prichodaščich v chram sej svjatyj, da blahoprijatna budet molitva ich pred prestolom vladyčestvija Tvojeho, Hospodi, uslyši i pomiluj.

Ješče molimsja o ježe umnožitisja čislu počitatelej svjatijšaho Serdca Tvojeho i blahosloviti počitajuščich Je, Hospodi, milostivno uslyši i pomiluj.

O ježe vsja kramoly i razdory i nastrosjenija (razdiranija) cerkovnaja utoliti, i otstupľšich ot katoličeskoj viry k poznaniu istiny obratiti, virnych že v pravoviriji utverdit i ukripiti, i nepokolebimych sobľusti. Hospodu pomolimsja.

Ješče molimsja o predstojaščich ľudech...

Milostiju i ščedrotami...

Otpust: Ot Serdca vsju blahodať istočivyj spasenija našeho radi Christos istinnyj Boh naš, molitvami...

MOLEBEŇ V ČEŠT PRESV. BOHORODICI.

Posli Načala obyčného: Tropar, hl. 4.
**Ko Bohorodici priŕižno nyňi pritecem hriš-
ňiji i smirenňiji, i pripadem v pokajaniji,
zovušče iz hlubiny duševnyja: Vladyčice,
pomozí, miloserdovavši na ny, potščijsja,
jako pohibajem ot množestva hrichov, ne
otvrati rab Tvojich tšcich, Tebe bo jedinu
zastupnicu imamy.**

**Slava: I nyňi: Ne umolčím nikohda, Bo-
horodice, sily Tvoja hlaholati my nedostoj-
ňiji, ašče bo ne by Ty predstala mofaščijsja
za nas, kto by nas izbavil od tolikich bid?
Kto že by nas sochranil do nyňi svobod-
ny? Ne otstupím ot Tebe, Vladyčice, Tvo-
ja bo raby spasaješi prisno ot vsjakija bi-
dy, jedina blahoslovennaja.**

**Prokimen, hl. 4. Pomjanu imja Tvoje vo
vsjakom rodi i rodi.**

**Dašše vse, jak obyčno pered jevanhe-
lijem. Evanh. ot Luki zač. 4.**

**Vo dni ony, vostavši Mariam ide vo
hornaja so tščanijem v hrad Judov. I vni-
de v dom Zachariin, i cilova Jelizavet. I
bysť jako uslyša Jelizavet cilovanije Mari-
ino, vzyhrasja mladenec v črevi jeja i is-
polnisja Ducha svjata Jelizavet. I vozopi**

hlasom velim, i reče: blahoslovenna ty v ženach i blahosloven plod čreva tvojeho. I otkudu mñi sije, da priidet Mati Hospoda mojeho ko mñi? Se bo jako byst hlas cilenija tvojeho v ušiju mojeju, vzyhrasja mladenec radoščami v črevi mojem. I blaženna virovavšaja, jako budet soveršeniye hlaholannym jej ot Hospoda. I reče Marijam: veličit duša moja Hospoda i vozradovasja duch moj o Bozi Spasi mojem. Jako prizri na smirenije raby svojeja, se bo ot nyñi ublažat mja vsi rody. Jako sotvori mñi veličije Sifnyj, i svjato imja Jeho. Prebyst že Marijam s neju jako tri misjacy, i vozvratisja v dom svoj.

Svjašč.: Presvjataja Divo Marije, Bohorodice vse milostivaja, radujsja i spasi na Ta upovajuščich.

Lik po každom stichu: O Marije, Mati Boža, moli Boha o nas!

Mati Christa Boha našeho, radujsja ...

Mati Predvičnyja Ljubvi, radujsja ...

Mati Božija blahodati, radujsja ...

Divo neporočno začata, radujsja ...

Divo Cheruvimov čestnijšaja, radujsja ...

Divo Serafimov slavnijšaja, radujsja ...

Marije, holubice neskevnaaja, radujsja ...

Marije, blahovonnyj cvite netlinija, radujsja ...

Marije, dobraja ďivam mladopitateľnice, radujsja ...

Marije, pokrove miru, širšij oblaka, radujsja ...

Marije, pravednaho Sudiji umolenije, radujsja ...

Marije, plačuščich uťišenije, radujsja ...

Marije, hrišnikov pribižišče, radujsja ...

Marije, Chodatajice, v uspeniji Tvojem nas ne ostavľajuščaja, radujsja ...

Marije, jedina čistaja i blahoslovennaja, radujsja ...

**Stichiry, hl. 2. (Pod. Jehda ot dreva:)
Za vsich molišisja, Blahaja, pribihajuščich
s viroju, v deržavnyj Tvoj pokrov, inaho
bo ne imamy hrišňiji k Bohu, v bidach
i skorbech prisno izbavlenija, obremeneni
hrichi mnohimi, Mati Boha Vyšňaho, ěim-
že Ti pripadajem: izbavi ot vsjakaho ob-
stojanija raby Tvoja.**

**Stich: Pomjanu imja Tvoje vo vsjakom
roďi i roďi.**

**Vsich skorbjaščich radost', i obidimych
Zastupnica, i alčuščich pitateľnica, stran-
nych uťišenije, oburevajemych pristanišče,
boľnych posiščenije, nemoščnych pokrov
i Zastupnica, žezl starosti, Mati Boha Vyš-**

ňaho, Ty jesi prečistaja: potščisja, molimsja, spastisja rabom Tvojim.

Stich: Slyši, dšči, i vižd, i prikloni ucho Tvoje.

Radujsja prečistaja Divo. Radujsja čestnyj skiptre Carja Christa. Radujsja prozjabšaja hrozd tajnyj. Radujsja dvere nebesnaja, i neopalimaja kupino. Radujsja vsemirnyj svite. Radujsja vsich radoste. Radujsja virnych spasenije. Radujsja zastupnice vsich christijan, i pribižišče, Vladyčice.

Slava: I nyňi, hl. 8. Radujsja vseleennyja pochvalo. Radujsja chrame Hospodeň. Radujsja horo priosinennaja. Radujsja vsich pribižišče. Radujsja svitiľniče zlatyj. Radujsja slavo pravoslavnych čestnaja. Radujsja Marije, Mati Christa Boha. Radujsja raju. Radujsja božestvennaja trapezo. Radujsja sine. Radujsja ručko vsezlataja. Radujsja vsich upovanije.

Svjašč.: S umilenijem priklonše kofina, pomolimsja.

Lik: Presvjataja Bohorodice, spasi nas.

Svjašč.: Carice moja preblahaja, nadeždo moja, Bohorodice, prijatelišče sirym, strannym predstateľnice, skorbjaščich radoste, obidimym pokroviteľnice, zriši moju bidu, zriši moju skorb: pomози mi

jako nemoščnu, okormi mja jako stranna, obidu moju visi, razriši tu, jakože voliši, ibo ne imam inyja pomošči, razvi Tebe, ni inyja predstatefnycy, ni blahija ufišitefnycy, tokmo Tebe, o Bohomati, jako da sochra-niši mja i pokryješi mja vo viki vikov.

Lik: Amiň.

Ektenija: Pomiluj nas, Bože... Lik: Hospodi, pomiluj. 3.

Ješče molimsja o ježe sochranitisja hra-du semu (vesi sej) i vsjakomu hradu, vesi i straňi, ot hlada, hubitefstva, trusa, potopa, hrada, ohňa, meča, našestvija inoplemennich i mežduusobnyja brani: i o ježe milostivu, i blahouvitlivu byti, blahomu i čelovikoľubivomu Bohu našemu i otvratiti vesj hňiv na nas dvižaščijsja, i izbaviti nas ot naležaščaho i pravednaho svojeho preščeniya i pomilovati nas.

Uslyši ny, Bože, Spasiteľu naš, upovani-je vsich koncev zemli i suščich na mori da-leče, i Milostive, milostiv budi, Vladyko, o hrisich našich i pomiluj nas. Milostiv bo i čelovikoľubec Boh jesi, i Tebi slavu voz-sylajem, Otcu i Synu i Svjatomu Duchu, nyňi i prisno, i vo viki vikov.

Lik: Amiň. Otpust.

PARAKLIS V ČEŠT PRESV. BOHORODICI.

Načalo obyčnej. Po Otče náš: Tropar, hl. 4. Ko Bohorodici... Slava: i nyňi: Ne umolčim... (z Molebňa) — Psalom 50: Pomiluj mja Bože...

Kanon molebnyj, hl. 8. (pod. Vodu prosed):

1. Mnohimi soderžim napastmi, k Tebi pribihaju, spasenija iski, o Mati Slova i Divo: ot tažkich i lutyh mja spasi.

Po každoj pisni: Presvjataja Bohorodice, spasi nas.

2. Spasi ot bid raby Tvoja, Presvjataja Bohorodice Divo, jako my vsi po Bozi k Tebi pribihajem, jako k nerušimij sfini i predstatefnici.

3. Nebesnaho kruha verchotvorče Hospodi, i Cerkve Zižditefu, Ty mene utverdi vo lúbvi Tvojej, želani, kraju, virnych utverždenije, jedine čelovikolúbče.

4. Uslyšach, Hospodi, smotrenija Tvojeho tajinstvo, rozumich dila Tvoja, i proslavich Tvoje božestvo.

5. Prosviti nas povefiniji Tvojimi, Hospodi, i myšceju Tvojeju vysokoju, Tvoj mir podažd nam, jedine čelovikolúbče.

6. Molitvu prolju ko Hospodu, i Tomu

vozvišću pečali moja, jako zol duša moja ispolnisja, i život moj adu približisja, no molusja jako Jona: ot tli, Bože, vozvedi mja.

Prokimen i jevanhelijske jak v poperednom Molebni. Po jevanheliji dale pisni Kanona:

7. Naše spasenije jakože voschofil jesi, Spase, ustrojiti, v utrobu Divo vselilsja jesi, juže miru predstatefnicu pokazal jesi, otec našich Bože blahosloven jesi.

8. Carja nebesnaho, Jehože pojut voi anhelstiji, chvalite i prevoznosite vo vsja viki.

9. Voistinnu Bohorodicu Ťa ispovidujem, spaseniji Toboju, Divo čistaja, so besplotnymi liki Ťa veličajušče.

Stichiry: tak jak uvedeni v poperednom Molebni: Za vsich molišisja ... i proči. Po Stichirach: Dostojno jest ... Trisvjatoje — Otče naš — Tropari: hl. 6. Pomiluj nas, Hospodi, pomiluj nas ... Slava: Hospodi, pomiluj nas ... I nyňi: Miloserdija dveri... stor. 301.

Svjašč.: S umilenijem, preklonše kofina, pomolimsja.

Lik.: Presvjataja Bohorodice, spasi nas.

O Vladyčice moja preblahoslovennaja, zaščitnice roda čelovičeskaho, pribižišče

i spasenije pritekajušćich k Tebi: vim, vo-
istinnu vim, jako zilo sohrišćich, i prohňi-
vach Ťa, premilostivaja Hospože, i rožden-
naho ot Tebe plotiju Boha preblahaho:
no imam mnohija obrazy tich, iže prežde
mene prohňivaša Jeho blahoutrobije: my-
tari, i bludnicy, i pročija hrišniki, imže da-
desja proščeniye hrichov jich, pokajaniya
radi i ispovidaniya. Tyja ubo obrazy pomi-
lovannyh očesem hrišnyja duši mojeja
predstavľaja, i na tolikoje Božije miloser-
dije onych prijemšeje vziraja derznuch i az
hrišnyj pribihnuti s pokajaniem k Tvoje-
mu blahoutrobiju, o vsemilostivaja Vlady-
čice, da podasi mi ruku pomošći, i isprosi-
ši u Syna Tvojeho i Boha težkim mojim
hrichom proščeniye. Viruju i ispoviduju, ja-
ko Toj, jehože rodila jesi, Syn Tvoj jest vo-
istinnu Christos Syn Boha živaho, Sudija
živych i mertvych, vzdajaj kojemuždo po-
dílom jeho. Viruju že paki i ispoviduju Te-
be byti istinnuju Bohorodicu, miloserdija
istočnik, uflšeniye plačušćich, vzyskanije
pohibšich, sífnuju i neprestajušćuju k Ne-
mu chodataicu, zilo ľublašćuju rod čelovi-
českij i sporučnicu mojeho pokajaniya: Vo-
istinnu bo nišć čelovikom inyja pomošći i
pokrova razvi Tebe, o Hospože premilos-
tivaja! I niktože upovaja na Ťa, postyďisja,

i Toboju umofaja Boha, niktože ostavljen jest. Toho radi moŭu Tvoju neisčetnuju blahosť: otverzi dveri miloserdija Tvojego mñi zabludšemu i padšemu v timinija hlubiny: ne voznhnušajsja mene skvernaho, ne prezri hrišnaho molenija mojeho, ne ostavi mene okajannaho, jechože v pohibel zlobnyj vrah pochitil jest: no umoli o mñi roždennaho ot Tebe miloserdnaho Boha, da prostit velikija moja hrichi, i izbavit mja ot pahuby mojeja. Jako da i az, so vsimi polučivšimi proščenije, vospoju i proslavľu bezmirnoje miloserdije roždennaho ot Tebe Boha, i Tvoje nepostydnoje na mñi zastuplenije, v žizni sej i v nekonečnom vici. Amin.

Ektenija na riž. namireňa i Otpust.

**STRASTNA DOROHA
KRESTNA DOROHA
Hospoda našoho Isusa Christa.**

Blahosloven Boh naš: ... Jak bez svjaščenika, todi:

Molitvami svjatyh Otec našich, Hospodi Isuse Christe, Bože naš, pomiluj nas. Amin.

Carju nebesnyj — Svjatyj Bože 3. — Sl. i nyñi: Presvjataja Trojce — Hospodi po-

miluj 3. — Sl. i nyňi: Otče náš — Hospodi pomiluj 12 — Sl. i nyňi: Prijdite poklonimsja 3.

Prorocstva o strastach Christovich: čitajutsja jak Psalom.

Jako ovča na zakolenije vedesja — i jako Ahnec neporočen pred strihuščim jeho bezhlasen, tako ne otverzajet ust svoich.

Jako vzepletsja ot zemli život Jeho, — radi bezzakonij Iudej vedesja na smert.

Plešči moji vdach na rany, i lanifi moji za zaušenija, — lica že mojeho ne otvratich ot studa zaplevanij.

Sej hrichi naša nosit, i o nas boliznujet; — Toj jazven byst za hrichi naša, i mučen byst za bezzakonija naša, nakazanije mira našeho na Nem, jazvoju Jeho my iscifichom. (Is. 50, 52, 53 Ps. 21, 68, Zach. 11.)

Slava: i nyňi: Aliluja 3. Slava strastem Tvoim.

Tropar, hl. 2. Iskupil ny jesi ot kfatvy zakonnyja, — čestnoju Tvojeju Kroviju, — na kresťi prihvozdivsja, — i kopijem probodsja, — bezsmertije istočil jesi čelovikom, — Spase náš, pomiluj nas.

Svjašč.: Premudrost prosti, uslyšim svjataho jevanhelija, ot Mafteja ... Lik: Slava strastem Tvoim, Hospodi.

I. Isusa zasudžujuť na smert.

Utru byvšu, sovít sotvoriša vsi archijereji i starcy Ľudsfiji na Isusa, jako ubiti Jeho. I svjazavše Jeho vedoša, i predaša Jeho Pontijskomu Pilatu ihemonu. — I jehda Naň hlaholachu archijereje i starcy, ničesože otviščavaše. Sobravšimsja že im, reče im Pilat: koho choščete otpušču vam? Varavvu li ili Isusa hlaholemoho Christa? — Archijereje že i starcy naustiša narody, da isprosjať Varavvu, Isusa že pohubjat. — Hlahola im Pilat: čo ubo sotvorju Isusu, hlaholemomu Christu? Hlaholaša jemu vsi: da raspjat budet. — Ihemon že reče: koje ubo zlo sotvori? Oni že izliča vopijachu, hlahofuše: da propjat budet. Tohda otpusti im Varavvu: Isusa že biv predade im, da Jeho propnut. (Mt. 27, 1, 2, 12, 17, 20, 22, 23, 26.)

Stichira, hl. 1. Prijdite vsi virňiji, — Sladčajšaho Isusa ublažim, — Jehože zločestviji Ľudi nepovinní na smert osudiša, — priľižno mofaščisja Jemu: — Vladyko, Sudije živých i mertvých, — spodobi nas, da vsi my pred Toboju, — proščenje i milost obrjaščem.

Otče naš — Slava: i nyňi — Bohorodice.

Preterpivyj za nas strasti, Isuse Christe, Syne Božij, pomiluj nas.

II. Isus bere na sebe krest.

(Tohda) voiny vedoša Isusa vnutry dvora, — i jehda poruhašasja Jemu, — oblekoša Jeho v rizy svoja, i vedoša Jeho na propjatije. — I nosja krest svoj, izyde (Isus) vo hlaholemoje lobnoje misto, ježe hlaholetsja jevrejski Holhofta. (Mk. 15, 16—20. Jo. 19. 17.)

Stichira, hl. 8. O, kto ne vosplačetsja tepfi, — zrjašče Ahnca Božija drevom krestnym obremenenna, — na Nemže poči kfatva hrichovnaja: — velije čelovikofubije Tvoje Hospodi, — podažd nam da i my krest naš v terpiniji ponesem, — i tako dostojny da budem, — blahodatej kresta Tvojeho.

Otče naš — Slava: i nyňi — Bohorodice —Preterpivyj...

III. Isus peršij raz pade pod taha rom kresta.

Pojemše že Isusa, i vedoša. I nosja krest svoj, izyde vo hlaholemoje lobnoje misto, ježe hlaholetsja jevrejski Golgofta. — Reče Isus učnikom svojim: ašče kto choščet po mňi iti, da otveržetsja sebe, i vozmet

krest svoj, i po mñi hrjadet. (Jo. 19, 16—17. Mt. 16, 24.)

Na kond. hl. 3. Tvoim krestom Christe Spase, — vozstavi ny padšyjasja hrichom, — nastavi nas na istinnu Tvoju, — i izbavi nas ot sitej vražiich, — prosviti, osvjeti i spasi nas.

Otče naš — Slava: i nyñi — Bohorodice — Preterpivyj...

IV. Isus stričaje Prečistu Ďivu Mater.

Bjachu že tu i žený mnohi izdaleča, zrjašče, jaže idoša po Isusi ot Galileji. — Stojachu pri kresťi Isusovi Mati Jeho, i sestra Matere Jeho, Marija Kleopova, i Marija Magdalina. (Mt. 27, 55. Jo 19, 25.)

(Pripiv iz Stritenija): Bohorodice Divo, — upovanie christijanom, — pokryj sobludi i spasi na Ťa upovajuščich.

O Christe, vsich Carju, — podažd mi slezy tepfi, — da plaču moju dušu, juže zfi pohubich.

Otče naš — Slava: i nyñi — Bohorodice — Preterpivyj...

V. Simon Kirinejskij pomahe Isusovi nestikrest.

I jako povedoša Jeho, jemše Simona ñi-

kojeho Kirineja hrjadušča s sela, vozložiša naň krest, nesti po Isusi. (Lk. 23, 26).

Stichira hl. 6. Kreste Christov, christijan upovanieje, — zabludšich nastavnice, — oburevajemych pristanišče, — vo branech pobida, — vselennyja utverždenije, — nedužnych vraču, — mertvych voskresenije, pomiluj nas.

Otče naš — Slava: i nyňi — Bohorodice — Preterpivyj ...

VI. Sv. Veronika obtiraje lice Isusa.

I jako povedoša Jeho, idšaše v sfid Jeho narod mnoh Judej. Bjachu že tu i ženy mnohi izdaleča zrjašče, jaže idoša po Isusi ot Galileji, služšača Jemu. (Lk. 23, 26—27. Mt. 27, 55).

Na tropar hl. 3. Prečistomu obrazu Tvojemu poklaňajemsja Blahij, — prosjašče proščenija prehrišenij našich, Christe Bože: — voleju bo blahovolil jesi plotiju vzyjti na krest, — da izbaviši, jaže sozdal jesi, ot raboty vražija, — tim blahodarstvenno vo-pijem Ti: — budi lice Tvoje pred mnoju vo vsja dni života mojeho, — i povelj mñi prijti k Tebi, — da so vsimi Svjatymi slav-lu Ťa v bezkonečnyja viki.

Otče náš — Slava: i nyňi — Bohorodice
— Preterpivyj...

VII. Isus druhij raz pade pod
faharom kresta.

Reče Isus učeníkom swoim: Prijďte ko
mňi vsi truždajuščijisja i obremenenniji,
i az upokoju vy. Vozmite iho moje na se-
be, i naučitesja ot mene, jako krotok jesm
i smiren serdcem: i obrjaščete pokoj du-
šam vašim. Iho bo moje blaho, i bremja
moje lehko jest. (Mt. 11, 28—30).

Na podob. hl. 1. Nebesnych činov: Pače
bludnicy, Blaže, bezzakonnovav, — slez
tuči nikakože Tebi prinesoch: — no mol-
čanijem molasja pripadaju Ti, — ľuboviju
oblobyzaja prečistiji Tvoji nozi, — jako da
ostavlenije mňi jako Vladyka podasi dol-
hov, — zovušču, Spase. — ot skverných
ďil izbavi mňa.

Otče náš — Slava: i nyňi — Bohorodice
— Preterpivyj...

VIII. Isus stričaje plačuči že-
ny.

I jako povedoša Jeho idšaše v sfid Jeho
narod mnoh ľudej: i ženy, jaže i plakachu-

sja i rydachu Jeho. Obračšsja že k nim Isus, reče: dščeri Jerusalemskija, ne plačitesja o mni, obače sebe plačite i čad vašich. Zane ašče v surovi drevi sija tvorjat, v susi čto budet. (Lk. 23, 26—27—31).

Stichira hl. 3. Divo preneporočnaja, — Mati Christa Boha, — oružije projde Tvoju presvjatuju dušu, — jehda so ženami vidila jesi krest nosjašča Syna i Boha Tvojego, — Jehože, Blahoslovennaja, mofašči ne prestaj, — proščenija prehrišenij nam darovati.

Otče naš — Slava: i nyňi — Bohorodice — Preterpivyj . . .

IX. Isus tretij raz pade pod taha rom kresta.

I nosja krest svoj, izyde vo hlaholemoje lobnoje misto, ježe hlaholetsja jevrejski Golgofta. Reče Isus svojim učnikom: iže ne prijet kresta svojego, i v sfid mene hrjadet, nišf mene dostoin. (Jo. 19, 17, Mt. 10, 38).

Na kond. hl. 6. Duše moja, duše moja, — čto spiši v hrisich tvoich, — se bo Spas tvoj hrjadet iskajušče tebe, — na ramich krest nosjaj, jehože ty sozdala jesi, — vo-

stani ubo pokajanije tvorjaj, — da ne v hrisich tvoich umreši.

Otče naš — Slava: i nyňi — Bohorodice — Preterpivyj . . .

X. Iz Isusa zdirajut odežu.

I jehda prijoša na misto naricajemoje lobnoje, voiny prijaša rizy Isusovi, i so-tvoriša četyri časti, kojemuždo voinu časť, i chiton. Bi že chiton ne šven, svyšē istkan vesj. Riša že k sebi: ne predrem jeho, no metnem žrebije o nem, komu budet: da zbudetsja Pisanije, hlahoľuščeje: razďiliša rizy moja sebi, i o odežďi mojej metaša žrebije. (Lk. 23, 33. Jo. 19, 23—24).

Lik: Pomiluj mja, Bože, pomiluj mja.

Svjašč.: (spivaje podobno: Otkudu načnu plakati):

Pomyšľaju deň strašnyj, jehda razoblačut đijaniya moji lukavi: — kako otviščaju bezsmertnomu Carju? — ili koľm derz-novenijem vozzrju na Sudiju bludnyj az? — Blahoutrobnij Otče, — Syne Jedinorodnyj, — Duše Svjatyj, pomiluj mja.

Lik: Pomiluj mja, Bože, pomiluj mja.

Otče naš — Slava: i nyňi — Bohorodice — Preterpivyj . . .

XI. Isusa pribivajut na krest.

I nosja krest svoj, izyde Isus vo hlacholemoje lobnoje misto, ježe hlacholetsja jevrejski Golgofta. Idíže raspjaša Jeho, i s Nim ina dva sjudu i sjudu, posreďi že Isusa. (Jo. 19, 17—18).

Na Tropar hl. 5. Raspjalsja jesi mene radi, — da mňi istočiši ostavlenije, — proboden byl jesi v rebra, da kapfi žizni istočiši mi, — hvozďmi prihvozďilsja jesi, — da az hlubinoju strastej Tvoich vysofi deržavy Tvojeja uvirjajem, zovu Ti: — život-davče Christe, slava krestu, Spase, i strasti Tvojej.

Otče naš — Slava: i nyňi — Bohorodice — Preterpivyj . . .

XII. Isus umiraje na kresti.

Bi že čas jako šestyj, i tma byst po vsej zemli do časa devjataho. I pomerče solnce, i zavisja cerkovnaja razdrasja posreďi: i vozhláš hlasom velim Isus reče: Otče, v ruci Tvoji predaju duch moj: i siju rek, izdše. (Lk. 23, 44—465).

Svjšč: Vo carstviji Tvojem jehda prijdeši:

Lik I. Pomjani mja, Hospodi, jehda prijdeši vo carstviji Tvojem.

Lik II. Pomjani mja, Vladyko, jehda prijdeši vo carstviji Tvojem.

Lik I. Pomjani mja, Svjatyj, jehda prijdeši vo carstviji Tvojem.

(po každyj tvoritsja poklon velikij)

Otče naš — Slava: i nyňi — Bohorodice — Preterpivyj . . .

XIII. Isusa znimajut z kresta.

Pozdji že byvšu, priide čelovik bohat, ot Arimašteja, imenem Josif, iže i toj učisja u Isusa, i vzjat filo Isusovo. Priide že i Nikodim, prišedyj k Isusovi noščiju prežde, nosja smišenije smirneno i alojno. Prijasta že filo Isusovo, i obvista Je rizami so aromaty. (Jo. 19, 38—40).

Na samopodoben hl. 2. Jehda ot dreva: Kaja Ti dnesj pisni vospojem dostojnaja, — sladčajšij naš Isuse, — ježe Ťa mertva ot dreva Arimaštej sňat, — ili koimi slezami umyju Tvoje filo, — ježe za nas na kresťi umerti ne ubojasja, — za sija vsja i za ľubov Tvoju neizrečennuju, — budi Ti vičnaja slava i blahodarenije, — i spodobi nas da i my stradanija Tvoja vsehda pominajušče, — Tebi živem i v Tebi umira-

jem, — da vo carstvi Tvojem vo vik vikov slavim Ťa.

Otče naš — Slava: i nyňi — Bohorodice — Preterpivyj . . .

XIV. Isusa vkladajut do hrobu.

I prijem ťilo Josif, obvit je plaščaniceju čistoju, i položi je v novim svojem hrobi, jehože izsiče v kameni: i vozvaliv kamen velij nad dveri hroba, i otide. Bi že tu Maria Magdalina, i druhaja Maria, siđašči prjamo hroba. (Mt. 27, 59—61).

Lik: Slava strastem Tvoim, Hospodi.

Na podob. Svjatych lik: Stopy moja napravi po slovesi Tvojemu, — i da ne obladajet mnoju vsjakoje bezzakonije; — lice Tvoje prosviti na raba Tvojeho, — i sochraňu zapovidi Tvoja; — budi stradanije Tvoje mňi vo silu, — jaže ukripit, pokryjet i sochranit mja; — krov Tvoja da budet mňi vo ostavlenije vsich hrichov moich, — smert Tvoja da budet mňi vo žizň nestarijemuju.

Otče naš — Slava: i nyňi — Bohorodice — Preterpivyj . . .

Svjašč. koľinopreklonše čitaje molitvu pjati ranam Christovym:

Isuse moj sladčajšij! Poklaňajusja prečistij, presvjatij, i životvorjaščij jazvi Tvojej, jaže v pravoj Ruci, i moľu Ťa Hospoda mojeho, jeja radi spodobi mja po pravici Tebe stati.

Poklaňajusja prečistij, presvjatij, i životvorjaščij jazvi Tvojej, jaže v ľivoj Ruci, i moľu Ťa Hospoda mojeho, jeja radi ot časti ľivyja izbavi mja.

Poklaňajusja prečistij, presvjatij, i životvorjaščij jazvi Tvojej, jaže v pravoj Tvojej Nozi, i moľu Ťa Hospoda mojeho, jeja radi nastavi mja na puť pravyj pokajanja.

Poklaňajusja prečistij, presvjatij, i životvorjaščij jazvi Tvojej, jaže v ľivoj Tvojej Nozi, i moľu Ťa Hospoda mojeho, jeja radi ot vsjakoho puti lukavoho, vozbrani noham moim.

Poklaňajusja prečistij, presvjatij, i životvorjaščij jazvi Tvojej, jaže v prečistych rebrach i v probodennim Tvojem Serdci, i moľu Ťa Hospoda mojeho, jeja radi sokruši okamenenije moje, serdce žestokoje porazi, i pronzi je strachom Tvoim svjatyj; ujazvi je ľuboviju Tvojeju, da Tebe Hospoda mojeho vozľubľu vsim serdцем moim, vseju dušeu, vseju kripostiju, i vsim pomyšlenijem moim, I dažd mi do

**končiny života mojega vsehda pominati
spasitelnyja Tvoja strasti, i poklaňatisja
im:**

**Duše Christova, osvjati mja; Tilo Chris-
tovo, spasi mja; Krove Christova, napoj
mja; Vodo ot rebra Christova, omyj mja;
Strasti Christovi, ukripite mja.**

**O, blahij Isuse, uslyši mja. V Tvoich
svjatyh ranach skryj mja. Ne dažd mni
udalitisja ot Ťa. Ot vraha lukavaho so-
chrani mja. V čas smerti mojeja prizovi
mja. I veli mni prijeti k Tebi, da so vsimi
Svjatymi slavlu Ťa v bezkonečnyja viki.**

Slava Tebi, Christe Bože...

**Nas diŭa čelovik, i našeho radi spaseni-
ja, strašnyja strasti i životvorjaščij krest
i smert' i voľnoje pohrebenije plotiju vo-
sprijemyj, spasenija našeho radi, Christos
istinnyj Boh naš, molitvami...**

ČIN TAJNY SUPRUŽESTVA.

**Blaženi vsi bojaščijisja Hospoda, chođaš-
čiji v puteh Jeho.**

**Trudy plodov Tvojich sñisi, blažen jesi,
i dobro tebi budet.**

**Žena tvoja jako loza plodovita, vo stra-
nach domu tvojeho.**

**Synove tvoji jako novosaždenija maslič-
na okrest trapezy tvojeja.**

**Se tako blahoslovitsja čelovik bojajsja
Hospoda.**

**Blahoslovit ťa Hospod čristijanov,
i uzriši blahaja Cerkvi vo vsja dni života
tvojeho.**

**I uzriši syny synov tvojich: mir na chri-
stijan.**

SLOVA PRISJAH:

Ženich:

**Ja N. beru sobi
tebe (imja) za ženu,
i obicjaju tobi ľu-
bov, virnost i čes-
nost supružesku, i
ščo tebe ne opušču
až do smerti. Tak
mi Bože pomoži, v
Trojci svjatoj jedi-
nyj i vsi Svjaťi.**

Nevista:

**Ja N. beru sobi
tebe (imja) za mu-
ža, i obicjaju tobi
ľubov, virnost, čes-
nost i posluh su-
pružeskij, i ščo te-
be ne opušču až do
smerti. Tak mi Bo-
že pomoži, v Troj-
ci svjatoj jedinyj i
vsi Svjaťi.**

**Prokimen, hl. 4. — Hospodi Bože naš,
slávoju i čestiju vinčaj ich.**

Prokimen, hl. 4. — Slavoju i čestiju vin-

čal jesi ja, i položil jesi na hlavy ich vincy.

Apostol: Ko Efesejem poslanija sv. apostola Pavla čtenije.

Bratije: blahodarite vsehda o vsich, o imeni Hospoda našeho Isusa Christa, Bohu i Otcu, povinujuščasja drug druhu v strasi Božiji. Ženy, svojim mužem povinujtesja, jakože Hospodu; zane muž hlava jest ženy, jakože i Christos hlava Cerkve, i toj jest spasitel fila. No jakože Cerkov povinujetsja Christu, takožde i ženy svojim mužem vo vsem. Mužije, ljubite svoja ženy, jakože i Christos vozľubi Cerkov, i Sebe predal jest za Ňu, da osvjatit Ju, očistiv baneju vodnoju, v hlahofi. Da predstav Ju Sebi slavnu Cerkov, ne imušču skverny, ili poroka, ili ničo ot takovyh: no da jest svjata i neporočna. Tako dolžny suť mužije ljubiti svoja ženy, jako svoja filesa; ljubaj bo svoju ženu, sebe samoho ljubit. Niktože kohda svoju ploť voznenavidi, no pitajet i hrijet ju, jakože i Hospod Cerkov. Zane udy jesmy fila Jeho, i ploti Jeho, i ot kostej Jeho. Seho radi ostavit čelovik otca svojeho i materj, i priřipitsja ko žeňi svojej, i budeta dva v ploť jedinu.

Tajna sija velija jest: az že hlahofu vo Christa, i vo Cerkov. Obače i vy po jedi-

nomu, kijždo svoju ženu sice da ľubit, ja-kože i sebe; a žena da boitsja svojeho mu-ža.

Hl. 7. Hospodi, Hospodi, prizri s nebese i vižd, i positi vinohrad sej, i soverši, je-hože nasadi desnica Tvoja, Hospodi.

Svjatiji Mučenicj, dobri stradavši i vin-čavšijsja, molitesja ko Hospodu, spastisja dušam našim.

Slava Tebi, Christe Bože, Apostolov po-chvalo, i Mučenikom radovanije, ichže propovid, Trojca jedinosuščnaja.

Hl. 5. Isaije, likuj, Diva imi vo črevi, i rodi syna Emmanuila, Boha že i čelovi-ka, Vostok imja Jemu: Jehože veličajušče, Divu ublažajem.

Akafist.

Načalo obyčne: Blahosloven Boh naš — Carju nebesnyj — Trisvjatoje, — Otče naš — Tropari: Pomiluj nas, Hospodi, pomiluj nas... stor. 301. Hospodi pomiluj 12. — Prijdite pokloňimsja 3. — Ps. 50. Pomiluj mja, Bože.

Text Akafista — i Otpust: Slava Tebi, Christe Bože... Sposob otpravy: Kondaki spivajuť virniki na holos uvedenych hla-

sov. Kondak 9-yj spivajeťsja na hlas 8-yj.
— Po Kondaku spivaje svjašč. „Aliluja“ 3,
a virniki povtorjajuť „Aliluja“ takož 3.
— Ikos čitaje svjašč., a poslidnyj stich
„Isuse, Syne Božij, pomiluj nas“ — po-
vtorjajuť virniki spivom 2 razy.

AKAFIST HOSPODU NAŠEMU ISUSU CHRISTU.

Kondak 1. Vozbrannyj Vojevodo i Hos-
podi, ada pobiditeľu, jako izbavľsja ot vič-
nyja smerti, pochvalnaja vospisuju Ti, so-
zdanije i rab Tvoj: no jako imijaj milo-
serdije neizrečenneje: ot vsjakich mja bid
svobodi, zovušča: Isuse, Syne Božij, pomi-
luj mja.

Ikos 1. Anhelov Tvorče i Hospodi sil,
otverzi mi nedouminnyj um i jazyk, na
pochvalu prečistaho Tvojeho imeni, jakože
hluchomu drevle i ňimomu sluch i jazyk
otverzl jesi, i hlaholaše zovyj takovaja:

Isuse preslavnyj, naše ukriplenije!

Isuse predivnyj, mučenikov kriposte!

Isuse previčnyj, hrišnikov spasenije!

**Isuse, prosviti moja čuvstva potemnen-
naja strasťmi!**

**Isuse, očisti moj um ot promyslov sujet-
nych!**

Isuse, sochrani serdce moje ot pochotej lukavych!

Isuse, Syne Božij, pomiluj mja!

Kondak 2. Viďa vdovicu siřni plačušču-ju, Hospodi, jakože tohda umiloserdivsja, syna jeja na pohrebenije nesoma voskresil jesi, sice i o mňi umiloserdisja, Čeloviko-lubče, i hrichami umerščvlennuju moju dušu voskresi zovušču: Aliluja 3.

Ikos 2. Razum neurazuminnyj razumiti Filip išča, Hospodi, „pokaži nam Otca“, hlaholaše. Ty že k nemu: „tolikoje vremja syj so mnoju, ne poznal li jesi, jako Otec vo Mňi, i Az v Otcu jesm.“ Ĺimže, Neizsfi-dovanne, so strachom zovu Ti:

Isuse, Bože predvičnyj!

Isuse, Vladyko dolhoterpelivyj!

Isuse, Spase premilostivyj!

Isuse, Chraniteľu moj blahij!

Isuse, očisti hrichi moja!

Isuse, otimi bezzakonija moja!

Isuse, otpusti nepravdy moja!

Isuse, nadeždo moja, ne ostavi mene!

Isuse, pomoščniče moj, ne otrini mene!

Isuse, sozdateľu moj, ne zabudi mene!

Isuse, Syne Božij, pomiluj mja!

Kondak 3. Siloju svyše Apostoly oblekij,

Isuse, v Jerusalimi siďašćija, obleci i mene obnažennaho ot vsjakaho blahotvorenija, teplotuju Ducha Svjataho Tvojeho, i dažd mi s ľuboviju piti Tebi: Aliluja 3.

Ikos 3. Imijaj bohatstvo miloserdija, mytari i hriřniki i nevirnych prizval jesi, Isuse; ne prezri i mene nyňi: podobnaho im, no jako mnohocinnoje miro, prijmi piřń siju:

**Isuse, silo nepobidimaja!
Isuse, miloste bezkonečnaja!
Isuse, ľubov neizrečennaja!
Isuse, Syne Boha živaho!
Isuse, pomiluj mja hriřnaho!
Isuse, osviti mja temnaho!
Isuse, očisti mja skvernaho!
Isuse, vozvedi mja bludnaho!
Isuse, Syne Božij, pomiluj mja!**

Kondak 4. Burju vnutř imijaj pomyřlenij sumňiteřnych Petr, utopaře: uzriv že vo ploti Ťa suřća, Isuse, i po vodam choďařća, pozna Ťa Boha istinnaho, i ruku spasenija polučiv, reče: Aliluja 3.

Ikos 4. Slyša sřipyj mimochodřařća Ťa, Hospodi, putem, vopijaře: „Isuse, Syne Davidov, pomiluj mja“: i prizvav, otverzl jesi oči jeho. Prosviti ubo milostiju Tvoje-

**ju oči myslennyja serdca i mene, vopijušča
Ti, i hlahofušča:**

**Isuse, duši mojeja ufišitefu!
Isuse, uma mojeho prosvititefu!
Isuse, serdca mojeho veselije!
Isuse, fila mojeho zdravije!
Isuse, Spase moj, spasi mja!
Isuse, Svite moj, prosviti mja!
Isuse, muki vsjakija izbavi mja!
Isuse, Syne Božij pomiluj mja!**

**Kondak 5. ⁴Choŭa sokrovennuju tajnu ot
vika otkryti, jako ovča na zakolenije ve-
den byl jesi, Isuse, i jako ahnec prjamo
strihuščaho jeho bezhlaseŭ: i jako Boh
iz mertvykh voskresl jesi, i so slavoju na
nebesa vozneslsja jesi, i nas sovozdvihl je-
si zovuščich: Aliluja 3.**

**Ikos 5. Divnuju pokaza tvarj, javlejsja
Tvorec nam: bez simene ot Divy voploti-
sja, iz hroba, pečati nerušiv, voskrese, i ko
apostolom dverem zatvorennym s plotiju
vnide, fimže čuďaščasja, vopijem:**

**Isuse, silo nepostižimaja!
Isuse, mudroste nedomyslimaja!
Isuse, vladyčestvo bezkonečnoje!
Isuse, vlaste vičnaja!
Isuse, Tvorče moj, uščedri mja!**

Isuse, Spase moj, spasi mja!
Isuse, Syne Božij, pomiluj mja!

Kondak 6. Stranno Boha vočelovičšasja
viđašče, ustranim sja sujetnaho mira,
i um na božestvennaja vozložim: seho bo
radi Boh na zemfu snide, da nas na nebe-
sa vozvedet, vopijuščich jemu: Aliluja 3.

Ikos 6. Vesj bi v nižnich, i vyšnich nika-
kože odstupi Neisčetnyj: jehda voleju nas
radi postrada, i smertiju svojeju našu
smerť umertvi, i voskresenijem život da-
rova pojuščim:

Isuse, sladoste serdečnaja!
Isuse, kriposte filesnaja!
Isuse, svitloste duševnaja!
Isuse, radoste sovistnaja!
Isuse, pastyrju moj, vzyšči mene!
Isuse, Spase moj, spasi mene!
Isuse, Syne Božij, pomiluj mja!

Kondak 7. Vse jestestvo anhelškoje bez-
prestanno slavit presvjatoje imja Tvoje,
Isuse, na nebesi, svjat, svjat, svjat vopi-
jušče: my že hrišnji na zemli, brennymi
ustami vopijem: Aliluja 3.

Ikos 7. Isuse, Spase naš, nedoumijem
hlaholati: kako Boh nepreložnyj, i čelovik

soveršennyj prebyvaješi, i tainstvu divjaščasja, vopijem virno:

Isuse, Bože previčnyj!

Isuse, Sudije živych i mertvych!

Isuse, nadeždo nenadeždnych!

Isuse, ušišenije plačuščich!

Isuse, ne osudi mja po d'ilam moim!

Isuse, očisti mja po milosti Tvojej!

Isuse, prosviti moja mysli serdečnyja!

Isuse, dažd' mi pamjat' smertnuju!

Isuse, Syne Božij, pomiluj mja!

Kondak 8. Blahodat' podažd' mi, vsich dolhov rišitelu Isuse, i prijmi mja kajuščasja, jakože prijal jesi Petra otverhšahosja Tebe: i prizovi mja unyvajuščeho, jakože drevle Pavla hoňašča Ťa, uslyši mja vopijušča Ti: Aliluja 3.

Ikos 8. Pojušče Tvoje vočelovičenije, voschvalajem Ťa vsi i virujem s Tomoju, jako Hospod' i Boh jesi sidaj so Otcem, i choťaj suditi živych i mertvych; tohda ubo spodobi mja desnaho stojanija, vopijuščaho:

Isuse, nadeždo v smerti mojej!

Isuse, živate po smerti mojej!

Isuse, ušišenije moje na sud'i Tvojem!

Isuse, Carju previčnyj, pomiluj mja!

Isuse, Solnce pravdy, osviti mja!

**Isuse, bofizni duševnyja i filesnyja izba-
vi mja!**

**Isuse, ohňa neuhasimaho i pročich vič-
nych muk svobodi mja!**

Isuse, Syne Božij, pomiluj mja!

**Kondak 9. O presladkij i vseščedryj Isu-
se, prijmi nyňi molenije sije naše, jakože
prijal jesi vdovicy dvi lepti; i sochrani do-
stojanje Tvoje ot vrah vidimych i nevidi-
mych, ot neduha, ot vsjakija skorbi, i hrja-
duščija izmi muki vsich, vopijuščich Ti:
Aliluja 3.**

**Ikos 9. Vozsija vselennij prosviščenije
istiny Tvojeja, i othnasja lešč bisovskaja:
nevirije bo, Spase naš, ne terpjašče Tvoje-
ja kriposti, padoša. My že spasenije polu-
čivše vopijem Ti:**

Isuse, Bože istinnyj,

Isuse, Hospodi moj bezsmertnyj!

Isuse, sozdateľu moj preslavnyj!

Isuse, pastyrju moj preščedryj!

Isuse, Spase moj premiloserdnyj!

Isuse, istino, lešč othoňajuščaja!

**Isuse, chľibe životnyj, nasyti mja alču-
ščaho!**

**Isuse, istočnice razuma, napoj mja žaž-
duščaho!**

**Isuse, podatefu prosjaščim, dažd mi
plač za hrichi moja!**

**Isuse, iskupitefu hrišnych, očisti bezza-
konija moja!**

Isuse, Syne Božij, pomiluj mja!

**Molitva: Hospodi Isuse Christe Bože
moj, jemuže javlenny strasti moja, i ne-
mošč jestestva našeho čelovičeskaho, i kri-
pošč supostata našeho: Ty sam pokryj mja
ot zloby jeho: zane sila jeho kripka, jes-
testvo že naše strastno, i sila naša nemošč-
na. Ty ubo, o Blahij! — vidyj nemošč na-
šu, i nosjaj neudobstvo bezsilija našeho,
sochrani mja ot smuščenija pomyslov i po-
topa strastej, i dostojna sotvori mja seja
služby Tvojeja svjatyja, Hospodi, preslad-
kij moj Isuse, pomiluj i spasi mja. Amiñ.**

AKAFIST STRASTEM CHRISTOVYM.

**Tropar hl. 2. Iskupil ny jesi ot kfatvy
zakonnyja, čestnoju tvojeju kroviju na
kresti prihvozdivsja i kopijem probodsja,
bezsmertije istočil jesi čelovikom, Spase
naš, slava Tebi.**

**Kondak 1. Vozbrannyj vojevodo i Hos-
podi nebese i zemfi, Tebe Carja bezsmert-**

**naho zrja na kresti visjašča, vsja tvarj iz-
minisja, nebo užasesja, osnovanija zemlji
voskolebašasja. My že nedostojňiji blaho-
darstvennoje poklonenije Tvojemu nas ra-
di stradaniju prinosjašče s razbojnikom
vopijem Ti: Isuse, Syne Božij, pomjani
nas, jehda prijdeši vo carstviji Tvojem.**

**Ikos 1. Anhelov likostojanija vospolňaja,
ne ot Anhel vosprijal jesi, no mene ra-
di, Boh syj, čelovik byv, hrich radi umer-
ša, životvorjaščim Tílom i Kroviju Tvoje-
ju oživil jesi: čimže tolicij ľubvi Tvojej
blahodarni sušče vopijem Ti:**

**Isuse, Bože, ľubve predvičnaja, tako
o nas zemnorodnych vozblahovolivyj,**

**Isuse, miloste bezmírnaja k čelovikom
padšim, dolu nizšedyj,**

**Isuse, v ploť našu obolkisja, i smertiju
svojeju smerti deržavu razrušivyj,**

**Isuse, božestvennymi Tvojimi Tajnami
nas oboživyj,**

**Isuse, stradaňmi i krestom Tvojim vesj
mir iskupivyj,**

**Isuse, Syne Božij, pomjani nas, jehda
prijdeši vo carstviji Tvojem.**

**Kondak 2. Siloju božestva Tvojeho, pro-
rekl jesi trikratnoje otverženije učeníku.
On že po sem, ašče i otrečesja Ťa s kľat-**

voju, obače jehda uzri Ťa vo dvori archijerejskim, Hospoda svojeho i učiteľa, umilivsja serdcem izšed von plakasja horko. Prizri ubo i na mja Hospodi, porazi žestkoje serdce moje, da slezami umyju hrichi moja poja Tebi: Aliluja.

Ikos 2. Imijaj voistinnu vlast po činu Melchisedekovu, jako archijerej vo viki stal jesi pred bezzakonnym pervosjaščennikom Kaiafoju — Vladyko i Hospodi vsich. Ot Tvojich ubo rabov prijavyj mučenije, prijmi ot nas sicevaja:

Isuse, želanije vsich, ot Petra stracha radi otveržennyj, ne otverži mja hrišneho,

Isuse, svjazannyj, imijaj vlast vjazati i rišiti, rozriši moja ťažkaja prehrišenija,

Isuse, Syne Božij, pomjani nas, jehda prijdeši vo carstviji Tvojem.

Kondak 3. Bohotočnoju kroviju Tvojeju vesj obleklsja jesi, oďijajsja svitom jako rizoju, vim voistinnu, vim so prorokom, počto červleny rizy Tvoja. Az Hospodi, az hrichami mojimi ujazvich Ťa. Tebi ubo, mene radi ujazvlennomu, blahodarstvenno zovu: Aliluja.

Ikos: 3. Providiv v dusi bohohlaholivyj Isalja, bezčestijem i ranami izpolnenna, užassja vopijaše: „Vidichom Jeho, i ne imi-

jaše vida, ni dobroty." My že Ta zrjašče
na kresti s viroju i udivljenjem zovem:

Isuse, bezčestije terpjaj, čelovika slavo-
ju i čestiju vinčavyj,

Isuse, na nehože Anhely zriti ne mohut,
po lanitoma zaušennyj,

Isuse, po hlavi trostiju udarjannyj, pre-
kloni vo smirenije hlavu moju,

Isuse, svitlaja Tvoja očesa kroviju omra-
čennaja imivyj, otvрати oči moji, ježe ne
viđiti sujety,

Isuse, ot noh do hlavy ne imivyj cilosti,
vseho cila i zdrava sotvori mja,

Isuse, Syne Božij, pomjani nas, jehda
prijdeši vo carstviji Tvojem.

Kondak 4. Chofaj čelovika ot raboty
vražija izbaviti, smiril jesi Sebe pred vra-
hi Tvojimi, Isuse, i jako ahnec bezhlasen
na zakolenije veden byl jesi, vezdi jazvy
terpjaj, da vseho isciliši čelovika zovušča:
Aliluja.

Ikos 4. Divnoje pokazal jesi dolhoterpi-
nije, jehda vojiny ruhajuščesja Tebi, po
hlaholu nepravednaho sudiji, ľufijšimi ra-
nami ujazvľachu prečistoje Ĺilo Tvoje, ja-
ko obahrjatisja jemu, ot noh do hlavy kro-
viju. Seho radi so slezami vopijem Ti:

Isuse, čelovikofubivj, ot čelovika ternijem uvinčanyj,

Isuse, božestvom bezstrastnyj, strasti terpjaj, da nas ot strastej svobodiši,

Isuse, Spase moj, spasi mja, povinnaho vsim mukam,

Isuse, vsimi ostavlennyj, utverždenije moje, utverdi mja.

Isuse, ot vsich oskorblennyj, radoste moja vozveseli mja.

Isuse, Syne Božij, pomjani nas, jehda prijdeši vo carstviji Tvojem.

Kondak 5. Vse jestestvo smjatesja, zrja Tebe na kresfi povišenna: na nebesi solnce luči svoja skry, zemlja potrjasesja, zavis chrama razdrasja, kamenije raspadesja, ad umeršyja izverže; my že poklaňajemsja na misto, idíše stojasfi prečisfiji nozi Tvoji, zovušče: Aliluja.

Ikos 5. Ne možem dostojnoho blahodarenija vozdati božestvennym strastem Tvojim, Čelovikofubče. Naša duša i tilo, serdce, i vsja sostavy, so umilenijem k Tebi vzyvajut:

Isuse, prihvoždejsja na kresfi, prihvozdi i uprazdni rukopisanije hrichov našich,

Isuse, ruci s kresta prostirajaj ko vsim, privleci i mja zabluždšaho,

**Isuse, dvere ovcam, v rebra proboden-
nyj, vvedi mja jazvami Tvojimi v čertoh
Tvoj,**

**Isuse, plotiju raspjatyj, raspni ploč moju
so strastmi i pochofami,**

**Isuse, skončavyjsja v mukach, dažd mñi,
da serdce moje ne sudit ino čto viđiti, to-
čiju Tebe raspjata,**

**Isuse, Syne Božij, pomjani nas, jehda
prijdeši vo carstviji Tvojem.**

**Kondak 6. Spasti choťaj mir, sľipych,
chromych, prokažennyh, ñimych, i hlu-
chich iscilil jesi, duchov lukavych othnal
jesi. Nerazumñiji že Judeje, zloboju dyšu-
šče, i zavistiju mučimi, prihvozdiša Ťa ko
krestu, ne vidušče piti: Aliluja.**

**Ikos 6. Carju, previčnyj Isuse, vesj
straždeši za moje nevozderžanije, da vse-
ho mja čista sotvoriši, vo vsem obraz nam
podavajaj, da posľidujem stopam Tvojim
zovušče:**

**Isuse, ľubve neizsľidimaja, raspenšim Ťa
hricha nepostavivyj,**

**Isuse, voplem kripkim i so slezami v ver-
tohrađi mofajsja, nauči i nas molitisja,**

**Isuse, vsja proročestvija o Tebi ispolni-
vyj, ispolni vo blahich želanije serdca na-
šeho,**

**Isuse, duch Tvoj v ruci Otcu predavyj,
v čas ischoda mojeho prijmi duch moj,**

**Isuse, rize Tvoja razdiliti nevozbranivyj,
krotko dušu moju ot tila otđili,**

**Isuse, Syne Božij, pomjani nas, jehda
prijdeši vo carstviji Tvojem.**

**Kondak 7. Pinije vseumilennoje prino-
šaše Tebi, Vseneporočnaja Mati Tvoja,
hlahošušči: „ašče i straždeši na kresfi, no
vim Ťa iz čreva prežde dennicy ot Otc
roždenna, viždu bo jako tvarj vsja sostraž-
det Tebi, predaješi duch Tvoj Otcu, i moj
duch prijmi, i ne ostavi mene, zovuščuju:
Aliluja.**

**Ikos 7. Jako priimnaja svišča u kresta
Tvojego horjašče ľuboviju k Tebi, i ma-
terneju Ďiva i Preneporočnaja obderžaše-
sja boľizniju, zachodašču Tebi vo hrob
istinnomu Solncu pravdy, s Neju že i serd-
ca našego molitvy prijmi sicevyja:**

**Isuse, voznesyjsja na drevo, da nas pad-
šich sovozneseši ko Otcu Svojemu,**

**Isuse, đivstvenniku, Prisnođivu v Ma-
terj darovavyj, da nas đivstvu i čistoti
naučiši,**

**Isuse, Tebe Boha Slova Roždšej, učenika
Bohoslova vručivyj, vruči i nas vsich jeja
Maternemu zastupleniju,**

Isuse, mira i ada pobiditeľu, pobidi nevirije, hordosť žitejskuju i pochoť očes v nas živuščuju,

Isuse, smerti deržavy razrušiteľu, vičnyja smerti izbavi mja,

Isuse, Syny Božij, pomjani nas, jehda prijdeši vo carstviji Tvojem,

Kondak 8. Blahodat Tvoju podažd mňi Isuse Bože moj, prijmi mja, jakože prijal jesi Josifa s Nikodimom, da jako čistuju plaščanicu dušu moju prinesu Tebi, i voňami dobroditelej pomažu prečistojes řilo Tvoje, i jako vo hrobi, serdci mojem imiju řa zovyj: Aliluja.

Ikos 8. Pojušče Tvoje voľnoje raspjati je, poklaňajemsja strastem Tvojim, Christe, virujem s sotnikom, jako voistinu Božij Syn jesi, priiti imijaj v oblacich s siloju i slavoju mnohoju, tohda ubo spasi nas, kroviju Tvojeju iskuplennyh, k Tebi vo-pijuščich:

Isuse, mnohostradaľnyj, rydanijem řivny Materi Tvojej, vičnaho plača ischiti ny,

Isuse, ot vsich ostavlennyj, ne ostavi mja jedinaho v řas smerti mojeja,

Isuse, s predatelem i raspenšimi řa ne osudi mene,

Isuse, s razbojnikom blahorazumnym v raj vvedi mja,

Isuse, Syne Božij, pomjani nas, jehda prijdeši vo carstviji Tvojem.

Kondak 9. O Isuse Christe, Ahnče Božij, vzeľmaj hrichi mira, prijmi sije ot vseja duši našeja prinosimoje Tebi blahodarenije, I iscili ny spasiteľnymi Tvojimi stradanmi ot vsjakija bofizni duševnyja i tiľesnyja, ohradi ny krestom Tvojim ot vrah vidimych i nevidimych. I pri končini žyvota našeho ne ostavi nas, da smertiju Tvojeju izbavľšesja vičnyja smerti, vse zovem Tebi: Aliluja.

Ikos 9. Anhelov likostojanija . . . (Ikos 1.)

Molitva: Hospodi, Isuse Christe, Syne Boha živaho, Tvorče neba i zemľi, Spasiteľu mira, se az nedostojnyj smirenno kolina serdca mojeho pred slávoju veličestva Tvojeho prikloniv, vospivaju krest i stradanija Tvoja, i blahodarenije Tebi, Carju vsich i Bohu prinošu, jako blahoizvolil je si vsi trudy, i vsjakija bidy, napasti i mučenija, jako čelovik ponesti, da vsim nam vo vsjakich pečalech, nuždach i ozloblenijach sostražduščij pomoščnik i Spasiteľ budeši. Vim, vsesilne Vladyko, jako vsja

sija Tebi ubo nebyša potrebna, no čelovičeskaho radi spasenija, da vsich nas iskupiši ot lutyja raboty vražija, krest i stradanija preterpil jesi. Čto ubo vozdam Tebi, Čelovikofubče, o vsich, jaže postradal jesi mene radi hrišnaho?! Ne vim, duša bo i tilo, i vsja blahaja ot Tebe suť i vsja moja Tvoja suť, i az Tvoj jesm. Točiju na bezčislennoje Tvoje, vseblahij Hospodi, miloserdije nađijajsja, poju Tvoje neizrečenoje dolhoterpinije, veličaju neispovidimoje uničizenije. Slavľu Tvoju bezmirnuju milost, poklaňajusja prečistym strastem Tvojim, vseľubezno lobyzaju jazvy Tvoja, vopiju: pomiluj mja hrišnaho, i sotvori, da ne bezploden budet vo mňi krest Tvoj svjatyj, da pričaščajasja zďi s viroju stradanijem Tvojim, spodobľusja viditi i slavu carstvija Tvojeho na nebesi. Amiň.

AKAFIST BLAHOVIŠČENIJU.

Kondak 1. Vozbránnoj Vojevóďi pobiđiteľnaja, jáko izbávľšesja ot zľých, blahodárstvennaja vospisújem Ti rabý Tvoi Bohoródice, no jáko imúščaja deržávu nepobidímuju, ot vsjákich nas bid svobodí, da zovém Ti: rádujsja, Nevisto nenevistnaja.

Ikos 1. Anhel predstátel s nebesé pós-

lan byst', rešči Bohoródi: rádujsja; i s bezplótnym hlásom voploščájema Ťa zrja Hóspodi, užasášesja; i stojáše zovýj k Nej takovája:

Rádujsja, Boha nevmistímaho vmistílišče!

Rádujsja, jejúže radosť vozsijájet!

Rádujsja, jáko jesí Cárevo sidálišče!

Rádujsja, jáko nósiši nosjáščaho vsjá!

Rádujsja, utróbo božéstvennaho voploščénija!

Rádujsja, jejúže poklaňájemsja Tvorcú!

Rádujsja, Nevísto nenevístnaja!

Kondak 2. Víďašči Svjatája sebé v čis-tofi, hlahólet Havriilu dérzoštno: preslávnoje tvojeho hlása, neudoboprijáateľno duši mojéj javľajetsja, bezsimennaho bo začátija roždestvo káko hlahóleši? zovýj: Aliluja.

Ikos 2. Rázum nedorazumivájemyj razumíti Díva iščušči, vozopí k služáščemu: iz boku čistu Sýnu káko jest rodítisja možno, rcí mi? K Nej že On rečé, s stráchom, obáče, zovýj síce:

Rádujsja, listvice nebésnaja, jéjuže sní-de Boh!

Rádujsja, móšte prevodáj súščich ot zemlí na něbo!

Rádujsja, Svít neizrečénno rodívšaja!
Rádujsja, premúdrych prevoschoďášča-
ja rázum!
Rádujsja, Nevísto nenevístnaja!

Kondák 3. Síla Výšňaho osiní tohdá k začátiju brakoneiskúsnuju, i blahoplódna-ja tojá ložesná, jáko seló pokazá sládkoje, vsím choťáščim žáti spasénije, vsehdá píti síce: Aliluja 3.

Ikos 3. Imúšči bohoprijátnuju Díva utróbu, vosteče k Elizavéti: mladénec že ónoja ábije poznáv sejá cilovánije, rádo-vašesja, i ihráňmi jáko písňmi vopijáše k Bohoródici:

Rádujsja, sadíteľa žízni nášeja rózďšaja!

Rádujsja, nívo rastáščaja hobzovánije ščedrót!

Rádujsja, trapézo nosjáščaja obílije očiš-čénija!

Rádujsja, Bóžije k smértnym blahovolé-nije!

Rádujsja, Nevísto nenevístnaja!

Kondak 4. Búrju vnútrj imíja pomyšlé-nij sumňíteľnych cilomúdreennyj Jósif smjatésja, k Tebí zrjá nebráčníj, brakoo-krádovannuju pomyšľája, Neporóčna-ja: uvíďiv že Tvoje začátije ot Dúcha Svjáta, reče: Alilúja 3.

**Ikos 4. Slýšaše pástryrije Ánhelov pojúš-
ščich plotskóje Christóvo prišestvije, i ték-
še, viďat sehó, jáko áhnca neporóčna, i
Mariju pojúšče riša:**

**Rádujsja, Áhnca i Pástyrja Máti!
Rádujsja, rájskich dverěj otverzeníje!
Rádujsja, tvérdoje víry utveržděníje!
Rádujsja, Nevísto nenevístnaja!**

**Kondak 5. Choťášču Simeónu ot nýňiš-
ňaho víka prestávitisja preléstnaho, vdál-
sja jesí jáko mladénec tomú: no poználsja
jesí jemú i Boh soveršénnyj, tímže udivísja
Tvojěj neizrečénij premúdrosti, zovýj: Ali-
lúja 3.**

**Ikos 5. Nóvuju pokazá tvárj, jávľsja
Žiždíteľ nám ot nehó bývšim: iz bezsímen-
nyja prozjáb utróby, i sochranív ju, jáko-
že bi netľínnu, da čúdo viďašče, vospojém
Ju, vopijúšče:**

**Rádujsja, ánhelskoje žitijé javľájuščaja!
Rádujsja, v črévi nosívšaja Izbávitela
pľínénnych!**

**Rádujsja, róždšaja nastávnika zablúd-
šich!**

**Rádujsja, Sudijí právednaho umolénije!
Rádujsja, mnóhich sohřišeníj proščénije!
Rádujsja, Nevísto nenevístnaja!**

Kondak 6. Vsjákoje jestestvó Ānhelskoje udivisia velíkomu Tvojeho vočelovičenia dīlu: nepristúpnaho bo jáko Bóha, zrjášče vsim pristúpnaho čelovíka, nam úbo sprebyvájušča, slýšašča že ot vsích: Alilúja 3.

Ikos 6. Neudomivájem hlahólati, jéže káko i Dīva prebyváješi, i rodíti vozmohlá jesí —: i táinstvu divjáščesja, vírno vopijém:

Rádujsja, premúdrosti Bóžija prijátelišče!

Rádujsja, promyšlénija Jehó sokróvišče!

Rádujsja, mnóhi v rázumi prosviščájušča!

Rádujsja, korablú choťáščich spastísja!

Rádujsja, pristánišče žitéjskich plávanijs!

Rádujsja, Nevisto nenevistnaja!

Kondak 7. Spastí choťá mir, iže vsich Ukrasíteľ, k semú samoobitován priide, i Pástyrj sýj, jáko Boh, nás rádi javisja po nám čelovík: podobným bo podobnoje prizváv, jáko Boh slýšit: Alilúja 3.

Ikos 7. Sťiná jesí Dívam, Bohoródice Dívo, i vsím k Tebi pribihájuščim; íbo nebesé i zemľí Tvórec ustróji Ťa, Prečístaja, vsélsja v utróbi Tvojěj, i vsjá prihlašati Tebí naučiv:

Rádujsja, stólpe d'ívstva!
Rádujsja, dverj spasénija!
Rádujsja, podatélnice božéstvennyja
bláhosti!

Rádujsja, síjateľa čistotý róždšaja!
Rádujsja, vírnych Hóspodevi sočetávša-
ja!

Rádujsja, dóbraja mladopitatélnica d'í-
vam!

Rádujsja, nevísto — krasítelnice duš
Svjatých!

Rádujsja Nevísto nenevístnaja!

Kondak 8. Ravnočíslennyja bo piská
písni ášče prinósím Ti, Carjú svjatýj, nič-
tože soversájem dostójno, jáže dál jesí nám
Tebí vopijúščim: Alilúja 3.

Ikos 8. Svitoprijémnuju sviščú, súščím v
tmí jávlšujusja, zрім svjatúju D'ívu: ne-
veščestvénnýj bo vžihájušči ohň, nastavľá-
jet k rázumu božéstvennomu vsjá, zaréju
úm prosviščájuščaja, zvánijem že počítá-
jemaja sími:

Rádujsja, mólnije dúši prosviščájuščaja!

Rádujsja, jáko hrom vrahi ustrašájušča-
ja!

Rádujsja, hrichóvnuju otjémľuščaja
skvérnú!

Rádujsja, báne umyvajuščaja šóvišť!

**Rádujsja, čáše čérpluščaja rádosť!
Rádujsja Nevisto nenevístnaja!**

Kondak 9. O vsepítaja Máti, róždšaja vsich svjatých svjaťiššeje Slóvo, nýňišneje prijemši prinošénije, ot vsjákiya izbávi napásti vsich, i budúščija izmí múki, Tebí vopijúščich: Alilúja 3.

Ikos 9. Pojúšče Tvoje roždestvó, chválím Ťa vsi, jáko oduševlénnyj chrám, Bohoródice, v Tvojej bo vselívsja utróbi, so-deržaj vsjá rukóju Hospód, osvjaťi, proslávi, naučí vopíti Tebí vsich:

Rádujsja, selénije Bóha i Slóva!

Rádujsja, Cérkve nepokolebímyj stólpe!

Rádujsja, jejuže vzdvižutsja pobídy!

Rádujsja, tífa mojehó vračevánije!

Rádujsja, duši mojejá spasénije!

Rádujsja Nevisto nenevístnaja!

Molitva: Prijmí vseblahomóščnaja, prečístaja Hospozé Bohoroditeľnice, sijá čestnýja dáry, Tebi jedínij prikládnaja, ot nas, nedostójnych rabóv Tvoích, ot vsich rodóv izbránnaja, i vsich tvaréj nebésnych i zemných výssaja jávľášajasja: ponéže bo Tebé radi byst Hospód síl s námi, i Tobóju Sýna Bóžija poznáchom, i spodóbichomsja svjatáho Ťila Jehó, i prečístyja Króve Je-

**hó; čímže blaženna jesí v rodích rodov
bohoblažennaja, svitljiši cheruvimov i se-
rařimov čestnijiši súščaja; i nýni vsepítaja
Bohoródice, ne prestáj moláščisja o nás
nedostójnych rabích Tvoích, jéže izbávit-
sja nám ot vsjákaho sovíta lukávaho i ot
vsjákaho obstojánija, i sochranítisja nam
nevreždénnyj ot vsjákaho jadovitaho pri-
lôha dijávolskaho, i dáže do koncá molít-
vami Tvoími neosuždénnych nas sobľudí:
jako da Tvoím zastuplénijem i pómoščiju
spasájemi, slávu, chvalú, blahodarénije, i
poklonénije za vsjá, v Trójci jedinomu
Bóhu, i vsích sozdáteľu vozsyľajem, nýni
i prísno, i vo víki vikov. Amiň.**

AKAFIST USPENIJU PRESV. BOHORODICY.

**Tropar hl. 1. Vo roždeství řívstvo so-
chraníla jesí vo uspéniji míra ne ostávila
jesí Bohoródice, prestávilasja jesí ko živo-
tu, Máti súšči Života, i molítvami Tvoími
izbavľáješ i ot smérťi dúši náša.**

**Kondak 1. Izbránnoj ot vsích ródov Bó-
žijej Máteri Carici, voschoďaščej ot zemlí
k nebesí, blahohovijnaja pínija o prečest-
nom Tvojém uspéniji prinósím rabý Tvoji,**

Bohoródice: Ty že jako imúščaja pobídu nad smértiju ot vsjákich nas bid svobodí da zovém Ti: Rádujsja blahodátnaja, v uspéniji Tvojém nas ne ostavľajuščaja.

Ikos 1. Anhel predstáteľ póslan byst rešči Bohoródici ko premírnym Jejá vozšést-viji, i prijti predjavľaješi k Nej Sýnu Jejá i Bóhu, i svitlo o nej blistájasja i stojásja, zovýj takovája:

Rádujsja, nebésnaja Caríce, Máti Bóha i Hóspoda nebesé i zemlí,

Rádujsja, svjatóje vmistílišče Slóva Bó-žija,

Rádujsja apóstolov prečestnýj vínče,

Rádujsja Svjatitelej ukrašénije,

Rádujsja otverzájuščaja rájskija dvéri christijánskomu ródu, prísno Ťa blažášče-mu,

Rádujsja blahodátnaja, v uspéniji Tvo-jém nas ne ostavľajuščaja.

Kondak 2. Bohotéčnyja zvizdy, Apóstoly svjatiji, v podnebésnij razsijanniji rádi Jevánhelija, voschiščéni býša na óblaci po širofi vzdúšnij k pohrebéniju Máteri Hospodňa: Júže píňmi i pisňmi provoždá-jušče, s neveščéstvennymi vzyvachu: Ali-luja.

Ikos 2. Slýšaše táinnicy i samovidcy Sló-

va, Ánhelov pojúšcich prevýšnimi pisňmi
pri pohrebéniji bohoprijátnaho tila Bóžija
Mátere, i česť podáti choťášče, bohouhod-
nuju, potščasja sohlásno píti, hlahófu-
šče:

Rádujsja blahovístije prijémšaja o pri-
šéstviji Tvojém, v hórneje cárstvije,

Rádujsja ot Prorókov predvozviščénna-
ja.

Rádujsja vozvodáščaja k nebesí ľubóv
i viru k Tebí imúšcich,

Rádujsja spasájuščaja víroju ímja Tvoje
prizyvájušcich,

Rádujsja prisnoblažénnaja ot vsich ró-
dov vo víki,

Rádujsja blahoutróbnaja i mílostivaja
na čelovíki,

Rádujsja prepodóbných máterej i điv
svjatých vseveseláščeje rádovanije,

Rádujsja po Bózi, Carí cárstvujušcich,
Bohorodice Caríce,

Rádujsja blahodátnaja, v uspéniji Tvo-
jém nas ne ostavlájuščaja.

Kondak 3. Choťášcich vsich s víroju
vchodíti v chram Tvoj svjatýj, Bohoródice
prísno spasáješi, i slávjašcich Ťa ot vsjá-
kich napastěj i bid svoboždáješi: tímže
i vsja k spaséniju prošénija nam podaváj

**moláščimsja Tebí i pojúščim Bóhu: Alilú-
ja.**

**Ikos 3. Nóvuju pokazá tvarj, jávľasja
nam vsich Tvoréc Hospód', Tobóju Boho-
ródice. Ty že čéstni počítájuščich prečest-
noje Tvoje uspénije, prijmi sicevája Tebí
vopijúščich:**

**Rádujsja Máti Bóha, izbránnaja ot zém-
nych,**

**Rádujsja Cheruvímov i Serafímov horí
prevozšédšaja,**

**Rádujsja lik učeníčeskij óblakom i po-
hrebéniju Tvojemú dofí sovokupľšaja,**

**Rádujsja Tomú po pohrebéniji Tvojem
síloju Bóžijeju prepostávivšaja izrjádní,**

**Rádujsja, črez nehó uvirívšaja Tvoje na
nébo s plótiju preselénije,**

**Rádujsja, krasotóju vsich dobroďítelej
ukrašénnaja,**

**Rádujsja blahodátnaja, v uspéniji Tvo-
jem nas ne ostavlájuščaja.**

**Kondak 4. Stránno v prevýšnich vídušče
Ťa, izbránnaja jáko sólnce Vladýčice,
vnutr prenebésnych nedomyslímých kra-
sót i neizrečénnych dobrót, umíľno k Sýnu
i Bohu, dlaňma Jehó deržímu, vozšédšuju,
i prerádostno prekloňšujusja živonačálnij**

Jehó desnícý, o Sem výnu vopijém: Alilúja.

Ikos 4. Vsjá bývši horí k nebésnym vzjáta, i zémnych ne ostavľaja Bohomáti, rukámí Sýnovnyma nosímaja, v nezachodímaja vníde, Cheruvímy obstóima so vsími nebésnymi sílami, idíže slýšit pojúščich sijá:

Rádujsja, jejáže presvjatája dušá vo vse-svitlom cárstvi vseľájetsja,

Rádujsja, jejáže i netľínnoje tilo támož-de s dušeu kúpno proslavľájetsja,

Radujsja, prinosjáščaja k Sýnu Svojému i Bóhu molénije vírnych,

Rádujsja, i samá neprestánno u prestóla Sýna Tvojeho i Bóha molaščajasja o vsich,

Rádujsja predstátelnice k Bóhu, mir spa-sájuščaja,

Rádujsja, zastúpnice ródu christijánsko-mu ot Bóha darovánnaja,

Rádujsja, blahodátnaja, v uspéniji Tvo-jem nas ne ostavľajuščaja.

Kondak 5. Vsjákoje jestestvo Ánhelsko-je prevoznósit Ťa Bohoródice, čelovičestiji že ródy vsi Máter Ťa Bóžiju slávím, i počítájem prečestnóje Tvoje uspénije Caríce. Tebé bo rádi zémniji nebésnym sovokupľájutsja, sohlásno pojúšče Bóhu: Alilúja.

**Ikos 5. Vitijstva bohoviščannych proró-
českich rečénij nyňi zrim o Tebí sbývša-
jasja Bohoródice: jáko voistinnu Bóha
plótiju ródila jesi nam; tímže taínstvu slo-
vesé Bóžija vírujušče vopijém:**

**Rádujsja, zákona i prorókov hlavízno
soveršénnaaja,**

**Rádujsja, listvice nebésnaaja Jákovom
predvidímaja,**

**Rádujsja taínstvo, mnohoobrázňi Proró-
ki pronarečénnoje,**

**Rádujsja, Výšňaho smotrénija vsja za
spasénije míra soveršívšaja,**

**Rádujsja, blahodátnaja, v uspéniji Tvo-
jém nás ne ostavíajuščaja.**

**Kondak 6. Spastí choťá, mir, íže vsich
Hospóď, ot zémnahó Ťa róda izbrá v Má-
ter Sebí, i nas díla byv čelovík, vzýjde
otňúduže snide, k nebesí ot zemlí, i Tebé
s sobóju vozvedé k prebyvániju v slávi
vičnij cárstvovaniju s sobóju koncá ne-
imúščemu: tímže jáko Boh slýšit od vsich:
Alilúja!**

**Ikos 6. Sťiná jesi vírnym Bohoródice
Dívo, i zastuplénije vsim k Tebí pribíhá-
juščim: íbo nebesé i zemlí Tvorec ot Tébe
plótiju prošéd, Prečístaja, k bližájšemu**

predstátelstvu o vsich íchže prihlašáti naučí:

Rádujsja víry blahočestivyja nedvižímoje sochranénije,

Rádujsja jeretičestvujuščich polkóv razorénije,

Rádujsja rádosť i umirénije míru súščaja,

Rádujsja vsehubiteľnaho áda poprávšaja,

Rádujsja mučeníčeskich pódvihov vsečestnóje proslavlénije,

Rádujsja blahodátnaja, v uspéniji Tvojem nas ne ostavľajuščaja.

Kondak 7. Pínije vsjákoje bohoduchnovénnych pisnéj ne dovľijet ot nas v pochvaľí vsečestnaho uspénija Tvojého, vsechváľnaja Vladýčice, Carice Bohoródice: no usérдно Tebí prinósim, jáko Máteri vsich smirénnoje molénije náše, s nebésnymi čiňmi pojúšče jedinomu dostójno proslavľajuščemu Ťa Bóhu: Alilúja.

Ikos 7. Svitoprijémnaja Svišče ístinneho Svita, súščim nam na zemlí jávľšisja, dúši prosviščáješi, i čtúščich Tvojé vsečestnóje prestavlénije k rázumu božestvennomu nastavľáješi, da pojem Ti sicevája:

Rádujsja, upovájuščim na Ťa, životá kóněc nepostýdnj darújuščaja.

Rádujsja, nas na súdi Sýna Tvojeho, odesnúju Jehó ustrojájuščaja,

Rádujsja preblažěnnaja, jáko Tobóju blaženni jesmý i my, iže pomóšćnicu Ťa ímamy,

Rádujsja preblahoslověnnaja v rod i rod, jáko Hospóď s Tóboju i Tobóju s námi,

Rádujsja blahodátnaja, v uspěnji Tvojem nas ne ostavľájuščaja.

Kondak 8. Blahodáť vysokoprestólnyja slávy, v nebesích darovánnuju Bohomáteri, počćennoj síďinjem odesnúju Sýna i Jejá Bóha, víďašče hórniyi umý podjáša Ju Prestóly i Síly, okružíša Načála i Vlásti, pripadóša strašniyi Cheruvímy, Serafímy i Hospóďstva s Archánhely i Ánhely vo-pijúšče: Alilúja:

Ikos 8. Pojúšče vsečestnóje Tvoje uspě-nije, voschvalájem vsi k prenebésnym vozšěstviye Tvoje, Caríce Bohomáti: Ty že osvjaťi, proslávi i spasi vsich ľubóviyu po-júšćich Tebí:

Rádujsja očístivšaja zěmľu prečístymi noh Tvoích stopámi,

**Rádujsja osvjatívšaja vózduch voschož-
dénijem Tvojím k nebesí,**

**Rádujsja v slávi prisidáščaja prestólu
Sýna Tvojeho i Boha,**

**Rádujsja s Sýnom i Bóhom víčno cárst-
vujuščaja,**

**Rádujsja obradovávšaja náđijanijem na
Ťa vsich zemných,**

**Rádujsja oblečénna ja v sólnce, sijájušča-
ja blahodátiju i slávoju vsej vselénnej,**

**Rádujsja obiščávšaja sochraňáti i spasá-
ti prizývajúščich Ťa vsich v podnebésnoj,**

**Rádujsja ot christijánskich ródov Máti
Bóžija počítájemaja i Bohoródica imenú-
jemaja,**

**Rádujsja ot vostók sólнца do západ
preslávno ot vsich blahočestívych slavíma-
ja,**

**Rádujsja blahodátnaja, v uspéniji Tvo-
jém nas ne ostavľájuščaja.**

**Kondak 9. O vsepítaja Máti, bezsmért-
naho Carjá nebesé i zemľi, Christa Bóha
nášeho, živúščaja i po smérti, nýňišňaja
prinošénija o vsečestnóm Tvojém uspéniji
ot nas prijémši, v žízni sej i v smértnom
uspéniji nášem ot vsjákija nápasti, bid
i múki izbaví, i nebésnaho cárstvija nas**

**Carice spodobi, o Tebí vopijúščich: Alilú-
ja.**

**Ikos 9. Vozsijá nam Sólnce právdy,
Christós Boh, ot Tvoích prečéstnych ložésn
vóleju, bohorazúmijem propovidánija črez
Apóstoly mir prosviti, i Ta Bohomáter ot
róda i v ród proslávi: tímže i my vsi ubla-
žám Ta vopijúšče Tebí:**

Rádujsja k prevýšnim vozšédšaja,

**Rádujsja provoždájemaja ot vsich čino-
načálj ánhelskich v hórňaja,**

**Rádujsja prestóle Hóspodeň, ot zemlí
voznésennyj v cárstvije nebésnoje,**

Rádujsja hrišnikov spasénije,

**Rádujsja christiján Carice i po Bózi na-
dězdo nebésnaho cárstvija,**

**Rádujsja Máti Životá, i po Hóspoďi nam
upovánie žizni víčnyja,**

**Rádujsja blahodátnaja, v uspéniji Tvo-
jém nas ne ostavľajušča.**

**Svitilen: Apóstoly ot konec zemlí sovo-
kúplšesja zďi, vo Heftsimaníjstij vesi: po-
hrebíte tělo mojé, i Ty Sýne i Bóže moj,
prijmi duch moj.**

**Jerej: K Presvjatij Bohoródici, kolíno-
preklónše, pomolímsja!**

Lik: Presvjatája Bohoródice, spasi nas!

Molitva: O presvjatája Bohoródice, Divo Vladýčice, výššaja Ánhel i Archánhel, i vsejá tvári čestníšsaja: Apóstolskaja pre-slávnaaja pochvaló, Svjatítelej izrjádnaje ukrášénije, Múčenikov krípkoje utverždénije, ďívstvujuščich čistotó i slávo, materěj tíchoje veselije, mladéncév múdroste i nakazánije, vdovic i sírot kormítelnice, bofáščich zdrávije, oburevájemych nebúrnoje pristánišče, bludáščich nastávnice, truždájuščichsja blahóje pokóišče, v bídach súščich skóraja zastúpnice, trébujuščich pomóšcnice, niščich neistoščímoje bohátstvo, pečálnych ufišénije, hrišnikov spasénije!

Tobóju nam Vladýčice, Nevidimyj viden bysť, i Tebí molbú prinósim Hospožé, hrišnji rabý Tvoji: o premilostívaja Caríce, róždšaja Carjá Christá Bóha nášeho, životdávca vsich, ot nebésnych slavímaja, i ot zemných chvalímaja: svitozárnaja zvizdó, mílostej bézdno, uslyší nas moláščichsja Tebí, i javí mílošť Tvojú na lúdech Tvojích.

Umiloserdisja Hospožé prečístaja na némoščnyja ludi Tvojá, naděždo náša, razsíjannaja soberí, zablúdšija na puť právyj nastaví, otpádšija ot blahočestívya otéčeskija víry páki vozvrati, i proslavi

slávjaščich Ťa, izrjadňuje že Cérkov Sýna Tvojehó sobřudí i sochraní v dolhotú dnej. Prizrí na vsich nas, vzdvihní nas iz hlubiný hrichóvnyja, i prosvití óči serdéčnyja k zřiniju spasénija, mílostiva nam budí, i na strášnom súđi Sýna Tvojeho molí. Prestavľšijasja v blahočěstiji ot žitijá sehó rabý Tvojá v víčnoj žízni so vsími svjatými pričti, da odesnúju Sýna Tvojehó i Bóha predstánut.

Molítvoju Tvojéju spodobí vsich nas s Christóm žiti, i rádosti Ánhelskija v nebésnych selénijach naslaždátisja. Ty bo je-sí Hospožé sláva nebésnych i upovánije zémnych, Tvojá Máterňaja molítva mnóho móžet na umolénije Vladýki, Jehóže slávim s beznačáľnym Otcém i presvjatým blahím i životvorjáščim Dúchom vo víkivikóv. Amin. — Otpust. —

AKAFIST SV. NIKOLAJU.

Kondak 1. Izbránnij čudotvórče i izrjadnyj uhódniče Christóv, míru vsemú istočájaj mnohocínnoje mílosti míro, i neisčerpájemoje čudés móre, voschvaľaju Ťa ľubóviju svjatíteľu Nikoláje: „Ty že jáko imíjaj derznoveníje k Hóspodu ot vsjákich mja bíd svobodí, da zovú Ti: rádujsja Nikoláje, velikij čudotvorče!

Ikos 1. Ánhela, óbrazom zemnáho súšča jestestvom, javí Tebé vsejá tvári Sozdáateľ: blahoplódnuju bo dobrotú duši Tvojejá providiv, prebláženne Nikoláje, naučí vsich vopíti Tebí:

Rádujsja lozó dobrodíteľnaja vinohráda Christóva,

Rádujsja jáko Tobóju othónitsja rydá-nije,

Rádujsja, jáko Tobóju prinósitsja rádo-vanie,

Rádujsja Nikoláje, velíkij čudotvórcě.

Kondak 2. Víďašči Tvoích mir izlijánije Bohomúdre, prosviščájemsja dušámi i fíle-sý, dívneho Ťa mirotóčca živonosna Ni-koláje razúmíjušče: čudesý bo, jáko vodá-mi blahodátiju Bóžijeju izlivájuščimisja, napájaješi vírno vopijúščich Bóhu: Alilúja.

Ikos 2. Rázum neurazumínnyj vrazum-lája o svjatij Trójci, byl jesí v Nikéi so svjatými otcý pobórník ispovidánija istin-nyja víry: rávna bo Otcú Sýna ispovidal jesí, soprisnosúščna i soprestólna, Árija že bezúmnaho obličil jesí. Sehó rádi vír-niji naučíšasja vospiváti Tebí:

Rádujsja, velíkij blahočestija stólpe,

Rádujsja, tverdóje pravovírija ukriplé-nije,

**Rádujsja Otcú ravnočestna Sýna propo-
vidávjy,**

**Rádujsja otcév Cérkvi slávnaja krasotó,
Rádujsja, jáko Tobóju víra utverždá-
jetsja,**

**Rádujsja, jáko Tobóju jeres nizlahájet-
sja,**

Rádujsja Nikoláje, velíkiy čudotvórče!

**Kondak 3. Síloju dánnoju Ti svýše slezú
vsjáku otjál jesí ot licá Iúfi straždúščich,
bohonósne ótče Nikoláje: alčúščim bo ja-
vílsja jesí kormítel v pučíní morstíj izrjá-
nyj pravíteľ, nedúhujuščim iscileníje i vsím
vsják pomóščnik pokazálsja jesí vopijú-
ščim Bóhu: Alilúja.**

**Ikos 3. Kto ot čelovík vozmóžet Tvoje-
já svjatýni velícíja propovidáti ótče Niko-
láje? My Iubovíju Tvojéju pobiždájemi,
vopijem Ti:**

**Rádujsja dobroďítelej velíkich vmistíli-
šče,**

**Rádujsja svitílniče vsesvítlyj i vseľubí-
myj,**

Rádujsja dóbryj čelovíkom nastávnice,

Rádujsja izbavléníje ot pečáli,

Rádujsja podajáníje blahodáti,

Rádujsja nečájemych zol prohoníteľu,

Rádujsja želájemych blahích nasadíteľu,

Rádujsja skóryj ufišíteľu v biďi, súščim,
Rádujsja strašnýj nakazáteľu obidáščim,
Rádujsja krípkoje pádajuščim vozvedé-
nije.

Rádujsja právoje stojáščim utverždénije,
Rádujsja, jáko Tobóju vsjáka lešť obna-
žájetsja,

Rádujsja, jáko Tobóju vsjáka ístinna
sbyvájetsja,

Rádujsja Nikoláje, velíkij čudotvórče.

Kondak 4. Bohotéčnaja zvizdá javílsja
jesí, nastavľája fích imže smerť predsto-
jášče vskóri inohdá, — ášče ne by pred-
stál jesí prizyvájuščim Ťa v pómošč, čudo-
tvórče svjatýj Nikoláje; vírnyja že naučil
jesí spasájuščemu Tobóju Bóhu vzyváti:
Alilúja.

Ikos 4. Víďiša otrokovícý na brak skver-
nýj niščetý rádi uhotovánnyja, velíkoje
Tvojé k niščim milosérdije, preblažénne
Nicoláje, jehdá starcú rodíteľu ich nóščiju
uzelcý tri zláta tájasja podál jesí, samáho
s dščérami izbavľája ot padénija hrichóv-
naho; sehó rádi slýšiši ot vsich:

Rádujsja milosti prevelíkija sokróvišče,
Rádujsja bohátstvo bídňi živúščim na
zemlí Bóhom dánnoje,

Rádujsja vzdvižénije skóroje ubóhich,

**Rádujsja čistotý usérdnjy chraníteľu,
Rádujsja Nikoláje, velíkij čudotvorče.**

Kondak 5. Propovídujet mir vesj Tebé preblážénne Nikoláje, skórahó v bídach zastúpника: jáko mnóhaždy v jedínom časí, po morju putešéstvujuščim i plávajuščim predvarjája posobstvuješi, kúpno vsich ot zlych sochraňája vopijúščich k Bóhu: Alilúja.

Ikos 5. Vozsijál jesí svit živótnyj, izbavlénije nosjá vojevódam neprávednuju smert' prijatí imúščim, Tebé dóbryj pástyrju Nikoláje prizyvájuščim, jehdá vskorí jávľsja v sní carévi ustrašíl jesí jehó, sich že nevreždénnych otpustítí poveřil jesí, sehó rádi s nimi kúpno i my blahodárstvenno vopijém:

Rádujsja usérдно prizyvájuščim Ťa pomahájaj,

Rádujsja neprávednyja razrušájaj sovity,

Rádujsja razsterzájaj lžu jáko paučinu,

Rádujsja voznosjájaj slávno ístinnu,

Rádujsja projavíteľu právdy, rádujsja pomračíteľu neprávdy,

Rádujsja Nikojáje, velíkij čudotvórče.

Kondak 6. Stránnoje čúdo javľájetsja pritekájuščim k Tebí blažénne Nikoláje,

svjaščennaja Tvojá Cérkov, v nej bo i máloje molénije prinosjášče, véliich nedúhov prijemlem iscilenije, ášče tókmo po Bózi upovánie na Ťa vozložim, vírno vopijúšče: Alilúja.

Ikos 6. Vesj jesí vsim voístinnu pomóščnik bohonóse Nikoláje, i sobrál jesí vkúpi vsjá pribihájuščija k Tebí jáko svobodíteľ, pitáteľ i vrač skóryj vsim zemným, na pochvalú vsich podvizája, vopíti k Tebí:

Rádujsja vsjákich iscilenij istóčniče,

Rádujsja Iúfi strážduščich pomóščniče,

Rádujsja zaré sijájuščaja v nošči hričovnoj bludaščim,

Rádujsja, jáko Tobóju blahonrávnoje žitijé ispravľajem,

Rádujsja učíteľu božéstvennych veľinij,

Rádujsja hubíteľu bohoprotivnych učeníj,

Rádujsja svítloste zápovidej Bóžiich neuhasímaja,

Rádujsja, jáko Tobóju vírniji spodoblájutsja slávy,

Rádujsja Nikoláje, velíkij čudotvórče.

Kondak 7. Spastí choťá dúšu, plot Tvojú dúchovi pokoríl jesí voístinnu, otče naš Nikoláje: molčáňmi bo préžde i borénmi s pómysly, džjániju bohomýslije priložil

jesí, bohomýslijem že rázum soveršen sťa-
žál jesí imže derznovénno s Bóhom i Án-
hely besídoval jesí, vsehdá vopijá: Alilúja.

Ikos 7. Sfiná jesí pochvalájušcim pre-
bláženne čudesá Tvojá, i vsim k zastuplé-
niju Tvojemú pribihájušcim; tímže i nas
v dobrodíтели utverdí, ot niščetý, nápasti,
nedúhov, i nužd različnych svoboždaj, vo-
pijúšcich Ti s ľubóviju:

Rádujsja ot ubóžestva víčnaho izimájaj,
Rádujsja, bohátstvo netľínnoje podavá-
jaj,

Rádujsja, brášno nehíbfuščeje alčúšcim
právdý,

Rádujsja, pitijé neisčerpájemoje žaždú-
šcim žizni,

Rádujsja preslávnyj v bídach zastúpni-
če,

Rádujsja prevelíkij v napástech zaščitniče,
Rádujsja mnohích ot pohíbeli ischitívyj,
Rádujsja bezčíslenných nevreždénno so-
chranívyj,

Rádujsja, jáko Tobóju ľútyja smérti
hrišnicy izbihájut,

Rádujsja, jáko Tobóju žizň víčnuju ká-
juščijisja polučájut,

Rádujsja Nikoláje, velíkij čudotvórče.

Kondak 8. Pínije Presvjatij Trójci páče

ínych prinésl jesí, preblažénne Nikoláje, úmom, slóvom i dílom: mnohím bo ispytánijem pravovírnaja povelínija ujasníl jesí, viroju, naděždoju i ľubóviju nastavľajaj nas i v Trójci jedínomu Bóhu vospiváti: Alilúja.

Ikos 8. Svitozárnuju luču v mráci žitijá súščim, neuhasímuju, vídim Ťa Bóhom izbranne ótče Nikoláje: vírnyja bo dúši prosviščáješi, vopijúščyja Ti:

Rádujsja svišče božéstvennym plámenem vozzénnaja,

Rádujsja svítloje pravovírija propovidá-nije,

Rádujsja svíta jevánhelskaho sijánije,

Rádujsja mólnije jéresi požihájuščaja,

Rádujsja ístinnaho naučíteľu rázuma,

Rádujsja, jáko Tobóju naučichomsja poklaňátisja Tvorcú v Trójci,

Rádujsja Nikoláje, velíkij čudotvórče.

Kondak 9. Blahodáť dánnuju Ti ot Bóha svidúščiji, rádujuščesja Tvojú pámjat' prázdnujem po dolhú, preslávnyj ótče Nikoláje, i k čudnómu zastupléniju Tvojemú vsedúšno pritekájem, preslávnych Tvoích ďijánij, jáko piská morskáho

**i množestvá zvizdnáho isčesti nemohúšče,
vopijém k Bóhu: Alilúja.**

**Ikos 9. Pojúšče čudesá, voschvaľajem
Ťa, vsechváľne Nikoláje, v Tebi bo Boh
v Trójci proslavľájemyj dívno proslávisja,
i čudesám Tvoím udivľajuščesja vopijém
k Tebí:**

**Rádujsja Carjá cárstvujuščich i Hóspoda
hospódstvujuščich služíteľu,**

**Rádujsja róda christijánskoho vozvyšé-
nije,**

Rádujsja vsich dobrodítelej zécalo,

**Radujsja, jáko Tobóju ot vičnija smérti
svoboždájemsja,**

**Rádujsja, jáko Tobóju bezkonéčnyja žiz-
ni spodobľájemsja,**

Rádujsja Nikoláje, velíkij čudotvórče.

**Molitva: O preblahíj ótče Nikoláje, pás-
tyrju i učíteľu vsich víroju pritekájuščich
k Tvojemú zastupléniju i téploju molítvo-
ju Tebé prizyvájuščich: skóro potščísja
i izbávi Christóvo stádo ot volkóv hobjá-
ščich je, i nas ohradí i sochraní svjatými
Tvoími molitvami. I jákože pomíloval jesí
trech mužej v témnici sidšaščich, i izbávil
jesí ich cáreva hńíva i posiščénija mečná-
ho, táko pomíľuj i mené, úmom, slóvom,
ďíľom v tmí hrichóv súšča, i izbávi mja**

**hňivá Bóžija i víčnyja kázni, jáko da Tvo-
ím chodátajstvom i pómoščiju, Svoím že
milosérdijem i blahodátiju Christós Boh
tíchoje i bezhrišnoje žitijé dať mi požití
v vici sem, i izbávit mja lívaho stojánija,
spodóbit že právaho s vsími Svjatými,
amíň.**

Otpust.

PANACHIDA.

Tropari, hl. 4. Samopodobňi.

**So duchi pravednych skončavšichsja, du-
šu raba Tvojeho, (raby Tvojeja, — duši
rab Tvoich), Spase, upokoj, sochraňaja ju
(ich) vo blažennij žizni, jaže u Tebe, Čelo-
vikofubče.**

**Vo pokojišči Tvojem, Hospodi, idíže vsi
Svjatiji Tvoji upokojevajutsja, upokoj i du-
šu raba Tvojeho (raby Tvojeja. — duši rab
Tvoich), jáko jedin jesi čelovikofubec.**

**Slava: Ty jesi Boh sošedyj vo ad, i uzy
okovannyh razřišivyj, sam i dušu raba
Tvojeho (raby Tvojeja, — duši rab Tvo-
ich) upokoj.**

**I nyňi: Jedina čistaja i neporočnaja Ďi-
vo, roždšaja Boha bez simene plotiju, To-
ho moli spastisja duši jeho (jeja, — dušam
ich).**

PARASTAS.

Načalo obyčne: Blahosloven Boh náš: Svjatyj Bože: Slava: I nyňi: Presvjataja Trojce: Hospodi, pomiluj 3: Slava: i nyňi: Otče náš: Hospodi pomiluj 12: Slava: nyňi: Prijdite, poklonimsja 3.

Stich na hl. 8.: Aliluja 6.

Blažeňi jaže izbral, i prijal jesi, Hospodi. Aliluja 3.

I pamjať ich vo rod i rod. Aliluja 3.

Tropar hl. 8.: Hlubinoju mudrosti čelovikofubno vsja strojaj, i poleznoje vsim podavajaj, jedine Soďitefu, upokoj, Hospodi, dušu usopšoho raba Tvojeho (uspošija raby Tvojeja, — duši usopšich rab Tvoich): na Ťa bo upovanie vozloži (vozložiša), Tvorca i Zižditeľa i Boha našeho.

Slava: i nyňi: Tebe i sfinu i pristanišče imamy, i molitvennicu blahoprijatnuju k Bohu. Jehože rodila jesi, Bohorodice beznevistnaja, virnych spasenije.

Neporočňi:

Blažeňi neporočňi v puti, choďaščiji v zakoňi Hospodňi.

L.: Blahosloven jesi, Hospodi, nauči nas opravdaniem Tvoim.

Blažeňi ispitajuščiji svidinija Jeho, vsim serdcem vzyščut Jeho.

Blahosloven jesi, Hospodi...

Blah mñi zakon ust Tvoich, pače tysjašč zлата i srebra.

Blahosloven jesi, Hospodi...

Ruci Tvoi sotvoristi mja i sozdasfi mja: vrazumi mja, i naučusja zapovidem Tvoim.

Blahosloven jesi, Hospodi...

Jako ašče by ne zakon Tvoj poučenje moje byl, tohda ubo pohibl bych vo smireniji mojem.

Vo vik ne zabudu opravdaniy Tvoich, jako v nich oživil mja jesi.

Tvoj jesm az, spasi mja.

Spase, spasi dušu raba Tvojeho (raby Tvojeja, — duši rab Tvoich.)

Svitilnik nohama moima zakon Tvoj, i svit stezjam moim.

Spase, spasi...

Usta moja otverzoch i privlekoch duch, jako zapovidej Tvoich želach.

Spase, spasi...

Prizri na mja i pomiluj mja, po sudu ľubľaščich imja Tvoje.

Prizri na mja i pomiluj mja.

Da približitsja molitva moja pred Ťa, Hospodi, po slovesi Tvojemu vrazumi mja.

Pomiluj, upokoj, sozdanije Tvoje, Vlady-

**ko, molitvami Bohorodicy i vsich Svjaty-
tych.**

**Živa budet duša moja i voschvalit Ťa:
i sudby Tvoja pomohut mñi.**

**Zabludich jako ovča pohibšeje: vzyšči
raba Tvojeho, jako zapovidej Tvoich ne
zabych.**

**Tropari za upokoj, hl. 5. Samopodobñi.
Blahosloven jesi, Hospodi, nauči mja
opravdaniem Tvoim.**

**Svjatykh lik obrite istočnik žizni, i dverj
rajskuju: da obrjašču i az puť pokajaniem,
pohibšeje ovča az jesm, vozzovi mja, Spa-
se, i spasi mja.**

Blahosloven jesi, Hospodi . . .

**Obraz jesm neizrečennyja Tvojeja slavy,
ašče i jazvy nošu prehrišenij: uščedri Tvo-
je sozdanije Vladyko, i očisti Tvoim blaho-
utrobijem, i vozzefinnoje otečestvo podažd
mí, raja paki žiteľa mja sotvorjaja.**

Blahosloven jesi, Hospodi . . .

**Ahnca Božija propovidavše, i zaklañi
byvše jakože ahncy, i k žizni nestarijemij,
Svjatiji, i prisnosuščnij prestavlšesja, To-
ho prižižno mučenicj molite, dolhov razri-
šenje nam darovati.**

Blahosloven jesi, Hospodi . . .

Upokoj, Bože, raba Tvojeho (rabu Tvo-

ju, — rab Tvoich), i učini jeha (ju, ich) v rai, idiže licy Svjatych Hospodi, i pravednicy sijajut jako svitila, usopšoho raba Tvojeha (usopšuju rabu Tvoju, — usopšich rab Tvoich) upokoj, preziraja jeha (jeja, ich) vsja prehrišenija.

Slava Otcu i Synu i Svjatomu Duchu:

Trisijatelnoje jedinaho Božestva, blahočestno pojem vopijušče: svjat jesi Otče beznačafnyj, sobeznačafnyj Syne, i božestvennyj Duše, prosviti nas viroju Tebi služuščich, i vičnaho ohňa ischiti.

I nyňi i prisno i vo viki vikov, amiň.

Radujsja Čistaja, Boha plotiju roždšaja vo spasenije vsich, jejuže rod čelovičeskij obrite spasenije, Toboju da obrjaščem raj, Bohorodice čistaja, blahoslovennaja.

Aliluja, aliluja, aliluja, slava Tebi Bože.

Ektenija o usopšich:

Paki i paki mirom Hospodu pomolimsja. — Hospodi, pomiluj.

(Đalšij text ekteniji z Panachidy.)

(Jak odpravljajetsja pochoron, tut perechodime na pochoronni stichiry: Kaja žitejskaja i proč, stor. 442.)

Tropari hl. 5. Upokoj, Spase naš, s pravednymi raba Tvojeha (rabu Tvoju, rab Tvoich), i seho (i siju, i sija) vseli vo dvo-

ry Tvoja, jakože jest pisano, preziraja jako blah prehrišenija jeho (jeja, ich) volnaja i nevoľnaja, i vsja jaže vo viđiniji i ne v viđiniji, Čelovikofubče.

Slava: I nyňi: Ot Ďivy vozsijavyj miru Christe Bože, syny Svita Toju pokazavyj, pomiluj nas.

Kanon.

Irmos hl. 8. samopodoben: Vodu prošed.

1. Smertiju smerť Christovu, i strasťmi strasť podražavše čestnuju, Mučenicy vsi, božestvennyja i blažennyja žizni polučiša, i nyňi molatsja o spaseniji duš našich.

Diven Boh vo Svjatyh svoich, Boh chri-stijan.

Upokoj, Hospodi, dušu raba Tvojeho (raby Tvojeja, — duši rab Tvoich) so pravednymi.

Slava Otcu i Synu i Svjatomu Duchu.

I nyňi i prisno i vo viki vikov, amiň.

2. Iže mertv voleju položsja vo hrobi, i živuščija vo hrobich vzyvajaj, Spase, blahovoli, jehože (juže, jaže) ot nas prijal je-si, v selenijich pravednych Tvoich semu (sej, sim) vodvorjatisja.

Diven Boh . . .

3. Nebesnaho kruha verchotvorče Hos-podi, i Cerkve Zižditefu, Ty mene utverdi

vo ljubvi Tvojej, želanij kraju, virnych utverždenije, jedine čelovikofubče.

Diven Boh . . .

4. Ty moja kripost, Hospodi, Ty moja i sila, Ty moj Boh, Ty moje radovanje, ne ostaviš nida Otča, i našu niščetu positiv. Tim z prorokom Avvakumom zovu Ti: si-li Tvojej slava, Čelovikofubče.

Diven Boh . . .

5. Vskuju mja otrinul jesi ot lica Tvojeho, Svite nezachodimyj, i pokryla mja jest čuždaja tma okajannaho; no obrati mja, i k svitu zapovidej Tvoich, puti moja napravi, mošusja.

Diven Boh . . .

6. Očisti mja, Spase, mnoha bo bezzakonija moja, i iz hlubiny zol vozvedi, mošusja: k Tebi bo vozopich, i uslyši mja, Bože spasenija mojeho.

Diven Boh . . .

7. Podaješi viroju predstavšimsja, svetlost božestvennaho carstvija, netinija odeždu darujaj vopijuščim: blahosloven jesi, Hospodi Bože vo viki.

Diven Boh . . .

8. Zemlenyja podvihi prošedše, nebesnyja prijaša vincy, Mučenicy istinniji, vopijušče Ti neprestanno: Hospoda pojte, i prevoznosite vo vsja viki.

Diven Boh . . .

9. Ustrašisja vsjak sluch neizrečenna Božija snizchoždenija, jako Vyšnij voleju snide daže i do ploti, ot divičeskaho čreva byv čelovik: timže prečistuju Bohorodicu virniji veličajem.

Dosotjno jest . . .

Svjatyj Bože: — Panachida i Otpust.

POCHORON.

Vchođači v dom:

Jehda snizšel jesi ko smerti, Živote bezsmertnyj, tohda ada umertvil jesi blistaniem božestva; jehda že i umeršija ot preispodnych voskresil jesi, vsja sily nebesnyja vzyvachu: Žiznodavče, Christe Bože naš, slava Tebi.

V domi: panachida.

Na dvori, abo v chrami: Z Parastasa: od: Aliluja 6. — do ektenij vključno. Po ekteniji: Samohlasny sv. Joanna Damaskina:

Hl. 1. Kaja žitejskaja sladost' prebyvajet pečali nepričastna; kaja li slava stoit na zemlji nepreložna. Vsja sini nemoščnijša, vsja sna prelestnijša: jediňim mnoveni-

**jem i sija vsja smert' prijemlet. No vo svi-
ti Christe lica Tvojeho, i vo naslaždeniji
Tvojeja krasoty, jechože izbral jesi, upokoj,
jako čelovikofubec.**

**Hl. 2. Jako cvit uvjadajet, i jako siň mi-
mohrjadet, razrušajetsja vsjak čelovik: pa-
ki že hlasjaščeju trubi, mertviji jako v trusi
vsi vostanut, ko Tvojemu striteniju Christe
Bože, tohda Vladyko, duch raba Tvojeho
(raby Tvojeja), jechože (juže) predstavil jesi
ot nas, v svjatyh Tvojich včini seleniich.**

**Hl. 3. Vsja sujeta čelovičeskaja, jelika ne
prebyvajut po smerti: ne prebyvajet bo-
hatstvo, ni sšestvujet slava: prišedšej bo
smerti, sija vsja potrebišasja. Timže Chris-
tu bezsmertnomu vozopiim: prestavlennja-
ho (prestavlennuju) ot nas upokoj, idže
vsich jest veseláščichsja žilišče.**

**Hl. 4. Hđi jest mirskoje pristrastije, hđi
jest privremennyh mečtanije; hđi jest zla-
to i srebro; hđi jest sila, slava i krasa;
Vsja perst', vsja pepel, vsja siň. No prijdite,
vozopiim bezsmertnomu Carju: Hospodi,
vičnyh Tvoich blah spodobi predstav-
šahosja (prestavlšujusja) ot nas, upokojaja
jeho (ju) v nestarijuščemsja blaženstvi
Tvojem.**

**Hl. 5. Pomjanuch proroka vopijušča: az
jesm zemlja i pepel. I paki razsmotrich vo**

hrobich, i vidiv kosti obnaženy i rich: ubo kto jest bohat, ili uboh, ili silen, krasen, ili slaven; no upokoj Hospodi, s pravednymi raba Tvojego (rabu Tvoju).

Hl. 8. Plaču i rydaju, jehda pomyšľaju smert, i viždu vo hrobich ležaščuju, po obrazu Božiju sozdannuju našu krasotu, bezobraznu, bezslavnu, ne imuščuju vida. O čudese: čto sije ježe o nas byst tainstvo; kako predachomsja tfiniju; kako soprjaho-chomsja smerti. Voistinnu Boha poveš-nijem, jakože pisano jest, podajuščaho predstavšemusja (prestavšejša) upokojenije.

Vonmim! Mir vsim! Premudrost, vonmim!

Prokimen hl. 6. Blažen puť, v oňže ideši dnesj duše, jako uhotovasja tebi misto upokojenija.

Premudrost!

K Soluňanom poslanija svjatoho apostola Pavla čtenije.

Vonmim!

Bratije, ne chošču vas ne viditi o umeršich, da ne skorbite, jakože i pročiji ne imuščiji upovanija. Ašče bo virujem, jako Isus umre i voskrese, tako i Boh umeršija o Isusi privedet s nim. Sije bo vam hlaholem slovom Hospodnim: jako my živuščiji ostavšiji v prišestvije Hospodne, ne imamy

predvariti umeršich. Jako sam Hospod v povefiniji, vo hlasi archanhelovi, i v trubi Božiji snidet s nebese, i mertviji o Christi voskresnut pervije. Potom že i my živuščiji ostavšiji, kupno s nimi voschiščeni budem na oblacich, v stritenije Hospodne na vozdusi: i tako vsehda s Hospodem budem.

Po evanheliji Stichiry na poslidnoje cilovanije, hl. 2. Pod.: Jehda ot dreva:

Prijdite, poslidneje cilovanije, dadim bratije umeršemu, (umeršej), blahodarjašče Boha: sej (sija) bo izyjde ot srodstva svojeho, i ko hrobu tščitsja: ne k tomu pekij-sja (pekuščajasja) o sujetnych, i o mnohostrastnoj ploti. Hđi nyňi srodnicy že i druži; se razlučajemsja: jechože (juže) da upokoit Hospod, pomolimsja.

Az ko Hospodu Bohu sudiji mojemu idu, sudišču predstati, i otvit tvoriti o đilich moich: no vam milsja (milasja) điju: molitesja o mňi, da milostiv Spas budet mňi vo deň sudnyj: se bo razlučajemsja: voistinnu sujeta vsja čelovičeskaja.

Vesj život naš jest: cvit i dym, i rosa utrenňaja voistinnu. Prijdite ubo, uzrim na hrobich jasno, hđi krasota filesnaja; hđi junost; hđi suť očesa, i zrak plotskij; Vsja uvjadoša jako trava, vsja potrebišasja:

prijdite ko Christu pripadem so slezami.

Prijdite vsi i cilujte mja posfidnym cilovanijem: k Sudiji bo otchožu, idže nist liceprijatija: rab bo i vladyka vkupi predstojat, bohatyj i ubohij v ravnim dostoinstvi: kijždo bo ot svoich dīl, ili proslavitsja, ili osuditsja. No prošu vsich i mofu, neprestanno o mni molitesja Christu Bohu, da ne nizveden budu po hrichom moim, na misto mučenija: no da včinit mja, idže svit životnyj.

Slava: i nyi: Spasaj, nadijuščijasja na Ta, Mati nezachodimoho Solnca, Bohoroditefnice, umoli molitvami Tvoimi preblahaho Boha, upokoiti, molimsja, nyi prestavlšahosja (prestavlšujusja), idže upokojevajutsja pravednych dusi: božestvennych blah nasfidnika (nasfidnicu) pokaži, vo dvorich Pravednych, v pamjat, Vseneporočnaja, vičnuju.

Nad hrobom: Kondak hl. 8. So svjatymi upokoj Christe, dušu raba Tvojeho (raby Tvojeja), idže nist bofizn, ni pečal, ni vzdychanije, no žizn bezkonečnaja.

Po jevanheliji Lazarevom i proščajnoj molitvi: Tropar hl. 8: Pod. Plaču i rydaju.: Zemle, zīnuvši, prijmi ot tebe sozdannoje rukoju Božijeju filo, paki že vozvraščejesja

**k tebi roždšej: ježe bo po obrazu byst,
Sozdateľ prijat, ty že prijmi sije jako svo-
je.**

VIII. DUCHOVŇI PISŇI.

I. PRI SV. LITURGIJI.

Pered sv. Liturgijeju:

**Vošel jesi (archi) jereju, vo cerkov Boži-
ju, Boha vyšňaho.**

**Žertvu prinositi Hospodevi, Bohu naše-
mu.**

**Molitisja i o svoich i o ľudskich nevi-
žestvijach.**

**No potščisja nyňi poslužiti Hospodevi.
Da uslyšit Hospod molitvy tvoja.**

V časi pričaščaňasja.

**1. Ĥilo Christovo prijmu, — Spasa i Hos-
poda moho, — V serce smirenne vozjmu,
— Vičného Boha živoho.**

**Čašu spaseňa prijmu — Krovi i Ĥila svja-
toho, — Bože imja prizovu, — Dateľa žiťa
blahoho.**

**Hospodi, moľu Tebe: — Vysluchaj holo-
su moho, — Spase, pomiluj mene, — I cho-
roni mja od zloho.**

2. Večeri Tvojeja Tajnyja dnesj, Syne Božij, pričastnika mja prijmi, ne bo vrahom Tvoim tajnu povim, ni lobzanija Ti dam jako Juda, no jako razbojnik ispovidaju Ťa: pomjani mja, Hospodi, vo carstviji Tvojem.

3. Vitaj mež nami, Christe, vitaj, — Ščasťa jedine v sej čas hostiny, — V nevinnom serci, serci ditiny: — Ty naše sonce, žifa i raj, — Vitaj mež nami, Christe, vitaj!

Vitaj mež nami, Christe, vitaj! — Naj otsja chviľa rajem nam stane, — Naj v marnu dušu radost zahľane; — Ty naše sonce, žifa i raj: — Vitaj mež nami, Christe, vitaj!

4. Isusa v svjatyh Tajnach, — Vsi my ščiro ľubim, — Žertvujme vse dľa Ňoho, — Joho blahodarim. — O raju naš, Isuse, — Na sej doliňi slez, — Bidnym dušam, zboľilym, — Ty ščasťa j mir prines. — Isusa v svjatyh Tajnach...

Pripaďim do Isusa, — Jak serce nas boľiť, — On znaje vsi terpiňa, — On jich osolodiť. — Isusa v svjatyh Tajnach...

Jemu use osanna, — Kliče nebesnyj zbor, — Jeho česť neustanna, — I nam daje vse vzor. — Isusa v svjatyh Tajnach...

5. O Isuse dorohij, — Slava, čest Tobí,
— Čto mež nami Ty zostav, — V Tajni pre-
svjatoj.

O zostaň, zostaň, pri nas, — Milyj Spa-
se naš, — Ne lišaj nas v sem žifu, — I u
smerti čas.

DO NAJSV. SERCJA ISUSOVOHO.

1. Blahoslovi vsich, Isuse milyj, — ščo
Tvomu Sercju čest skladajuť; — Naj skarb
sej svitlyj vsi v koždoj chvili, — Teper i v
viki posidajuť. — Isuse naš, o Bože slavi-
myj, — Blahoslovi! Ty skarb naš jedynyj.

Za Tvoji laski Ťa veličajem, — Jaki nam
Serce Tvoje dalo, — Za to, v dar duši Tobí
vručajem, — ščob vsich nas Serce zhadalo
— Zhadaj na nas, o Serce svjaťiše, — Bla-
hoslovi nas! molim Ťa ščirijše!

2. Z našej zemlici, z sej slez doliny, —
Tužnyj do Tebe nesesja hlas. — Serce Isu-
sa, skarbe bohatyj, — Vysluchaj, prosim, vy-
sluchaj nas. — Ne odkidaj molitvy sej, —
Blahajem vsi laski Tvojej, — Serce Isusa,
naša naďije, — I ochorono, pomiluj nas.

Čerez Prečistu Ďivu Mariju, — Čerez Jeji
Serce, molim Tebe. — Dopomoži nam
v puti ternistom, — Tobí vručajem dnesj

vsi sebe. — Hrichi prosti, potichu daj, —
I zavedi u vičnýj raj. — Serce Isusa, naša
nađije, — I ochorono, pomiluj nas.

3. Radujsja, Serce Boha živoho, — Svita
Vladiki, Hospoda moho! — Radujsja Ra-
ju, Nađije naša, — Radujsja, Serce Boha
i Spasa.

Do Tebe, diti, virni, vzyvajem, — V To-
bi potichu, v smutku, hľadajem, — Prihor-
ni vsich nas do Sercja Svoho. — Radujsja,
Serce Boha živoho.

Tvoji, Isuse, my virni diti, — Tebe bla-
hajem: „ščob v našom kraju — Čest Tvoho
Sercja vsjudi širilasj, — I v našich sercjach
viru kripila.“

4. Pered prestol Sercja Tvoho, — Pribi-
hajem ščiro dnesj, — Tvojeji laski vsi bla-
hajem, — Ruki vzosim do nebes.

Vysluchaj nas, o Isuse, — I do Sercja
prihorni; — Od napastej i bid usjakich —
Nas zavsidi choroni.

5. Isuse milyj, Tebe my prosim, — v na-
šich potrebach v našoj biđi, Pomiluj hriš-
nych, spasi nehodnych, — Budem na viki
vďačni Tobi.

Podaj nam dary dľa duši j tila, — Viru,

nađiju, v sercjach skripi, — Daruj pobidu
v borjbach, pokusach, — Hore, terpiņa
osolodi.

Prosti nam hrišnym, hrichi-proviny, —
Našoji zloby ne pomjani: — Verni nam
svitlu odežu laski, — V lasci umerti dopo-
moži.

Prijmi, Isuse, molitvu našu, — Z tronu
Tvojoho laski zošli, — Ľubove naša, Poťi-
cho naša, — Vsich nas pomiluj, vsich nas
spasi.

6. K Tvomu Sercju my dnesj prijšli, —
O Isuse, Isuse. — Svoji sercja my prinesli,
— O Isuse, Isuse. — O Isuse, Bože naš, Ty
prolivav Krov za nas, — O Isuse miloserd-
nyj, o Isuse, Bože naš.

Tvomu Sercju posvjačajem, o Isuse, Isu-
se, — Ĥilo, dušu vse ščo majem, o Isuse,
Isuse. — O Isuse, Bože naš...

7. Jako povnyj holos dzvona, — Jako
bystraja rika, — Tak naj line d nebes tro-
nu — Z našich hrudej pišň hromka. —
Tvomu Sercju, Spase moj, — Češť skladaje
vesj naš kraj, — Pravednyj ľud v viki
Tvoj, — V Sercju ľud naš zachovaj!

V ČEŠŤ PRESV. BOHORODICI.

1. Radujsja, Carice, — Neba Vladyčice,

— Blahoslovenna Marije, — Naša Zastupnice.

Marije, Marije, — Divice prechvalna, — Blahoslovenna Ty v ženach, — Boha Mati slavna.

Bo naša na nebi — Ty je oborona, — Skora pomoč, bo Ty blizjko, — Do Božoho trona.

Budi veličena, — I blahoslovenna, — Jak na nebi, tak na zemlji, — vsimi proslavljena.

2. O Marije, Mati Boža, prečista, — Prosi za nas svoho Syna, Isusa Christa, — Svitla Zornice, — Nebesna Carice, — Svjata, prečista, — Divo Marije!

Ty Carice archanhelov prečista, — Prosi za nas Svoho Syna, Isusa Christa! — Svitla Zornice ...

Podavaj nam Tvoju pomoč, Prečista, — Prosi za nas Svoho Syna, Isusa Christa, — Svitla Zornice ...

3. Divo-Mati preblahaja, — Ty Carice nebesnaja, — Prosim lasku Tvoju dati, — Ščob my mohli svjati buti, — O presvjata Divo-Mati!

My do Tebe pribihajem, — Na pomoč Ta prizyvajem, — Pomoži nam, o Carice,

— Nebesnaja Vladyčice, O presvjata Divo-Mati!

Presvjataja Divo-Mati, — Ne prestaň nas zastupati, — Prečesnym Svojim pokrovom, — Pokryvaj nas omoforom, — Presvjataja Divo-Mati!

Nevidimo na vozdusi — Prostiraje Svoji ruci, — Molit' za nas Syna Mati, — Prohaňaje supostaty, — Presvjataja Divo, Mati.

Slaven Tvoj pokrov o Mati, — Slavna sila blahodati, — Ty česniša cheruvimov, — I slavniša serafimov, — Presvjataja Divo-Mati.

4. Divo-Mati, zastupaj nas, Marije slavna. — Od napastej vchoroňaj nas, Marije slavna. — Prosi za nas, Marije, — Svoho miloho Syna. — I vysluchaj nas, — Prijmi od nas krasnyj hlas, — O Marije, Mati Boža, — Molisja za nas.

Jak nas lišiš zastupati, Marije slavna. — Pohibneme, Boža Mati, Marije slavna. — Prosi za nas, Marije...

My do Tebe vsi vzyvajem, Marije slavna. — Pod Pokrov Tvoj pribihajem, Marije slavna. — Prosi za nas, Marije...

5. Boža Mati, čista Divo, Marije slavna, — My do Tebe vsi vzyvajem, Marije slavna,

— Počuli my z neba hlas, — Mati Boža kliče nas: — Ďiti moji choďiť ko mňa — Ja poľišu vas.

Vže v Začati veličeznu Boh Ti silu dav, — Zmij pekeľnyj pred Toboju strašno zadrožav. — Počuli my z neba hlas...

My vsi nyňi pribihajem do Mariji vraz, — O v Začati Neporočna, Ty pomiluj nas. — Počuli my z neba hlas...

Buď nam zavždy na pomoči, Marije slavná. — Choroní nas v deň i v noči, Marije slavná. — Počuli my z neba hlas...

O Prečista Ďivo-Mati, usich spomahaj, — V každoj chvíľi pered Synom hrišnych zastupaj. — Počuli my z neba hlas...

6. K Tebi pribihajem. — O Mati Božaja, — O Ďivo Marije — Miloserdnaja.

Milostiva do nas, — Ty zavsídy budi, — Od vorohov našich — Ďivo nas svobodi.

Prostri Miloserdna, — Ty nad nami ruky, — Choroní nas v žíťu — I od vičnoji muki.

Miloserdní oči — Ne odverni od nas, — U ťažkich napastach — V pečafi j skorbi čas.

Molime Ťa ščiro — Ďivo, iz slezami, — Rozmiloserdisja — Marije nad nami.

Javi pomoc Svoju, — Milostivo na nas,

— Moli Svoho Syna, — Ščoby vysluchav nas.

Nadžijemsja Ďivo — Kripko my na Tebe, — Buď nam pomočnicja — Hrišnych zastupnicja.

Choroni nas Mati, — Od nahloji smerti, — I Carstva spodobi, — Mati Miloserďa.

7. Prizri, o Marije, — Na Tvoj prekrasnyj ĭud. — Jak iz ščirym sercem — Vsi do Tebe hrjadut. — Ne daj pohibati, — O Božaja Mati, — O Božaja Mati, — Virnym christijanam.

Kajemesja ščiro, ščo my sohrišili, — Boha, Syna Tvocho, mnoho obrazili. — Ne daj pohibati.

Tomu teper z plačem do Tebe vzyvajem, — Ščo my rany Christa hrichom obnovľajem. — Ne daj pohibati...

Molitvu serdečnu do Tebe vzosime, — Zmilujesja nad nami, Tebe vsi prosime. — Ne daj pohibati...

U molitvach Svojich, milosť nam vyprosi. — A po smerti vsich nas do Carstva pomisti. — Ne daj pohibati...

8. Molime Ťa, Ďivo, hrišňiji serdečno. — Prizri, o Marije, na nas miloserdno. — Ne daj pohibati, — o Božaja Mati, — o Božaja Mati — virnym christijanam.

**Prostri miloserdno na nas Svoji ruky, —
Ne daj utopiti nas u vičnoj mucí. — Ne
daj pohibati . . .**

**9. O Marije, divna Tvoja tajna, — O
Marije, čistaja, javilasj, — Jak Tvoja svja-
ta ikona — čudno proslezilasj.**

**O Marije, rukuju Tvojeju, — O Marije,
slizmi kroplenoju, — Pomahaj nam u na-
pastach, — V neščastí i horju.**

**O Marije, buď nam milostiva, — O Ma-
rije, od bid nas izbavi, — od povitrja, na-
hloj smerti, — Usich nas chori.**

**10. Pribihajem k Tebi, Nebesna Carice,
— Prijmi nas do Sebe, naša Zastupnice. —
Budi nam, Marije, laskavaja Mati, — Ne
odojmi od nas svojej blahodati.**

**Vzyvajem do Tebe, Presvjata Marije, —
Prijmi nas do Sebe, rajsjkaja Lelije. — Ne-
poročnosť Ďivy, Prečistoji Mariji, — Budi
proslavlenna po cilij krajiňi.**

**11. Radij nyňi, Mati Boža, Marije slav-
na, — Blažen, čto Ta umofaje, Marije
slavna. — O Marije, Marije, prijmi čistyj
hlas, — Miloserdna Mati Boža molisja za
nas.**

Mati čista, vselaskava, Marije slavna, —

**Tvoja naj širitsja slava, Marije slavna. —
O Marije, Marije ...**

12. My do Tebe, Boža Mati, vsji z ljubovju spišime. — I svoji serdečni prosjby do Tvojich noh klademe. — O Marije, čest Tobí, — Čest na nebi, na zemlji, — Ty počihu nam zišli u každom horju i žurbi.

Mati Hospoda Isusa, my blahajeme vsji vraz. — O podaj nam nyňi z neba jednist viry dla vsich nas! — O Marije, čest Tobí ...

13. Ko Tvojej svjatoj ikoňi, pribihajem my hrišňiji, — Zastupnice velika, Presvjataja Marije.

Iz hlubiny serdečnyja, prijmi naši molenija, — Zastupnice velika, Presvjataja Marije!

14. Likuj Presvjataja Divo i' Mati, — Ispolnena ljubvi i blahodati, — Likuj, likuj, likuj Marije, — Čistych sercem umilenije.

Radujsja Carice neba i zemli, — Serdečni molitvy naši vse prijmi. — Likuj, likuj ...

15. Veselisja u čistofi procvitšaja Dvice, — I v anhelskoj nevinnosti bleščačaja

Zornice, — Marije, Marije, Nebesna Carlce, — Hrišnikov Zastupnice.

Okružena dnešňoho dňa, množestvom anhelov. — I uvinčanája Tvorcem vysše Cheruvimov. — Marije, Marje ...

16. Christijane, proslavľajme Čistuju Ďivu, — Pokloňimsja Jej ikoňi, oddajme chvalu. — Slava Tvoja, slava, Marije pre-slavna, — O Marije, Mati Bože, molisja za nas, — I na suďi ne liši nas, jak prijde toj čas.

My do Tebe pribihajem, Mati Božaja, — Ty vsim virnym oborona v nužďi velika. — Slava Tvoja ...

17. Prosime Ťa Ďivo, šlem do Tebe hlas, — Sirotam Ty Mati, ne lišaj že nas. — Pomoži nam, pomoži nam, prosim z slezami, — O Marije, o Marije, zmilujsj nad nami. — Mati Boža, Zore jasna, Ďivo Presvjata! — Pokaži nam, ščo Ty naša Mati preblaha, — Pokaži nam, ščo Ty naša, Mati preblaha.

Hľaň na nas laskavo, okom presvjatym, — I pošli nam pomoč, ľuďam nemočnym. — Pomoži nam, pomoži nam ...

18. Presvjata Ďivo, svitla Zornice, — My

Tebe slavim, naša Carice, — My ťa vzyvajú i ruky vznosim, — Špasaj nas, spasaj, userdno prosim!

Molisja za nas, o naša Mati, — Ne daj nam dovše v hrichach ostati. — My Ťa vzyvajú . . .

19. Prečistaja Divo Mati našoho kraju, — Z anhelami i svjatymi Ťa veličajú: — Ty hrišnikov z ťažkoji muky, — Čerez Tvoji spasaješ ruky, — Ne daj propasti.

PRAZDNIČŇI PROŤAHOM ROKU

V SVJATO VASILIJ V ELIKOHO:

Izlilasja blahodat, — Po sviťi rozlilasj, — Iz ust povnych Ducha, — slavnoho Sviťila. — V Kesarijskom hradu, — jak Christovomu stadu, — danyj buv Vasilij.

**Proslavťav on Boha, — v Trojci jedino-
ho, — I virnych nastavťav — do žitta
svjatoho. — Tak svjatyj Vasilij, — nad bi-
sovsjkoj siloj, — stav pobidonoscem.**

NA VELIKDEŇ:

**Christos voskres, likuťte nyňi, — Ščo
v slavi z hroba On povstav, — Konecj pri-
ňis zemnoj proviňi, — I smertiju On**

smert' poprav. — Velikdeň toj to deň čudes, — Christos voskres, Christos voskres!

NA SOŠESTVIJE SVJATOHO DUCHA:

Carju Nebesnyj, Bože mohučyj, — Ty Utišitel', Duch pravdy Ty, — Iže vezdi syj i vsemohučyj, — Tvojeji lásky nam nizposli.

V SVJATO APOSTOLOV PETRA I PAVLA:

Orhany ihrajte, Petra veličajte, — Apostolu Petru, apostolu Pavlu, — Radostno spivajte.

Svjatyj Petro j Pavlo, mnoho postradali, — Za viru Christovu, za Cerkov Christovu, — Krov svoju proľali.

V SVJATO SV. MIKOLAJA:

O kto, kto Mikolaja ľubit, — O kto, kto Mikolaju služit, — Tomu svjatyj Mikolaj, — Na vsjakyj čas pomahaje, — Mikolaj, Mikolaj.

O kto, kto spišit v Tvoji dvory, — Toho Ty na zemli i mori, — Vchoroňaješ od napasti, — Ne daš jomu v hrichy vpasti, — Mikolaj, Mikolaj.

VELIKOPOSTŇI.

1. Pod krest Tvoj staju, — Spasitefu moj milýj. — I mořu Tebe, o daj ře meři, — Za hrichi řal řčiryj.

Za mene terpiv Ty, — Za mene Ty rozpňavsja, — Za hrichi moji, provinu moju, — Ubiti Ty davsja.

Isuse Ty moj, — Tvoji bezmirři muki, — Silřiše od slov, vzyvajut mene, — Do řafu pokuti.

2. Stradařna Mati pod krestom stojala, — Stala rydati, v slezach promovřati: — Oj Synu, Synu, za jaku provinu. — Perenořiš nyři, řařeřku hodinu, — Na kresti.

Ja Tebe kupala horjkimi slezami, — Jak malým chovala, pered vorohami, — A nyři plaču, bo Tebe vře traču, — Vře řa, milýj Synu, bořiše ne pobaču, — Synu moj!

Ty požertvovavsja vsich řudej spasati, — A za to dořdavsja nevinno vmirati. — Za svit lukavýj, zlobnýj i nepravýj, — řčo spovniv na Tobi, svoj zasud krovavýj, — Na kresti.

3. Prijdite voschvalim prečesnýj chrest, — Na nem Isus Christos rozpjatýj řeř: — Mati Bořa horjko pod krestom rydala, — Z řafu velikoho umřivala.

Po Tajnoj Večeri Isus pomolivsja, — V
sađi Getsemansjkom na strast' hotovivsja.
— A odpavšyj Juda jšov Joho prodati. —
I židam nevirnym peredati.

4. Jak na strasti hotovivsja Ty, Isuse, —
v zahorođi Getsemansjkoj Isuse, — Ďiva
Prečista, Mati stradaľna, žalosno plakala.
Anhel Tebe tam ukriplav, Isuse, — Ča-
šu strasti Ti prinošav, Isuse, — Ďiva Pre-
čista . . .

5. O Ďivice Prečistaja, — Mati blahoslo-
vennaja, — iz vsich rodov vybrannaja, —
Mati blahoslovennaja.

Meč Tvoje Serce proniknuv, — Jak iz
Christa krov potekla, — Za naši hrichy
zakolene, — Jahňa preneporočneje.

KOLADY.

1. Božij Syn dnesj narodivsja, — Z vy-
sot do nas ponizivsja, — Iz Ďivy netľinnoj,
— I preneporočnoj, — Voplotivsja.

Porodila Boha Slova, — Iz koreňa Davi-
dova: — Božaja Nevista, Marija Prečista,
— Jakimova.

Našim tľilom oblečesja, A Isusom nare-
česja: — Tak bo to už davno, prorokami
javno, — Predrečesja.

Priššov On svit prosvititi, — A hrišnikov odkupiti: — Od ada strašného, upadku nešťasného, — Svoboditi.

Živučij Ty na vysosti, — Vchoroni nas od smertnosti: — Od vojny i hlada, i temného ada, — Vo vičnosti.

2. Divnaja novina: nyňi Ďiva Syna — Porodila, v Viflejemi, Marija jedina.

Ne v carjskoj palati, no meži bydlati, — Na pustyni, vo jaskiňi. A treba vsim znati: Ščo to Boha ista, Marija Prečista, — I rodila i kormila Joho, jak nevista.

Na rukach trimaje i Jomu spivaje, — Vsemohučim Stvoritelem Svojim nazyvaje. Movit: Ľufaj, Synu, buď zo mnoju vynu, — Bo Ty Sobi vybrav mene za Maťir jedinu.

3. Nova radost stala, jaka ne byvala, — Nad vertepom zvizda jasna svitu zasijala.

De Christos rodivsja, z Ďivy voplotivsja, — Jak čolovik pelenami uboho povivsja.

Anhely spivajuť, „slava“ veličajuť, — Na nebesi i na zemli mir provozhlašajut.

Prosime Ťa, Carju, milosťu bezmirnyj, — Daruj ľita šťastliviji ľuďam Tvojim virnym.

V miri život vesti i Tobi služiti, — I z Toboju v carstvi Tvojem vo vik vikov žiti.

4. Nebo i zemlja, nebo i zemlja, nyňi toržestvujuť, — Anhely j ľude, anhely j ľude, veselo prazdnujuť: — Christos rodivsja, Boh voplotivsja, — Anhely spivajuť, carije vitajuť, — Pastyri ihrajut, poklon Mu oddajuť, — „Čudo čudo“ povidajuť.

Vo Viflejemi vo Viflejemi, vesela novina, — Čistaja Ďiva, čistaja Ďiva, porodila Syna. — Christos rodivsja...

Slovo Otčeje, Slovo Otčeje, vzjalo na sja filo. — V temnotach zemnych, v temnotach zemnych, Sonce zasvitilo. — Christos rodivsja...

J my Roždennomu, j my Roždennomu, Bohu, poklon dajme, — „Slava vo vyšnich — Slava vo vyšnich“, Jomu zaspivajme. — Christos rodivsja...

5. Anhel pastyrjam moviv: — Christos sja nam narodiv, — V Viflejemi, v mistočku ubohom, — I v rođi Davidovom, — Z Prečistoj Mariji.

O divnoje Roždestvo! — Velikeje toržestvo! — Začala Ďiva Syna v svjatosti, — Porodila v radosti, — Iz Ďivstva Svojeho.

Pastyri uvirili, — J do Neho pospišili, — Radostno, serdečno tam spivali, — Difa v jasľach vitali, — Z Josifom j Marijeju.

Sluchajte Boha Otca, — Neba i zemľi

**Tvorca: — „Se Moj milij Syn, obitovanyj,
— Svitlu z neba poslanyj, — Joho poslu-
chajte!“**

**Budi Bohu čest, chvala, — Budi Jomu
i slava, — Jak Otcu, tak i Joho Synovi, —
I Svjatomu Duchovi, — V Trojci Jedino-
mu.**

**6. V Viflejemi novina, — Ďiva Syna zro-
dila. — Porodila v blahodati, — Neporoč-
na Ďiva Mati, — Marija.**

**Položila na siňi, — V Viflejemskoj jaski-
ňi. — Josif Ďivu poťišaje, — Povivati po-
mahaje, — Mariji.**

**Slava Boža i chvala — U vertepi nasta-
la. — Z neba anhely zľitajut, — Z Synom
Božim proslavľajut, — Mariju.**

**Sered temnoji noči, — Divne svitlo bje
v oči. — Jasna zorja zasvitila — De Di-
fatko porodila, — Marija.**

**Nedaleko pastyri — Pasli stado v doli-
ňi. — Do vertepa pribihajut, — I z Difat-
kom tut vitajut, — Mariju.**

**Šče prichodät tri cari, — Iz vostoka
zvizardi. — Ďľa Isusa stavľat ščiro — La-
dan, zoloto i miro, — Mariji.**

**I my takož spišime, — Bohu dary nesi-
me, — U pokori pribihajme — Z Synom
Božim vse blahajme, — Mariju.**

7. Tajna nam sja javila, Ďiva Syna zrodila. — Nebesa, nebesa, nebesa slavfat, slavfat. — Anhely sja udivľajuť, — pastyri poklon skladajuť: — Narodženomu!

O Josife stareňkij, plače Isus maleňkij, — Pomahaj, pomohaj, pomahaj Joho, Joho, — Čistoj Ďivi kolisati, — I pisň Jomu zaspivati: — Ľufaj, Spase naš!

Uboho sja narodiv, mohučoho zasmutiv, — Iroda, Iroda, Iroda zloho, zloho. — On bo ěiti ubivaje, — Christa ubiti ťelaje, — Narodženoho.

O Irode bezboŹnyj, čom ty tak nerozumnyj, — Ne znaješ, ne znaješ, ne znaješ toho, toho. — Ščo Christos naš vično Źije, — Nam blahodať Svoju daje, — Ty vično zhi-neš.

8. V Viflejemi radošť sja zjavila, — Prečista Marija porodila, — Synočka Svojoho ne v palati, — No na tvrdoj zemli miŹ byďfatmi.

Kotromu u nebi Cheruvimy, — I vsi Archanhely j Serafimy, — Pojut neprestanno, pisň pojušče, — Svjat Hospoď Savaot, vzyvajušče.

Syn BoŹij na zemli narodivsja, — Iz Mariji Ďivy voplotivsja, — Voly i ovci k Ne-

mu pribihajuf, — Paroju jak Carja zohri-
vajuf.

Prichodaf tri cari za zvizdoju, — Krasni
dary Jomu prinošajuf, — Pastyri jahnatko
prinošajuf, — Vsi Syna Božoho veličajuf.

Vitaj Syne Božij, narodženyj, — Iz Ma-
riji Ďivy vopločenyj, — Prijmi j od nas
naši skromni dary, — Bo my svoji serdcja
Tobi dajem.

9. Boh predvičnyj narodivsja, — Prijšov
dnesj iz nebes. — Ščoby spas ľud svoj
vesj, — I ufišiv vsja.

Narodivsja v Viflejemi: — Mesija,
Christos naš, — I Pan naš, dŕa vsich nas
— Nam narodivsja.

A tri cari nesuf dary; — Do Viflejem
mista, — De Ďiva Prečista — Syna povila.

Josifovi anhel moviŕ: — Maluju Ditinu,
— I Mater nevinnu, — Naj choroniŕ.

„Slava Bohu!“ zaspivajme, — Čeŕŕ Sy-
nu Božomu, — I Panu našomu, — Poklon
oddajme.

10. Klikniŕ iz anhelami, na nebesi sohlas-
no, — I vsi ľude na zemli spivajte piŕni
krasno. — Narody, vdarte v struny, vozy-
hrajte slavno v truby: — Christos naro-
divsja, slavite, narody rozumijte, — Bo iz
nami Boh.

Pastyri zaspivali, Roždenneho vitali, —
Tri cari iz vostoka prinesli Jomu dary. —
Narody, vdarte v struny...

Narody radujtesja, vsi lude veselitsja, —
Spasiteľ v Viflejemi nyňi nam narodivsja.
— Narody, vdarte v struny...

11. V Viflejemi novina, — Ďiva Syna
zrodila, — Porodila v blahodati, — Nepo-
ročna Ďiva Mati, Marija.

Položila na siňi, — V viflejemsjkoj jas-
kyňi, — Josif Ďivu poťišaje, — Povivati
pomahaje, Mariji.

Slava Boža i chvala, — U vertepi nasta-
la, — Z neba anhely zľitajut, — Z Synom
Božym proslavľajut, Mariju.

12. Spas naš narodivsja, v ťifi Boh zja-
vivsja, — Choč On nevmistimyj, u jasľach
vmistivsja. — Chory anhelsjki spivajut, —
Narodeného vitajut: — Slava, slava vo
vyšnich Bohu.

Spišim do vertepu, de Diťatko Bože, —
Na siňi zložene, jak na jakom loži: Jomu
poklon my oddajme, — Ščirym sercem ve-
ličajme: — Slava, slava, slava vo vyšnich
Bohu.

13. V Viflejemi dnesj Marija Prečista, —

Porodila u vertepi nam Christa. — Slava vo vyšních Bohu, — Slava vo vyšních Bohu, — I mir vsim na zemli.

Anhel z neba pastyrjam sja javľaje, — I veselu tu novinu zviščaje: — Slava vo vyšních Bohu ...

14. V jaslach ležit, kto pospišit, spivati Maleňkomu, — Isusu Christu, Bohu istu, Novonarodženomu. — Tož pastyri pribihajte, — Jomu ščiro prihravajte, — Jako Panu našomu.

Svjatyj Josif v rukach nosit Diťatko Maleňkeje, — Zorja jasna z vysot neba svitit na misto teje. — Vol i jahňa prikľakajut, — Parov Joho ohrivajut, — Sotvoriteľa svoho.

15. Radujtesja usi ľudi, — Radosť z neba v sercja vvojdi. — Veselaja nam novina, — Porodila Ďiva Syna, — Marija, Marija, Marija!

Zstupiv ko nam z vysokosti, — Aby moh nas vsich tut spasti. — Veselaja ...

16. Po vsjomu sviťi stalasj novina, — Ďiva Marija Syna zrodila, — Sinom pri-trusila, v jaslach položila, Hospodňoho Syna.

Zojšli anhely z neba do zemŕi, — Prine-
sli dary Ţivi Mariji, — Tri svičky voskovi,
— Ŗe j rizy ťovkovi, — Isusovi Christovi.

KALENDAR SVJAT.

nov. st.	st. st.	svjato
1.	I. 14.	I. Novyj Rok. Naime- novaňa Isusa. Sv. Va- silija Vel.
6.	I. 19.	I. Bohojavlenije
30.	I. 12.	II. Troch Svjatitelej
2.	II. 15.	II. Stritenije Hospodne
25.	III. 7.	IV. Blahoviščenije Preč. Đivy Mariji Velikdeň Velikodnyj ponedilok Voznesenije Hospod- ne. Sošestvije Svjatoho Ducha
23.	IV. 7.	V. Sv. Jurija Velikomu- čenika
24.	VI. 7.	VII. Roždestvo sv. Joana Krestiteľa
29.	VI. 12.	VII. Apostolov Petra i Pavla
5.	VII. 18.	VII. Sv. Kirila i Metodija apostolov Slavjan
20.	VII. 2.	VIII. Sv. Iliji proroka
6.	VIII. 19.	VIII. Preobraženije Hos- podne

nov. st.		st. st.		svjato
15.	VIII.	28.	VIII.	Uspenije Presv. Bohorodici
29.	VIII.	11.	IX.	Usiknovenije hlavy J. Krestiteľa (post)
8.	IX.	21.	IX.	Roždestvo Preč. Ďivy Mariji
14.	IX.	27.	IX.	Vozdviženije Kresta (post).
1.	X.	14.	X.	Pokrov Presv. Boho- rodici Christa Carja (poslid- ňa neďiľa oktobra)
8.	XI.	21.	XI.	Sv. Michaila Archi- stratiha
12.	XI.	25	XI.	Sv. Josafata svjaščen- nomučenika
21.	XI.	4.	XII.	Vvedenije v chram Preč. Ďivy Mariji
6.	XII.	19.	XII.	Sv. Mikolaja čudo- tvorcja
9.	XII.	22.	XII.	Neporočne Začatije Preč. Ďivy Mariji
25.	XII.	7.	I.	Roždestvo Christovo
26.	XII.	8.	I.	Sobor Presv. Bohoro- dici (2-ij deň Rožde- stva)

27. XII. 9. I. Sv. Stefana Pervomu-
čenika (3-ij deň Rož-
destva)

Nedíľa po Roždestvi: Sv. Josifa Obručnika

Pojasneňa: Svjata uvedeňi tovsťišymi
bukvami je dekretaľni, to zn. ščo virniki
je v sovisti obovjazaňi jich svjatkovati:
učastu na Službi Božij i propovidi, ta stri-
matisja od ťažkych fizičnych pracj.

Z M I S T.

stor.

Molitvy povsednevni	3
Pro rozvažana	21
Doroha	22
Katechizmová částina	35
Svjata spovid	45
Molitvy do Najsv. Trojci	55
Molitvy do Otcja Nebesneho	62
Molitvy do Spasiteľa našoho Isusa Christa	84
Molitvy do Isusa Christa v Najsv. Evcharistiji	103
Molitvy posvjačeňajsja Najsv. Ser- cju Isusovomu	118
Molitvy do Christa-Carja	132
Do Isusa, roždestvenneho Diťati	136
Na počatku Velikoho Postu	137
V deň Voskreseňa Christovoho	138
Molitvy do Svjatoho Ducha	140
Molitvy v česť Presv. Bohorodici	145
Molitvy v česť Svjatych	170
Molitvy rižni	190
Molitvy pokajanni	220
Molitvy pered i po spóvidi	234
Molitvy pered i po pričasťi	243
Bohoslužba:	259
Iz Večerni	259
Iz Utreňi	262

Božestvenna Liturgija	270
Tropari — Kondaki — voskresni	297
Služba na vsjakoje prošeniye	301
Služba za usopšich	303
Tropari i Kondaki dňa	304
Svjata nedvižimi:	306
Novyj Rok. Naimenovaňa Isusa.	
Vasilija Vel.	306
Bohojavlenije	308
Troch Svjatitelej	309
Stritenije Hospodne	310
Blahoviščenje	311
Sv. vlmuč. Jurija	312
Roždestvo Joana Krestiteľa	313
Sv. ap. Petra i Pavla	314
Sv. Kirila i Metodija	314
Sv. proroka Iliji	315
Preobraženiye Hospodne	316
Uspenije Presv. Bohorodici	317
Usiknovenije hlavy Joana Krestiteľa	318
Roždestvo Presv. Bohorodici	319
Vozdviženije česn. Kresta	320
Pokrov Presv. Bohorodici	321
Prazdnik Christa Carja	322
Arch. Michaila	324
Sv. svjščmuč. Josafata	324
Vvedenije v chram Preč. Dīvy Mariji	325
Sv. Mikolaja čudotvorcja	326

Neporočne začatije Preč. Ďivy Mariji	327
Roždestvo Hosp. naš. Isusa Christa	328
Sobor Presv. Bohorodici	331
Sv. Pervomučenika Stefana	332
Sv. Josifa Obručnika — neďila po Roždestvi	333
Svjata dvižimi (Čotyridesjat- nicja i Pjatdesjatnicja)	334
Neďila Mytarja i Fariseja	334
Neďila Bludnoho syna	334
Neďila Mjasopustna	334
Neďila Syropustna	335
Neďila 1-a postu	336
Neďila 2-a postu	337
Neďila 3-a postu — Krestopoklonna	337
Neďila 4-a postu	338
Neďila 5-a postu	338
Neďila Kvitna	339
Neďila Paschi — Velikdeň	340
Svitlyj ponedilok	349
Svitlyj utorok	350
Neďila Tomina	350
Neďila 3-a, Mironosic	351
Neďila 4-a, Rozslablennoho	351
Neďila 5-a, Samarjanki	352
Neďila 6-a, Sľiporodženocho	353
Voznesenije Hospodne	354
Neďila 7-a, Svjatyh Otcev	355

Sošestvije Sv. Ducha	356
Poneđilok Svjatoho Ducha	357
Neđiľa Vsich Svjatyh	358
Prazdnik Najsv. Evcharistiji	359
Prazdnik Najsv. Sercja Isusovoho	360
Umolenije Najsv. Evcharistiji	361
Molebeň do Najsv. Sercja Isusovoho	363
Molebeň v česť Presv. Bohorodici	367
Paraklis v česť Presv. Bohorodici	372
Krestna Doroha	375
Čin Tajny Supružestva	388
Akafist	391
Akafist Hosp. našemu Isusu Christu	392
Akafist strastem Christovym	399
Akafist Blahoviščeniju	408
Akafist Uspeniju Presv. Bohorodicy	415
Akafist sv. Nikolaju	426
Panachida	435
Parastas	436
Pochoron	442
VIII. Duchovňi pisňi	447
IX. Kalendar svjat	471
X. Zmist	474

Titul	CHRISTOS MOJA SILA (Molitvennik)
	Autor Štefan Pap
Vydavateľ	Spolok sv. Vojtecha, Trnava v Cirkevnom nakladateľstve, Bratislava 1981
Rozsah	14,00 AH, VH 14,12
Pečatano	Duklianske tlačiarne, n. p., Prešov
Dozvoleno	Gr. kat. ordinariatom v Prešovi
Cena	Kčs 25.—